

OMBUDSMANUL EUROPEAN

RO

rapport anual 2006

OMBUDSMANUL EUROPEAN

rapport anual 2006

© Ombudsmanul European 2007

Toate drepturile rezervate.

Reproducerea în scopuri educative și necomerciale este permisă numai cu precizarea sursei.

Toate fotografiile, dacă nu există alte precizări, sunt protejate de drepturile de autor ale Ombudsmanului European.
Coperta fata: © iStockphoto.com/urbancow

Textul complet al raportului este publicat la adresa de internet: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Printed in Belgium

TIPĂRIT PE HÂRTIE ALBĂ NETRATATĂ CHIMIC CU CLOR

OMBUDSMANUL EUROPEAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Prof. Dr. Hans-Gert PÖTTERING MEP
Președinte
Parlamentul European
Rue Wiertz
1047 Bruxelles
BELGIA

Strasbourg, 12 martie 2007

Domnule Președinte,

În conformitate cu articolul 195 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene și cu articolul 3 alineatul (8) din Decizia Parlamentului European privind statutul și condițiile generale de exercitare a atribuțiilor Ombudsmanului, prin prezenta vă înaintez Raportul pe anul 2006.

Cu deosebită considerație,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

INTRODUCERE	15
1 REZUMAT	21
2 PLÂNGERI ȘI ANCHETE	35
2.1 TEMEIUL JURIDIC AL ACTIVITĂȚII OMBUDSMANULUI	35
2.2 MANDATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN	35
2.2.1 Plângeri și anchete din proprie inițiativă	36
2.2.2 Instituții și organisme comunitare	36
2.2.3 „Administrare defectuoasă”	37
2.2.4 Codul european de bună conduită administrativă	38
2.3 ADMISIBILITATEA ȘI JUSTIFICAREA ANCHETELOR	38
2.4 ANALIZA PLÂNGERILOR EXAMINATE ÎN 2006	39
2.5 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI	40
2.6 PROCEDURILE OMBUDSMANULUI	42
2.6.1 Inițierea unei anchete	42
2.6.2 Procedura echitabilă.....	42
2.6.3 Examinarea dosarelor și audierea martorilor	43
2.6.4 Procedura deschisă	43
2.7 REZULTATELE ANCHETELOR	43
2.7.1 Absența administrării defectuoase	44
2.7.2 Cazuri soluționate de instituții și soluții amiabile	44
2.7.3 Observații critice și propuneri de recomandări	44
2.7.4 Rapoarte speciale adresate Parlamentului European	45

2.8	DECIZII DE CLASARE A CAZURILOR ÎN 2006	45
2.8.1	Deschidere, accesul publicului și protecția datelor cu caracter personal	46
2.8.2	Comisia în calitate de gardian al tratatului	48
2.8.3	Licitații, contracte și subvenții	49
2.8.4	Chestiuni privind personalul	51
2.8.5	Alte chestiuni	52
3	DECIZII ADOPTATE ÎN URMA ANCHETELOR	57
3.1	CAZURI ÎN CARE NU S-A CONSTATAT O ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ	57
3.1.1	Parlamentul European	57
	NESOLICITAREA DE CĂTRE PARLAMENT DE CLARIFICĂRI CU PRIVIRE LA O DEPUNERE DE OFERTE	57
3.1.2	Comisia Europeană	58
	ÎNTÂRZIERE ÎN SOLUȚIONAREA FONDULUI UNEI PLÂNGERI ÎN ÎNȚELESUL ARTICOLULUI 226	58
	EVALUAREA DE CĂTRE COMISIE A LEGISLAȚIEI SPANIOLE PRIVIND TRANSMITEREA CORIDELOR ÎN EMISIUNI DE TELEVIZIUNE	58
	ÎNCETAREA COOPERĂRII ÎNTEMEIATE PE ÎNȚELEGERI ANTERIOARE PE TERMEN LUNG	59
	SELECȚIA EXPERTILOR ÎN CONFORMITATE CU CEL DE-AL ȘASELEA PROGRAM CADRU	60
	ANULAREA FINANȚĂRII LUCRĂRILOR DE STANDARDIZARE	60
	PRETINSA ÎNCĂLCARE A DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ASUPRA UNUI PROGRAM DE TRADUCERE	61
3.1.3	Curtea de Justiție a Comunităților Europene	62
	ANUNȚ DE LICITAȚIE PENTRU SERVICII DE TRADUCERE	62
3.1.4	Oficiul European pentru Selecția Personalului	63
	PRESUPUSE EVALUĂRI INCORECTE ALE TESTELOR DE CONCURS	63
	NEADMITEREA LA UN TEST DE SELECȚIE	64
	OBLIGAȚIA DE A SE ÎNSCRIE NUMAI LA UNUL DIN CELE TREI CONCURSURI PARALELE	64
	EVALUAREA RĂSPUNSULUI UNUI CANDIDAT LA O ÎNTREBARE DE LA UN TEST	65
	PRESUPUSA ORGANIZARE PROASTĂ A UNUI CONCURS GENERAL	66
3.1.5	Banca Europeană de Investiții	66
	REFUZUL DE A FURNIZA INFORMAȚII DESPRE POSIBILITATEA DE FINANȚARE A UNUI PROIECT DINTR-UN STAT CANDIDAT	66
3.1.6	Oficiul European de Luptă Antifraudă	67
	PRETINSA OMISIUNE DE A RĂSPUNDE UNEI CERERI DE INFORMAȚII	67
3.2	CAZURI CLASATE DE INSTITUȚII	68
3.2.1	Parlamentul European	68
	ACCESUL LA UN ARTICOL DIN „EP NEWSHOUND”	68
3.2.2	Comisia Europeană	68
	REFUZUL DE A PLĂTI SALARIUL ȘI DOBÂNDĂ RESTANTE	68
	RĂSPUNSUL ÎNTR-O ALTĂ LIMBĂ LA O CERERE DE LOC DE MUNCĂ	69
	ÎNTÂRZIERI ÎN ACHITAREA UNEI SUBVENȚII CU PRIVIRE LA UN PROIECT DE ÎNFRĂȚIRE ÎNTRE ORASE	69

3.2.3 Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu	70
SCUZE RAPIDE PENTRU ERORI	70
3.2.4 Comitetul Regiunilor	71
RAMBURSAREA CHELTUIELILOR DE DEPLASARE PENTRU UN INTERVIU PENTRU OCUPAREA UNUI POST	71
3.3 SOLUȚII AMIABILE OBTINUTE DE OMBUDSMAN	72
3.3.1 Comisia Europeană.....	72
INTERPRETAREA DIRECTIVEI PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN CONTEXTUL UNEI PLÂNGERI DE ÎNCĂLCARE	72
3.3.2 Banca Europeană de Investiții.....	73
REFUZAREA ACCESULUI LA UN RAPORT DE AUDIT - 1	73
3.3.3 Agenția Europeană de Siguranță a Aviației	74
RECUPERAREA INDEMNIZAȚIILOR DE INSTALARE PLĂTITE ÎN TIMPUL UNEI PERIOADE DE PROBĂ	74
3.4 CAZURI CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ DIN PARTEA OMBUDSMANULUI	75
3.4.1 Parlamentul European	75
ACCESUL LA LISTELE DE CANDIDAȚI ÎN CADRUL UNEI PROCEDURI DE SELECȚIE.....	75
3.4.2 Consiliul Uniunii Europene	76
ANALIZA UNEI CERERI DE INFORMAȚII	76
3.4.3 Comisia Europeană.....	76
TRATAMENT INCORECT AL EXPERTILOR NAȚIONALI DETAȘAȚI	76
ACCESUL LA DOCUMENTE: TAXE PREVĂZUTE DE LEGISLAȚIA INTERNĂ ȘI MOTIVE PENTRU A REFUZA ACCESUL PARȚIAL	77
REFUZUL DE A ACHITA CHELTUIELILE DE JUDECATĂ.....	78
REFUZAREA ACCESULUI LA UN RAPORT DE AUDIT - 2.....	79
OMISIUNEA DE A RĂSPUNDE LA O PLÂNGERE DEPUȘĂ ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 90 ALINEATUL (2) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR	80
DISCRIMINARE ÎN TRATAREA UNEI CERERI ȘI NEACORDAREA ACCESULUI LA DOCUMENTE.....	81
LIPSA CĂILOR DE ATAC ÎN ȘCOLILE EUROPENE.....	82
REFUZUL DE A ACORDA ACCES LA O DECLARAȚIE A UNEI COMISII DE LITIGIU A ORGANIZAȚIEI MONDIALE A COMERȚULUI.....	83
NORME PRIVIND CONCEDIUL SPECIAL PENTRU EXPERTII NAȚIONALI.....	84
ABȚINEREA DE LA A IMPUNE GERMANIEI SĂ SE CONFORMEZE UNEI HOTĂRĂRI JUDECĂTOREȘTI.....	85
ACCESUL LA DOCUMENTE PRIVIND ALOCAREA COTELOR DE EMISII DE GAZE CU EFECT DE SERĂ	86
NEEXPLICAREA UNEI EVALUĂRI NEGATIVE A UNUI ANGAJAT AL AGENȚIEI.....	87
VERIFICAREA DATEI DE EXPEDIERE A PROPUNERILOR PRELIMINARE DE SUBVENȚII	87
3.4.4 Oficiul European pentru Selecția Personalului	88
INFORMAREA INADECVATĂ A UNUI CANDIDAT CU PRIVIRE LA GREȘELILE ACESTUIA DINTR-UN TEST DE TRADUCERE.....	88
PRESUPUSA DISCRIMINARE ȘI INCORECTITUDINE DATORATĂ TIMPULUI REDUS DE PREGĂTIRE PENTRU UN TEST ORAL FAȚĂ DE RESTUL CANDIDAȚILOR.....	89
DATE INCONSECVENTE ÎNTR-UN TEST DIN CADRUL UNUI CONCURS DESCHIS	90
3.4.5 Comitetul Regiunilor	91
PLATA PARȚIALĂ PENTRU PRESUPUSA MUNCĂ INCOMPLETĂ.....	91
3.4.6 Centrul pentru Dezvoltarea Formării Profesionale	92
RELAȚIA DINTRE ADMINISTRAȚIE ȘI FUNCȚIONARII DIN CADRUL UNUI ORGANISM COMUNITAR.....	92

3.5	PROIECTE DE RECOMANDĂRI ACCEPTATE DE INSTITUȚII	92
3.5.1	Comisia Europeană.....	92
	PRESUPUS AJUTOR DE STAT CU PRIVIRE LA PRIVATIZAREA UNEI SOCIETĂȚI GERMANE.....	92
	NEADOPTAREA DE CĂTRE COMISIE A UNEI DECIZII ÎN CAZUL UNEI PLÂNGERI DE ÎNCĂLCARE A DREPTULUI COMUNITAR.....	93
3.6	CAZURI CLASATE DIN ALTE MOTIVE	94
3.6.1	Consiliul Uniunii Europene	94
	SPONSORIZAREA PREȘEDINȚIEI CONSILIULUI.....	94
3.6.2	Comisia Europeană.....	95
	ÎNTÂRZIERE NEJUSTIFICATĂ ÎN TRATAREA A DOUĂ PROCEDURI ÎN ÎNCĂLCARE A DREPTULUI COMUNITAR.....	95
	CLASIFICAREA INCORECTĂ A UNUI INTERPRET DE CONFERINȚĂ AUXILIAR.....	96
	ÎNTÂRZIERE DE CINCI ANI DE A DA UN RĂSPUNS.....	96
3.6.3	Oficiul European pentru Selecția Personalului	97
	ABSENȚA SCUZELOR PENTRU O EROARE DE EVALUARE.....	97
3.7	CAZURI CLASATE ÎN URMA UNUI RAPORT SPECIAL	98
3.7.1	Consiliul Uniunii Europene	98
	LIMBILE UTILIZATE PE SITE-UL WEB AL PREȘEDINȚIEI.....	98
3.7.2	Comisia Europeană.....	99
	ÎNTÂRZIERE ÎN SOLUȚIONAREA UNEI PLÂNGERI SENSIBILE DIN PUNCT DE VEDERE POLITIC ȘI CONTROVERSATE	99
3.8	ANCHETE DIN PROPRIA INIȚIATIVĂ A OMBUDSMANULUI	100
	ANCHETA PRIVIND INTENȚIA COMISIEI DE A FACE UZ DE MEDIERE ÎN CONFLICTELE CU CONTRACTANȚII.....	100
	TRATAREA UNEI PLÂNGERI REFERITOARE LA AMENAJAREA UNUI PORT INDUSTRIAL ÎN SPANIA.....	100
	LIMITA SUPERIOARĂ DE VÂRSTĂ ÎN CADRUL PROGRAMULUI DE STAGII INTERNE.....	101
3.9	CERERI DE INFORMAȚII SOLUȚIONATE DE OMBUDSMAN	102
	COMPETENȚELE DISCREȚIONARE ALE STATELOR MEMBRE ÎNTR-O CHESTIUNE DE AGRICULTURĂ.....	102
	LIBERA CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR.....	102
4	RELAȚIILE CU INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE	105
4.1	PARLAMENTUL EUROPEAN	107
4.2	COMISIA EUROPEANĂ	109
4.3	ALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME	110

5	RELAȚIILE CU ALȚI OMBUDSMANI ȘI ORGANISME SIMILARE	113
5.1	REȚEAUA EUROPEANĂ A OMBUDSMANILOR	113
5.2	ALTE SEMINARII ȘI CONFERINȚE ALE OMBUDSMANULUI	118
5.3	ALTE MANIFESTĂRI CU OMBUDSMANII ȘI PERSONALUL ACESTORA	120
6	COMUNICĂRI	123
6.1	EVENIMENTELE ESENȚIALE ALE ANULUI	123
6.2	VIZITE DE INFORMARE	125
6.3	ALTE CONFERINȚE ȘI REUNIUNI	130
6.4	RELAȚIILE CU MASS-MEDIA	139
6.5	PUBLICAȚII	144
6.6	COMUNICĂRI ON-LINE	145
7	ANEXE	147
A	STATISTICĂ	149
B	BUGETUL OMBUDSMANULUI	156
C	PERSONALUL	158
D	INDEXUL DECIZIILOR	167
	CUM POATE FI CONTACTAT OMBUDSMANUL EUROPEAN	171

INTRODUCERE

La începutul fiecărui an finalizez textul celei mai importante publicații a Ombudsmanului European – Raportul anual. Atenția necesară și continuă pentru finalizarea unui asemenea manuscris este de o valoare inestimabilă, care îmi permite nu numai să evaluez realizările ultimelor 12 luni, ci și să identific sectoarele care necesită îmbunătățiri. În următoarele pagini intenționez să vă transmit rezultatele acestei reflecții.

Rolul principal al Ombudsmanului — asistența oferită reclamanților

Numărul plângerilor primite în 2006 de Ombudsmanul European a rămas aproape de nivelurile record atinse în 2005 și 2004, indicând astfel faptul că plângerile adresate Ombudsmanului s-au stabilizat la rata anterioară fără precedent de 320 pe lună. În marea majoritate a cazurilor primite în 2006 am putut oferi asistență reclamanților prin deschiderea unei anchete, prin transferarea cazului la organele competente sau prin oferirea de recomandări în vederea obținerii unei soluții rapide și eficiente pentru problemele lor. Rezumatul raportului oferă o prezentare generală a cazurilor soluționate în anul 2006, în timp ce capitolele 2 și 3 analizează și prezintă mai detaliat aceste cazuri.

Multe rezultate pozitive — Cazurile de cele mai bune practici

Rezumatele cazurilor incluse în prezentul raport conțin multe exemple despre modul în care instituțiile și organismele UE reacționează pozitiv la problemele care le supun atenției lor. Pentru prima dată în acest raport am identificat șase cazuri de referință, care constituie exemple de cele mai bune practici pe care doresc să le subliniez. Acestea includ un caz în care Comisia Europeană a convenit să-și reexamineze interpretarea în legătură cu Directiva privind protecția datelor pentru a lua în considerare preocupările cetățeanului, un răspuns constructiv de la Banca Europeană de Investiții pentru un caz de acces la documente și decizia Parlamentului European de a anula limita de vârstă privind participarea la programul de stagii. Prin evidențierea acestor cazuri am urmărit prezentarea modelelor de bună administrare din care toate instituțiile și organismele UE se pot inspira și față de care își pot evalua propriile practici. Mai multe informații despre aceste cazuri găsiți în rezumatul care urmează. Cele șase cazuri de referință sunt, de asemenea, indexate în anexa D la raportul complet.

Câteva oportunități pierdute

De la 1 aprilie 2003, de când ocup funcția de Ombudsman European, mă interesează în mod deosebit să promovez o cultură a serviciilor în administrația UE. Cetățenii nu merită mai puțin. Carta Drepturilor Fundamentale a UE include dreptul la bună administrare și avem datoria de a respecta această promisiune făcută cetățenilor europeni.

Așa cum am spus adesea, modul în care administrația publică reacționează la plângeri reprezintă un indicator cheie al atenției pe care aceasta o acordă cetățeanului. Deși au avut loc progrese în mai multe sectoare, regretabil în anul 2006 a avut loc o creștere a procentului cazurilor pe care le-am clasat cu observații critice și, în egală măsură, o scădere semnificativă a numărului cazurilor în care s-a ajuns la o soluție amiabilă. De asemenea, este regretabil nivelul scăzut de acceptare și punere în aplicare a proiectelor de recomandări ale Ombudsmanului de către instituții.

Această evoluție ar trebui să reprezinte motiv de îngrijorare pentru orice persoană care dorește relații mai bune între Uniunea Europeană și cetățenii ei. Plângerile oferă posibilitatea de a îndrepta

lucrurile și de a demonstra că instituțiile sau organismele implicate iau în serios respectarea drepturilor fundamentale ale cetățeanului în vederea asigurării unei bune administrări. Nu sunt sigur dacă cetățeanul se poate împăca ușor cu declarațiile făcute adesea de instituțiile care vor să fie „mai aproape de cetățeni”, cu faptul că aceleași instituții sunt incapabile adesea de a profita de ocazia oferite de Ombudsman pentru îmbunătățirea relațiilor.

Se pare că o parte din problemă constă în faptul că principiile bunei administrări necesită mai mult din partea instituțiilor și a fiecărui funcționar decât simpla evitare a comportamentului ilegal, care nu este încă înțeles în întregime și suficient asimilat de către unii în cadrul administrației. În 2007 voi continua să accentuez acest punct cheie. De asemenea, pentru ca anchetele mele să aibă un impact concret și durabil, intenționez ca în 2007 să efectuez și să public studii despre urmările tuturor observațiilor viitoare și a celor critice din 2006. Aceasta ar trebui să ofere o încurajare suplimentară pentru instituțiile implicate în vederea îmbunătățirii practicilor lor în beneficiul cetățenilor.

Colaborarea cu instituțiile pentru promovarea unei culturi a serviciilor

În jur de 70% dintre anchetele Ombudsmanului privesc Comisia Europeană. Astfel, este vital ca Comisia să ocupe un rol conducător în promovarea unei culturi a serviciilor. Pentru a atinge acest obiectiv, am întreprins un nou ciclu de întâlniri bilaterale cu fiecare comisar european menit să sublinieze principiile cheie ale unei bune administrări la care trebuie să adere personalul de la toate nivelurile din cadrul Comisiei și să pună accent pe domeniile în care anchetele privind plângerile mi-au dat motive de îngrijorare. Deschiderea și angajamentul pe care le-am întâlnit din partea celor 11 comisari, demonstrează foarte clar că aceștia apreciază valoarea de a răspunde într-un mod constructiv la plângeri. Întâlnirile pe care le-am avut cu alte instituții și organisme ale UE au fost, de asemenea, încurajatoare și detaliile acestor întâlniri sunt prezentate în capitolul 4 din prezentul raport.

Promovarea subsidiarității în cazul reparațiilor

Data fiind proporția semnificativă de plângeri pe care le primesc în fiecare an și care sunt în afara mandatului meu, mi-am continuat eforturile pe tot parcursul anului 2006 de a promova subsidiaritatea în ceea ce privește reparațiile. Multe persoane care depun plângeri par să nu fie conștiente de reparațiile extrajudiciare de care dispun în cadrul statelor membre sau de faptul că omologul național și regional al ombudsmanului ar putea să aibă competența de a le soluționa plângerile, inclusiv în cazuri unde legislația UE este implicată. Rețeaua europeană a ombudsmenilor reprezintă sursa cheie în ajutorarea omologilor naționali și regionali care se ocupă de cazuri care implică legislația UE într-un mod cât mai eficace posibil. În 2006 peste 75% din plângerile pe care le-am primit nu erau de competența mea, în special din cauză că aceste plângeri se refereau la administrațiile naționale sau regionale din statele membre. În marea majoritate a cazurilor, un alt membru al Rețelei europene a ombudsmenilor era competent să se ocupe de problema asupra căreia s-a depus plângere. În toate asemenea cazuri și cu permisiunea prealabilă a reclamantului, fie am transferat plângerea direct la ombudsmanul potrivit, fie i-am recomandat reclamantului unde să se îndrepte. În timp ce aceste transferări și recomandări sunt cu siguranță de un mare ajutor cetățeanului, în mod evident, ar fi preferabil ca cetățenii să contacteze mai întâi ombudsmanul respectiv.

O strategie de comunicații mai bine orientată

Prin urmare, depunem eforturi, prin intermediul Rețelei europene a ombudsmenilor, de a îndruma cetățenii la ombudsmanul competent prin reglementarea explicită și inteligibilă a informațiilor asupra metodelor multiple de reparație disponibile la nivel european, național și regional. Aceste informații sunt oferite cetățenilor prin intermediul link-urilor la ombudsmanul național și regional de pe website-ul meu, utilizate anul trecut mai mult de 44 000 ori, prin informațiile despre rețea cuprinse în publicațiile mele și prin prezentări comune cu omologul relevant la nivel național și regional în cadrul vizitelor mele de informare în statele membre.

Pe lângă activitățile desfășurate prin intermediul rețelei, ne-am intensificat, în general, eforturile de comunicare. Pe parcursul anului, am dezvoltat trei strategii cheie pentru a ne adresa publicului — o strategie media completă, un plan de revizuire radicală a site-ului de internet al Ombudsmanului și o politică atent documentată pentru a soluționa posibilele plângeri. Cea din urmă strategie este vitală dacă se dorește reducerea procentului actual al plângerilor care nu intră în mandatul meu. Obiectivul celor trei acțiuni este de a ne asigura că toți cei care înaintează plângeri admisibile Ombudsmanului European știu cum să procedeze, iar cei a căror plângere nu intră în mandatul meu știu cui să se adreseze pentru asistență. În același timp, aceste activități de comunicare ar trebui să contribuie la sensibilizarea publicului larg asupra rolului Ombudsmanului European de a responsabiliza administrația UE.

Consultarea personalului

Care este semnificația unei bune administrări atât din punct de vedere conceptual, cât și procedural, modul de dezvoltare și promovare a unei culturi a serviciilor în cadrul oficiului Ombudsmanului, modul de a te adresa cetățenilor reprezentând publicul larg dar și specializat, au constituit câteva din subiectele dezbătute în detaliu în cadrul primei consultări a personalului Ombudsmanului European care avut loc în luna octombrie 2006. Consultarea este un exercițiu de autorefecție, care implică întregul personal al unei instituții, și care are drept scop dezvoltarea și întărirea cunoașterii valorilor și misiunii instituției, precum și promovarea aplicării lor în mod eficient. Fiecare membru al personalului a fost încurajat să participe activ la dezbateri, și să-și exprime părerile personale asupra diferitelor subiecte dezbătute. La încheierea evenimentului a existat un consens general că acesta s-a dovedit a fi o experiență productivă și valoroasă care merită a fi reiterat.

Toate activitățile la care m-am referit în introducerea de față sunt detaliate în raportul anual, iar o expunere sumară a activității Ombudsmanului este inclusă în rezumatul executiv și în statistică, publicată, de asemenea, separat. Am speranța că ambele publicații vă vor oferi o expunere completă a activității Ombudsmanului European în anul 2006 și vă vor încuraja să încercați să aflați mai multe lucruri despre instituția pe care am onoarea să o conduc. Personal, aștept cu plăcere provocarea noului an 2007, atât pentru a lucra alături de instituții în promovarea unei bune administrări, cât și pentru a-mi concentra eforturile de comunicare pentru ca toți cei care au nevoie de serviciile Ombudsmanului European să fie informați în mod corespunzător și adecvat asupra modului în care pot să apeleze la acestea.

Strasbourg, 22 februarie 2007

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

1 REZUMAT

Cel de-al 12-lea Raport anual al Ombudsmanului European adresat Parlamentului European oferă o expunere a activităților Ombudsmanului desfășurate în anul 2006. Acesta este cel de-al patrulea raport anual prezentat de domnul P. Nikiforos DIAMANDOUROS, care și-a început activitatea ca Ombudsman European la 1 aprilie 2003.

STRUCTURA RAPORTULUI

Raportul constă din șase capitole și patru anexe. Acesta începe cu o introducere realizată personal de Ombudsman, prin care se face o prezentare generală a principalelor activități și succese ale anului și se subliniază ideile avute în vedere în anul viitor. Rezumatul constituie capitolul 1.

Capitolul 2 descrie procedurile Ombudsmanului de soluționare a plângerilor și de realizare a anchetelor. Capitolul oferă o privire de ansamblu asupra plângerilor soluționate pe parcursul anului, inclusiv analiza tematică a rezultatelor cazurilor clasate în urma anchetelor. Această analiză cuprinde cele mai semnificative constatări în drept și în fapt cuprinse în deciziile Ombudsmanului din 2006.

Capitolul 3 constă într-o selecție a sintezelor deciziilor Ombudsmanului din 2006 pentru a ilustra gama subiectelor și instituțiilor implicate în soluționarea plângerilor, precum și anchetele din proprie inițiativă. Sintezele sunt organizate în primul rând pe baza tipului constatării sau rezultatului, apoi pe baza instituției sau organismului implicat. Sintezele deciziilor în urma anchetelor din proprie inițiativă și exemple de întrebări înaintate de omologii naționali și regionali ai Ombudsmanului sunt prezentate la sfârșitul capitolului.

Capitolul 4 face referire la relația cu alte instituții și organisme ale Uniunii Europene. Capitolul începe prin a sublinia valoarea constructivă a relației de lucru a Ombudsmanului cu alte instituții și organisme și continuă cu enumerarea diverselor reuniuni și manifestări care au avut loc în acest scop în anul 2006.

Capitolul 5 face referire la relația Ombudsmanului European cu comunitatea omologilor ombudsmanului la nivel național, regional și local din Europa și din afara ei. Activitățile Rețelei europene a ombudsmenilor sunt descrise în detaliu, cu exemplificarea participării Ombudsmanului la seminarii, conferințe și reuniuni.

Capitolul 6 oferă o privire de ansamblu asupra activităților de comunicare ale Ombudsmanului. Capitolul este împărțit în șase secțiuni, reliefând activitățile esențiale ale anului, vizitele de informare ale Ombudsmanului, conferințele și reuniunile la care au participat Ombudsmanul și personalul acestuia, relațiile cu media, publicații și comunicări on-line.

Anexa A cuprinde statistica activităților Ombudsmanului European în anul 2006. Anexele B și C oferă detalii asupra bugetului, respectiv personalului Ombudsmanului. Anexa D realizează un index al deciziilor din capitolul 3 pe baza numărului cazului, subiectului și tipul presupusei administrări defectuoase. Trece în revistă, de asemenea, cazurile de referință, precum și toate cazurile clasate cu o observație critică în anul 2006.

SINOPSIS

Misiunea Ombudsmanului European

Oficiul Ombudsmanului European a fost înființat prin Tratatul de la Maastricht ca parte a conceptului de cetățenie a Uniunii Europene. Ombudsmanul investighează plângerile depuse cu privire la administrarea defectuoasă în activitățile instituțiilor și organismelor Comunității, cu excepția Curții de Justiție și a Tribunalului de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor judiciare. Cu aprobarea Parlamentului European, Ombudsmanul a definit conceptul de „administrare defectuoasă” într-o manieră care impune respectul pentru drepturile omului, pentru aplicarea legii și principiilor unei bune administrări.

Pe lângă soluționarea plângerilor primite de la persoane particulare, societăți și asociații, Ombudsmanul operează în mod proactiv, prin inițierea unor anchete din proprie inițiativă, întrunindu-se cu membri și funcționari ai instituțiilor și organismelor UE și adresându-se cetățenilor pentru a-i informa asupra drepturilor lor și modului de exercitare a acestor drepturi.

Plângeri și anchete în 2006

Pe parcursul anului 2006, Ombudsmanul a primit 3 830 plângeri. Aceasta constituie o scădere neînsemnată (2%) comparativ cu anul 2005¹, însă confirmă stabilizarea plângerilor la nivelul ridicat fără precedent atins în anul 2004. Un procent de 57% din toate plângerile primite de Ombudsman în 2006 au fost transmise electronic fie prin e-mail, fie prin utilizarea formularului de plângere de pe website-ul Ombudsmanului. Au fost depuse direct plângeri de către cetățeni în mod individual în 3 619 de cazuri, în timp ce 211 au venit din partea asociațiilor sau societăților.

În aproape 70% din cazuri, Ombudsmanul a reușit să-l ajute pe reclamant prin deschiderea unei anchete asupra cazului, transferându-l la organismul competent sau recomandând cărei instituții să se adreseze pentru soluționarea promptă și eficientă a problemei.

Un total de 258 de noi anchete au fost deschise pe parcursul anului pe baza plângerilor depuse. Ombudsmanul a inițiat, de asemenea, nouă anchete din proprie inițiativă. Acesta a desfășurat un număr total de 582 de anchete în 2006, din care 315 au fost inițiate în 2005.

Ca și în anii anteriori, cele mai multe anchete, adică 387 sau 66% din total au avut în vedere Comisia Europeană. Deoarece Comisia reprezintă principala instituție a Comunității care adoptă decizii cu impact direct asupra cetățenilor, este normal ca aceasta să fie principalul obiect al plângerilor cetățenilor. Au fost desfășurate 74 anchete (13% din total) cu privire la Oficiul European de Selecție a Personalului (EPSO), 49 (8%) cu privire la Parlamentul European și 11 (2%) cu privire la Consiliul Uniunii Europene.

Principalele tipuri de presupusă administrare defectuoasă au fost considerate lipsa de transparență, inclusiv refuzul de a acorda informații (în 25% din cazuri), incorectitudine sau abuz de putere (19%), proceduri nesatisfăcătoare (12%), întârzieri care puteau fi evitate (9%), discriminare (9%), neglijență (8%), erori juridice (5%), și neîndeplinirea obligațiilor, adică eșecul Comisiei Europene de a-și îndeplini rolul de „gardian al Tratatului” față de statele membre (4%).

Un număr total de 3 540 de cereri individuale de informații au fost primite prin e-mail, comparativ cu aproape 3 200 atât în 2005, cât și în 2004. Toate aceste plângeri au primit răspunsuri individuale din partea membrului desemnat al personalului Ombudsmanului.

Rezultatele anchetelor Ombudsmanului

În 2006, Ombudsmanul a clasat 250 de anchete, din care 247 s-au datorat plângerilor înaintate, iar trei au constituit inițiative proprii. O privire de ansamblu asupra constatărilor este menționată mai jos.

¹ Trebuie reținut că în 2006 au fost depuse 281 de plângeri pe același subiect, în timp ce în 2005, 335 de plângeri au avut în vedere același subiect.

Nu există cazuri de administrare defectuoasă

În 95 de cazuri, ancheta Ombudsmanului a demonstrat că nu există situații de administrare defectuoasă. Acesta nu reprezintă neapărat un rezultat negativ pentru reclamant, care beneficiază cel puțin de explicația completă din partea instituției sau organismului implicat cu privire la ceea ce s-a realizat, precum și de punctul de vedere al Ombudsmanului asupra cazului. Printre exemplele de cazuri în care nu a fost identificată administrare defectuoasă în anul 2006, se numără următoarele:

- Ombudsmanul a primit o plângere cu privire la modul în care Banca Europeană de Investiții (BEI) soluționează cererile de informații asupra posibilității de finanțare a unui proiect în Republica Cehă. În răspunsul inițial la cererea de informații, BEI a observat, în termeni generali, că refuzul de a permite accesul la aceasta se supune politicii și reglementărilor băncii, în vigoare la momentul respectiv. Pe parcursul anchetei Ombudsmanului, banca a procedat la furnizarea unor explicații mai detaliate, referindu-se la interesul public în ceea ce privește relațiile internaționale. Ombudsmanul a concluzionat că BEI nu a încălcat propriile sale reglementări asupra accesului la informații și a clasat cazul cu rezoluția lipsei de administrare defectuoasă. Totuși, pentru situații ulterioare asemănătoare, a încurajat BEI să completeze un eventual refuz de a furniza informații cu explicații adecvate asupra motivelor acestuia, adresate persoanei care a cerut aceste informații, înainte ca problema să atingă stadiul unei plângeri adresate Ombudsmanului. (3501/2004/PB)
- Un participant la un concurs accesibil tuturor organizat de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO) a depus o plângere Ombudsmanului cu privire la faptul că concursul nu a fost suficient de transparent și bine organizat și că termenul de înscriere pentru testele de selecție nu a fost respectat. În urma anchetei, Ombudsmanul a constatat că EPSO a furnizat candidaților, constant și în conformitate cu oferta de exprimare a interesului, informații cu privire la fazele succesive ale procedurii de selecție. El a conchis că informațiile oferite de EPSO au fost explicate și adecvate și că nu există dovada unei administrări defectuoase. (472/2006/DK)
- Un birou de traduceri suedez a depus o plângere la Ombudsman cu privire la invitația de depunere a unei oferte de licitație emisă de Curtea de Justiție. Invitația conținea o cerință care nu a fost menționată în anunțul de licitație, pe care respectivul birou nu a putut să o îndeplinească. Ombudsmanul a constatat că, în conformitate cu reglementările relevante, era suficient ca numai anumite cerințe să fie specificate în invitația de participare la licitație, nu și în anunțul de licitație. Ombudsmanul a concluzionat că Curtea nu a modificat, după cum a pretins reclamantul, condițiile în timpul procedurii, și prin urmare nu există dovada unei administrări defectuoase. (2523/2005/TN)

Chiar dacă Ombudsmanul nu constată cazuri de administrare defectuoasă, el poate identifica un prilej favorabil pentru ca instituția sau organismul implicat să îmbunătățească calitatea administrării propriilor activități pe viitor. În astfel de cazuri, Ombudsmanul face o observație suplimentară, așa cum s-a întâmplat, de exemplu în următoarele cazuri:

- Ombudsmanul nu a constatat administrare defectuoasă cu privire la decizia Parlamentului de a respinge oferta reclamantului ca urmare a unei licitații. Cu toate acestea, a atras atenția Parlamentului asupra unei afirmații făcute cu privire la discreția în procedurile de licitații. Ombudsmanul a remarcat că afirmația nu părea să fie în concordanță cu licitația în cazul respectiv sau cu principiile bune administrări cu privire la exercitarea puterilor discreționare. (1315/2005/BB)
- Ombudsmanul a sugerat Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO) că, atunci când autoritatea desemnată se așteaptă ca răspunsul la o acțiune introdusă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, să fie transmis după expirarea termenului limită de patru luni, ar trebui să trimită în acest caz un răspuns indicând că examinarea cazului este în curs. Aceasta a urmat unei anchete cu privire la o plângere adresată de un candidat care nu a reușit la un concurs public. EPSO și-a exprimat regretul pentru întârzierea datorată în acest caz particular. Ombudsmanul a profitat de acest prilej pentru a clarifica dacă este competent să examineze legalitatea deciziei Comitetului de selecție. EPSO a contestat competența Ombudsmanului în acest caz. (1217/2004/OV)

Cazuri clasate de instituții și soluții amiabile

Dacă este posibil, Ombudsmanul încearcă să obțină soluționarea pozitivă care să satisfacă atât reclamantul, cât și instituția căreia i s-a adresat plângerea. Cooperarea dintre instituțiile și organismele Comunității este esențială pentru succesul în obținerea unui astfel de rezultat, care ajută la intensificarea relațiilor dintre instituții și cetățeni și poate evita litigii costisitoare și îndelungate.

Pe parcursul anului 2006, 64 de cazuri au fost clasate de însăși instituția sau organismul respectiv, după ce a fost adresată o plângere Ombudsmanului. Printre acestea se numără:

- Comisia a clasat un caz de plată întârziată referitoare la un program de schimb de școlari între Berlin, Germania, și Halton, Marea Britanie, după ce o autoritate locală din Berlin a depus o plângere la Ombudsman. Comisia a declarat, de asemenea, că a luat măsuri pentru îmbunătățirea administrației sale în domeniul înfrățirii dintre orașe. Ombudsmanul a salutat această soluționare, dar a adăugat că ar fi de preferat să plătească și dobânzile aferente în astfel de cazuri. (3172/2005/WP)
- Comisia a fost de acord să-i plătească salariul restant unei funcționare după ce Ombudsmanul a investigat cazul. Funcționara s-a îmbolnăvit la puțin timp după angajare și i-a fost acordată, în final, o pensie pe caz de boală. Comisia a refuzat să plătească funcționara pe perioadă extinsă, susținând că persoana în cauză că nu a adus nicio dovadă care să indice faptul că absența ei s-a datorat unor rațiuni medicale. În urma anchetei Ombudsmanului, Comisia a fost de acord să plătească salariul restant, plus dobânda pretinsă de reclamantă. (106/2005/TN)
- Comitetul Regiunilor a rambursat cheltuielile de călătorie unui candidat la un interviu pentru un post și a fost de acord să plătească dobânda aferentă, după ce Ombudsmanul s-a implicat în caz. Ca răspuns la cererea reclamantului de îmbunătățire a procedurii de rambursare, Comitetul a declarat că întârzierea s-a datorat unor circumstanțe excepționale și că procedurile sale nu necesită revizuire. În cadrul unei observații suplimentare, Ombudsmanul a sugerat ca standardele administrative ale Comitetului ar trebui să fie îmbunătățite dacă ar fi să urmărească sistematic dosarele de plată ca în cazul de față. Acest lucru s-ar putea realiza prin contactarea candidaților în cazul în care anumite documente necesare lipsesc și, în caz de întârziere, prin informarea candidaților asupra întârzierilor și motivelor lor. (800/2006/WP)

Dacă în urma unei anchete se constată un caz de administrare defectuoasă, Ombudsmanul încearcă întotdeauna să obțină o soluție amiabilă, în limita posibilităților. În unele cazuri, se poate ajunge la o soluție pe cale amiabilă dacă instituția sau organismul implicat oferă compensații reclamantului. Orice ofertă de acest tip este realizată *ex gratia*, adică fără admiterea responsabilității juridice și fără crearea unui precedent.

În 2006, au fost propuse 28 de soluții amiabile. Trei cazuri, inclusiv două cazuri în care propunerea a fost făcută în 2005, au fost clasate în cursul anului prin soluționare pe cale amiabilă. La sfârșitul anului 2006, 27 de propuneri de soluții amiabile se aflau încă în curs de examinare. Printre soluțiile amiabile obținute în 2006 se numără următoarele:

- Banca Europeană de Investiții (BEI) a permis accesul parțial al publicului la un raport de audit, după ce o plângere a fost înaintată Ombudsmanului. În plus, banca a fost de acord să permită societății respective un acces privat la secțiunile raportului care făceau referire în mod special la grupul din care făcea parte societatea respectivă. Raportul avea în vedere un proiect finanțat de UE în Africa, proiect în care a fost implicat și grupul respectiv. BEI a refuzat inițial accesul la raport. Ombudsmanul a salutat abordarea constructivă a BEI ca precedent pentru accesul ulterior la documente. (1776/2005/GG)
- În urma unei plângeri depuse de un cetățean german, Comisia a fost de acord să revizuiască interpretarea sa asupra Directivei europene privind protecția datelor². Potrivit reclamantului, autoritățile publice ale landului Hamburg au furnizat ilegal date cu caracter personal anumitor societăți, în cunoștință de cauză că acestea vor folosi datele respective în scopuri de marketing

²

Directiva 95/46 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO 1995 L 281, p. 31.

direct. Comisia a declarat inițial că Directiva privind protecția datelor nu oferă protecție în cazuri de acest gen. După intervenția Ombudsmanului, a fost de acord să-și revizuiască poziția. (2467/2004/PB)

- După intervenția Ombudsmanului în caz, Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației (AESA) a fost de acord să anuleze un plan de recuperare a indemnizațiilor plătite reclamantului. Ombudsmanul a descoperit că AESA nu a furnizat reclamantului informații complete, ceea ce l-au indus în eroare, și a propus o soluție amiabilă prin care AESA să ia în considerare anularea recuperării a cel puțin unei părți a indemnizației. AESA și-a menținut opinia că nu a fost vorba de administrare defectuoasă, însă, „având în vedere natura unică a cazului și înaltul respect pentru punctul de vedere al Ombudsmanului” a anulat în totalitate creanța. (1729/2005/(PB)JF)

Observații critice, proiecte de recomandări și rapoarte speciale

Dacă nu este posibilă soluționarea pe cale amiabilă sau dacă soluționarea nu are succes, Ombudsmanul fie clasează cazul cu o observație critică adresată instituției sau organismului implicat, fie realizează un proiect de recomandare.

O observație critică este realizată dacă (i) nu mai este posibil ca instituția implicată să elimine dovada administrării defectuoase, (ii) administrarea defectuoasă nu pare să aibă implicații generale și (iii) nu pare a fi necesară o acțiune de revenire din partea Ombudsmanului. O observație critică confirmă reclamantului faptul că plângerea sa este justificată și indică instituției sau organismului implicat eroarea efectuată pentru a evita administrarea defectuoasă pe viitor. În 2006, Ombudsmanul a clasat 41 de anchete cu observații critice. De exemplu:

- Ombudsmanul a criticat Comisia pentru că nu a luat măsuri suplimentare prin care să oblige Germania să se supună unei hotărâri a Curții Europene de Justiție referitoare la Regulamentul german privind ambalajele. Aceasta s-a datorat numeroaselor plângeri din partea mai multor companii europene de băuturi cu privire la lipsa de activitate a Comisiei în această chestiune. Curtea s-a pronunțat asupra faptului că regulamentul german privind ambalajele pentru anumite băuturi constituie o barieră în calea comerțului intracomunitar. Având în vedere că una din procedurile de încălcare cu privire la regulamentul german continua să fie aplicată, Ombudsmanul a considerat că punctele sale de vedere, exprimate în observația critică, pot fi avute în vedere de către Comisie în contextul procedurii în discuție. (1037/2005/GG)
- Ombudsmanul a criticat EPSO pentru faptul de a nu fi oferit informații unui candidat la un concurs public pentru a-l ajuta să înțeleagă notele obținute la testul de traducere, pe care nu l-a promovat. EPSO nu a declarat că aceasta ar constitui un inconvenient administrativ, dar nici nu a indicat vreun motiv rezonabil pentru faptul de a nu fi oferit reclamantului informațiile necesare. (674/2004/PB)
- Ombudsmanul a criticat Comisia pentru că a refuzat ONG-ului pentru mediu, Prietenii pământului, accesul la documente. Documentele făceau referire la chestiuni științifice cu privire la siguranța alimentelor modificate genetic (MG) pe care Comisia le-a înmănat Organizației Mondiale a Comerțului. Evocând faptul că excepțiile de acces al publicului trebuie interpretate și aplicate în mod strict, Ombudsmanul a constatat că, în acest caz, Comisia a interpretat dispozițiile relevante în mod nepermis de extins. (582/2005/PB)

Este important ca instituțiile și organismele să reacționeze la observațiile critice ale Ombudsmanului, prin luarea unor măsuri de soluționare a problemelor de importanță deosebită evitând astfel administrarea defectuoasă a acestora pe viitor. În 2007, Ombudsmanul intenționează să realizeze și să publice un studiu asupra tuturor măsurilor luate în 2006 de instituțiile implicate în baza observațiilor critice realizate. Va fi, de asemenea, realizat un studiu similar privind urmărirea a 38 de cazuri implicând observații suplimentare realizate în 2006.

În cazurile în care acțiunea de urmărire de către Ombudsman nu pare a fi necesară, adică, acolo unde instituția implicată poate elimina cazul de administrare defectuoasă, sau în cazurile în care administrarea defectuoasă este de o gravitate specială sau are implicații generale, Ombudsmanul realizează în mod normal un proiect de recomandare adresat instituției sau organismului implicat, care trebuie să trimită un aviz detaliat Ombudsmanului în termen de trei luni.

În 2006, 13 proiecte de recomandări au fost realizate. Pe lângă acestea, zece proiecte de recomandări din 2005 au condus la decizii în anul 2006. Patru cazuri au fost clasate pe parcursul anului când proiectul de recomandare a fost acceptat de instituție. Două cazuri au condus la un raport special adresat Parlamentului European. Nouă cazuri au fost clasate din alte motive. La sfârșitul anului 2006, nouă proiecte de recomandare erau încă în lucru, inclusiv unul realizată în 2004. Proiectele de recomandări înfăptuite în 2006 au inclus următoarele:

- Ombudsmanul a invitat Comisia să soluționeze cât de curând posibil o plângere cu privire la Directiva europeană privind timpul de lucru. Un medic german a adresat o plângere conform căreia Germania a încălcat directiva, cel puțin în ceea ce privește activitatea medicilor în spitale și timpul petrecut de gardă. Comisia a declarat că directiva este în curs de modificare. Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat că Comisia nu este îndreptățită să amâne pe termen nedeterminat soluționarea plângerii pe motiv că directiva va fi modificată cândva în viitor. (3453/2005/GG)
- Ombudsmanul a cerut Comisiei să corecteze informațiile inexacte și înșelătoare cuprinsă în prospecte, panouri și prezentarea video cu privire la drepturile pasagerilor companiilor aeriene. Aceasta s-a datorat plângerilor din partea a două asociații de companii aeriene. Ele au criticat datele furnizate de Comisie asupra drepturilor călătorilor la compensații și asistență în cazul refuzului îmbarcării, anulării zborurilor sau întârzierilor prelungite. Deși Ombudsmanul nu a considerat că toate afirmațiile reclamanților sunt justificate, a identificat anumite afirmații inexacte sau înșelătoare în materialul informativ și a cerut Comisiei să le corecteze. [1475/2005/(IP)GG și 1476/2005/(BB)GG]

Avizul detaliat al Comisiei privind proiectul de recomandare a Ombudsmanului în cazul 3453/2005/GG trebuia predat până în decembrie 2006, iar în cazurile 1475/2005/(IP)GG și 1476/2005/(BB)GG, până în luna martie 2007. Deoarece aceste anchete erau în curs de desfășurare la sfârșitul anului 2006, nu apar în capitolul 3 din raport.

Printre proiectele de recomandări acceptate în 2006 se numără următoarele:

- Comisia a acceptat constatarea Ombudsmanului că bunele practici administrative necesită clarificarea afirmațiilor făcute la o reuniune a Comitetului pentru Parlamentul regional al Germaniei și a confirmat că va face eforturi în acest sens. Aceasta s-a datorat unui proiect de recomandare prin care Ombudsmanul a solicitat Comisiei să ia măsurile necesare pentru a stabili dacă vânzarea unei companii de stat germane presupune ajutor de stat. Potrivit reclamantului, aceasta ar necesita clarificarea afirmațiilor făcute la reuniunea Comitetului pentru Parlamentul regional care au sugerat că a existat un ajutor din partea statului. (642/2004/GG)
- Comisia a acceptat un proiect de recomandare prin care Ombudsmanul a cerut adoptarea unei decizii cu privire la plângerea reclamantului în legătură cu o încălcare cât mai curând posibil și comunicarea deciziei reclamantului. Un distribuitor de automobile danez s-a adresat Ombudsmanului susținând că Comisia nu și-a onorat angajamentul de a ajunge la o concluzie privind plângerea sa de încălcare de către Danemarca a nivelului taxelor la automobilele importate. (956/2004/PB)

Dacă o instituție sau un organism al Comunității nu răspund în mod satisfăcător la un proiect de recomandare, Ombudsmanul poate adresa Parlamentului European un raport special. Aceasta constituie ultimul mijloc de care dispune Ombudsmanul și este ultima măsură substanțială pe care o adoptă în soluționarea unui caz, deoarece adoptarea unei rezoluții și exercitarea autorității Parlamentului sunt chestiuni legate de hotărârea la nivel politic al Parlamentului. Două rapoarte speciale au fost redactate în 2006:

- Ombudsmanul a cerut Consiliului să reconsidere opțiunea limbilor utilizate pe website-urile Președințiilor UE. Aceasta s-a datorat unei plângeri din partea unei asociații germane care a pretins că aceste website-uri trebuie să fie disponibile nu numai în limbile engleză și franceză, ci și în limba germană. Consiliul a argumentat că statul membru care deține Președinția este unicul răspunzător pentru website-ul acestuia. Ombudsmanul nu a fost de acord, și, în urma respingerii de către Consiliu a proiectului de recomandare, a adus chestiunea în fața Parlamentului European. (1487/2005/GG)

- Într-un raport special către Parlament, Ombudsmanul a declarat că pretextul Comisiei de a nu putea ajunge la un consens politic cu privire la modul de acțiune, nu o exonerează de responsabilitatea de a soluționa în mod adecvat o plângere de încălcare. Un furnizor de servicii de pariuri sportive a depus o plângere Comisiei după ce autoritățile germane i-au cerut să înceteze să-și ofere serviciile, forțându-l astfel să-și închidă afacerea. Din punctul de vedere al reclamantului, aceasta constituie o încălcare a libertății de a presta servicii. În urma depunerii unui raport special, Comisia a informat Parlamentul și pe Ombudsman că a luat o decizie privind plângerea de încălcare. (289/2005/GG)

Anchete din proprie inițiativă

Ombudsmanul își folosește autoritatea pentru a lansa anchete din proprie inițiativă în două situații principale. În primul rând, el își poate utiliza această autoritate pentru a investiga un posibil caz de administrare defectuoasă atunci când o plângere a fost depusă de o persoană neautorizată (de exemplu, atunci când reclamantul nu este cetățean sau rezident al Uniunii sau o persoană juridică cu sediul social într-un stat membru). Cinci astfel de anchete din inițiativă proprie au fost deschise în 2006. Ombudsmanul își poate, de asemenea, utiliza puterea de inițiativă proprie pentru a aborda ceea ce pare a fi o problemă sistemică a instituțiilor. A acționat în acest sens în patru circumstanțe în 2006, inclusiv în următoarele două situații:

- Ombudsmanul a cerut Comisiei să investigheze posibilitatea utilizării în cadru extins a medierii în soluționarea disputelor care decurg din contractele pe care le finanțează. Comisia a răspuns în mod pozitiv, prin asumarea unui angajament de încurajare a metodelor alternative de soluționare a disputelor pe viitor, prin introducerea unei clauze opționale de mediere în contractele standard de achiziții. La încheierea anchetei, Ombudsmanul a cerut Comisiei să înmâneze rezultatele obținute până la data de 30 iunie 2007 atât cu privire la clauza de mediere, cât și la eforturile instituției de a extinde utilizarea medierii și asupra disputelor cu privire la subvenții. Ombudsmanul a subliniat, de asemenea, importanța recomandării utilizării medierii în conflictele dintre contractanți și subcontractanți. (OI/1/2006/TN)
- În ianuarie 2006, Ombudsmanul a inițiat o anchetă din proprie inițiativă cu privire la normele și politicile Parlamentului European privind limita maximă de vârstă în programul său de stagii. În recomandarea sa, Ombudsmanul a făcut referire la (i) articolul 21, privind nediscriminării, din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, (ii) jurisprudența recentă a Curții de Justiție, conform căreia principiul nediscriminării pe baza vârstei este un principiu general al dreptului comunitar, și (iii) decizia Comisiei, în urma unei recomandări făcute de Ombudsman, de a abroga limita de vârstă în cadrul programului său de stagii. Parlamentul a informat Ombudsmanul că, din 15 februarie 2006, nu mai aplică limita de vârstă în programul de stagii. (OI/3/2006/BB)

Cazuri de referință în exemplificarea bunelor practici

Răspunsurile de mai sus ale **Comisiei Europene** la anchetele Ombudsmanului din proprie inițiativă privind medierea (OI/1/2006/TN) și cele ale **Parlamentului European** la anchetele din proprie inițiativă privind o posibilă discriminare pe baza vârstei (OI/3/2006/BB) constituie exemple ilustrative de cele mai bune practici care justifică includerea lor printre „cazurile de referință” expuse în Raportul anual al Ombudsmanului din 2006. Ele servesc, de asemenea, drept model pentru instituțiile și organismele UE, în ceea ce privește cel mai justificat mod de a reacționa la problemele ridicate de Ombudsman. Comisia și-a demonstrat, de asemenea, disponibilitatea de a acționa în mod constructiv alături de Ombudsman în situațiile mai sus menționate, consimțind să revizuiască interpretarea Directivei europene privind protecția datelor (2467/2004/PB). Prin luarea în considerare a argumentelor Ombudsmanului și a preocupărilor reclamantilor, a demonstrat că este dispusă să așeze cetățenii în centrul activităților sale. Ombudsmanul salută această decizie.

Un alt exemplu de răspuns constructiv din partea instituțiilor în anul 2006 a venit în cazul **106/2005/TN**, citat mai sus, când Comisia a fost de acord să achite suma restantă datorată unei funcționare ca parte a salariului, precum și dobânda aferentă. **Agenția Europeană pentru Siguranța Aviației** (AESA) a oferit exemplul unei bune culturi a serviciilor, atunci când, în ciuda menținerii punctului său de vedere că

nu a existat o administrare defectuoasă, a fost de acord cu soluția amiabilă propusă de Ombudsman (vezi 1729/2005/JF de mai sus). În sfârșit, maniera inovatoare prin care **Banca Europeană de Investiții** (BEI) s-a supus cererii reclamantului de acces la un raport de audit, în cazul 1776/2005/GG, protejând în același timp interesele legitime ale unor părți terțe, constituie un exemplu de răspuns la o plângere care poate servi drept model pentru accesul ulterior la documente.

Analize ulterioare

Secțiunea finală a capitolului 2 din raportul anual cuprinde examinările acestor cazuri și ale altor cazuri din perspectiva următoarelor categorii tematice: (i) transparența, inclusiv accesul la documente și informații, precum și protecția datelor; (ii) Comisia ca gardian al Tratatului; (iii) licitații, contracte și subvenții; (iv) probleme de personal, inclusiv angajări.

Capitolul 3 al raportului cuprinde rezumatele a 59 din totalul de 250 de decizii de clasare a cazurilor pe 2006. Rezumatele reflectă varietatea gamei subiectelor și instituțiilor avute în vedere în anchetele Ombudsman și diferitele tipuri de constatări.

Deciziile de clasare a cazurilor sunt în mod obișnuit publicate pe website-ul Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) în limba engleză și în limba reclamantului, dacă este cazul.

Relațiile cu instituțiile și organismele UE

Relații constructive cu instituțiile și organismele UE sunt esențiale pentru ca Ombudsmanul să-și desfășoare în mod eficient activitățile în favoare cetățenilor. Cooperarea ia forma unor întâlniri periodice și evenimente organizate în comun. Ombudsmanul profită de ocaziile oferite de aceste întâlniri pentru a explica rolul său în promovarea bunei administrări în cadrul instituțiilor și organismelor comunitare.

O importanță deosebită în anul 2006 au avut reuniunile bilaterale cu comisarii europeni pentru dezbateră modulului de aplicare a noii proceduri a Comisiei cu privire la anchetele Ombudsmanului, introdusă în noiembrie 2005. În luna iunie, Ombudsmanul a avut, de asemenea, o întâlnire extrem de productivă cu personalul Comisiei responsabil pentru coordonarea anchetelor desfășurate de Ombudsman. Vicepreședintele Comisiei, Margot WALLSTRÖM, responsabilă, *inter alia*, pentru relațiile cu Ombudsmanul, și Secretarul General al Comisiei, Catherine DAY, au avut un rol esențial în promovarea tuturor acestor reuniuni. Doamna WALLSTRÖM s-a adresat personalului Ombudsmanului din Strasbourg în luna decembrie, unde a făcut o prezentare generală a eforturilor Comisiei de îmbunătățire a relațiilor cu cetățenii.

Ombudsmanul a continuat să-și dezvolte relațiile constructive de lucru cu membri Parlamentului European în 2006. Pe lângă o serie de întâlniri individuale cu membri acestuia, domnul DIAMANDOUROS a participat, în cursul anului, la patru reuniuni ale Comitetului pentru petiții în 2006, unde a prezentat raportul anual și rapoartele speciale, pe o gamă largă de subiecte. La cererea Comitetului, Ombudsmanul a fost, de asemenea, reprezentat de un membru al personalului său la fiecare reuniune a Comitetului în cursul anului în discuție.

Ombudsmanul a continuat să se adreseze și altor instituții și organisme pe parcursul anului 2006. În luna martie, s-a întâlnit cu președinții Curții de Justiție, Tribunalului de Primă Instanță și Tribunalului Funcției Publice, cu președintele Curții de Conturi, și cu Președintele Băncii Europene de Investiții, la Luxemburg. În luna octombrie, acesta s-a întâlnit în Grecia cu directorii Agenției Europene pentru Reconstrucție și Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale. Pe parcursul întregului an, el a făcut, de asemenea, prezentări asupra activităților sale diverselor grupuri de membri ai personalului instituțiilor europene din Bruxelles, Luxemburg și Strasbourg.

În vederea asigurării celor mai bune servicii pentru cetățeni, Ombudsmanul a semnat un număr de acorduri importante pe parcursul anului 2006.

În luna martie, el a semnat un nou acord de cooperare cu Parlamentul în domenii, cum ar fi politica de construcții, tehnologia informațiilor și comunicațiilor. Noul acord ar trebui să permită

Ombudsmanului să utilizeze cât mai judicios resursele acordate oficiului său, asigurând autonomie absolută activității sale.

Un alt acord important semnat în 2006 a fost Memorandumul de înțelegere cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Scopul acordului este de a asigura tratamentul consecvent al plângerilor cu privire la protecția datelor și evitarea duplicării inutile. Ombudsmanul și Autoritatea pentru Protecția Datelor, domnul Peter HUSTINX, au semnat Memorandumul de înțelegere la Bruxelles, la data de 30 noiembrie.³

În aceeași zi, Ombudsmanul a semnat un acord cu guvernul spaniol pentru a permite cetățenilor să adreseze plângeri Ombudsmanului European în oricare din limbile co-oficiale din Spania (bască, catalană/valenciană și galiciană). Prin semnarea acordului, Ombudsmanul și-a aliniat activitățile la concluziile din iunie 2005 ale Consiliului UE care prevede utilizarea acestor limbi pentru a înlesni comunicarea cetățenilor spanioli cu instituțiile UE. Reprezentantul permanent al Spaniei la UE, domnul ambasador Carlos BASTARRECHE SAGÜES, a semnat acordul în numele guvernului spaniol.

Relația cu alți ombudsmeni și organisme similare

Ombudsmanul European cooperează cu omologii săi la nivel național, regional și local pentru a garanta soluționarea promptă și eficientă a plângerilor cetățenilor cu privire la legislația UE. Această cooperare reprezintă un fapt de importanță particulară ținând cont că numeroși reclamanți se adresează Ombudsmanului European când au probleme cu administrația națională, regională sau locală. În numeroase cazuri, un omolog al ombudsmanului din țara în cauză poate oferi o reparație eficientă. Această cooperare este, de asemenea, vitală în depistarea evoluțiilor importante în domeniul de activitate al omologilor ombudsmanului, prin schimbul de informații asupra legislației UE și schimb de cele mai bune practici. De cele mai multe ori, această cooperare are loc sub egida Rețelei europene a ombudsmenilor, deși Ombudsmanul European participă la conferințe, seminarii și reuniuni și în afara rețelei.

Rețeaua europeană a ombudsmenilor

Rețeaua europeană a ombudsmenilor cuprinde în prezent aproape 90 de oficii din 31 de țări, la nivel național și regional din cadrul Uniunii, precum și la nivelul național din țările candidate la UE, alături de Norvegia și Islanda. Rețeaua servește ca mecanism eficient de cooperare în soluționarea cazurilor. Când este posibil, Ombudsmanul European transferă cazurile direct la omologii naționali și regionali ai ombudsmanului sau face recomandările necesare reclamantului. În 2006, Ombudsmanul a recomandat unui număr de 828 reclamanți să se adreseze omologilor naționali sau regionali și a transferat 363 de plângeri (din care 270 pe același subiect) direct omologului competent.

Pe lângă schimburile informale regulate de informații prin intermediul rețelei, există o procedură specială prin care omologul național sau regional al ombudsmanului poate cere răspunsuri în scris la întrebări privind legislația UE și interpretările acesteia, inclusiv întrebări care decurg din soluționarea unor cazuri specifice. Ombudsmanul European fie oferă răspunsul în mod direct, fie, dacă, consideră mai potrivit, canalizează întrebările către altă instituție sau organism UE pentru răspuns. În 2006, două astfel de întrebări au fost primite (una de la un omolog național și alta de un omolog regional al ombudsmanului), iar trei au fost clasate (inclusiv două înaintate în 2005). Detalii asupra întrebărilor sunt oferite în capitolul 3.

Rețeaua este, de asemenea, activă în schimbul de experiență și de cele mai bune practici — obiective pe care se străduiește să le atingă prin intermediul seminariilor și reuniunilor, scrisorilor de informare regulate, forumului electronic de discuții și serviciului zilnic de știri electronice.

Seminariile pentru omologii naționali și regionali ai ombudsmanului se desfășoară din doi în doi ani și sunt organizate în comun de către Ombudsmanul European și un omolog

³

Memorandumul de înțelegere dintre Ombudsman European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor; OJ 2007 C 27, p. 21.

national sau regional. Cel de-al cincilea seminar al omologilor regionali ai ombudsmanului din statele membre UE, organizat de ombudsmanul guvernului local din Anglia, domnul Tony REDMOND, si Ombudsmanul European, a avut loc la Londra în perioada 19 - 21 noiembrie. În jur de 80 participanți, din fiecare din cele șase țări unde există ombudsmeni la nivel regional (în speta Belgia, Germania, Spania, Italia, Austria și Regatul Unit⁴). Tema seminarului a fost „*Working together to promote good administration and defend citizens' rights in the EU*” („Să colaborăm pentru promovarea bunei administrări și apărarea drepturilor cetățenilor din UE”). Programul a inclus sesiuni privind legislația UE, promovarea bunei administrări, soluționarea plângerilor și cooperarea dintre omologii ombudsmanului.

Ofițerii de legătură, care acționează ca prim punct de contact pentru rețea în cadrul oficiilor omologilor naționali ai ombudsmanului, se reunesc, de asemenea, din doi în doi ani. Cel de-al cincilea Seminar al ofițerilor de legătură a avut loc în perioada 18 - 20 iunie la Strasbourg. Denumit „*Upholding fundamental rights – Sharing best practice*” („Susținerea drepturilor fundamentale – Împărtășirea celor mai bune practici”), seminarul a avut drept scop asigurarea unui forum pentru schimburi de opinii între ofițerii de legătură cu privire la cele mai bune practici în cadrul instituțiilor lor, precum și pentru dezbateri asupra activității lor în promovarea drepturilor fundamentale. Seminarul a oferit, de asemenea, ofițerilor de legătură posibilitatea de a revizui modul de funcționare a rețelei și de a face sugestii cu privire la modalitățile de îmbunătățire a acesteia. În total, 28 de participanți din 26 de țări europene au fost prezenți la seminar, inclusiv, pentru prima dată, reprezentanți ai instituțiilor naționale omologe ombudsmanului din Bulgaria, Croația și România.

În 2006, buletinul *European Ombudsman Newsletter* a continuat să servească ca un instrument extrem de valoros pentru schimbul de informații despre dreptul comunitar și despre cele mai bune practici. Ambele ediții, publicate în aprilie și octombrie, au inclus articole despre supremația dreptului comunitar, recunoașterea comună a calificărilor în UE, legislația europeană în materie de mediu și accesul la informații privind mediul, rolul omologilor ombudsmanului în supravegherea închisorilor, accesul universal la internet, discriminarea cu privire la accesul la locuri de muncă, libertatea de exprimare, drepturile copilului, probleme de emigrare și azil. Forumurile de discuții pe internet cu ombudsmanul și de partajare a documentelor au continuat să se dezvolte pe parcursul anului, permițând schimbul de informații prin trimiterea de întrebări și răspunsuri. Au fost inițiate câteva dezbateri majore, asupra unor chestiuni diverse, ca de exemplu monitorizarea independentă a închisorilor, statutul de rezident permanent pentru copii imigranților născuți în UE, combaterea discriminării și promovarea tratamentului egal, precum și dreptul de a vota la alegeri locale în cadrul UE. Pe lângă aceasta, serviciul electronic de știri al Ombudsmanului — *Ombudsman Daily News* — a fost publicat în fiecare zi lucrătoare, și conține articole, comunicate de presă și anunțuri ale oficiilor din întreaga rețea.

Vizitele de informare la omologii ombudsmanului din statele membre și țările candidate s-au dovedit a fi extrem de eficiente din punctul de vedere al dezvoltării rețelei și constituie un excelent mijloc de sensibilizare cu privire la gama instrumentelor de comunicare care sunt puse la dispoziție. În cursul anului 2006, Ombudsmanul European și-a vizitat colegii din Luxemburg (martie), Spania (mai), Irlanda de Nord (noiembrie) și Bulgaria (noiembrie).

Reuniuni

Pe parcursul anului, eforturile Ombudsmanului de a colabora cu omologii săi au depășit activitățile Rețelei europene a ombudsmenilor. În vederea promovării instituției ombudsmanului, dezbaterile relațiilor interinstituționale și împărtășirea celei mai bune practici, acesta a participat la 28 de evenimente organizate de omologii naționali și regionali ai ombudsmanului și s-a întâlnit cu un număr mare de ombudsmeni și reprezentanți ai instituțiilor ombudsmanului din cadrul UE și din afară.

⁴ Statele sunt enumerate în ordinea de protocol a UE; și anume, alfabetic, pe baza denumirii fiecărui stat în limba proprie. Aceasta ordine de protocol este utilizată și în această publicație.

Activități de comunicare

Apropierea de cetățeni reprezintă activitatea centrală a funcției Ombudsmanului. Eforturile de diseminare a informațiilor asupra dreptului de a depune plângeri privind administrarea defectuoasă au fost intensificate în 2006. În jur de 120 de prezentări au fost susținute de Ombudsman și personalul acestuia în cadrul conferințelor, seminariilor și reuniunilor desfășurate pe parcursul anului. Vizitele Ombudsmanului în Luxemburg, Spania, Irlanda de Nord și Bulgaria i-au oferit din nou posibilitatea de a-i sensibiliza pe cetățenii acestor țări.

Activitățile media au fost intensificate în 2006, prin intermediul a 22 de comunicate de presă distribuite jurnaliștilor din toată Europa. Printre chestiunile acoperite au fost alegerea limbilor pentru website-ul Președințiilor UE, transparența în domeniul activităților de lobby și a subvențiilor, plângerea cu privire la eșecul punerii adecvate în aplicare a Directivei privind timpul de lucru și lipsa de transparență în funcționarea Consiliului. Ombudsmanul a acordat mai mult de 40 interviuri jurnaliștilor din media scrisă, televizată și electronică în Bruxelles, Strasbourg ș.a.m.d. El și-a prezentat, de asemenea, activitatea și a răspuns întrebărilor în timpul conferințelor de presă și reuniunilor.

Materialul despre activitatea Ombudsmanului a fost larg distribuit pe parcursul anului, în special, în timpul manifestării porților deschise organizată de Parlamentul European în luna mai. Noi ediții a celor două instrumente de comunicare importante au fost publicate în 2006: ghidul plângerilor și formularul denumit *Ombudsmanul European: Cum vă poate ajuta?* a fost pus la dispoziție în 23 limbi și broșura *Ombudsmanul European: pe scurt* în 25 de limbi. O ediție în limba franceză a volumului comemorativ al Ombudsmanului denumit „*The European Ombudsman: Origins, Establishment, Evolution*” („Ombudsmanul European: Origini, înființare, evoluție”), a fost publicată în ediție broșată și în ediție nebroșată în luna noiembrie. Ombudsmanul a continuat să distribuie copii ale altor publicații pe parcursul anului, în special *Codul european de bune conduite administrative* în 25 de limbi. Codul a fost produs în Macedonia în 2006 pentru a sprijini promovarea unei bune administrări în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei.

Website-ul Ombudsman a fost actualizat cu regularitate cu deciziile, comunicatele de presă, și detaliile asupra activităților sale de comunicare. În luna mai, website-ul, alături de cele ale altor instituții, organisme și agenții europene, s-a mutat pe noul domeniu punct.UE. Adresa oficială este în prezent: <http://www.ombudsman.europa.eu>

În perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2006, website-ul Ombudsman a avut 416 533 de vizitatori. Paginile în limba engleză ale site-ului au fost cel mai frecvent consultate, urmate de paginile în limbile franceză, spaniolă, germană și italiană. Din punctul de vedere al provenienței geografice a vizitatorilor, cei mai mulți vizitatori au fost italieni, urmați de suedezi, englezi, spanioli și germani. Secțiunea de link-uri a website-ului Ombudsmanului include link-uri la site-urile omologilor naționali și regionali ai ombudsmanului din întreaga Europă. Paginile cu link-uri au fost vizitate de peste 44 000 ori pe parcursul anului 2006, demonstrând în mod clar valoarea adăugată pentru cetățeni a activităților Ombudsmanului European în coordonarea Rețelei europene a ombudsmenilor.

Evoluții interne

Ombudsmanul și-a continuat eforturile în 2006 pentru a se asigura că instituția este dotată pentru soluționarea plângerilor cetățenilor din 25 de state membre în 21 de limbi ale Tratatului. Au fost realizate, de asemenea, pregătiri în avans pentru aderarea Bulgariei și României la 1 ianuarie 2007.

Din punctul de vedere al personalului, Ombudsmanul a numit primul său secretar general la 1 august 2006, în urma unei proceduri de selecție publice. Un al treilea consilier principal a fost, de asemenea, angajat în cadrul departamentului juridic, pentru a sprijini în viitor procedurile de administrare a cazurilor și de control al calității.

Schema de personal a Ombudsmanului prevede un total de 57 de posturi în 2006, comparativ cu 51 de posturi în 2005. Această creștere s-a datorat în principal pregătirilor pentru aderarea Bulgariei

și României și punerii în aplicare a deciziei de obținere a autonomiei depline față de serviciile Parlamentului cu privire la managementul personalului Ombudsmanului. Nu este prevăzută nici o creștere a bugetului pe anul 2007, adoptat de autoritățile bugetare în decembrie 2006.

În vederea dezvoltării și înțelegerii valorilor și misiunii instituției, și promovării aplicării lor în mod eficient, Ombudsmanul a organizat o manifestare de consultare a personalului în octombrie 2006. A fost prima dată în scurta sa istorie când instituția a desfășurat o astfel de activitate.

Ca parte a pregătirilor pentru consultare, membrii personalului au fost invitați să își exprime opiniile asupra funcționării generale a oficiului și asupra impactului larg al activităților Ombudsmanului de până acum, prin participarea la un exercițiu de autoevaluare. Aceasta a luat forma unui chestionar pe baza căruia membrii personalului au evaluat diferitele aspecte ale procedurilor și metodelor de lucru utilizate de Ombudsmanul European în diversele sectoare ale activităților instituției, precum și realizările Ombudsmanului în favoarea tuturor cetățenilor. Un alt scop al acestei importante activități a fost definirea unei gestionări a riscurilor mai atente în cadrul instituției, conform cerințelor standardelor interne de control ale UE.

Rezultatele chestionarului, împreună cu alte materiale contextuale au servit ca fundament pentru dezbaterile din timpul evenimentului, care s-au concentrat pe (i) sensul unei bune administrări atât din punct de vedere conceptual, cât și procedural, (ii) modul de a se adresa tuturor cetățenilor și publicului specializat și (iii) modul de întărire și promovare a unei culturi a serviciilor în cadrul oficiului Ombudsmanului. Fiecare membru al personalului a fost încurajat să ia parte activă la deliberări. În asentimentul general, această consultare s-a dovedit a fi în mod clar o experiență productivă care merită reiterată.

Ombudsmanul a adoptat o nouă structură bugetară pentru anul 2007. Suma totală alocată pentru anul 2007 este de 8 152 800 EUR (comparativ cu 7 682 538 EUR în 2006).

2 PLÂNGERI ȘI ANCHETE

Una dintre cele mai importante modalități prin care Ombudsmanul European promovează buna administrare este investigarea cazurilor de posibilă administrare defectuoasă și recomandarea măsurilor corective acolo unde este necesar. Cazurile de posibilă administrare defectuoasă ajung în atenția Ombudsmanului în special prin intermediul plângerilor, a căror soluționare reprezintă cel mai important aspect al rolului reactiv al Ombudsmanului.

Dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului European reprezintă unul din drepturile cetățenilor Uniunii Europene (articolul 21 din Tratatul CE) și este inclus în Carta Drepturilor Fundamentale (articolul 43).

Ombudsmanul desfășoară, de asemenea, anchete din proprie inițiativă, prin intermediul cărora își asumă un rol proactiv în combaterea administrării defectuoase.

2.1 TEMEIUL JURIDIC AL ACTIVITĂȚII OMBUDSMANULUI

Activitatea Ombudsmanului este reglementată de articolul 195 din Tratatului CE, de Statutul Ombudsmanului (care este o decizie a Parlamentului European¹) și de dispozițiile de aplicare adoptate de Ombudsman în conformitate cu articolul 14 din Statut. Dispozițiile actuale de aplicare au intrat în vigoare la 1 ianuarie 2003. Ele sunt disponibile pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) și sub formă de exemplare tipărite la oficiul Ombudsmanului.

Statutul continuă să ofere un bun cadru de desfășurare pentru activitățile Ombudsmanului. Cu toate acestea, după o analiză atentă, Ombudsmanul a identificat anumite modificări care ar putea să sporească capacitatea sa de a acționa mai eficient în beneficiul cetățenilor europeni. La 11 iulie 2006, i-a scris președintelui Parlamentului European, solicitând inițierea unei proceduri de modificare a statutului.

2.2 MANDATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN

Articolul 195 din Tratatul CE îl autorizează pe Ombudsman să primească plângeri din partea oricărui cetățean al Uniunii sau oricărei persoane fizice sau juridice care are reședința sau sediul social într-un stat membru, cu privire la cazuri de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și organismelor comunitare, cu excepția Curții de Justiție și Curții de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor jurisdicționale. Prin urmare, o plângere nu intră sub incidența mandatului Ombudsmanului dacă:

1. reclamantul nu este o persoană îndreptățită să facă o plângere;
2. plângerea nu este depusă împotriva unei instituții sau unui organism comunitar;

¹ Decizia 94/262 a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale de exercitare a atribuțiilor Ombudsmanului, JO L 113, 4.5.1994, p. 15.

3. plângerea este depusă împotriva Curții de Justiție sau Curții de Primă Instanță în exercitarea funcțiilor lor jurisdicționale sau
4. plângerea nu privește un caz de posibilă administrare defectuoasă.

Fiecare dintre aceste tipuri este prezentat în continuare.

2.2.1 Plângeri și anchete din proprie inițiativă

Deși dreptul de a înainta plângeri Ombudsmanului European se limitează la cetățenii, rezidenții și persoanele juridice cu sediul social într-un stat membru, Ombudsmanul are, de asemenea, competența de a deschide anchete din proprie inițiativă. Făcând uz de autoritatea sa de proprie inițiativă, Ombudsmanul poate investiga un posibil caz de administrare defectuoasă adus în atenția sa de o persoană care nu este îndreptățită să facă o plângere. Practica Ombudsmanului în astfel de situații este de a acorda persoanei în cauză aceleași șanse procedurale pe parcursul anchetei ca și cum chestiunea ar fi fost avută în vedere ca plângere.

Cinci astfel de anchete din proprie inițiativă au fost inițiate în 2006.

De regulă, Ombudsmanul decide, de la caz la caz, dacă este necesar să-și exercite autoritatea de proprie inițiativă în acest mod. De exemplu, în răspunsul la temerile exprimate de organizații ale societății civile cu privire la responsabilitățile Băncii Europene de Investiții (BEI), Ombudsmanul a precizat că deține această competență de a investiga posibile cazuri de administrare defectuoasă a activităților BEI în acordarea unor împrumuturi în afara Uniunii Europene (împrumuturi externe). De asemenea, sub rezerva unor eventuale constrângeri bugetare viitoare, Ombudsmanul preconizează să-și utilizeze competența de a iniția o anchetă din proprie inițiativă în cazul în care singurul motiv care l-ar putea împiedica să investigheze o plângere de presupusă administrare defectuoasă depusă împotriva BEI cu privire la activitățile acesteia de creditare externă este că reclamantul nu este nici cetățean, nici rezident al Uniunii.

2.2.2 Instituții și organisme comunitare

Mandatul Ombudsmanului European se extinde asupra instituțiilor și organismelor comunitare. Instituțiile sunt enumerate la articolul 7 din tratat, însă nu există o definiție sau o listă oficială a organismelor comunitare. Termenul reunește organismele instituite în temeiul tratatelor, cum ar fi Comitetul Economic și Social și Banca Centrală Europeană, precum și organisme instituite în conformitate cu reglementările tratatelor, inclusiv agenții cum ar fi Agenția Europeană de Mediu și Agenția Europeană pentru Administrarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (FRONTEX).

Plângerile împotriva autorităților publice ale statelor membre nu sunt de competența Ombudsmanului, chiar dacă acestea privesc chestiuni din sfera legislației UE. Cu toate acestea, multe dintre aceste plângeri intră sub incidența activității omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din cadrul Rețelei europene a ombudsmanilor (a se vedea secțiunea 2.5 de mai jos).

Un exemplu de plângere care nu a fost depusă împotriva unei instituții sau unui organism comunitar

În februarie 2006, Ombudsmanul a primit un număr de plângeri cu privire la Avizul nr. 4-2005 al Rețelei UE a experților independenți privind drepturile fundamentale. Conform plângerilor, avizul indica în mod implicit că medicii pot fi constrânși să efectueze avorturi, indiferent de convingerile lor.

Rețeaua este finanțată pe baza unui contract de servicii încheiat între Comisie și Universitatea din Louvain, care a fost atribuit în urma unei proceduri de licitație. Atât publicațiile rețelei, cât și cele ale Comisiei descriu rețeaua ca fiind complet independentă, iar Comisia își declină responsabilitatea pentru opiniile acesteia. În această situație, Ombudsmanul a considerat că nu are competența de a soluționa aceste plângeri.

Plângerea 530/2006/KW

Plângeri împotriva Agenției Europene de Apărare

Agenția Europeană de Apărare (AEA) a fost înființată prin Acțiunea comună 2004/551/PESC a Consiliului din 12 iulie 2004, în cadrul Politicii externe și securitate comune a Uniunii Europene.

Ombudsmanul a primit o plângere din partea unei persoane care a depus o cerere pentru un post în cadrul AEA. El a invitat AEA și Consiliul să-și exprime avizul, iar ambele instituții s-au supus cererii Ombudsmanului.

În decizia cu privire la acest caz, Ombudsmanul a menționat că AEA funcționează sub autoritatea Consiliului, că plângerea se referea la procedurile de recrutare și că Consiliul a adoptat Statutul funcționarilor AEA ca instrument juridic comunitar. În aceste împrejurări, Ombudsmanul a considerat că plângerea intră în sfera sa de competență.

Caz confidențial

2.2.3 „Administrare defectuoasă”

Ombudsmanul European a considerat în mod consecvent că noțiunea de administrare defectuoasă este un concept larg și că buna administrare necesită, printre altele, respectarea legilor și principiilor juridice, inclusiv a drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, principiile unei bune administrări merg mai departe, pretinzând instituțiilor și organismelor comunitare nu numai să-și respecte obligațiile legale, ci și să fie orientate spre servicii și să garanteze că membrii societății sunt tratați corect și că se bucură deplin de drepturile lor. Astfel, cu toate că ilegalitățile implică în mod necesar o administrare defectuoasă, administrarea defectuoasă nu determină în mod automat ilegalități. Constatarea de către Ombudsman, a unor cazuri de administrare defectuoasă nu presupune în mod implicit existența unui comportament ilegal sancționabil de o instanță.²

Ca răspuns la solicitarea Parlamentului European de a defini clar administrarea defectuoasă, Ombudsmanul a dat următoarea definiție în *Raportul anual 1997*:

Administrarea defectuoasă are loc atunci când o instituție publică nu acționează în conformitate cu o normă sau un principiu obligatoriu pentru funcționarea acesteia.

În 1998, Parlamentul European a adoptat o rezoluție prin care a salutat această definiție a conceptului de administrare defectuoasă. Un schimb de corespondență dintre Ombudsman și Comisie din 1999 a indicat cu claritate că și Comisia a fost de acord cu această definiție.

Carta Drepturilor Fundamentale, proclamată în decembrie 2000, include dreptul la buna administrare ca drept fundamental al cetățenilor Uniunii (articolul 41).

Articolul 43 din Cartă conține dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului European, ca mecanism exterior prin intermediul căruia instituțiile și organismele comunitare pot fi făcute răspunzătoare pentru administrare defectuoasă. Este important să admitem că o cultură a serviciilor pentru cetățeni face parte integrantă din buna administrare. Nu trebuie confundată cu o cultură a vinovăției care încurajează un comportament defensiv. În acest context, trebuie să observăm că anchetele Ombudsmanului nu constituie o procedură disciplinară sau pre-disciplinară (a se vedea rezumatul cazului 163/2006/MHZ din capitolul 3).

Strategia Ombudsmanului de promovare a unei culturi a serviciilor include nu numai diverse inițiative active, ci se extinde și la modul de tratare a plângerilor. O parte importantă a culturii serviciilor o reprezintă necesitatea de a recunoaște erorile, atunci când au loc, și de a le corecta, dacă este posibil. Ombudsmanul încurajează instituțiile și organismele să acționeze în acest mod prin găsirea unei soluții, dacă este posibil, împreună cu instituția sau organismul implicat pentru a-l mulțumi pe reclamant. Este important să observăm, cu toate acestea, că dispozițiile relevante

²

A se vedea, în acest context, hotărârile Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2004 în cauzele conexe T-219/02 și T-337/02, *Herrera c. Comisie*, considerentul 101 și din 4 octombrie 2006 în cauza T-193/04 R, *Hans-Martin Tillack c. Comisie*, considerentul 128.

din Statut (articolul 3.5³) și dispozițiile de aplicare (articolul 6.1⁴) se aplică numai dacă se consideră ca fiind caz de administrare defectuoasă și dacă se consideră că acesta poate fi înlăturat.

Administrare defectuoasă și mediere

Anumite versiuni lingvistice ale expresiei „Ombudsmanul European” (de exemplu sintagma franceză *Médiateur européen* sau cea italiană *Mediatore europeo*) pot determina interpretarea greșită a faptului că Ombudsmanul ar avea printre atribuții și pe aceea a medierii în sensul sprijinirii părților implicate într-o dispută pentru a soluționa diferențele, fără a examina esența diferendului.

De fapt, Ombudsmanul poate numai să propună o soluție amiabilă în scopul înlăturării unui caz de administrare defectuoasă.

Ombudsmanul încearcă, cu toate acestea, în mod activ să încurajeze instituțiile și organismele comunitare să facă uz de mediere în soluționarea diferendelor: a se vedea, de exemplu, rezumatele din capitolul 3 ale anchetelor din proprie inițiativă OI/1/2006/TN și din cazul 2601/2005/ID. În 2006, Ombudsmanul a solicitat, de asemenea, Comisiei informații privind serviciile de mediere aflate la dispoziția personalului său și modul în care activitatea personalului respectă procedurile stabilite la articolul 90 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor. În răspunsul Comisiei au fost menționați mediatorul personalului, echipa de mediere a cazurilor de hărțuire și consilierii confidențiali din cadrul DG ADMIN, precum și un facilitator intern în cadrul DG TREN. Pentru a-i permite să evalueze posibilitatea unei intervenții, mediatorul personalului primește o copie a tuturor plângerilor, în conformitate cu articolul 90 alineatul (2).⁵

După cum demonstrează mai multe din rezumatele din capitolul 3, una dintre cele mai eficiente modalități de a înlătura tensiunea și de a reduce conflictul este scuza pentru erori. O scuză imediată poate soluționa rapid chestiunea (3297/2006/BU și 3684/2006/BU) sau, cel puțin, poate evita necesitatea ca Ombudsmanul să adreseze o critică oficială instituției implicate (1841/2005/BM și 242/2006/BM). O simplă exprimare a regretului nu reprezintă totuși o scuză (163/2006/MHZ). Trebuie reținut că o scuză poate fi exprimată într-un mod care nu implică admiterea erorii sau a răspunderii juridice (2312/2004/MHZ).

2.2.4 Codul european de bună conduită administrativă

La 6 septembrie 2001, Parlamentul European a aprobat Codul de bună conduită administrativă pe care instituțiile și organismele Uniunii Europene, administrația și funcționarii acestora trebuie să-l respecte în relațiile cu publicul. Codul ține seama de principiile dreptului administrativ european conținute în jurisprudența instanțelor comunitare și se inspiră din dreptul național. Parlamentul a solicitat, de asemenea, Ombudsmanului să aplice Codul de bună conduită administrativă. Prin urmare, Ombudsmanul ia în considerare normele și principiile din cod atunci când examinează plângerile și în efectuarea anchetelor din proprie inițiativă.

2.3 ADMISIBILITATEA ȘI JUSTIFICAREA ANCHETELOR

Înainte ca Ombudsmanul să deschidă o ancheta, plângerea unui reclamant autorizat cu privire la administrarea defectuoasă în cadrul unei instituții sau al unui organism european trebuie să

³ „Pe cât posibil, Ombudsmanul va căuta o soluție împreună cu instituția sau organismul implicat pentru a înlătura cazul de administrare defectuoasă și pentru a-l mulțumi pe reclamant.”

⁴ „Dacă Ombudsmanul constată existența unui caz de administrare defectuoasă, va coopera pe cât posibil cu instituția implicată, în găsirea unei soluții amiabile pentru a înlătura administrarea defectuoasă și pentru a-l mulțumi pe reclamant.”

⁵ Scrisoare din partea Ombudsmanului către președintele Comisiei, din 15 februarie 2006; răspunsul președintelui către Ombudsman, din 15 aprilie 2006.

îndeplinească criteriile admisibilității. Aceste criterii, stabilite în articolele relevante din statut, prevăd următoarele:

1. autorul și obiectul plângerii trebuie să fie identificați [articolul 2 alineatul (3) din statut];
2. Ombudsmanul nu poate interveni în cauze aflate pe rol în instanțe sau pune în discuție temeinicia unei hotărâri judecătorești [articolul 1 alineatul (3) din statut];
3. plângerea trebuie depusă în termen de doi ani de la data la care faptele care o justifică sunt aduse la cunoștința reclamantului [articolul 2 alineatul (4) din statut];
4. plângerea trebuie să fie precedată de demersuri administrative corespunzătoare față de instituția sau organismul implicat [articolul 2 alineatul (4) din statut]] și
5. în cazul plângerilor cu privire la raporturile de muncă între instituții și organisme și funcționarii și agenții lor, trebuie epuizate căile administrative interne de soluționare a cererilor sau reclamațiilor administrative înainte de a depune plângerea [articolul 2 alineatul (8) din statut]].

Articolul 195 din Tratatul CE prevede că Ombudsmanul „efectuează investigațiile pe care le consideră justificate”. În anumite situații, pot să nu existe suficiente motive pentru ca Ombudsmanul să inițieze o anchetă, chiar dacă plângerea este admisibilă.

Dacă o plângere a fost deja examinată ca petiție de către Comisia pentru petiții a Parlamentului European, Ombudsmanul apreciază, de asemenea, că nu există în mod normal, justificare pentru o anchetă a Ombudsmanului, cu excepția cazului în care sunt prezentate noi probe.

2.4 ANALIZA PLÂNGERILOR EXAMINATE ÎN 2006

În 2006, Ombudsmanul a primit 3 830 de noi plângeri față de 3 920 în 2005⁶. În conformitate cu practica consacrată, toate plângerile care au condus la anchete sunt înregistrate în statisticile realizate de Ombudsman. Cu toate acestea, pentru a evita orice denaturare, plângerile în masă trimise prin e-mail și neadmise, care deseori sunt de numărul miilor, sunt înregistrate separat în statistici până la plângerea a unsprezecea, inclusiv.

Plângerile au fost trimise direct de cetățeni, în mod individual, în 3 619 de cazuri și de către asociații sau societăți comerciale în 211 de cazuri.

În 2006, procesul de examinare a plângerilor pentru a se stabili dacă sunt de competența Ombudsmanului, dacă îndeplinesc criteriile de admisibilitate și dacă justifică inițierea unei anchete a fost finalizat în 95% din cazuri. Din totalul plângerilor examinate, numai 21,5% au fost de competența Ombudsmanului. Din acestea, 449 au îndeplinit criteriile de admisibilitate, însă 191 nu au putut justifica începerea unei anchete.

Pe parcursul anului au fost efectuate un total de 258 noi anchete pe baza plângerilor. Ombudsmanul a inițiat, de asemenea, nouă anchete din proprie inițiativă. O analiză statistică a acestor anchete este furnizată în anexa A.

În 2006, Ombudsmanul European a desfășurat un număr total de 582 anchete, 315 din care erau în curs de desfășurare din 2005.

La fel ca și în anii anteriori, majoritatea anchetelor au privit Comisia (66% din total). Deoarece Comisia este principala instituție comunitară care ia decizii cu impact direct asupra cetățenilor, este normal ca aceasta să constituie principalul obiect al plângerilor cetățenilor. Au fost efectuate

⁶

De reținut că în 2006 s-au depus 281 de plângeri pe același subiect, în timp ce în 2005, 335 de plângeri au avut în vedere același subiect.

74 de anchete cu privire la Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), 49 cu privire la Parlamentul European și 11 cu privire la Consiliul Uniunii Europene.

Principalele tipuri de presupusă administrare defectuoasă au fost lipsa transparenței, inclusiv refuzul informațiilor, (190 cazuri), incorectitudine sau abuz de putere (141 cazuri), proceduri nesatisfăcătoare (91 cazuri), întârzieri care se puteau evita (71 cazuri), discriminare (65 cazuri), neglijență (59 cazuri), erori juridice (36 cazuri) și neîndeplinirea obligațiilor, adică, neîndeplinirea de către Comisia Europeană a rolului de „gardian al tratatului” față de statele membre (28 cazuri).

2.5 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI

Dacă o plângere nu este de competența sa, Ombudsmanul încearcă să recomande reclamantului un alt organism care ar putea să o soluționeze, în special atunci când cazul implică legislația UE. Dacă este posibil și în cazul în care plângerea este întemeiată, Ombudsmanul, cu consimțământul reclamantului, o transferă direct altui organism competent.

O cetățeană austriacă a adresat o plângere cu privire la înțemnițarea fiicei ei în Kosovo. Serviciile Ombudsmanului European au telefonat biroului ombudsmanului din Kosovo, care a cercetat chestiunea și la puțin timp după aceea a informat Ombudsmanul European, telefonic, ca fiica reclamantei a fost eliberată din închisoare. Această informație a fost transmisă prompt reclamantei, cu recomandarea de a contacta ombudsmanul din Kosovo fie pentru informații suplimentare, fie pentru a continua demersul printr-o plângere.

Cazul 3353/2006/RF

După cum s-a observat deja, Ombudsmanul European cooperează strâns cu omologii săi naționali și regionali din statele membre prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor (a se vedea capitolul 5 de mai jos). Unul din obiectivele rețelei este de a facilita transferul rapid al plângerilor către ombudsmanii naționali sau regionali competenți sau organismele similare. Comisia pentru petiții a Parlamentului European participă, de asemenea, în cadrul rețelei, ca membru deplin.

În 2006, au fost transferate 399 de plângeri. Din acestea, 363, inclusiv 270 care aveau același subiect, au fost transmise unui ombudsman național sau regional, 22 Parlamentului European pentru a fi soluționate ca petiții, nouă către SOLVIT⁷, patru Comisiei Europene și una unei asociații bancare din Germania.

Exemple de cazuri transferate către SOLVIT

Un cetățean spaniol a închiriat o mașină în Olanda timp de o zi. După reîntoarcerea în Spania, el a primit o notificare din partea poliției olandeze pentru o amendă în urma încălcării codului rutier în Rotterdam. Conform reclamantului, acesta nu a fost niciodată în Rotterdam. Deoarece nu locuia în Olanda și nu era familiarizat cu limba olandeză sau cu procedurile administrative olandeze, nu a putut contesta amenda.

Ombudsmanul a transferat plângerea centrului SOLVIT din Spania, care a contactat omologul olandez.

În aprilie 2006, reclamantul a primit o scrisoare din partea autorităților olandeze prin care se admitea faptul că pretențiile sale erau îndreptățite și îl informau că nu trebuie să achite amenda.

Cazul 3713/2005/BM

⁷

SOLVIT este o rețea înființată de Comisia Europeană pentru a sprijini persoanele care întâmpină dificultăți în exercitarea drepturilor lor pe piața internă a Uniunii.

Compania națională de cale ferată a Spaniei (RENFE) a oferit un card („cardul auriu”) persoanelor peste 60 de ani, care le permitea să beneficieze de reducerea costurilor de transport în rețeaua sa. Cardul auriu era disponibil numai pentru cetățenii sau rezidenții spanioli. Cetățenii UE, care nu erau spanioli și care locuiau în afara UE, nu au fost eligibili. Acest fapt a constituit motivul plângerii soției reclamantului, care era englezoaică și locuia în Regatul Unit. În schimb, reclamantul, care era resortisant spaniol și care locuia, de asemenea, în Regatul Unit, a obținut cu ușurință cardul auriu.

Deoarece cazul nu era de competența sa, Ombudsmanul l-a transferat centrului spaniol al SOLVIT, care a cerut RENFE să-și modifice condițiile de obținere a unui card auriu, pentru a evita discriminarea între cetățenii UE. În noiembrie 2006, RENFE a informat centrul spaniol al SOLVIT că a fost eliminată condiția de rezidență în Spania.

Cazul 862/2006/BM

Exemple de cazuri soluționate prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor

Un cetățean elvețian care trăia în Uruguay a muncit și plătit contribuții de asigurări sociale în Spania timp de doisprezece ani, însă autoritățile spaniole de la asigurări sociale nu i-au recunoscut dreptul la pensie.

Ombudsmanul European a transferat cazul ombudsmanului spaniol, care a deschis o anchetă. Asigurările sociale spaniole au fost de acord să plătească pensia care o datorau.

Cazul 2162/2006/BM

Ombudsmanul regional din Aragón, Spania, a transferat Ombudsmanului European două plângeri cu privire la legăturile de transport dintre Franța și Spania. Prima plângere se referea la tunelul Somport, care a fost închis pentru mai mult de o săptămână. Plângerea pretindea că prin neasigurarea accesului gratuit la tunel, autoritățile franceze au încălcat condițiile de asistență financiară comunitară pentru construirea lui. A doua plângere avea în vedere conexiunea de cale ferată dintre Canfranc, Spania și Oloron, Franța. Reclamantul susținea că proiectul de cale ferată a primit asistență financiară a UE și că autoritățile franceze trebuie să-l redeschidă pentru a asigura libera circulație a mărfurilor și cetățenilor între cele două regiuni.

Ombudsmanul European a transferat plângerile Comisiei, în calitate sa de gardian al tratatului.

În aprilie 2006, ombudsmanul regional din Aragón a oferit informații suplimentare, subliniind că nu existau legături efective de cale ferată sau terestre între cele două țări și a criticat atitudinea autorităților franceze.

Comisia a ținut la curent Ombudsmanul European asupra evoluției investigațiilor sale și asupra deciziei finale de a nu iniția proceduri de încălcare a dreptului comunitar. Închiderea tunelului Somport, a explicat Comisia, s-a datorat condițiilor meteorologice nefavorabile și reparațiilor. Deși Franța avea programate lucrări suplimentare, acestea nu au determinat întreruperea traficului de camioane. Comisia a concluzionat că libera circulație nu este amenințată. În ceea ce privește legătura de cale ferată dintre Canfranc și Olorón, Comisia a explicat că decizia cu privire la redeschiderea ei aparținea autorităților naționale implicate și că proiectul nu era finanțat de UE.

Ombudsmanul regional din Aragón nu a fost mulțumit de răspunsul Comisiei. Ombudsmanul European l-a informat asupra condițiilor în care poate înainta o plângere împotriva Comisiei în legătura cu această chestiune.

Cazurile 483/2003/JMA și 1510/2005/BM

Reclamantul, cetățean german, a dorit să obțină finanțarea UE pentru un proiect care promova pescuitul de păstrăv de mare în regiunea Flensburg din nordul Germaniei. El a susținut că o societate publică regională de dezvoltare de întreprinderi i-a transmis informații contradictorii asupra disponibilității acestor fonduri și a refuzat să-i accepte cererea. Ombudsmanul European a transferat plângerea Comisiei pentru petiții al parlamentului landului Schleswig-Holstein.

În consecință, Comisia a informat Ombudsmanul că, în urma consultării cu ministerul competent, a ajuns la concluzia că reclamantul nu a fost dezavantajat în mod deliberat și că i-a fost acordată șansa de a-și prezenta proiectul unei echipe de experți, inclusiv reprezentanților guvernului regional și principalelor asociații și organizații de marketing din domeniu.

Cazul 3399/2005/WP

Un cetățean italian a adresat o plângere deoarece Institutul Național de Prevederi Sociale din Italia i-a redus pensia fără a-și justifica decizia.

Ombudsmanul European a recomandat reclamantului să se adreseze ombudsmanului din regiunea italiană Friuli-Venezia Giulia.

Ulterior, ombudsmanul regional a informat Ombudsmanul European că Institutul Național de Prevederi Sociale și-a reconsiderat decizia și a achitat reclamantului mai mult de 20 000 EUR, plus dobânda.

Ombudsmanul European a mulțumit ombudsmanului regional pentru eficiență.

Caz confidențial

Au fost formulate recomandări în 2 363 cazuri. În 828 din acestea, reclamanții au fost sfătuiți să se adreseze unui omolog național sau regional al Ombudsmanului, iar în 166 de cazuri să adreseze petiții Parlamentului European. În 383 de cazuri, recomandarea a fost de a contacta Comisia Europeană. Aceste cifre includ câteva cazuri în care o plângere împotriva Comisiei a fost declarată neadmisă deoarece nu au fost urmate demersurile administrative corespunzătoare de către instituția în cauză, înainte ca plângerea să fie depusă. În 109 de cazuri, recomandarea a fost de a contacta SOLVIT, în timp ce 877 de reclamanți au fost sfătuiți să contacteze fie alte organisme, în special ombudsmanii specializați, fie organismele cu atribuții în soluționarea plângerilor dintr-un stat membru.

2.6 PROCEDURILE OMBUDSMANULUI

Toate plângerile trimise Ombudsmanului sunt înregistrate și confirmate, în mod normal, în termen de o săptămână de la primire. Confirmarea îl înștiințează pe reclamant despre procedură și conține un număr de referință, precum și un nume și un număr de telefon al persoanei care se ocupă de plângere. Plângerea este analizată pentru a se stabili dacă este necesară deschiderea unei anchete, iar reclamantul este informat cu privire la rezultatul analizei, în mod normal, în termen de o lună.

Dacă nu este deschisă nici o anchetă, reclamantul este informat asupra motivului. În măsura în care este posibil, plângerea este transferată sau reclamantului îi sunt oferite recomandările corespunzătoare cu privire la autoritatea competentă căreia trebuie să i se adreseze.

2.6.1 Inițierea unei anchete

Primul pas într-o anchetă este de a înainta plângerea instituției sau organismului în speță și de a-i solicita acestuia să prezinte un aviz Ombudsmanului, în mod normal în termen de trei luni calendaristice. Parlamentul European și Comisia au convenit în 2004 să accepte un termen redus, de două luni, pentru plângerile împotriva refuzului de acces la documente.

2.6.2 Procedura echitabilă

Principiul procedurii echitabile impune ca decizia Ombudsmanului cu privire la o plângere să nu țină seama de informațiile cuprinse în documentele furnizate fie de reclamant, fie de instituția sau

organismul comunitar, dacă cealaltă parte nu a avut posibilitatea de a vedea documentele și de a-și exprima punctul de vedere.

Prin urmare, Ombudsmanul transmite avizul instituției sau organismului comunitar reclamantului cu invitația de a depune observații. Aceeași procedură este urmată dacă sunt necesare anchete suplimentare cu privire la plângere.

Nici Tratatul și nici Statutul nu prevăd introducerea unei acțiuni sau alte căi de atac împotriva deciziilor Ombudsmanului cu privire la tratarea sau rezultatul unei plângeri. Cu toate acestea, ca toate celelalte instituții și organisme comunitare, și Ombudsmanul se supune acțiunilor în despăgubiri în temeiul articolului 288 din Tratatul CE. Este posibilă, în principiu, introducerea unei acțiuni în despăgubiri pe baza unei presupuse tratări incorecte de către Ombudsman a unei plângeri.

2.6.3 Examinarea dosarelor și audierea martorilor

Articolul 3 alineatul (2) din Statutul Ombudsmanului solicită instituțiilor și organismelor comunitare să furnizeze Ombudsmanului orice informație solicitată și să-i permită accesul la dosarele în cauză. Ele pot refuza numai pe baza unor motive de confidențialitate temeinic justificate.

Autoritatea Ombudsmanului de a examina dosare îi permite să verifice exhaustivitatea și acuratețea informațiilor furnizate de instituția sau organismul comunitar în cauză. Acest fapt reprezintă o importantă garanție pentru reclamant și pentru public că Ombudsmanul poate desfășura o anchetă minuțioasă și completă.

Articolul 3 alineatul (2) din Statut solicită, de asemenea, funcționarilor și altor agenți ai instituțiilor și organismelor comunitare să depună mărturie la cererea Ombudsmanului.

În 2006, competența Ombudsmanului de a examina dosarele instituțiilor a fost utilizată în 15 cazuri. Competența de a audia martori a fost utilizată într-un singur caz.

2.6.4 Procedura deschisă

Plângerile adresate Ombudsmanului sunt tratate în mod public, cu excepția cazului în care reclamantul solicită confidențialitate.

Articolul 13 din dispozițiile de aplicare oferă reclamantului posibilitatea accesului la dosarul aflat la Ombudsman cu privire la plângerea sa. Articolul 14 permite accesul public la documentele Ombudsmanului, în temeiul aceluiași condiții și limitări, precum cele stabilite prin Regulamentul nr. 1049/2001⁸. Cu toate acestea, atunci când Ombudsmanul examinează un dosar al unei instituții sau organism implicat sau în cadrul unui probatoriu, nici reclamantul și nici publicul nu pot avea acces la documentele sau informațiile confidențiale obținute în urma unei examinări sau audieri (articolele 13.3 și 14.2). Scopul acestei limitări este de a facilita exercitarea competențelor de investigație ale Ombudsmanului.

2.7 REZULTATELE ANCHETELOR

Pe parcursul unei anchete, reclamantul este informat despre fiecare nouă etapă. În cazul în care Ombudsmanul decide să claseze ancheta, el îl înștiințează pe reclamant cu privire la rezultatele anchetei și concluziile sale. Deciziile Ombudsmanului nu sunt obligatorii din punct de vedere juridic și nu creează drepturi sau obligații legale de aplicare pentru reclamant ori pentru instituția sau organismul în cauză.

⁸

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

În 2006, Ombudsmanul a clasat 250 de anchete, din care 247 ca urmare a unor plângeri, iar trei au fost anchete din proprie inițiativă.

Dacă o ancheta tratează mai mult de o acuzație sau reclamație, acestea pot determina mai multe concluzii ale Ombudsmanului.

2.7.1 Absența administrării defectuoase

În 2006, 95 de cazuri, inclusiv două anchete din proprie inițiativă, au fost clasate cu constatarea absenței administrării defectuoase. Aceasta nu înseamnă neapărat un rezultat negativ pentru reclamant, care cel puțin beneficiază de o explicație completă din partea instituției sau organismului în cauză asupra modului în care a procedat. Mai mult, chiar dacă Ombudsmanul nu constată administrarea defectuoasă, el poate stabili posibilitatea ca instituția sau organismul respectiv să-și îmbunătățească calitatea administrării în viitor. În astfel de cazuri, Ombudsmanul formulează o observație suplimentară.

2.7.2 Cazuri soluționate de instituții și soluții amiabile

În măsura în care este posibil, Ombudsmanul încearcă să obțină un rezultat pozitiv care să mulțumească atât reclamantul, cât și instituția care a făcut obiectul plângerii. Cooperarea dintre instituțiile și organisme Comunității este esențială pentru obținerea unor astfel de rezultate de succes și întărirea relațiilor dintre instituții și cetățeni și poate determina evitarea unor litigii de durată și costisitoare.

În 2006, 64 de cazuri au fost soluționate de către instituția sau organismul în cauză în urma unei plângeri adresate Ombudsmanului. Dintre acestea, 52 au fost cazuri în care intervenția Ombudsmanului a determinat un răspuns rapid la corespondența care nu a primit niciun răspuns (a se vedea secțiunea 2.9 din *Raportului anual 1998* pentru detalii privind procedura utilizată în astfel de cazuri).

Dacă în urma unei anchete se constată existența administrării defectuoase, Ombudsmanul încearcă să obțină o soluție amiabilă ori de câte ori este posibil. În 2006 au fost propuse 28 de soluții amiabile. Trei cazuri, inclusiv două în care propunerea a fost făcută în 2005, au fost finalizate pe parcursul anului după ce s-a obținut o soluție amiabilă. La sfârșitul anului 2006, 27 de propuneri de soluții amiabile erau încă în curs de examinare.

În anumite situații, o soluție amiabilă poate fi obținută dacă instituția sau organismul în cauză oferă compensații reclamantului. Orice ofertă de acest tip este realizată *ex gratia*, și anume fără admiterea răspunderii juridice și fără crearea unui precedent juridic.

2.7.3 Observații critice și propuneri de recomandări

Dacă nu este posibilă o soluție amiabilă sau dacă încercarea de a ajunge la o astfel de soluție eșuează, atunci Ombudsmanul fie clasează cazul cu o observație critică la adresa instituției sau organismului implicat, fie redactează un proiect de recomandare.

O observație critică este în mod normal realizată dacă (i) nu mai este posibil pentru instituția în cauză să elimine cazul de administrare defectuoasă, (ii) administrarea defectuoasă nu pare a avea implicații generale și (iii) acțiunea de control permanent din partea Ombudsmanului nu pare a fi necesară. O observație critică este, de asemenea, formulată dacă Ombudsmanul consideră că un proiect de recomandare nu va servi unui scop util sau că depunerea unui raport special într-un caz în care instituția sau organismul implicat nu acceptă un proiect de recomandare nu pare a fi corespunzătoare.

O observație critică îi confirmă reclamantului că plângerea sa este justificată și indică instituției sau organismului în cauză modul incorect al procedurii sale, pentru a o ajuta să evite pe viitor

administrarea defectuoasă. În 2006, Ombudsmanul a clasat 41 de anchete cu observații critice. Lista completă a acestor cazuri este prevăzută în anexa D.

În 2007, Ombudsmanul intenționează să desfășoare și să publice un studiu de urmărire de către instituțiile implicate a tuturor observațiilor critice adresate în 2006. Un studiu similar va fi desfășurat pentru urmărirea a 38 de cazuri care au făcut obiectul unei observații suplimentare în 2006.

În cazurile în care pare a fi necesară o activitate de urmărire din partea Ombudsmanului, adică în cazurile în care instituția în cauză poate elimina situația de administrare defectuoasă sau în cazurile în care administrarea defectuoasă este deosebit de gravă sau are implicații generale, Ombudsmanul adresează în mod obișnuit un proiect de recomandare instituției sau organismului implicat. În conformitate cu articolul 3 alineatul (6) din Statutul Ombudsmanului, instituția sau organismul are obligația de a trimite un aviz detaliat în termen de trei luni. În 2006 au fost formulate 13 proiecte de recomandări. Pe lângă acestea, zece proiecte de recomandări din 2005 au stat la baza unor decizii adoptate în 2006. Patru cazuri au fost clasate pe parcursul anului, când proiectele de recomandări au fost acceptate de instituții. Două cazuri au determinat prezentarea unui raport special Parlamentului European. Nouă cazuri au fost clasate din alte motive. La sfârșitul anului 2006, nouă proiecte de recomandări se aflau încă în curs de examinare, inclusiv unul formulat în 2004.

2.7.4 Rapoarte speciale adresate Parlamentului European

Dacă o instituție sau organism comunitar nu răspunde în mod satisfăcător unui proiect de recomandare, Ombudsmanul poate prezenta un raport special Parlamentului European. Raportul special poate include și recomandări.

După cum s-a subliniat în *Raportul anual 1998* al Ombudsmanului European, posibilitatea prezentării unui raport special Parlamentului European este de o valoare inestimabilă pentru activitatea Ombudsmanului.

Raportul special către Parlamentul European reprezintă ultimul pas important pe care îl realizează Ombudsmanul în soluționarea unui caz, deoarece adoptarea unei rezoluții și exercitarea competențelor Parlamentului sunt chestiuni care țin de decizia politică a instituției în cauză. Ombudsmanul furnizează, în mod obișnuit, orice informație sau asistența necesară Parlamentului atunci când acesta examinează un raport special.

În conformitate cu regulamentul Parlamentului European, în chestiuni ce privesc relațiile Parlamentului cu Ombudsmanul este competentă Comisia pentru petiții. La o reuniune a Comisiei pentru petiții din 12 octombrie 2005, Ombudsmanul s-a angajat să apară în fața comisiei la cererea acesteia, atunci când susține un raport special în fața Parlamentului, în conformitate cu articolul 195 alineatul (3) din regulamentul de procedură al Parlamentului.

În 2006, două rapoarte speciale au fost prezentate Parlamentului. Ele priveau cazurile 289/2005/GG și 487/2005/GG.

2.8 DECIZII DE CLASARE A CAZURILOR ÎN 2006

Deciziile de clasare a cazurilor sunt în mod normal publicate pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>) în limba engleză și în limba reclamantului, atunci când aceasta este o altă limbă de cânt engleza. Capitolul 3 conține rezumatele a 59 dintr-un total de 250 decizii de clasare a anchetelor în 2006. Rezumatele reflectă gama variată a subiectelor și instituțiile și organisme comunitare implicate, precum și diversele motive de clasare. Ele sunt numerotate în funcție de numărul de referință al cazului, de subiectul general pe domenii de competență comunitară, precum și de tipul administrării defectuoase invocate de reclamant.

Restul acestei secțiuni din capitolul 2 analizează cele mai semnificative concluzii de drept sau de fapt cuprinse în decizii. Este organizat pe baza unei clasificări pe orizontală a principalului subiect al anchetelor, în cinci categorii principale:

- deschidere (inclusiv accesul la documente și informații) și protecția datelor;
- Comisia Europeană în calitate de gardian al tratatului;
- licitații, contracte și subvenții;
- chestiuni de personal, inclusiv recrutare;
- alte chestiuni.

Trebuie reținut că există o suprapunere importantă între categoriile menționate mai sus. De exemplu, chestiunile deschiderii și accesul publicului apar deseori în plângeri cu privire la recrutare sau la rolul Comisiei ca gardian al tratatului.

2.8.1 Deschidere, accesul publicului și protecția datelor cu caracter personal

O mare proporție (25%) din anchetele desfășurate în 2006 au avut în vedere acuzații cu privire la lipsa deschiderii. Articolul 1 din Tratatul privind Uniunea Europeană se referă la modul de adoptare a deciziilor în cadrul Uniunii ca fiind „cât se poate de deschis”, în timp ce articolul 255 din Tratatul CE prevede dreptul de acces la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei. Acest drept este reglementat prin Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁹. În urma unor anchete din proprie inițiativă ale Ombudsmanului din 1996 și 1999, multe alte instituții și organisme comunitare au adoptat, de asemenea, regulamente cu privire la accesul la documente.

Accesul la documente

Regulamentul nr. 1049/2001 oferă solicitanților posibilitatea de reparații: ei pot fie să atace în instanță un refuz, în conformitate cu articolul 230 din Tratatul CE, fie să înainteze o plângere Ombudsmanului. În 2006, Ombudsmanul a clasat anchete în unsprezece plângeri cu privire la aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001, din care nouă erau depuse împotriva Comisiei, una împotriva Consiliului, și una împotriva Parlamentului European. Într-un alt caz (1845/2004/GG), avizul detaliat al Comisiei cu privire la un proiect de recomandare era încă așteptat la sfârșitul anului.

Au fost clasate două anchete cu privire la plângeri privind accesului la documente și informații, depuse împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI).

Rezumatele a nouă din cazurile de mai sus sunt incluse în capitolul 3.

În ceea ce privește excepțiile de la dreptul de acces, Ombudsmanul a subliniat în cazul 617/2003/IP că Regulamentul nr. 1049/2001 nu conține excepții care să oblige Uniunea Europeană să refuze accesul la documente numai pentru simplul fapt că punerea la dispoziție a documentelor într-un stat membru nu este gratuită. În cazul 582/2005/PB, Ombudsmanul nu a acceptat argumentul Comisiei că procedura Organizației Mondiale a Comerțului de soluționare a litigiilor trebuie să fie asimilată „procedurilor judiciare” în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulament. În cazul 1463/2005/TN, Ombudsmanul a considerat că articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din regulament, cu privire la documentele redactate de o instituție pentru uz intern, nu se aplică documentelor pe care Comisia le-a trimis sau primit de la autoritățile statelor membre. Comisia nu poate invoca articolul 4 alineatul (2) liniuța a treia privind protecția în scopuri de investigație, din moment ce nu s-a stabilit că divulgarea ar aduce atingere obiectivelor anchetelor respective, menite să asigure conformitatea cu dreptul comunitar a planurilor naționale ale statelor membre pentru distribuirea cotelor de emisii de gaze cu efect de seră. În cazul 1919/2005/GG, Ombudsmanul a considerat că articolul 4 alineatul

⁹

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(1) litera (b) din regulament nu justifică refuzul din partea Parlamentului European al accesului la o listă de participanți la o procedură de selecție. Ombudsmanul a considerat că este greu de imaginat cum poate dezvăluirea faptului că un anumit funcționar comunitar a depus cerere pentru un alt post în cadrul Comunității, să-i submineze dreptul la intimitate.

Articolul 11 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că fiecare instituție trebuie să ofere publicului acces la un registru de documente în care referințele documentelor trebuie înregistrate fără întârziere. În cazul 1764/2003/ELB, Ombudsmanul a făcut observația că registrul Comisiei era inadecvat în ceea ce privește documentele referitoare la un audit desfășurat de către aceasta. Ombudsmanul a subliniat că publicul acordă o atenție deosebită bunei gestionări financiare și că rapoartele de audit reprezintă surse valoroase de informații asupra modului în care sunt utilizate fondurile comunitare.

În cazul 1776/2005/GG, Banca Europeană de Investiții (BEI) a dat curs unei sugestii din partea Ombudsmanului acceptând să dezvăluie anumite părți din raportul de audit, în conformitate cu propriile norme privind accesul publicului. De asemenea, a permis societății reclamantului accesul privat la secțiuni ale raportului care priveau în mod special grupul de societăți din care face parte și reclamantul. Ombudsmanul a salutat public abordarea constructivă a BEI în acest caz, subliniind că deși se poate invoca în mod legitim intimitatea și confidențialitatea comercială pentru a limita accesul publicului la documente, persoanei a cărei intimitate sau ale cărei interese comerciale sunt în cauză nu trebuie să i se refuze accesul din acest motiv.

Accesul la informații

În cazul 3436/2004/ELB, reclamantii au depus o plângere la Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), susținând că sunt victime ale fraudei. Ombudsmanul a considerat că ei erau îndreptățiți să considere că OLAF va acorda o atenție deosebită interesului lor de a obține informații despre anchetele relevante desfășurate de OLAF. Cu toate acestea, el a subliniat, de asemenea, că, pentru a evita impunerea unei răspunderi administrative neadecvate asupra unei instituții, datoria de a răspunde cererilor de informații, impusă prin Codul european de bună conduită administrativă, este limitată.

În cazul 3501/2004/PB, Ombudsmanul a constatat că, pe parcursul anchetei sale, BEI a furnizat motive valabile pentru refuzul de a oferi informații cerute de un ONG. Cu toate acestea, a invitat BEI să completeze un eventual refuz de a furniza informații cu o explicație adecvată a motivelor sale, adresată persoanei care cere informațiile, înainte ca problema să atingă stadiul de înaintare a unei plângeri Ombudsmanului.

Protecția datelor

Cazul 2467/2004/PB se referă la tratarea de către Comisie a unei plângeri ce i-a fost adresată cu privire la legislația landului german Hamburg. Plângerea invocă încălcarea articolului 14 alineatul (1) litera (b) din Directiva privind protecția datelor¹⁰, referitoare la datele cu caracter personal utilizate în scopuri de marketing direct. Ombudsmanul a constatat că Comisia nu a oferit argumente valabile și convingătoare în sprijinul poziției sale, conform căreia directiva nu se aplică situațiilor specifice menționate de reclamant. În răspunsul la propunerea pentru o soluție amiabilă, Comisia a admis că este posibilă interpretarea în sens mai larg a conținutului articolului 14 alineatul (1) litera (b) și s-a angajat să soluționeze chestiunea cu statele membre și să abordeze în acest context cazul specific al legislației landului Hamburg.

¹⁰

Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Articolul 14 alineatul (1) litera (b) din directivă prevede următoarele: „Statele membre acordă persoanei vizate dreptul: (a) ... (b) de a se opune ... prelucrării datelor cu caracter personal care o privesc de către operator în scopul prospectării sau de a fi informat înainte ca datele cu caracter personal să fie comunicate pentru prima dată terților în scopul prospectării și de a i se oferi în mod expres dreptul de a se opune ... unei astfel de comunicări sau utilizări ...”

2.8.2 Comisia în calitate de gardian al tratatului

Statul de drept reprezintă un principiu fundamental al Uniunii Europene. Una dintre cele mai importante responsabilități ale Comisiei este de a fi gardian al tratatului¹¹. Articolul 226 din Tratatul CE stabilește procedura generală care permite Comisiei să întreprindă anchete și să deferească Curții de Justiție eventualele încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre. Comisia poate deschide anchete din proprie inițiativă, pe baza plângerilor sau ca răspuns la cererile Parlamentului European de a soluționa petițiile adresate acestuia în conformitate cu articolul 194 din Tratatul CE. Alte proceduri se aplică în legătură cu alte chestiuni specifice, cum ar fi ajutoarele de stat ilegale.

Plângerile care nu intră în sfera de competență a Ombudsmanului European privesc deseori presupuse încălcări ale dreptului comunitar de către statele membre. Multe din astfel de cazuri pot fi cel mai bine soluționate de alt membru al Rețelei europene a ombudsmanilor. În anumite cazuri însă Ombudsmanul consideră ca fiind adecvat să transfere plângerea Comisiei. În secțiunea 2.5 de mai sus sunt prezentate exemple ale ambelor metode.

Ombudsmanul European primește și soluționează plângeri împotriva Comisiei în calitatea sa de gardian al tratatului. În momentul în care Ombudsmanul deschide o anchetă cu privire la o astfel de plângere, este întotdeauna foarte atent să specifice reclamantului, dacă este necesar, că ancheta nu va examina dacă există vreo încălcare a dreptului comunitar, deoarece Ombudsmanul European nu are competența de a investiga acțiunile autorităților statelor membre.

Capitolul 3 cuprinde rezumatele a nouă decizii care ilustrează modul în care Ombudsmanul soluționează plângerile împotriva Comisiei în calitatea sa de gardian al tratatului. Opt din aceste cazuri, împreună cu încă un caz care a rămas deschis la sfârșitul anului 2006, sunt menționate aici.

În ceea ce privește obligațiile procedurale ale Comisiei față de reclamanti, principalul punct de referință al Ombudsmanului este o comunicare publicată de Comisie în 2002¹², ca răspuns la critica Ombudsmanului. Comunicarea menționează că, de regulă, departamentele Comisiei vor investiga plângerile în vederea luării unei decizii de formulare a unei notificări oficiale sau de clasare a cazului, în maximum un an de la data înregistrării plângerii de către Secretariatul General. Punctul 3 din comunicare definește situațiile în care Secretariatul General nu este îndreptățit să înregistreze corespondența drept plângere. În răspunsul la o observație suplimentară în cazul 369/2004/JMA, Comisia a recunoscut că cerințele comunicării se aplică, de asemenea, în perioada după ce s-a trimis o scrisoare de notificare oficială statului membru în cauză.

Două cazuri au fost clasate după ce Comisia a acceptat proiectele de recomandări ale Ombudsmanului. În cazul 642/2004/GG, Ombudsmanul a recomandat Comisiei să reexamineze dacă vânzarea unei anumite întreprinderi a implicat ajutor de stat. Recomandarea a fost făcută în baza sugestiilor guvernului landului Saxonia Inferioară prin care își exprima opinia că prețul plătit a fost sub prețul pieței. Comisia a acceptat concluziile Ombudsmanului asupra chestiunii și s-a adresat autorităților germane în vederea clarificării declarațiilor respective. Comisia a acceptat, de asemenea, proiectul de recomandare în cazul 956/2004/PB conform căruia ar trebui să adopte o decizie cu privire la plângerea reclamantului de încălcare, cât mai repede posibil, și să comunice decizia sa acestuia. Reclamantul, un distribuitor de mașini daneze, a depus o plângere referitoare la faptul că Comisia nu a și-a onorat angajamentul de a ajunge la o concluzie cu privire la plângerea sa de încălcare în legătură cu modul de impozitare a mașinilor importate de Danemarca.

În cazul 289/2005/GG, Ombudsmanul a redactat un proiect de recomandare conform căruia Comisia ar trebui să trateze cu prioritate și fără întârzieri inoportune plângerea de încălcare a reclamantului cu privire la restricțiile în ceea ce privește serviciile de pariuri sportive. Avizul detaliat al Comisiei a exprimat regretul că, în absența unui consens politic, nu a putut lua o decizie cu privire la această chestiune delicată. Deoarece a considerat că aceasta nu constituia un motiv valabil pentru a nu

¹¹ În temeiul articolului 211 din Tratatul CE, Comisia „veghează la aplicarea dispozițiilor prezentului tratat și a dispozițiilor adoptate de instituții în temeiul acestuia”.

¹² Comunicarea Parlamentului European și a Ombudsmanului European privind relațiile cu reclamantul referitoare la încălcarea dreptului comunitar, JO C 244, 10.10.2002, p. 5.

soluționa plângerea de încălcare într-o perioadă de timp rezonabilă, Ombudsmanul a întocmit un raport special în atenția Parlamentului European. Comisia a informat ulterior Parlamentul și pe Ombudsman că a trimis o scrisoare de notificare oficială Germaniei.

Ombudsmanul nu a considerat necesar să redacteze un proiect de recomandare în cazul 1037/2005/GG, în care a apreciat că Comisia nu a oferit argumente convingătoare care să indice ca nu sunt necesare măsuri suplimentare pentru a determina Germania să se supună unei hotărâri a Curții de Justiție. În hotărârea în cauză, Curtea a hotărât că legea germană privind ambalajele pentru anumite băuturi constituie un obstacol în comerțul intracomunitar. Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică, remarcând că Comisia își poate rectifica eroarea, în contextul unei a doua proceduri de încălcare cu privire la legea în cauză și care se află în plină desfășurare.

Două cazuri au avut în vedere aplicarea legislației europene cu privire la timpul de lucru. În cazul 2944/2004/ID, Comisia a explicat Ombudsmanului, în februarie 2005, că a amânat o decizie privind plângerea reclamantei de încălcare, depusă în august 2003, deoarece o astfel de decizie depindea de cursul ulterior al propunerii sale de modificare a legislației comunitare relevante. Ombudsmanul a acceptat explicația Comisiei de nerespectare a termenului obișnuit de un an, însă a remarcat, de asemenea, că reclamanta va putea înainta o nouă plângere către Ombudsman, dacă nu este mulțumită de modul de soluționare de către Comisie a plângerii sale de încălcare. În cazul 3453/2005/GG, un medic a depus o plângere în noiembrie 2005 cu privire la faptul că Comisia nu a luat măsuri referitoare la plângerea depusă împotriva Germaniei cu mai mult de trei ani și jumătate în urmă. Avizul Comisiei cu privire la plângere a făcut din nou referire la propunerea sa de modificare a legislației comunitare relevante. Ombudsmanul a considerat că Comisia nu are dreptul să amâne la nesfârșit luarea unei decizii cu privire la o plângere pe motiv că legislația aplicabilă va fi modificată cândva în viitor și a întocmit un proiect de recomandare care invită Comisia să soluționeze plângerea cât mai curând posibil. Cazul a rămas deschis la sfârșitul anului 2006.

Ombudsmanul a primit mai mult de 5 000 de plângeri și alte comunicări care criticau Comisia cu privire la amenajarea unui port industrial în Granadilla, pe insula Tenerife, Spania. Conform reclamanților, Comisia a decis că dezvoltarea nu este contrară dreptului comunitar, în special articolului 6 alineatul (4) din Directiva privind habitatele¹³. Ombudsmanul a considerat că ar fi binevenită deschiderea unei anchete din proprie inițiativă (OI/2/2006/JMA) pentru a permite Comisiei să explice situația. Deoarece avizul Comisiei explică cu claritate că, de fapt, încă nu a luat nicio decizie cu privire la această chestiune, Ombudsmanul a clasat ancheta.

Cazul 3133/2004/JMA privește o plângere de încălcare adresată Comisiei referitoare la legislația spaniolă de aplicare a directivei privind difuzarea programelor de televiziune. Reclamantul a contestat concluzia Comisiei conform căreia directiva a fost transpusă corect. Având în vedere jurisprudența Curții cu privire la transpunerea directivelor, precum și formularea și domeniul de aplicare a actelor cu putere de lege spaniole relevante, Ombudsmanul a considerat că analiza Comisiei privind transpunerea adecvată este rezonabilă. Nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă.

2.8.3 Licitatii, contracte și subvenții

Instituțiile și organismele comunitare fac uz de contracte atât pentru a obține mărfuri și servicii necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile, precum și ca instrumente de reglementare a subvențiilor și subsidiilor pe care le furnizează printr-o diversitate de programe UE¹⁴.

Ombudsmanul poate analiza plângeri cu privire la atribuirea, neatribuirea și gestionarea contractelor. Cu toate acestea, în cazul în care se pune problema unei posibile încălcări a contractului, Ombudsmanul își limitează ancheta la examinarea faptului dacă instituția sau organismul comunitar

¹³ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 59, 8.3.1996, p. 63.

¹⁴ Plângerile referitoare la contractele de muncă sunt analizate la punctul 2.8.4.

a expus coerent și rezonabil temeiul juridic al acțiunilor sale și de ce consideră că punctul său de vedere asupra poziției contractuale este justificat.

Capitolul 3 cuprinde rezumatele a opt decizii pentru a ilustra modul în care Ombudsmanul soluționează plângerile de acest tip, precum și o decizie de clasare a unei anchete din proprie inițiativă. Șase din aceste cazuri vor fi prezentate în continuare.

În cazul 1252/2005/GG, un subcontractant a afirmat că decizia Comisiei de a rezilia contractul în temeiul căruia se acorda ajutor financiar către *Comité Européen de Normalisation* (Comitetul European de Standardizare, CEN) este ilegală și incorectă. După ce a reamintit Comisiei că trebuie să răspundă și acuzației de incorectitudine, Ombudsmanul nu a constatat în final existența unui caz de administrare defectuoasă. Explicația Comisiei privind motivul pentru care nu a fost obligată să de un preaviz la decizia sa a fost rezonabilă, iar Comisia nu poate fi făcută răspunzătoare pentru decizia CEN de a nu mai depune o cerere de plată pentru lucrarea reclamantului.

În cazul 786/2006/JF, Comitetul Regiunilor a respins raportul final al reclamantului la cinci zile după termenul de depunere prevăzut în contract. Ombudsmanul a interpretat că poziția Comitetului de a nu achita suma întregă a fost întemeiată, în ciuda întârzierii de a informa reclamantul, deoarece calitatea raportului nu corespundea celei prevăzute în contract. Ombudsmanul a fost de părere că dacă Comitetul nu a reușit să respecte termenul prevăzut în contract, aceasta trebuia, în conformitate cu principiile bunei administrări, să-l fi informat pe reclamant în mod corespunzător înainte de expirarea termenului. Faptul că nu a procedat în acest mod constituie un caz de administrare defectuoasă. Cu toate acestea, Comitetul a oferit o expunere coerentă și rezonabilă a temeiului juridic al acțiunilor sale și a motivului pentru care a considerat că punctul său de vedere asupra situației contractului este justificat. Ombudsmanul nu a încercat să stabilească dacă a existat o încălcare a contractului, sau dacă, în conformitate cu dispozițiile contractului, Comitetul avea dreptul să refuze plata întregii sume.

Reclamantul din cazul 866/2006/SAB a contestat refuzul Comisiei de a lua în considerare propunerile sale preliminare în cadrul programului Socrates. Conform Comisiei, propunerile preliminare au fost trimise după termenul limită. Ancheta Ombudsmanului a dezvăluit pe baza documentelor, aflate la dispoziția Comisiei în momentul deciziei sale, că propunerile preliminare au fost, de fapt, expediate în ziua termenului limită. Prin urmare, Ombudsmanul a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă.

Cazul 3172/2005/WP se referă la întârzierea plății de către Comisie a unei subvenții pentru anumite activități de înfrățire între orașe. În avizul privind plângerea, Comisia și-a cerut scuze pentru întârziere și a explicat problemele administrative cu care s-a confruntat, precum și îmbunătățirile pe care le-a adus sistemului de plăți. Reclamantul a informat Ombudsmanul că a primit plata și a considerat cazul clasat. Într-o observație suplimentară, Ombudsmanul a cerut Comisiei să ia în considerare, în astfel de situații, plata unor dobânzi pentru întârzierea plății.

Cazul 2523/2005/TN se referă la invitația la o procedură de achiziții organizată de Curtea de Justiție pentru contractele-cadru pentru serviciile de traducere a textelor juridice. Invitația de participare la licitație cuprindea o condiție care prevedea efectuarea unui test de traducere. Reclamantul a contestat această cerință pe motivul că nu a fost menționată în anunțul de licitație inițial. Ombudsmanul a considerat că nu a fost un caz de administrare defectuoasă deoarece un test de traducere constituie o informație suplimentară care, în conformitate cu Directiva 92/50¹⁵, poate fi menționată în etapa de invitare a ofertanților de a depune oferte.

În ancheta din proprie inițiativă OI/1/2006/TN, Ombudsmanul a cerut Comisiei să investigheze posibilitatea utilizării pe scară largă a medierii în soluționarea litigiilor care rezultă din contractele pe care le finanțează. Comisia a reacționat în mod pozitiv, angajându-se să încurajeze în viitor utilizarea unor metode alternative de soluționare a litigiilor, prin introducerea unei clauze opționale

15

Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 referitoare la coordonarea procedurilor pentru acordarea de contracte de servicii publice, JO 1992 L 209, p. 1. Această Directiva nu mai este în vigoare, însă era în vigoare la data publicării anunțului.

de mediere în contractele sale tip de achiziții. La clasarea anchetei, Ombudsmanul a cerut Comisiei să-i prezinte până la 30 iunie 2007 informații de urmărire cu privire la clauza de mediere și eforturile pe care le-a desfășurat pentru extinderea utilizării medierii astfel încât să includă litigiile privind subvențiile pe care le acordă. Ombudsmanul a subliniat, de asemenea, importanța recomandării de a utiliza medierea în conflictele dintre contractanți și subcontractanți.

2.8.4 Chestiuni privind personalul

Capitolul 3 cuprinde 18 rezumate ale deciziilor privind plângeri legate de chestiuni de personal. Dintre acestea, nouă se referă la procedurile de recrutare organizate de Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO), iar alte șase privesc raporturile de muncă cu instituțiile și organismele. Două rezumate se referă la decizii privind plângeri ale experților naționali detașați și unul la o anchetă din proprie inițiativă (OI/3/2006/BB). În ultimul caz, Parlamentul European a urmat precedentul stabilit de Comisie în 2005, prin eliminarea limitei superioare de vârstă pentru formare profesională, care a intrat în vigoare începând cu 15 februarie 2006.

Nu pot fi adresate plângeri Ombudsmanului referitoare la raporturile de muncă cu instituțiile și organismele comunitare, cu excepția cazului în care reclamantul a epuizat procedurile prevăzute la articolul 90 alineatele (1) și (2) din Statutul funcționarilor, iar termenele limită pentru acordarea răspunsurilor au expirat. În cazurile 1217/2004/OV și 2227/2004/MF, Ombudsmanul a subliniat că a nu răspunde la plângeri prezentate în temeiul articolului 90 alineatul (2) constituie un caz de administrare defectuoasă. Deși Statutul funcționarilor consideră lipsa unui răspuns în termen de patru luni drept decizie negativă implicită, scopul acestei dispoziții este de a permite persoanei în cauză să introducă o acțiune înaintea Tribunalului Funcției Publice și nu de a degreva administrația de obligația de a răspunde.

Două plângeri cu privire la raporturile de muncă au avut rezultate pozitive pentru reclamânți și a existat o cooperare excelentă a instituției și organismului în cauză cu Ombudsmanul.

În cazul 106/2005/TN, Comisia a refuzat să achite salariul fiicei unei reclamante, fostă funcționară în cadrul Comisiei, care s-a îmbolnăvit la scurt timp după preluarea postului. În răspunsul la plângere, Comisia și-a modificat poziția și a fost de acord să plătească salariul restant plus dobânda.

Cazul 1729/2005/JF se referă la recuperarea indemnizațiilor achitate reclamantului de către Agenția Europeană de Siguranță a Aviației (EASA). Ombudsmanul a considerat că EASA a oferit informații incomplete, care l-au indus în eroare pe reclamant și a propus o soluție amiabilă prin care EASA să ia în considerare anularea recuperării a cel puțin unei părți din indemnizații. În răspuns, EASA și-a menținut punctul de vedere că nu a existat administrare defectuoasă. Cu toate acestea, „având în vedere natura unică a acestui caz și cel mai înalt respect pentru avizul Ombudsmanului”, a anulat în totalitate recuperarea creanței. Prin urmare, s-a găsit o soluție amiabilă.

În alte trei cazuri, însă, Comisia a respins nu numai propunerile Ombudsmanului de soluții amiabile, ci și eforturile suplimentare de a obține un rezultat satisfăcător. Două dintre aceste cazuri privesc experți naționali detașați (END).

În cazul 760/2005/GG, Ombudsmanul a sugerat Comisiei, prima dată sub forma unei soluții amiabile și apoi în cadrul unui proiect de recomandare, să ia în considerare modificarea sau clarificarea normelor cu privire la concediul special al END care trebuie să apară ca martori în fața unei instanțe. În avizul detaliat, Comisia a afirmat că va studia propunerea Ombudsmanului în contextul unei examinări viitoare, mai detaliate a situației END, însă a regretat că nu a reușit să ofere informații mai precise cu privire la data acestei examinări.

Cazul 495/2003/ELB se referă la un diferend privind indemnizațiile datorate unui END. După ce Comisia a respins propunerea pentru o soluție amiabilă, Ombudsmanul s-a adresat în scris comisarului de resort cerând implicarea sa personală în obținerea unui rezultat satisfăcător al plângerii, care ar putea lua forma unei plăți *ex gratia* către reclamânți. Deși Comisia a modificat ulterior normele aplicabile, în răspunsul său comisarul a afirmat că Comisia a interpretat în mod corect normele anterioare și a respins propunerea Ombudsmanului. Din punctul de vedere al

Ombudsmanului, Comisia a acționat incorect față de reclamantii prin tratarea chestiunii pe fond, ca și cum normele adoptate ulterior ar fi fost deja în vigoare în momentul determinării indemnizațiilor care trebuiau achitate.

Cazul 1537/2003/ELB se referă la un fost agent temporar al Comisiei, care a fost exonerat de o vină disciplinară după o întârziere considerabilă, pe care Ombudsmanul o considerase anterior ca fiind administrare defectuoasă. Ombudsmanul a propus Comisiei, ca soluție amiabilă, să ia în considerare rambursarea către reclamant a cheltuielilor ocazionate în mod rezonabil de apărarea lui pe parcursul procedurii disciplinare. Comisia a considerat că Statutul funcționarilor nu îi permitea acest lucru. Și în acest caz, Ombudsmanul s-a adresat în scris comisarului de resort. Ombudsmanul a considerat că Statutul funcționarilor nu împiedică Comisia să realizeze o plată *ex gratia*. Cu toate acestea, Comisarul a respins abordarea Ombudsmanului.

În toate cele trei cazuri decizia de clasare a Ombudsmanului a exprimat regretul că Comisia nu a făcut uz de posibilitatea de a demonstra angajamentul său față de principiile bunei administrări. Ombudsmanul și-a anunțat intenția de a examina, împreună cu comisarul de resort, modul în care poate fi promovată cultura serviciilor în cadrul direcției generale în cauză.

2.8.5 Alte chestiuni

Capitolul 3 cuprinde, de asemenea, un număr de rezumate care nu se încadrează în categoriile din cadrul subsecțiunilor de mai sus. Patru din aceste cazuri vor fi menționate în continuare.

În cazul 2601/2005/ID, societatea reclamantului a susținut că Comisia a încălcat drepturile de proprietate intelectuală cu privire la un program automat de traducere. Comisia nu a contestat că reclamantul are aceste drepturi, însă și-a exprimat îndoiala cu privire la conținutul și întinderea acestora. Ombudsmanul a considerat că reclamantul poate preciza și stabili temeiul juridic al drepturilor care se presupune că au fost încălcate. Deoarece reclamantul nu a procedat în acest mod, nu a fost identificată administrarea defectuoasă din partea Comisiei. Cu toate acestea, Ombudsmanul a invitat reclamantul și Comisia să ia în considerare posibilitatea de a recurge la o procedură de mediere pentru găsirea unei soluții acceptabile pentru ambele părți.

Doua cazuri se referă la sfera răspunderii Consiliului pentru Președinția sa.

În cazul 1487/2005/GG, o asociație pentru apărarea limbii germane s-a plâns că site-urile web ale Președinției UE nu sunt disponibile în limba germană. Consiliul nu a ținut seama de argumentele concrete ale reclamantului cu privire la numărul cetățenilor UE vorbitori de limba germană ca prima sau a doua limbă. Recunoscând că Președinția face parte din Consiliu ca instituție, Consiliul a susținut că nu are nicio răspundere asupra site-urilor web ale Președinției, afirmând că ele sunt de competența statelor membre aflate la președinție. Ombudsmanul, a considerat totuși că, într-adevăr, Consiliul este responsabil pentru limbile utilizate pe site-urile web ale Președinției și că informațiile de pe aceste site-uri web ar trebui să fie disponibile în toate limbile oficiale ale Comunității. A argumentat în continuare că, dacă se vor utiliza mai puține limbi, alegerea trebuie să se bazeze pe considerente obiective și rezonabile. Refuzul Consiliului de a analiza fondul cererii reclamantului reprezintă, prin urmare, un caz de administrare defectuoasă. În urma respingerii de către Consiliu a unui proiect de recomandare privind această chestiune, Ombudsmanul a redactat un raport special către Parlamentul European.

În cazul 2172/2005/MHZ, reclamantul și-a exprimat temerea cu privire la sponsorizarea comercială a unei anumite Președinții. Consiliul a considerat că sponsorizarea comercială a Președinției sale nu reprezintă o chestiune care este țină de competența sa ca instituție comunitară. Ombudsmanul a sugerat Consiliului, ca soluție amiabilă, să accepte răspunderea cu privire la această chestiune și să-și exprime disponibilitatea, într-un interval de timp corespunzător, de a lua măsuri care să prevină astfel de sponsorizări sau să le reglementeze astfel încât să garanteze buna gestionare a posibilelor conflicte între interesele private și responsabilitățile publice. Consiliul a respins propunerea. Deoarece raportul special în cazul 1487/2005/GG a adus în atenția Parlamentului European chestiunea generală a responsabilității Consiliului pentru Președinție, Ombudsmanul nu

a continuat această acțiune. Ombudsmanul și-a exprimat în continuare îngrijorarea că încrederea cetățenilor în Uniune și funcționarea ei, poate fi afectată în mod nefavorabil prin refuzul Consiliului de a da un răspuns chestiunii de fond a sponsorizării comerciale a Președinției sale. Prin urmare, Ombudsmanul s-a adresat în scris în mod individual reprezentanților permanenți ai statelor membre cu privire la această chestiune.

Cazul 3403/2004/GG se referă la răspunderea Comisiei cu privire la disponibilitatea unei proceduri de atac în cadrul școlilor europene. Deși convenția actuală care reglementează activitatea școlilor se aplică din 2002, dispozițiile care au în vedere o procedură de atac nu au fost puse în aplicare până în 2005. Această întârziere a determinat Camera de recurs să considere că nu este de competența sa să soluționeze plângeri care privesc note obținute în 2004 și pe care reclamanții au încercat să le conteste încă de atunci. Ombudsmanul a invitat Comisia să convingă Consiliul superior să adopte dispoziții care să permită Camerei de recurs să audieze acțiunea reclamantului. În ciuda eforturilor constructive și susținute ale Comisiei de a oferi asistență reclamanților, Consiliul superior nu a întreprins nimic. Ombudsmanul a considerat că, datorită naturii evidente a deficienței și datorită importanței chestiunii, Comisia ar fi trebuit să insiste pe lângă Consiliul superior ca acesta să examineze propunerea. Datorită gravității problemei, Comisia a cerut secretarului general al școlilor europene să înscrie decizia Ombudsmanului pe ordinea de zi a reuniunii Consiliului superior.

Decizii adoptate în urma anchetelor

3 DECIZII ADOPTATE ÎN URMA ANCHETELOR

Acest capitol cuprinde o selecție a rezumatelor deciziilor Ombudsmanului din 2006, ilustrând gama variată a subiectelor și instituțiile implicate în plângeri și anchete din proprie inițiativă. Capitolul include rezumatele tuturor deciziilor menționate în analiza tematică din capitolul 2. Rezumatele deciziilor privind plângerile sunt organizate în primul rând după tipul concluziilor sau rezultatelor obținute, apoi după instituția sau organismul implicat. Rezumatul deciziilor adoptate în urma anchetelor din proprie inițiativă și exemple de cereri de informații depuse de omologii naționali și regionali ai Ombudsmanului sunt descrise la sfârșitul capitolului.

În cadrul fiecărei subsecțiuni a acestui capitol, cazurile sunt prezentate după numărul de ordine al cazului. De exemplu, în subsecțiunea 3.1.2, cazul 2944/2004/ID precedă cazul 3133/2004/JMA. Decizia completă în fiecare dintre cazuri poate fi găsită în secțiunea de decizii de pe site-ul web al Ombudsmanului (<http://www.ombudsman.europa.eu>). Decizia respectivă poate fi accesată prin utilizarea numărului cazului. Deciziile complete sunt incluse pe site-ul web în limba engleză și în limba plângerii, în cazul în care această limbă este alta decât engleza. Un exemplar tipărit al textului complet al deciziilor, în forma în care apar pe site-ul web, poate fi solicitată de la oficiul Ombudsmanului.

3.1 CAZURI ÎN CARE NU S-A CONSTATAT O ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ

3.1.1 Parlamentul European

NESOLICITAREA DE CĂTRE PARLAMENT DE CLARIFICĂRI CU PRIVIRE LA O DEPUNERE DE OFERTE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1315/2005/BB împotriva Parlamentului European

Parlamentul a respins oferta reclamantului, în urma depunerii unei cereri de ofertă pentru participare la licitație („cerere”), deoarece un anumit certificat nu a fost depus în original, conform cerințelor din cerere, ci în fotocopie.

După ce a stabilit că eroarea menționată mai sus din cadrul licitației a fost esențială, prin faptul că a constituit un motiv pentru excluderea ofertei în temeiul unei dispoziții explicite din cererea de ofertă, Ombudsmanul a remarcat că posibilitatea autorității contractante de a contacta un ofertant, conform cererii, trebuie să fie strict interpretată ca „*excepție specială*” de la interdicția stipulată în cerere „*a oricărui contact între ofertanți și autoritățile contractante*” după deschiderea licitațiilor. Ombudsmanul a ținut seama, de asemenea, de necesitatea de a asigura tratament egal tuturor ofertanților. În baza celor menționate mai sus, corectarea acestei erori nu trebuie considerată nici „clarificare” a licitației și nici corectare a unei „*erori administrative manifeste*”, în sensul excepției menționate în cerere. Prin urmare, decizia de respingere a ofertei nu a constituit un caz de administrare defectuoasă.

Ombudsmanul a făcut o observație suplimentară cu privire la declarația Parlamentului că în cazul de față „nu a făcut uz de posibilitatea de a solicita documente sau certificate suplimentare în cazul în care acestea lipsesc”. În observația suplimentară s-a subliniat că declarația de mai sus nu pare a fi în concordanță cu însăși cererea și cu principiile bunei administrări cu privire la exercitarea competențelor discreționare.

3.1.2 Comisia Europeană

ÎNTÂRZIERE ÎN SOLUȚIONAREA FONDULUI UNEI PLÂNGERI ÎN ÎNȚELESUL ARTICOLULUI 226

Rezumat al deciziei cu privire la plângerea 2944/2004/ID împotriva Comisiei Europene

În august 2003, reclamanta a depus la Comisie o plângere de încălcare a dreptului comunitar. În septembrie 2004, a susținut într-o plângere adresată Ombudsmanului, că nu a fost înștiințată de Comisie despre evaluarea fondului acuzațiilor sale cu privire la reglementările naționale referitoare la orele de lucru și cele de gardă care, după cum susținea, încalcă directivele comunitare.

În decizia sa privind plângerea, Ombudsmanul a apreciat în primul rând că, în conformitate cu angajamentul Comisiei de la punctul 8 al comunicării către Parlamentul European și Ombudsmanul European privind relațiile cu reclamanta în materie de încălcare a dreptului comunitar¹, termenul de un an prevăzut la punctul respectiv nu trebuie respectat numai în cazuri speciale și că Comisia trebuie să explice în mod adecvat motivele întârzierii.

În cazul de față, Comisia a explicat că a amânat decizia privind plângerea în înțelesul articolului 226, deoarece acest curs al acțiunii depindea de evoluția ulterioară a propunerii sale din 22 septembrie 2004 de modificare a legislației comunitare cu privire la timpul de lucru, inclusiv orele de gardă. În acest sens, Comisia a apreciat că propunerea a fost adoptată după ample consultări în întreaga Europă, în urma hotărârilor Curții de Justiție în cauzele C-303/98 și C-151/02, care au avut un impact profund asupra statelor membre, în special asupra sistemului de sănătate publică al acestora. În decizia sa (comunicată în ianuarie 2006), Ombudsmanul a considerat că Comisia a dat explicații rezonabile și adecvate pentru neevaluarea fondului plângerii în înțelesul articolului 226 în cadrul termenului de un an menționat mai sus. Cu toate acestea, Ombudsmanul a făcut o observație suplimentară, prin care a reamintit Comisiei că bunele practici administrative îi impun informarea reclamanților cu privire la stadiul plângerilor pe care le înaintează la Comisie și a încurajat Comisia să furnizeze cu regularitate informații reclamanților cu privire la stadiul plângerilor lor. El a remarcat, de asemenea, că reclamanta poate să înainteze o nouă plângere Ombudsmanului dacă nu este mulțumită de modul de soluționare de către Comisie a plângerii sale de încălcare.

EVALUAREA DE CĂTRE COMISIE A LEGISLAȚIEI SPANIOLE PRIVIND TRANSMITEREA CORIDELOR ÎN EMISIUNI DE TELEVIZIUNE

Sinteza deciziei privind plângerea 3133/2004/JMA împotriva Comisiei Europene

Plângerea s-a referit la decizia Comisiei de a clasa o plângere oficială în care reclamantul a susținut că legea spaniolă de punere în aplicare a Directivei 89/552/CEE², și anume, Legea nr. 22/1999, nu a

¹ COM(2002) 141 final, JO C 244, 10.10.2002, p. 55.

² Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege, regulament sau act administrativ ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune, JO 1989 L 298, p. 23.

prevăzut obligația stabilită la articolul 22 din directiva în cauză în conformitate cu care emisiunile de televiziune nu ar trebui să cuprindă programe cu potențialul de a afecta în mod grav dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, în special programe ce implică violență nejustificată, cum ar fi coridele, în opinia reclamantului.

Comisia a argumentat că toate obligațiile prevăzute de directiva respectivă au fost transpuse corect prin Legea nr. 22/1999 și că articolul 17 din lege a reflectat pe deplin obligațiile stabilite la articolul 22 din directivă. Chiar și în absența unei trimiteri în legislația spaniolă la violența nejustificată, Comisia a considerat că acest concept, precum și cel de pornografie, au fost menționate în directivă doar pentru a ilustra conținutul unui program de televiziune care ar putea afecta în mod grav dezvoltarea minorilor. Cu toate acestea, în viziunea Comisiei, sfera de aplicare a dispoziției în cauză nu se reduce la aceste două aspecte specifice, ci ar putea include și alte situații.

Ombudsmanul a subliniat că articolul 22 din directiva în cauză interzice în mod explicit statelor membre să permită posturilor de televiziune aflate sub jurisdicția lor să difuzeze programe cu potențialul de a afecta în mod grav dezvoltarea minorilor. Cu toate acestea, directiva nu conține o definiție a tipurilor specifice de programe care ar trebui să fie avute în vedere de statele membre ca având potențialul de a afecta dezvoltarea minorilor, chiar dacă menționează programele ce implică pornografie sau violență nejustificată ca exemple de inclus în respectiva categorie. Reamintind articolul 249 alineatul (3) din Tratatul CE și jurisprudența tribunalelor comunitare, Ombudsmanul a afirmat că transpunerea unei directive în legislația națională nu cere în mod necesar ca dispozițiile directivei să fie formulate exact cu aceleași cuvinte, într-o anumită dispoziție legală expresă de drept național, deoarece contextul legal general ar putea fi suficient, dacă asigură într-adevăr aplicarea deplină a directivei într-un mod clar și precis.

Ombudsmanul a subliniat că articolul 22 din directiva în cauză și dispoziția de aplicare a acesteia în legislația spaniolă, și anume, articolul 17 din Legea nr. 22/1999, sunt aproape identice, cu excepția faptului că legislația spaniolă nu menționează în mod precis programele care implică pornografia și violența nejustificată. Conform rezultatelor analizei Comisiei privind adecvarea respectivei transpuneri, orice program ce implică pornografie sau violență nejustificată ar afecta în mod cert dezvoltarea minorilor și, prin urmare, ar intra sub incidența dispoziției de aplicare spaniole. Ținând seama de formularea și domeniul de aplicare ale dispozițiilor menționate anterior, Ombudsmanul a considerat că poziția Comisiei pare rezonabilă. Prin urmare, Ombudsmanul a concluzionat că decizia Comisiei de a nu intenta procedura privind încălcarea dreptului comunitar împotriva autorităților spaniole și, în consecință, de a clasa plângerea oficială prezentată de reclamant pare rezonabilă.

ÎNCETAREA COOPERĂRII ÎNTEMEIATE PE ÎNȚELEGERI ANTERIOARE PE TERMEN LUNG

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 191/2005/BB împotriva Comisiei Europene

EuronAid („EA”), o asociație non-profit de ONG-uri, a mobilizat timp de 20 ani ajutor alimentar în natură în cadrul programelor Comisiei de ajutor alimentar și siguranță alimentară prin ONG-uri. În septembrie 2004, Comisia a trimis o scrisoare la EA care confirma, având în vedere noul Regulament financiar³, că nu mai poate încheia noi relații contractuale cu EA pe baza înțelegerilor pe termen-lung care existau între acestea.

Comisia și-a întemeiat decizia pe (i) articolele 54 și 57 din Regulamentul financiar și (ii) articolele 110 și 89 din Regulamentul financiar și principiile transparenței și liberei concurențe. Reclamantul a contestat temeinicia acestui raționament. Cu toate acestea, a contestat în special motivele de la punctul (i) și nu în mod special motivele de la punctul (ii). Ombudsmanul a constatat că principiile și normele comunitare care reglementează acordarea subvențiilor și contractelor de achiziții de

³

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene; JO L 242, 16.9.2002, p. 1.

servicii constituie un temei separat, autosuficient și independent pentru decizia contestată, având în vedere că cooperarea dintre Comisie și EA anterioară intrării în vigoare a Regulamentului financiar pare a se fi întemeiat pe atribuirea directă de subvenții și contracte de achiziții publice de servicii. Într-adevăr, chiar și admitând acest fapt, după cum a afirmat EA, atribuțiile exercitate de EA în contextul cooperării anterioare cu Comisia erau „sarcini de expertiză tehnică și sarcini administrative, pregătitoare și auxiliare care nu implică exercitarea autorității publice sau utilizarea competențelor discreționare de apreciere” în sensul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul financiar, astfel de îndatoriri nu puteau, în niciun caz, să fie desemnate EA fără desconsiderarea principiilor și normelor comunitare care reglementează acordarea de subvenții sau contracte de achiziții publice de servicii. Ombudsmanul nu a constatat existența administrării defectuoase în acest caz.

SELECȚIA EXPERȚILOR ÎN CONFORMITATE CU CEL DE-AL ȘASELEA PROGRAM CADRU

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 552/2005/SAB împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a susținut că Direcția Generală Cercetare din cadrul Comisiei a încălcat principiile bunei administrări prin alegerea experților anterior angajați pentru a o sprijini la evaluarea propunerilor prezentate în conformitate cu cel de-al șaselea program cadru. După ce Comisia a explicat, în avizul său, că a utilizat un principiu special de rotație pentru selecția experților, stabilit prin Orientările Comisiei privind procedurile de evaluare și de selecție a propunerilor⁴ și a afirmat că minimum 25% din experți trebuie înlocuiți în fiecare an calendaristic, reclamantul a contestat temeinicia acestei cote.

Ombudsmanul a apreciat că, în conformitate cu orientările Comisiei, procedurile de evaluare propuse erau menite a fi cât mai rapide, păstrând în același timp calitatea evaluării. Comisia a stabilit o cotă în scopul de a realiza un echilibru corespunzător între selecția unor noi experți și interesele legitime de menținere a unor experți cu experiență și grad înalt de calificare. Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că practica anterioară de înlocuire a unei treimi din experți a determinat probleme semnificative în găsirea unui număr suficient de experți și că Comisia a adoptat cota contestată după consultări extinse și mai mulți ani de experiență relevantă. Ombudsmanul a susținut că argumentele obiective de mai sus pentru cota în cauză au fost pertinente și legitime și a concluzionat că nu s-a demonstrat că Comisia și-a depășit limitele de decizie. Ombudsmanul, nu a constatat, prin urmare, existența administrării defectuoase în acest caz.

ANULAREA FINANȚĂRII LUCRĂRILOR DE STANDARDIZARE

Sinteza deciziei privind plângerea 1252/2005/GG împotriva Comisiei Europene

Într-un acord încheiat în 1991, Comisia s-a angajat să ofere sprijin financiar Comitetului European pentru Standardizare („Comité Européen de Normalisation”) (CEN) pentru elaborarea anumitor standarde europene. Reclamantul, un expert german, a fost numit conducător de proiect de către unul dintre subcontractanții CEN pentru a desfășura anumite teste pentru un standard european.

În mai/iunie 2002, Comisia și CEN au semnat un addendum la acord pentru încetarea finanțării proiectului.

Reclamantul a pretins că decizia Comisiei de a-i anula finanțarea era incorectă și abuzivă. Acesta a susținut că CEN ar trebui să primească de la Comisie suma restantă pentru a permite organismelor și persoanelor implicate să fie recompensate pentru munca lor.

Comisia a subliniat că, pentru mai multe acorduri, munca de standardizare a progresat într-un ritm scăzut și în mod nesatisfăcător. În conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare, Comisia a denunțat astfel acordurile respective în urma consultării contractanților. Comisia nu a fost responsabilă pentru acordurile de subcontractare. CEN s-a aflat în situația de a informa fiecare actor implicat cu privire la denunțarea planificată și de a adresa toate cererile de plată restante Comisiei înainte de denunțarea acordului. Comisia a considerat că și-a onorat pe deplin obligațiile legale.

Ombudsmanul a invitat, de asemenea, Comisia să îi adreseze un aviz privind alegația reclamantului că decizia era incorectă. În acest context, Ombudsmanul a observat că în corespondența relevantă nu s-a menționat în ce măsură Comisia a transmis în prealabil un avertisment cu privire la intenția sa de a denunța acordul.

Comisia a declarat că procesele-verbale ale reuniunilor organizate cu contractanții stabileau clar posibilitatea pe care o avea Comisia de a anula finanțarea în orice moment, dacă nu erau respectate calendarele convenite. Nu exista nici un motiv pentru care ar fi trebuit să se transmită CEN un avertisment suplimentar. În ceea ce privește problema incorectitudinii deciziei față de reclamant, Comisia a subliniat că nu a fost implicată niciodată într-o relație contractuală cu acesta.

În ceea ce privește alegația reclamantului că decizia Comisiei este ilegală, Ombudsmanul a remarcat că reclamantul nu a pus în discuție argumentul Comisiei conform căruia denunțarea acordului a fost făcută de CEN și de Comisie în perfectă înțelegere. Ombudsmanul a considerat că reclamantul nu și-a dovedit alegația.

În ceea ce privește pretinsa incorectitudine, Ombudsmanul a observat că reclamantul își terminase munca la momentul adoptării deciziei de anulare a finanțării. Prin urmare, era de înțeles că reclamantul era nemulțumit de decizia Comisiei. Cu toate acestea, argumentul Comisiei că nu exista nici un motiv pentru un avertisment suplimentar pare rezonabil. Ombudsmanul a considerat că, pentru decizia CEN de a nu prezenta o cerere de plată pentru munca reclamantului, Comisia nu poate fi considerată răspunzătoare. Ombudsmanul a clasat cauza considerând că nu a existat administrare defectuoasă.

PRETINSA ÎNCĂLCARE A DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ ASUPRA UNUI PROGRAM DE TRADUCERE

Sinteza deciziei privind plângerea 2601/2005/ID împotriva Comisiei Europene

Reclamantul, o societate denumită SYSTRAN, a susținut încălcarea de către Comisie a drepturilor sale de proprietate asupra unui program de traducere automată. Conform reclamantului, drepturile respective obligau Comisia să obțină o autorizație înainte de a opera unele modificări în program, care fusese dezvoltat pe baza mai multor contracte cu Comisia.

Comisia nu a contestat *existența* drepturilor de proprietate intelectuală ale SYSTRAN asupra programului, ci, mai degrabă, și-a exprimat îndoiala cu privire la *obiectul și sfera de aplicare* ale acestor drepturi. Comisia a argumentat, în esență, că sarcina probei privind încălcarea efectivă a drepturilor de proprietate intelectuală relevante revine reclamantului și că reclamantul ar trebui, în primul rând, să stabilească bazele juridice și contractuale ale drepturilor în cauză.

Ombudsmanul a remarcat că aspectele legale ale protecției unui drept, precum cel invocat de reclamant, pot depinde de legislația aplicabilă și de conținutul relațiilor contractuale stabilite între părțile în cauză, în conformitate cu legislația respectivă. În cauza în speță, reclamantul a declarat pur și simplu că dreptul său a fost recunoscut în temeiul Directivei 91/250/CEE privind protecția juridică a programelor pentru calculator⁵ și al totalității legislației naționale a statelor membre, în

5

Directiva 91/250/CEE a Consiliului din 14 mai 1991 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, JO 1991 L 122, p. 42.

special cea a Franței, Belgiei și Luxemburgului. Cu toate acestea, reclamantul nu a făcut trimitere la dispoziții speciale ale directivei (care se adresează statelor membre și nu Comunității sau instituțiilor acesteia) sau ale legislației naționale aplicabile relevante și nici nu a clarificat ce legislație națională ar trebui să se aplice și de ce. În afară de aceasta, reclamantul avea responsabilitatea să specifice și să stabilească bazele juridice ale dreptului care, după cum pretinde, fusese încălcat, responsabilitate pe care nu și-a îndeplinit-o. Prin urmare, Ombudsmanul a concluzionat că reclamantul nu a dovedit pretinsa încălcare.

În concluzie, Ombudsmanul a invitat reclamantul și Comisia să ia în considerare posibilitatea supunerii litigiului în cauză unei proceduri de mediere, prin care părțile ar putea să ajungă împreună, cu ajutorul unui mediator (unor mediatori), la o soluție acceptabilă a problemei sau, cel puțin, să identifice, cu suficientă precizie și claritate, aspectele juridice, factuale și tehnice în cauză, înainte de a prezenta cauza în fața unui tribunal sau organism de arbitraj.

3.1.3 Curtea de Justiție a Comunităților Europene

ANUNȚ DE LICITAȚIE PENTRU SERVICII DE TRADUCERE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 2523/2005/TN împotriva Curții de Justiție a Comunităților Europene

Plângerea se referă la un anunț de licitație, publicat de Curte, cu privire la încheierea contractelor-cadru pentru traducerea textelor juridice. Reclamantul este un birou de traduceri suedez, care, în urma unei cereri de participare, a fost invitat să depună o ofertă. Cu toate acestea, invitația conținea și o cerință care nu a fost menționată în anunțul de licitație inițial, și anume faptul că traducătorul pentru fiecare combinație de limbi trebuia să efectueze un test de traducere în 37 de zile, ca parte a licitației. Deoarece la data primirii invitației traducătorul pentru combinația de limbi engleză-suedeză și franceză-suedeză era într-un concediu de 35 de zile, reclamantul nu a putut îndeplini această cerință.

Conform reclamantului, toate cerințele aplicabile procedurii de licitație trebuiau specificate clar în anunțul de licitație, iar Curtea a modificat în mod incorect condițiile pe parcursul desfășurării procedurii.

Curtea a afirmat că a acționat în conformitate cu normele aplicabile, în special Directiva 92/50⁶ privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii.

Deoarece reclamantul nu părea să conteste normele aplicate de Curte, Ombudsmanul a considerat rezonabil să examineze cazul în conformitate cu Directiva 92/50. Articolul 32 alineatul (3) din Directiva 92/50 prevede că este suficient ca anumite cerințe cu privire la informațiile care urmează a fi furnizate să fie precizate numai în invitația de participare la licitație, nu și în anunțul de licitație. Ombudsmanul a considerat că această concluzie este confirmată de articolul 19 alineatul (2) litera (d), care prevede că scrisoarea prin care candidații selectați sunt invitați să-și depună oferta trebuie să enumere documentele care urmează a fi anexate, fie pentru a susține verificarea declarațiilor furnizate de către candidat, fie pentru a completa informațiile deja furnizate. Ombudsmanul a considerat că testul de traducere constituie o astfel de informație suplimentară și nu a considerat că Curtea a modificat condițiile pe durata unei proceduri aflate în desfășurare. Ombudsmanul nu a constatat, prin urmare, existența administrării defectuoase în acest caz.

⁶

Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii, JO L 209, 24.7.1992, p. 1. Această directivă nu mai este în vigoare, dar era în vigoare la data publicării anunțului.

3.1.4 Oficiul European pentru Selecția Personalului

PRESUPUSE EVALUĂRI INCORECTE ALE TESTELOR DE CONCURS

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1217/2004/OV (Confidențial) împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamantul, care a participat la un concurs general COM/A/9/01, organizat de EPSO, a fost înștiințat că nu se află printre cei 200 de candidați care au obținut cel mai bun rezultat pentru testul scris e) și testul oral f). El s-a adresat în scris EPSO cerând reexaminarea rezultatelor, deoarece, datorită seriozității cu care s-a pregătit pentru test, competențelor sale lingvistice și experienței în domeniu, era convins că au existat erori de notare. De asemenea, a trimis EPSO un pachet cu un CD audio și o „transcriere” de patru pagini a testului său oral pentru a dovedi că răspunsurile sale la testul oral au fost corecte. Comisia de selecție și-a menținut decizia. Reclamantul a introdus o acțiune în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, la care autoritatea de numire a răspuns la 2 martie 2004. Cu toate acestea, reclamantul nu a primit o traducere a deciziei în limba maternă, olandeza.

În plângerea adresată Ombudsmanului, reclamantul a contestat evaluarea de către Comisia de selecție a testelor sale și a susținut că Comisia nu a luat în considerare dovezile prezentate de către reclamant și nu și-a motivat răspunsul. Reclamantul a acuzat, de asemenea, EPSO de nerespectarea termenului pentru a răspunde acțiunii sale în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) și a contestat faptul că nu a primit un răspuns în limba olandeză.

În avizul comun, Comisia și EPSO au reamintit că evaluarea candidaților este comparativă și a afirmat că pachetul trimis de reclamant conținea documente irelevante pentru reexaminarea testelor sale. EPSO a subliniat, de asemenea, că un răspuns în limba olandeză la acțiune în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) a fost de fapt expediat reclamantului la 1 iunie 2004 și și-a exprimat regretul pentru întârziere.

Drept răspuns la anchete suplimentare, EPSO a atras atenția asupra distincției dintre *activitatea administrativă* desfășurată de personalul EPSO, unde este posibilă identificarea unui caz de administrare defectuoasă, și *deciziile adoptate de Comisia de selecție*, care, pot fi revizuite numai de Tribunalul Funcției Publice.

Decizia Ombudsmanului, care face trimitere la jurisprudența Curții de Justiție, subliniază că și Ombudsmanul poate examina legalitatea deciziilor Comisiei, pentru care autoritatea de numire deține responsabilitatea finală.

În ceea ce privește evaluarea testelor reclamantului, Ombudsmanul a ajuns la concluzia că nu a existat o eroare manifestă în evaluarea Comisiei și că aceasta și-a motivat decizia în mod suficient. Ombudsmanul a considerat, de asemenea, că „transcrierea” testului oral nu a constituit un factor relevant pentru evaluarea de către Comisie a nivelului de pregătire al reclamantului deoarece aceasta s-a bazat pe propria sa amintire despre test.

În ceea ce privește răspunsul la acțiunea reclamantului în conformitate cu articolul 90, Ombudsmanul a concluzionat că, având în vedere că EPSO și-a exprimat regretul pentru întârzierea în expedierea răspunsului și traducerii în limba olandeză, nu mai sunt necesare investigații suplimentare. Cu toate acestea, el a făcut o observație suplimentară, încurajând autoritatea de numire să expedieze un răspuns în așteptare în cazul în care consideră că răspunsul său va fi expediat după expirarea termenului de patru luni.

NEADMITEREA LA UN TEST DE SELECȚIE

Sinteza deciziei privind plângerea 1482/2005/MHZ împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Plângerea a fost depusă în numele Asociației Absolvenților Școlii Naționale de Administrație Publică privind Concursul deschis EPSO/A/8/03 pentru asistenți de administratori (resortisanți din Polonia) în domeniul „audit”.

Mai mulți candidați polonezi care au fost numiți auditori naționali de către Camera Supremă de Control din Polonia („Camera de Control”), după ce au fost declarați admiși la examenul relevant și au urmat o formare specifică în audit, au fost excluși din concurs pe motiv că diploma lor universitară nu era obținută la specializarea relevantă și calificarea lor profesională nu era de nivelul echivalent cerut.

Reclamantul a susținut că, neluând în considerare sistemul polonez de formare a auditorilor, comisia de selecție a evaluat în mod greșit calificările candidaților polonezi. De asemenea, reclamantul a cerut ca EPSO să inițieze de îndată un nou concurs în domeniul auditului la care să poată participa candidați din Polonia.

EPSO a subliniat că respectiva comisie de selecție are puteri discreționare extinse în ceea ce privește evaluarea calificărilor candidaților și că această evaluare se face pe baza cerințelor prevăzute în avizul de concurs. EPSO a remarcat, de asemenea, că a organizat două noi concursuri în domeniul auditului (EPSO/AD/23-24/05), în care candidații care nu au avut o diplomă într-un domeniu relevant pentru atribuțiile în cauză ar putea fi admiși pe baza unei calificări suplimentare relevante.

Ombudsmanul a considerat că elaborarea avizului de concurs de către EPSO s-a bazat pe o înțelegere insuficientă a sistemului de învățământ polonez în domeniul auditului, dar că, în redactarea avizelor pentru noile concursuri, pare să fi utilizat în mod corespunzător informațiile suplimentare aduse în atenție de către reclamant. De asemenea, Ombudsmanul a remarcat că acei candidați cărora li s-au respins cererile păreau eligibili pentru noile concursuri și că reclamantul menționase că nu a intenționat să solicite anularea concursului în cauză.

Ombudsmanul a concluzionat că nu se justificau alte anchete privind plângerea și a clasat cauza.

OBLIGAȚIA DE A SE ÎNSCRIE NUMAI LA UNUL DIN CELE TREI CONCURSURI PARALELE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 2616/2005/SAB împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

EPSO a publicat anunțuri pentru trei concursuri de administratori lingviști, prin care i-a informat pe candidați că testele concursurilor se pot desfășura simultan și le-a recomandat să se înscrie numai la un singur concurs. Reclamantul a contestat această restricție și a dorit să se înscrie la toate cele trei concursuri.

EPSO a afirmat că a organizat testele concursurilor simultan din motive legate de o mai bună soluționare a constrângerilor temporale și a consecințelor financiare inerente procedurilor de recrutare care implică un număr mare de candidați.

Ombudsmanul a considerat explicația EPSO rezonabilă în spiritul scopului legitim de a asigura o gestionare eficientă a timpului și o utilizare rațională a resurselor financiare aflate la dispoziție. Soluția alternativă de a obliga EPSO să organizeze testele concursurilor în cauză separat, pentru a permite candidaților potențiali să participe la toate concursurile, ar crea dificultăți disproporționate și nerezonabile pentru administrație și întârzieri nejustificate pentru instituții și alți candidați. Având în vedere aceste considerente și faptul că testele concursurilor generale în cauză s-au desfășurat de fapt în aceeași zi, Ombudsmanul a conchis că nu există indicii că EPSO și-a depășit limitele competențelor

discreționare prin permisiunea acordată candidaților de a se înscrie numai la un singur concurs. Ombudsmanul nu a constatat, prin urmare, existența unui caz de administrare defectuoasă.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a considerat că EPSO nu trebuie să interzică în mod normal candidaților să se înscrie la mai multe concursuri paralele dacă nu este sigur că testele concursurilor vor avea loc, într-adevăr, simultan. El a făcut o observație suplimentară în acest sens.

EVALUAREA RĂSPUNSULUI UNUI CANDIDAT LA O ÎNTREBARE DE LA UN TEST

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 3389/2005/WP împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamantul a luat parte la un concurs general pentru corectorii de limba germană. Una din întrebările testului a fost următoarea: „Ce înseamnă «paginile introductive»? (a) partea cărții care precedă textul; (b) bibliografia; (c) titlul principal împreună cu subtitlul corespunzător; (d) niciuna din acestea.” Reclamantul a ales răspunsul (d). Cu toate acestea, conform listei de răspunsuri corecte, răspunsul (a) a fost cel corect.

În plângerea sa către Ombudsman, reclamantul a susținut că Comisia de selecție a evaluat în mod greșit răspunsul la întrebare ca fiind incorect. El a pretins că *nu numai* partea cărții care precedă textul constituie „paginile introductive”, ci și că uneori părți din „paginile introductive”, cum ar fi paginile goale sau fotografia autorului apar după partea de text. Reclamantul a făcut, de asemenea, trimitere la următoarea definiție din dicționar: „*paginile introductive*” reprezintă paginile unei cărți care precedă textul în sine, cum ar fi caseta tehnică. (...) În unele cărți ale anumitor edituri caseta tehnică poate apărea la sfârșitul cărții.”

În avizul său, EPSO a afirmat că o Comisie de selecție are competențe discreționare extinse și nu este obligată nici să explice exact de ce răspunsul unui candidat a fost considerat insuficient, nici să dea informații detaliate cu privire la evaluarea pe care a efectuat-o. Cu toate acestea, EPSO a informat Ombudsmanul că, după reexaminarea cazului reclamantului, Comisia de selecție a considerat că, prin trimiterea la definiția din dicționar, reclamantul a confirmat poziția generală asupra a ceea ce înseamnă „paginile introductive” ale unei cărți. Prin urmare, era evident că răspunsul (a) nu putea fi greșit. În consecință, răspunsul (d) nu poate fi considerat corect. EPSO a considerat că reclamantul nu a reușit să indice că este imposibil să găsească răspunsul corect la întrebarea în cauză.

Aplicând aceleași criterii ca și instanțele comunitare în chestiuni de recrutare, care sunt caracterizate de largă putere de decizie a Comisiei de selecție, Ombudsmanul a încercat să stabilească dacă a existat o eroare manifestă în evaluarea Comisiei de selecție. Din informațiile oferite Ombudsmanului, rezultă că, de exemplu, caseta tehnică, care în mod normal face parte din „paginile introductive”, este uneori, într-adevăr, menționată după partea de text. Prin urmare, Ombudsmanul a înțeles de ce reclamantul a ezitat să aleagă răspunsul (a). Cu toate acestea, dacă s-ar presupune că definiția reclamantului pentru „paginile introductive” este corectă, atunci Ombudsmanul consideră că răspunsul (d) nu poate fi corect deoarece nu se contestă faptul că „paginile introductive” desemnează (de asemenea) partea cărții care precedă textul, așa încât răspunsul (a) nu poate fi exclus ca fiind greșit.

În orice caz, Ombudsmanul a apreciat că reclamantul nu a reușit să demonstreze că a existat o eroare manifestă în evaluarea Comisiei de selecție. Ombudsmanul a clasat cazul fără a constata existența unui caz de administrare defectuoasă.

PRESUPUSA ORGANIZARE PROASTĂ A UNUI CONCURS GENERAL

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 472/2006/DK împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Un participant la un concurs general organizat de EPSO a depus o plângere la Ombudsman în care menționa că concursul nu fost suficient de transparent și bine organizat. A susținut, în primul rând, că termenele pentru înscrierea la testele de selecție nu au fost respectate.

EPSO a recunoscut că mai mulți candidați au avut probleme la înscriere datorită faptului că un număr mare de candidați au încercat să se înscrie în prima zi a perioadei de înscriere și că, prin urmare, sistemul informatic s-a supraîncărcat. EPSO a fost obligat ulterior să stabilească un sistem de așteptare, pentru a limita neplăcerile cauzate de problemele menționate mai sus. A subliniat, de asemenea, că a publicat informații relevante și actualizate pe EPSO Porta (profilul on-line) și pe site-ul web oficial.

După ce a luat în considerare tipul de informații furnizate de EPSO pe site-ul său web oficial și pe EPSO Porta, precum și rapiditatea cu care aceste informații au fost oferite, Ombudsmanul a considerat că EPSO a furnizat candidaților, cu regularitate și în conformitate cu cererea de manifestare a interesului, informații referitoare la etapele succesive ale procedurii de selecție. În acest context, Ombudsmanul a remarcat că EPSO s-a angajat, în spiritul propriu serviciilor publice, să-i înștiințeze pe candidați despre dificultățile tehnice pe care le întâmpină și despre necesitatea unor modificări în organizarea testelor de selecție pentru a face față unor astfel de dificultăți. De asemenea, informațiile oferite de EPSO erau clare și adecvate, deoarece permiteau unui cititor rezonabil să înțeleagă care este următoarea etapă a procedurii și ce element al procedurii s-a modificat. Ombudsmanul a considerat, de asemenea, că EPSO nu a putut să prevadă problema tehnică menționată mai sus, că s-a ocupat în mod corespunzător de acest eveniment neprevăzut și, cel mai important, că a informat candidații, fără nicio întârziere, asupra modificărilor în organizarea concursului. Pe baza celor afirmate mai sus, Ombudsmanul nu a constatat existența unui caz de administrare defectuoasă corespunzătoare acuzațiilor reclamantului.

3.1.5 Banca Europeană de Investiții**REFUZUL DE A FURNIZA INFORMAȚII DESPRE POSIBILITATEA DE FINANȚARE A UNUI PROIECT DINTR-UN STAT CANDIDAT**

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 3501/2004/PB împotriva Băncii Europene de Investiții (BEI)

BEI a refuzat cererea reclamantului (depusă în 2003) de informații cu privire la posibilitatea finanțării unui proiect în Republica Cehă, pe motiv că autoritățile cehice au cerut ca aceste informații să fie confidențiale până la aprobarea împrumuturilor de către Parlamentul ceh. În răspunsul la o plângere care i-a fost adresată, BEI a observat, în termeni generali, că refuzul său este în conformitate cu politica și normele în vigoare în momentul respectiv. În răspuns s-a ignorat argumentul reclamantilor că, în conformitate cu publicațiile BEI relevante, va exista transparență cu excepția cazului în care promotorii proiectului se opun, pe motive bine întemeiate de confidențialitate comercială/de piață.

Prin urmare, reclamanții s-au adresat Ombudsmanului.

Pe parcursul anchetei Ombudsmanului, BEI a remediat faptul că inițial a ignorat argumentul reclamantilor cu privire la transparența prin furnizarea unor explicații referitoare la interesul public în ceea ce privește relațiile internaționale. Ombudsmanul a considerat că BEI se poate baza

pe astfel de considerente. De asemenea, Ombudsmanul a considerat că BEI nu este obligată să obțină, în scris, confirmarea dorinței guvernului ceh de confidențialitate, în special pentru proiectul în cauză, și că, în contextul anchetei, BEI a furnizat suficiente dovezi cu privire la comportamentul autorităților cehe, fapt ce a determinat-o să refuze dezvăluirea informațiilor respective.

Ombudsmanul a subliniat că principiile de bună administrare impun ca administrația să ofere cetățenilor informațiile pe care le-au solicitat, cu excepția cazului în care se invocă motive valabile și adecvate pentru a nu proceda în acest mod. Această cerință este reflectată chiar în Codul de bună conduită administrativă al BEI, care se referă, de asemenea, la îndatorirea de a-și motiva deciziile.

În cazul de față, Ombudsmanul a conchis că nu s-a demonstrat ca BEI a încălcat propriile sale norme de acces la informații. Cu toate acestea, el a invitat BEI ca, în cazul în care va refuza să ofere informații în viitor, să ofere o explicație adecvată solicitantului înainte de a se ajunge la stadiul de adresare a unei plângeri Ombudsmanului.

3.1.6 Oficiul European de Luptă Antifraudă

PRETINSA OMISIUNE DE A RĂSPUNDE UNEI CERERI DE INFORMAȚII

Sinteza deciziei privind plângerea 3436/2004/ELB împotriva Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)

Reclamanții sunt directorii unei societăți al cărei proiect (Blue Dragon) a fost selectat pentru finanțare din fonduri comunitare, acordată în temeiul inițiativei comunitare LEADER II. Suspectând că fondurile solicitate în numele societății lor făcuseră obiectul unei fraude, aceștia au contactat OLAF. La sfârșitul anchetei, OLAF a concluzionat că fondurile comunitare plătite ar trebui recuperate. Reclamanții au susținut că OLAF nu a răspuns la întrebările care i-au fost adresate de aceștia cu privire la ancheta efectuată asupra proiectului Blue Dragon.

În avizul adoptat, OLAF a observat că problemele ridicate în scrisoarea reclamanților se refereau la aceleași fapte și la aceeași perioadă de timp ca cele prezentate în plângerea 1769/2002/(IJH)ELB. În contextul respectivei plângeri, OLAF a furnizat informații detaliate cu privire la problemele prezentate în declarațiile sale. Mai mult, această problemă și aspectele specifice expuse în scrisoarea reclamanților făcuseră, de asemenea, obiectul unei examinări de către Comisia pentru control bugetar a Parlamentului European (COCOB), careia OLAF îi comunicase informații detaliate în scris și verbal. Solicitarea OLAF de a furniza din nou răspunsuri detaliate cu privire la aceleași probleme ar reprezenta o sarcină administrativă nejustificată. OLAF a concluzionat că și-a limitat astfel declarațiile la indicarea locurilor în care fuseseră deja oferite răspunsurile la fiecare întrebare adresată de reclamanți în scrisoarea lor și a furnizat orice informații suplimentare care puteau fi utile.

Ombudsmanul a considerat că, în calitate de presupuse victime ale fraudei care au înaintat o plângere OLAF, reclamanții sunt îndreptățiți să se bazeze că OLAF acordă o atenție specială intereselor lor în a obține informații cu privire la anchetele relevante efectuate de OLAF. De asemenea, Ombudsmanul a considerat că, în conformitate cu Codul European al Bunei Conduite Administrative, obligația instituțiilor europene de a răspunde la cereri de informații se încadrează, totuși, în anumite limite. În special, scopurile bunei administrări impun ca respectiva obligație să intre sub incidența principiului proporționalității, pentru a evita o sarcină administrativă nejustificată. În împrejurări similare prezentului caz, atunci când OLAF răspunsese deja la chestionările Ombudsmanului și COCOB, Ombudsmanul a considerat că OLAF ar putea răspunde, în mod rezonabil, la scrisoarea reclamanților prin indicarea locurilor în care fuseseră deja oferite răspunsurile la fiecare întrebare adresată de reclamanți. Ombudsmanul a recunoscut că reclamanții nu erau mulțumiți de conținutul respectivelor răspunsuri. Cu toate acestea, după o examinare atentă a întrebărilor și răspunsurilor, Ombudsmanul a considerat că alegația reclamanților că OLAF a omis să răspundă nu poate fi dovedită.

3.2 CAZURI CLASATE DE INSTITUȚII

3.2.1 Parlamentul European

ACCESUL LA UN ARTICOL DIN „EP NEWSHOUND”

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1363/2006/MF împotriva Parlamentului European

Reclamantul, un funcționar al Parlamentului European, a încercat să citească un articol referitor la situația politică din Spania care a apărut la 4 martie 2006 în „EP Newshound” (buletinul săptămânal intern de știri on-line al Parlamentului European). Cu toate acestea, articolul a fost între timp retras. Printr-un e-mail din 6 aprilie 2006, reclamantul a cerut serviciului responsabil pentru „PE Newshound” să-i trimită o copie a articolului. În aceeași zi, serviciul responsabil l-a înștiințat pe reclamant că nu i se poate da curs cererii sale deoarece articolul a fost retras și anulat ca urmare a „reacțiilor populare”.

În plângerea sa către Ombudsman, reclamantul a susținut că refuzul Parlamentului de a-i furniza o copie a articolului este incorectă, discriminatorie și constituie o nerespectare a obligației de a furniza informații.

Parlamentul l-a informat pe Ombudsman că a decis să trimită articolul direct reclamantului. Reclamantul l-a informat apoi pe Ombudsman că a primit articolul și că a fost satisfăcut de răspunsul Parlamentului. Ombudsmanul a concluzionat că Parlamentul a soluționat problema.

3.2.2 Comisia Europeană

REFUZUL DE A PLĂTI SALARIUL ȘI DOBÂNDĂ RESTANTE

Sinteza deciziei privind plângerea 106/2005/TN împotriva Comisiei Europene

Plângerea se referea la pretinsul refuz al Comisiei de a plăti salariul fiicei reclamantului, un fost funcționar al Comisiei, care s-a îmbolnăvit la scurt timp după începerea activității. După a absentat un timp pe motiv de boală, Comisia a invalidat rezultatele examinării medicale pe care le-a efectuat fiica reclamantului înainte de a-și începe activitatea. Comisia a justificat că, după toate probabilitățile, ea era deja bolnavă în momentul efectuării examenului medical. S-a sesizat Tribunalul de Primă Instanță, care a anulat decizia Comisiei, iar fiica a fost reînscrisă în funcție. Întrucât mai era bolnavă, aceasta nu putea lucra și, în cele din urmă, a primit o pensie de invaliditate din noiembrie 2002. Cu toate acestea, Comisia nu i-a plătit fiicei reclamantului nici un salariu pentru perioada cuprinsă între mai 2001 și octombrie 2002, argumentând că aceasta nu furnizase nici un element de probă care să ateste că absența sa se datora unor motive de ordin medical. Fiica reclamantului a făcut o plângere pe această temă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, însă nu a primit nici un răspuns în termenul stabilit. Prin urmare, reclamantul a înaintat o plângere Ombudsmanului în numele fiicei sale.

În conformitate cu argumentația reclamantului, Comisia deținea deja informațiile necesare pentru a concluziona că fiica sa fusese bolnavă în cursul perioadei în cauză, din moment ce incapacitatea acesteia de a lucra fusese evaluată de Comitetul pentru invaliditate al Comisiei în perioada respectivă. Reclamantul a susținut că decizia Comisiei de a clasifica ca neautorizată absența fiicei

sale în cursul perioadei cuprinse între mai 2001 și octombrie 2002 era nerezonabilă. Reclamantul a pretins ca fiicei sale să îi fie plătit, de către Comisie, salariul pentru perioada în cauză.

În avizul adoptat, Comisia a explicat că a hotărât să accepte plângerea fiicei în temeiul articolului 90 alineatul (2) și că i-a plătit salariul restant pentru perioada în cauză. Reclamantul a recunoscut că salariul fusese plătit, însă a considerat că este surprinzător faptul că nici o dobândă nu a fost plătită de către Comisie.

Ombudsmanul a observat că, în plângerea sa în temeiul articolului 90 alineatul (2), fiica reclamantului nu solicitase doar plata salariului restant, ci și plata dobânzii de către Comisie. Întrucât Comisia, în avizul său, a explicat că a decis „să accepte plângerea [fiicei] în temeiul articolului 90 alineatul (2)”, Ombudsmanul a considerat adecvat să continue investigarea cauzei, solicitând Comisiei să prezinte motivele pentru care nu a plătit dobânda în cauză.

Ca răspuns, Comisia a recunoscut că trebuie să fie plătită dobânda, iar reclamantul a informat ulterior Ombudsmanul că dobânda a fost achitată de către Comisie. Aceasta a mulțumit serviciilor Ombudsmanului pentru ajutorul acordat în soluționarea cauzei.

RĂSPUNSUL ÎNTR-O ALTĂ LIMBĂ LA O CERERE DE LOC DE MUNCĂ

Sinteza deciziei privin plângerea 1841/2005/BM împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a trimis o cerere pentru un loc de muncă în limba spaniolă Reprezentanței Comisiei Europene în Barcelona („reprezentanța”). Reprezentanța a trimis un e-mail în limba catalană prin care a informat reclamantul că nu fusese inclus în lista candidaților selectați.

Conform pretențiilor reclamantului, Comisia nu a respectat articolul 21 din Tratatul CE deoarece a răspuns la cererea sa pentru un loc de muncă într-o altă limbă decât cea a scrisorii sale inițiale și, în plus, într-o limbă care nu este prevăzută de Tratatul CE.

Comisia a explicat că reprezentanța folosește în general cele două limbi oficiale ale regiunii, în conformitate cu Constituția Spaniei. În acest caz, reprezentanța a trimis un e-mail în catalană tuturor candidaților neselectați. Comisia și-a exprimat regretul pentru greșeala comisă, subliniind că i s-a trimis reclamantului o traducere a răspunsului în spaniolă și i s-au prezentat scuzele de rigoare. Comisia a afirmat că reprezentanța s-a angajat să asigure că, în viitor, e-mailurile adresate mai mulți destinatari vor fi trimise atât în spaniolă, cât și în catalană.

Reclamantul a informat Ombudsmanul că a considerat problema soluționată și a mulțumit Ombudsmanului și serviciilor acestuia pentru ajutorul acordat în găsirea unei soluții pozitive la plângerea sa.

ÎNTÂRZIERI ÎN ACHITAREA UNEI SUBVENȚII CU PRIVIRE LA UN PROIECT DE ÎNFRĂȚIRE ÎNTRE ORASE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 3172/2005/WP împotriva Comisiei Europene

Autoritățile locale din Berlin, Germania, și autoritățile partenere din Halton, Regatul Unit, au organizat un program de schimb de elevi de la școlile de muzică, în cadrul activităților de înfrățire dintre orașele lor. Pentru unul din proiecte, care s-a desfășurat la Halton în octombrie 2004, Comisia a acordat o subvenție de aproape 11 000 EUR. Cu toate acestea, autoritățile din Germania au adresat o plângere Ombudsmanului susținând că (i) a existat o întârziere semnificativă în analiza de către Comisie a cererii de finanțare, (ii) Comisia nu a achitat partea sa de subvenție și (iii) eforturile proprii de a contacta Comisia au rămas fără rezultat.

În avizul sau, Comisia și-a cerut scuze pentru întârziere, care s-a datorat unui volum deosebit de mare de plăți efectuate în domeniul înfrățirii între orașe și datorită reorganizării serviciului competent. Ea a explicat că, pentru întâlnirile între cetățeni, obișnuia să achite orașelor implicate în întregime partea de subvenție care le revenea. Cu toate acestea, având în vedere succesul programului și numărul din ce în ce mai mare de proiecte multilaterale, acest sistem nu mai putea fi administrat. Comisia a decis, prin urmare, să simplifice sistemul de plăți și să plătească suma integrală a subvenției orașului care organizează evenimentele, care are sarcina de a transmite orașelor invitate partea lor de subvenție. Datorită volumului mare de lucru, acest sistem a fost deja aplicat în 2004, deși în invitația de depunere a propunerilor de proiecte era prevăzută plata directă către orașele invitate. Comisia a informat orașele organizatoare și principalele organizații care reprezentau orașele și municipalitățile despre aceste modificări. Cu toate acestea, a fost dificil să înștiințeze simultan toate orașele invitate, deși Comisia a recunoscut că aceasta ar fi fost în folosul lor. În ceea ce privește proiectul în cauză, Comisia a contactat autoritățile partenere din Halton și le-a reamintit de răspunderea pe care o au. În urma acestei scrisori de revenire, autoritățile au achitat reclamantului partea sa de subvenție.

Comisia a regretat faptul că reclamantul nu a fost informat suficient cu privire la noul sistem de plăți.

Reclamantul a informat serviciile Ombudsmanului că a primit plata și a considerat cazul rezolvat. A mulțumit Ombudsmanului pentru eforturile sale. În consecință, Ombudsmanul a clasat cazul. Cu toate acestea, într-o observație suplimentară, a adăugat, că, având în vedere că solicitanții de finanțări în acest sector sunt mai degrabă organisme cu mijloace financiare relativ limitate, el consideră că ar constitui o îmbunătățire a standardelor administrative ale Comisiei dacă aceasta ar lua în considerare plata unor dobânzi pentru întârzierea plăților în astfel de cazuri.

3.2.3 Comisia Europeană și Agenția Europeană de Mediu

SCUZE RAPIDE PENTRU ERORI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerile 3297/2006/BU și 3684/2006/BU

În răspunsul la o cerere de informații din partea reclamantului, Agenția Europeană de Mediu (AEM) i s-a adresat cu un nume de familie greșit. Deoarece fondul cererii nu era de competența sa, AEM a transferat cererea de informații Comisiei pentru acordarea unui răspuns. Comisia a trimis o confirmare de primire reclamantului. Cu toate acestea, confirmarea de primire era în limba polonă, în timp ce cererea de informații era scrisă în limba slovacă.

Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului, a cărui servicii au contactat telefonic AEM și Comisia pentru clarificarea rapidă a chestiunilor și pentru găsirea unei soluții care să-l mulțumească pe reclamant. Răspunsurile din partea AEM și serviciilor Comisiei au fost pozitive și au acceptat să ofere scuze imediate reclamantului. Serviciile Ombudsmanului l-au contactat pe reclamant, care a fost satisfăcut să primească scuzele.

Ombudsmanul a considerat că AEM și Comisia au soluționat plângerile, și le-a mulțumit pentru buna cooperare de care au dat dovadă serviciile lor.

3.2.4 Comitetul Regiunilor

RAMBURSAREA CHELTUIELILOR DE DEPLASARE PENTRU UN INTERVIU PENTRU OCUPAREA UNUI POST

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 800/2006/WP împotriva Comitetului Regiunilor

În octombrie 2005, reclamantul a participat la un interviu pentru ocuparea unui post în cadrul Comitetului Regiunilor, după care a trimis o scrisoare recomandată Comitetului, care conținea documentele necesare pentru rambursarea cheltuielilor de deplasare. Deoarece nu a primit niciun răspuns, el a contactat Comitetul în decembrie 2005. La 10 ianuarie 2006, Comitetul l-a informat că nu a primit documentele necesare. La 14 ianuarie 2006, reclamantul a trimis Comitetului copii ale documentelor. A fost informat că aceste copii nu sunt suficiente pentru rambursare.

În plângerea sa către Ombudsman, depusă în martie 2006, reclamantul susținea că încă nu i s-au rambursat cheltuielile și că Comitetul nu a dat curs unei scrisorii de revenire pe care a expediat-o în februarie 2006. El a susținut că cheltuielile de deplasare trebuie să fie rambursate, că ar trebui să beneficieze de dobânda pentru întârzierea plății și că procedura de rambursare a Comitetului trebuie îmbunătățită.

În avizul său, Comitetul a susținut că nu a primit scrisoarea recomandată a reclamantului, dar că a decis să-i ramburseze cheltuielile pe baza copiilor documentelor. Comitetul a afirmat, de asemenea, că termenul limită pentru rambursare a fost stabilit pentru 2 martie 2006. Cu toate acestea, datorită reorganizării interne din perioada respectivă, plata a fost efectuată abia la 29 aprilie 2006. Prin urmare, îi va plăti reclamantului dobândă. În ceea ce privește afirmația reclamantului că procedura de rambursare trebuie îmbunătățită, Comitetul a susținut că întârzierea s-a datorat unor circumstanțe excepționale și că procedurile sale nu necesită revizuire.

Reclamantul a informat serviciile Ombudsmanului că a fost mulțumit de soluția Comitetului în cazul său, deoarece a primit suma restantă, precum și dobânda. Cu toate acestea, nu este de acord cu poziția Comitetului că procedurile sale nu necesită îmbunătățiri. El a afirmat că Comitetul nu l-a informat că nu a primit documentele necesare. De asemenea, Comitetul ar fi trebuit să-l înștiințeze despre reorganizarea internă care a determinat întârzierea plății. Cu toate acestea, reclamantul a afirmat că acest caz poate fi clasat. A mulțumit Ombudsmanului pentru ajutor.

Ombudsmanul a concluzionat că Comitetul a soluționat plângerea în ceea ce privește rambursarea și plata dobânzii în cauză. A considerat că reclamantul a renunțat la pretenția sa ca procedura de rambursare a Comitetului să fie îmbunătățită și a clasat cazul.

Cu toate acestea, într-o observație suplimentară, Ombudsmanul a sugerat că standardele administrative ale Comitetului s-ar îmbunătăți pe viitor dacă Comitetul ar urmări sistematic dosare precum cel în cauză, în special prin contactarea solicitanților dacă anumite documente necesare pentru efectuarea plății lipsesc, iar, în cazuri de întârziere, prin informarea lor despre întârzieri și motivele acestora.

3.3 SOLUȚII AMIABILE OBȚINUTE DE OMBUDSMAN

3.3.1 Comisia Europeană

INTERPRETAREA DIRECTIVEI PRIVIND PROTECȚIA DATELOR ÎN CONTEXTUL UNEI PLÂNGERI DE ÎNCĂLCARE

Sinteza deciziei privind plângerea 2467/2004/PB împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a depus o plângere de încălcare împotriva Comisiei, susținând că Actul privind înregistrarea persoanelor din Landul Hamburg încălca articolul 14 primul paragraf litera (b) din Directiva CE 95/46 privind protecția datelor⁷, deoarece permitea ca anumite date cu caracter personal aflate în posesia landului (și, în special, cele incluse în registrul public) să fie încredințate unor terți *fără* ca persoanele la care se refereau datele să fie informate sau să aibă posibilitatea de a se opune, *chiar și atunci când* era evident că respectivii terți intenționau să vândă datele în scopuri de marketing direct. Comisia a respins plângerea, considerând că (i) din articolul 14 primul paragraf litera (b) din directivă nu se poate deduce un drept separat de a prezenta obiecții în fața tuturor organismelor publice și că (ii) în ceea ce privește activitățile de marketing direct, articolul 14 primul paragraf litera (b) din directivă se referă doar la entitățile care intenționează să utilizeze datele cu caracter personal pentru propriile lor activități de marketing direct și că o entitate de tipul unui registru public nu se încadrează în această categorie.

Ombudsmanul a constatat că interpretarea Comisiei se baza pe o definire nejustificat de îngustă a termenilor „prelucrare” și „operator” definiți la articolul 2 din Directivă⁸, iar Comisia nu a furnizat argumente valabile și convingătoare pentru poziția sa, conform căreia articolul 14 primul paragraf litera (b) nu se aplică circumstanțelor prezentate de reclamant. Prin urmare, Ombudsmanul a propus o soluție amiabilă, respectiv a propus Comisiei să-și reconsidere răspunsul către reclamant.

În răspunsul său, Comisia a admis că interpretarea articolului 14 primul paragraf litera (b) din directivă poate presupune nu doar intenția operatorului, ci și cunoașterea specifică de către acesta a operațiunii de prelucrare în scopuri de marketing direct, fie că acesta urmează să fie practicat de operator, fie că va aparține unui terț. Prin urmare, Comisia a declarat că va aborda chestiunea interpretării mai extinse a articolului 14 primul paragraf litera (b) împreună cu statele membre, în vederea punerii corecte în aplicare a dreptului general de a obiecta împotriva tuturor operațiunilor de prelucrare în scopul marketingului direct. De asemenea, Comisia va trata, în acest sens, cazul specific al legislației din Hamburg. Reclamantul a salutat răspunsul Comisiei la propunerea de soluționare amiabilă a Ombudsmanului, considerând-o o reușită.

⁷ Directiva 95/46/EC a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, JO 1995 L 281, p. 31. În conformitate cu articolul 14 primul paragraf litera (b) din directiva menționată: „Statele membre acordă persoanei vizate dreptul: (a) ... (b) de a se opune, ..., prelucrării datelor cu caracter personal care o privesc de către operator în scopul marketingului direct sau de a fi informată înainte ca datele cu caracter personal să fie divulgate pentru prima dată terților ... în scopul marketingului direct și de a i se oferi în mod expres dreptul de a se opune ... unei astfel de divulgări ...”.

⁸ În conformitate cu articolul 2 litera (b), „„prelucrarea datelor cu caracter personal” («prelucrare») înseamnă orice operațiune ... care se efectuează asupra datelor cu caracter personal ...”. În temeiul articolului 2 litera (d), „„operator” înseamnă persoana fizică sau juridică, autoritatea publică, agenția sau orice alt organism care ... stabilește scopurile și mijloacele de prelucrare a datelor cu caracter personal”.

3.3.2 Banca Europeană de Investiții

REFUZAREA ACCESULUI LA UN RAPORT DE AUDIT - 1

Sinteza deciziei privind plângerea 1776/2005/GG împotriva Băncii Europene de Investiții

La începutul anilor '90, două societăți care aparțineau unui aceluiași grup au participat la un proiect de hidrocentrală în Lesotho, proiect susținut cu fonduri UE, inclusiv fonduri mobilizate de Banca Europeană de Investiții (BEI). În urma unui caz de luare de mită în care fusese implicat un consultant local angajat de societățile în cauză, BEI a efectuat un audit în urma căruia s-a redactat un raport în anul 2000. Pe baza concluziilor respectivului raport, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și-a încheiat cercetările asupra aceluiași caz. Cu toate acestea, în 2003, pe baza unor noi informații, OLAF a deschis o nouă investigație.

Reclamantul, în calitate de avocat care reprezenta o altă societate din același grup, a solicitat BEI acces la raportul său de audit. BEI a respins solicitarea invocând „Normele de acces public la documente” în vigoare în cadrul instituției, conform cărora „accesul integral sau parțial la un anumit document poate fi refuzat în cazul în care divulgarea conținutului acestuia ar aduce atingere protecției (...) obiectivului unor inspecții, investigații și audituri”.

În plângerea adresată Ombudsmanului, reclamantul a susținut că dispoziția menționată anterior nu putea fi interpretată atât de larg încât să includă și investigațiile deja încheiate. În orice caz, protecția nu se mai putea justifica pe baza conținutului documentului în cauză. Reclamantul a subliniat că era important să se înțeleagă care erau noile probe care justificaseră redeschiderea investigației de către OLAF, pentru a ajuta societățile să se apere.

BEI și-a menținut punctul de vedere, conform căruia nu se putea acorda acces la documentul solicitat.

Ombudsmanul a remarcat că nu era absolut evident în ce mod divulgarea conținutului raportului ar aduce atingere protecției obiectivului vreunor inspecții, investigații și audituri, fie ele vechi sau noi, având în vedere că OLAF luase decizia de a clasa prima investigație în temeiul concluziilor raportului și că raportul pare să fi fost redactat cu aproximativ patru ani înainte de depunerea cererii de acces. De asemenea, BEI nu luase în considerare posibilitatea de a acorda acces parțial. Prin urmare, Ombudsmanul a adresat BEI o propunere de soluționare amiabilă, solicitându-i să reanalizeze cererea reclamantului.

În răspunsul său, BEI a explicat că nu se putea lua în considerare divulgarea integrală. Totuși, după o reanalizare a problemei și în spiritul bunei cooperări, se putea acorda acces public la anumite extrase (incluse de BEI în răspunsul său). De asemenea, în mod excepțional, BEI s-a declarat dispusă să acorde reclamantului acces privat la câteva secțiuni suplimentare.

Reclamantul s-a declarat recunoscător pentru accesul acordat. Ombudsmanul s-a declarat mulțumit de acceptarea soluției amiabile. A salutat abordarea constructivă și cooperantă a BEI în această cauză și a remarcat faptul că modul inovator în care BEI a soluționat cererea de acces a reclamantului, protejând în același timp interesele legitime ale terților, se poate constitui într-un model de urmat în cauze viitoare similare.

3.3.3 Agenția Europeană de Siguranță a Aviației

RECUPERAREA INDEMNIZAȚIILOR DE INSTALARE PLĂTITE ÎN TIMPUL UNEI PERIOADE DE PROBĂ

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1729/2005/JF (confidențial) împotriva Agenției Europene de Siguranță a Aviației (EASA)

Reclamantul a fost angajat ca membru al personalului temporar al EASA și a fost obligat să lucreze o perioadă de șase luni de probă, prima dată la Bruxelles, apoi la Köln.

Înainte de terminarea perioadei de probă, EASA l-a informat pe reclamant în legătură cu neconfirmarea contractului său de muncă. Mai târziu în aceeași lună, EASA i-a cerut reclamantului să ramburseze indemnizațiile de instalare care i-au fost achitate.

Reclamantul a acuzat EASA că acționează în mod abuziv și contrar justiției de drept. El a afirmat că încetarea contractului său de muncă a fost unilaterală și involuntară și că a determinat cheltuieli materiale de relocalizare de două ori pe parcursul a câtorva luni.

EASA a argumentat, în rezumat, că un membru temporar al personalului obține dreptul la indemnizația de instalare numai după ce și-a încheiat cu succes perioada de probă. A reamintit, de asemenea, că reclamantul a semnat două declarații care l-au informat că indemnizațiile de instalare se acordă ca avans, făcând obiectul rambursării în cazul în care angajatul nu reușește să devină angajat permanent. Din motive de clarificare suplimentară, EASA a modificat formularul de declarație privind indemnizațiile de instalare pentru a include cazuri de încetare involuntară a contractului de muncă. A înțeles greutățile întâmpinate de membrii personalului la relocalizarea, prima dată la Bruxelles, apoi la Köln, însă reclamantului i-au fost achitate toate sumele și indemnizațiile obligatorii la care avea dreptul și a fost astfel compensat pentru cheltuielile materiale pe care le presupune relocalizarea.

Ombudsmanul a remarcat că EASA a achitat indemnizațiile de instalare reclamantului înainte de încheierea perioadei de probă și într-un moment în care, conform propriei analize EASA, nu avea dreptul de a le primi. A remarcat, de asemenea, că EASA a admis, în fond, că declarațiile semnate de reclamant se refereau la obligația de rambursare numai în caz de demisie voluntară, nu și în caz de încetare involuntară a contractului de muncă. Conform opiniei Ombudsmanului, EASA nu a oferit informații complete și acest fapt a indus în eroare reclamantul. Deși jurisprudența existentă prevede că funcționarii sunt presupuși a-și cunoaște drepturile și obligațiile, aceasta nu înseamnă că instituțiile și organismele comunitare pot furniza informații înșelătoare.

Ombudsmanul a propus, prin urmare, ca soluție amiabilă, ca EASA să ia în considerare anularea recuperării a cel puțin unei părți din indemnizațiile de instalare.

În răspuns, EASA și-a menținut punctul de vedere conform căruia nu a avut loc o administrare defectuoasă. Cu toate acestea, „datorită naturii unice a acestui caz și celei mai mari considerații pentru punctul de vedere al Ombudsmanului”, EASA a fost de acord cu soluția amiabilă propusă și a renunțat complet la recuperarea indemnizației de instalare.

3.4 CAZURI CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ DIN PARTEA OMBUDSMANULUI

3.4.1 Parlamentul European

ACCESUL LA LISTELE DE CANDIDAȚI ÎN CADRUL UNEI PROCEDURI DE SELECȚIE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1919/2005/GG împotriva Parlamentului European

Reclamantul, un funcționar al Parlamentului, a depus cereri ca răspuns la trei anunțuri de posturi vacante în cadrul Parlamentului. A cerut ulterior acces la listele de candidați eligibili în cadrul acestor proceduri de selecție, toți fiind funcționari la Parlament sau în cadrul altor instituții comunitare. Parlamentul a oferit acces parțial la liste. Cu toate acestea, pe exemplarele furnizate, numele tuturor candidaților, cu excepția numelui reclamantului, au fost șterse. Reclamantul a afirmat că punctul de vedere al Parlamentului conform căruia dreptul la intimitate și integritatea candidaților trebuie protejat în conformitate cu regulile de protecție a datelor era greșit.

Parlamentul a susținut că dezvăluirea numelor altor candidați poate antrena probleme legate de cariera persoanelor în cauză, dacă nu vor fi numite pe postul respectiv, în special în ceea ce privește promovările ulterioare. A susținut, de asemenea, că, datorită termenului limită de analiză a cererilor de acces la documente, a fost imposibil să ceară tuturor solicitanților acordul asupra dezvăluirii numelor lor.

Cu toate acestea, Parlamentul a sugerat că cele trei instituții cărora li se aplică legislația privind accesul la documentele în cauză (Comisia, Consiliul și Parlamentul) ar putea adopta o poziție comună în ceea ce privește accesul la lista de candidați în procedurile de selecție.

Ombudsmanul a salutat această inițiativă. În ceea ce privește problema în cauză, el a considerat că refuzul de a dezvălui numele solicitanților nu este justificat în cazul candidaților din cadrul instituțiilor și organismelor comunitare. Deoarece Statutul funcționarilor stipulează promovarea pe baza meritelor și prevede în mod expres transferuri ale funcționarilor în cadrul și între instituții, un superior ar acționa ilegal dacă ar dezavantaja un funcționar pentru că acesta sau aceasta a depus o cerere pentru un alt post. Mai mult, având în vedere bine-cunoscuta politică a Parlamentului de încurajare a mobilității, Ombudsmanul a remarcat că ar fi surprins dacă un funcționar ar fi într-adevăr dezavantajat într-o astfel de situație.

De asemenea, dacă dezvăluirea listelor ar submina, într-adevăr, dreptul la intimitate al candidaților, Ombudsmanul a considerat că ar fi mai potrivit să li se ceară opinia înainte de a lua o decizie. Deoarece listele în cauză cuprindeau numele a 35 de candidați și se putea presupune că toți candidații puteau fi contactați prin e-mail, Ombudsmanul nu a înțeles de ce nu au putut fi consultați în termenul limită relevant.

Ombudsmanul a îndemnat Parlamentul printr-un proiect de recomandare să reconsidere cererea reclamantului. Parlamentul nu a pus în aplicare acest proiect de recomandare.

Deoarece Parlamentul a recunoscut că chestiunea necesită atenție în continuare și că debaterile interinstituționale pe această temă se aflau încă în desfășurare, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică. El a subliniat că aceasta nu excludea posibilitatea reexaminării chestiunii în baza concluziilor la care vor ajunge instituțiile.

3.4.2 Consiliul Uniunii Europene

ANALIZA UNEI CERERI DE INFORMAȚII

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 817/2006/TN împotriva Consiliului Uniunii Europene

Reclamantul a contactat Consiliul telefonic pentru a întreba dacă are vreo obligație sau posibilitate de a-și exprima sprijinul pentru Danemarca în dezacordul acesteia cu un număr de țări musulmane. Reclamantul a cerut să vorbească cu Înalțul Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună și Secretarul General al Consiliului UE, dl SOLANA, și apelul său a fost transferat unei secretare care i-a spus că nu poate vorbi cu dl SOLANA. Secretara a spus că răspunsul la întrebare nu este simplu și l-a transferat persoanei responsabile pentru contactele cu presa. Nici această persoană nu a putut să-i răspundă la întrebare.

Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului, afirmând că Consiliul nu a acționat în conformitate cu politica sa de deschidere sporită și accesibilitate față de cetățeni.

Conform Consiliului, nu a fost de neînteles faptul că un atașat de presă nu a reușit să dea un răspuns care să exprime poziția unei instituții. La momentul respectiv, Consiliul purta încă dezbateri detaliate cu privire la poziția sa asupra chestiunii. În această situație, Consiliul nu putea să-și imagineze ce răspuns semnificativ ar fi putut să dea reclamantului.

Ombudsmanul nu a considerat de neînteles direcționarea reclamantului către un atașat de presă, din moment ce atașatul de presă trebuie să fie în mod normal familiarizat cu poziția Consiliului în diverse chestiuni. Cu toate acestea, atașatul de presă ar fi trebuit să explice reclamantului că Consiliul nu și-a formulat încă o poziție asupra chestiunii, dacă era cazul. Dacă ofițerul de presă nu avea cunoștințe suficiente pentru a răspunde, reclamantului ar fi trebuit să i se recomande să redacteze o cerere de informații, în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Codul european de bună conduită administrativă. Faptul că această informație sau recomandare nu a fost furnizată reclamantului în cazul de față, constituie administrare defectuoasă.

3.4.3 Comisia Europeană

TRATAMENT INCORECT AL EXPERTILOR NAȚIONALI DETAȘAȚI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 495/2003/ELB împotriva Comisiei Europene

Reclamanții erau căsătoriți și lucrau amândoi ca experți naționali detașați la Comisie. Plângerea lor se referea la dreptul soției la indemnizații. Comisia i-a acordat o diurnă redusă, deoarece locul de reședință era considerat a fi locul detașării (Bruxelles). Conform reclamanților, locul ei de recrutare a fost Paris, și, prin urmare, ar fi trebuit să primească diurnă completă.

În avizul său, Comisia a explicat că, în conformitate cu articolul 20 din Decizia Comisiei din 30 aprilie 2002 care reglementează acest tip de indemnizații, reședința principală a soțului ei era Bruxelles. Locul de reședință al soției era, prin urmare, tot Bruxelles și ea avea dreptul doar la o diurnă redusă.

După compararea versiunilor franceză și engleză ale Deciziei Comisiei, Ombudsmanul a propus o soluție amiabilă. El a sugerat Comisiei să ia în considerare plata către soție (i) a diurnei integrale la care avea dreptul conform versiunii franceze a articolului 17 și (ii) indemnizația forfetară

suplimentară la care avea dreptul în conformitate atât cu versiunea engleză, cât și cu cea franceză a articolului 18.

Comisia a respins propunerea. Ea a considerat că intenția autorului deciziei a fost de a exclude plata unei indemnizații într-un cuantum mai mare unui expertul detașat într-o locație unde celălalt soț era deja stabilit. Comisia a admis că a existat o greșeală de traducere în versiunea franceză a deciziei, însă a considerat că o astfel de greșeală nu putea crea un drept legal și nu constituie un caz de administrare defectuoasă.

În februarie 2004, Comisia a adoptat o nouă decizie care a modificat atât textul în limba franceză, cât și cel în engleză pentru a pune în aplicare ceea ce afirma că a intenționat prin decizia din 2002.

În decembrie 2005, Ombudsmanul a adresat o scrisoare comisarului de resort cerând implicarea sa directă în găsirea unei soluții satisfăcătoare plângerii, indicând că aceasta ar putea lua forma unei indemnizații *ex gratia* către reclamant. Răspunsul comisarului a fost că Comisia a interpretat în mod corect normele aplicabile și a respins propunerea Ombudsmanului.

Ombudsmanul a considerat că Comisia nu a acționat echitabil prin tratarea reclamanților, pe fond, ca și cum noua decizie, nu cea anterioară, ar fi fost în vigoare la data respectivă. Aceasta reprezintă un caz de administrare defectuoasă și Ombudsmanul a făcut o observație critică. De asemenea, el a regretat că Comisia nu a utilizat această ocazie pentru a-și demonstra angajamentul față de principiile buneii administrări. Ombudsmanul și-a anunțat intenția de a examina, împreună cu comisarul de resort, modalitățile optime de promovare a culturii serviciilor în cadrul Direcției Generale în cauză.

ACCESUL LA DOCUMENTE: TAXE PREVĂZUTE DE LEGISLAȚIA INTERNĂ ȘI MOTIVE PENTRU A REFUZA ACCESUL PARȚIAL

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 617/2003/IP împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a făcut o cerere la Comisie pentru accesul la anumite documente în conformitate cu Regulamentul nr. 1049/2001⁹. Comisia a respins cererea pe motivul că dezvăluirea lor ar submina protecția intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice [articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din regulament].

După ce a analizat cererea depusă de reclamant și răspunsul Comisiei, Ombudsmanul a redactat un proiect de recomandare prin care invita Comisia fie să își reconsidere decizia și să acorde accesul la documente sau părți ale documentelor care nu se supun excepției menționate mai sus, fie să ofere explicații suficient de detaliate pentru a demonstra că unele dintre acele documente sau părți ale documentelor se supun excepției menționate.

Comisia a recunoscut într-un aviz detaliat că un anumit număr de documente cerute de reclamant erau, în conformitate cu legislația italiană, documente publice. Cu toate acestea, deoarece nu erau disponibile publicului în mod gratuit în Italia, Comisia a considerat că ar fi fost inadecvat și contrar principiului de cooperare loială dintre instituție și statul membru în cauză să furnizeze reclamantului exemplare gratuite ale documentelor relevante. Prin urmare, a propus ca soluție corectă, accesul reclamantului de a consulta documentele relevante la sediul Centrului Comun de Cercetare din Ispra.

În ceea ce privește acordarea accesului parțial la alte documente, Comisia a afirmat că examinarea, pagină cu pagină, a documentației relevante, respectiv extragerea fragmentelor limitate ar fi antrenat o sarcină administrativă total disproporționată și că interesul public în obținerea accesului la fragmente din document nu justifică munca administrativă necesară.

⁹

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

Ombudsmanul nu a considerat poziția Comisiei ca fiind convingătoare. Cu toate acestea, deoarece a considerat că nu era evident ce tip de acțiune ar fi desfășurat Parlamentul European pentru a-i ajuta pe Ombudsman și pe reclamant, a concluzionat că nu este oportun să înainteze un raport special și a clasat cazul cu două observații critice. Ombudsmanul a subliniat în special că Regulamentul nr. 1049/2001 nu conține excepții care ar obliga Uniunea Europeană să refuze accesul la documente numai pentru că dezvăluirea documentelor nu este gratuită într-un stat membru. El a reamintit, de asemenea, că Tribunalul de Prima Instanță a stabilit că instituțiile pot, în anumite situații, să pună în balanță interesul publicului de a avea acces parțial la documentele cerute, în ciuda volumului de muncă pe care acest lucru l-ar antrena. Ombudsmanul a observat, cu toate acestea, că Tribunalul a stipulat că aplicarea acestui principiu trebuie să depindă de examinarea concretă și individuală a documentelor în cauză. Nu s-a efectuat nici o astfel de examinare concretă sau individuală în cazul de față.

REFUZUL DE A ACHITA CHELTUIELILE DE JUDECATĂ

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1537/2003/ELB (Confidențial) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a fost un angajat temporar al Comisiei. A fost inițiată o procedură disciplinară împotriva lui și ulterior a fost absolvit de acuzațiile formulate împotriva lui. În urma achitării, reclamantul a cerut compensații, inclusiv cheltuielile ocazionate de pregătirea apărării.

Conform Comisiei, reclamantul nu era îndreptățit la rambursarea cheltuielilor de judecată, deoarece acțiunea disciplinară împotriva lui nu a ajuns în fața Consiliului de disciplină.

După analizarea cererii reclamantului și răspunsului Comisiei, Ombudsmanul a propus o soluție amiabilă, prin care a sugerat că, având în vedere gravitatea acuzațiilor împotriva reclamantului și perioada de timp scursă înainte de a lua decizia de a nu invoca Consiliul de disciplină, Comisia poate lua în considerare rambursarea către reclamant a cheltuielilor ocazionate în mod rezonabil de apărarea sa pe durata procedurii disciplinare.

În răspuns la propunerea Ombudsmanului, Comisia a considerat că, indiferent de gravitatea acuzațiilor împotriva reclamantului și de perioada de timp scursă înainte de a lua decizia de a nu invoca Consiliul de disciplină, Statutul funcționarilor o împiedică să achite cheltuielile ocazionate de apărarea reclamantului.

În noiembrie 2005, Ombudsmanul a adresat o scrisoare comisarului de resort cerând implicarea sa personală în obținerea unui rezultat satisfăcător cu privire la plângere. Răspunsul comisarului a reiterat faptul că Comisia nu împărtășește interpretarea Ombudsmanului cu privire la Statutul funcționarilor și a respins propunerea sa.

Ombudsmanul a considerat că Statutul funcționarilor nu împiedică Comisia să dea un răspuns pozitiv propunerii sale de a lua în considerare achitarea, *ex gratia*, a cheltuielilor angajate în mod rezonabil de reclamant în apărarea sa. Ombudsmanul a concluzionat, prin urmare, că refuzul Comisiei de a plăti cheltuielile reclamantului, în ciuda gravității acuzațiilor împotriva lui și a perioadei de timp scurse înaintea deciziei Comisiei de a nu face apel la Consiliul de disciplină, reprezintă un exemplu de administrare defectuoasă.

Deoarece Comisia a refuzat nu numai o propunere de soluție amiabilă, ci și orice altă inițiativă de soluționare a cazului, adresată personal comisarului de resort, Ombudsmanul a considerat că un proiect de recomandare ar fi inoportun. Ombudsmanul a considerat, de asemenea, că urmările probabile ale administrării defectuoase nu erau suficient de grave pentru a justifica un raport special către Parlamentul European. Prin urmare, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică.

Ombudsmanul și-a exprimat, de asemenea, regretul că direcția generală responsabilă a Comisiei nu a profitat de șansa de a demonstra angajamentul său față de principiile bunei administrări și și-a exprimat intenția de a examina, împreună cu comisarul de resort, modalitatea cea mai potrivită de a promova o cultură a serviciilor în cadrul direcției generale în cauză.

Notă: Plângerea a fost depusă atât împotriva Comisiei, cât și a OLAF. Cu toate acestea, ancheta Ombudsmanului a clarificat faptul că numai Comisia era responsabilă pentru chestiunile de fond. Propunerea Ombudsmanului de soluție amiabilă și observația critică din decizia de clasare au fost, prin urmare, adresate numai Comisiei și nu și OLAF.

REFUZAREA ACCESULUI LA UN RAPORT DE AUDIT - 2

Sinteza deciziei privind plângerea 1764/2003/ELB împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a solicitat Comisiei acces la un raport de audit privind Nigerul. S-a acordat doar acces parțial la document (extrase din legislația națională). Reclamantul a pretins că, prin faptul că a refuzat să-i acorde acces la restul raportului de audit, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documente¹⁰. Reclamantul a solicitat acces integral la respectivul document.

Comisia a argumentat că refuzul său de a acorda acces la restul raportului de audit era justificat, deoarece divulgarea ar fi adus atingere protecției obiectivului auditurilor și protecției interesului public în cadrul relațiilor internaționale. De asemenea, secțiunile care conțineau date cu caracter personal erau reglementate de o excepție suplimentară, prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001.

Ombudsmanul a propus o soluționare amiabilă, considerând că, în ceea ce privește excepția legată de protecția obiectivelor auditurilor, Comisia nu demonstrase că era îndreptățită să se bazeze pe respectiva excepție pentru a limita accesul public la raportul de audit și că, în ceea ce privește protecția interesului public în cadrul relațiilor internaționale, nu demonstrase în mod corespunzător că era justificat refuzul său de a divulga părțile în cauză ale raportului despre care ea însăși acceptase că pot fi divulgate. Prin urmare, Ombudsmanul a sugerat Comisiei să ia în considerare acordarea accesului la acele părți ale raportului despre care ea însăși propusese să poată fi divulgate.

Deși Comisia a acceptat să publice o parte a documentului, reclamantul a subliniat că materialul fragmentar reprezintă în esență integralitatea conținutului substanțial al raportului de audit.

Ombudsmanul a remarcat că Comisia se bucură de o marjă discreționară extinsă în contextul unei decizii de refuzare a accesului, întemeiată pe aspectul protecției interesului public în cadrul relațiilor internaționale. În consecință, competența de revizuire a Ombudsmanului în acest context se limitează la a verifica dacă s-au respectat normele procedurale și obligația de a menționa motivele, dacă faptele au fost descrise corect și dacă a existat vreo eroare manifestă de evaluare sau vreo exercitare necuvenită a competențelor. În ceea ce privește obligația de a menționa motivele, Ombudsmanul a reamintit că, deși instituției în cauză îi revine să demonstreze că documentele la care se solicită acces se află, într-adevăr, sub incidența excepțiilor enumerate de Regulamentul nr. 1049/2001, s-ar putea să fie imposibil să se menționeze motivele care justifică nevoia de confidențialitate în mod separat pentru fiecare document, fără a divulga conținutul documentului și, astfel, fără a anula de la bun început însuși scopul excepției.

Ombudsmanul a remarcat că raportul implica un audit aprofundat al administrației statului Niger. De asemenea, a remarcat că se considerase de către Comisie că divulgarea integrală a conținutului documentului solicitat ar putea duce la o deteriorare a relațiilor sale cu Nigerul. Ombudsmanul a constatat că se prezentase de către Comisie o argumentare clară a refuzului său, contestat de reclamant, și că explicația în cauză, deși succintă, era adecvată, luând în considerare faptul că

¹⁰

Regulamentul (EC) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

menționarea oricăror informații suplimentare, în special trimiterea la conținutul documentului în cauză, ar fi anulat scopul excepției pe care se întemeia. Ombudsmanul a constatat, de asemenea, că decizia contestată nu era viciată de nici o eroare manifestă de evaluare în ceea ce privește protecția interesului public în cadrul relațiilor internaționale. Astfel, a concluzionat că nu exista nici un caz de gestionare defectuoasă în legătură cu refuzul contestat al Comisiei de a acorda reclamantului acces la fragmente din raportul de audit.

Reclamantul a susținut, de asemenea, că registrul de documente al Comisiei era incomplet, deoarece găsisse doar două documente referitoare la audit atunci când cercetase registrul.

Comisia hotărâse ca registrul său de documente să conțină, inițial, trimiteri la documente referitoare în special la activitățile sale legislative. Conținutul registrului urma să fie completat progresiv. Pentru a da satisfacție reclamantului, Comisia a decis să întocmească o listă cu documentele pe care le deținea și care erau legate de auditul în cauză.

Ombudsmanul a remarcat că buna gestiune financiară reprezintă un punct de mare interes pentru public și că rapoartele de audit sunt surse valoroase de informații privind modul în care se utilizează fondurile comunitare. Din acest motiv, principiul bunei gestiuni financiare impune ca rapoartele de audit și documentele relevante deținute de Comisie să fie tratate cu prioritate la întocmirea de către aceasta a registrului de documente. Ombudsmanul a observat faptul că s-au prezentat de către Comisie doar remarci generale privind conținutul registrului, ceea ce nu poate reprezenta o tratare adecvată a neconformității indicate de reclamant. Ombudsmanul a constatat că registrul de documente al Comisiei era necorespunzător în ceea ce privește documentele legate de auditul în cauză. Acest fapt constituie un caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul a formulat o observație critică.

OMISIUNEA DE A RĂSPUNDE LA O PLÂNGERE DEPUȘĂ ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 90 ALINEATUL (2) DIN STATUTUL FUNCȚIONARILOR

Sinteza deciziei privind plângerea 2227/2004/MF împotriva Comisiei Europene

La 14 martie 2003, reclamantul a depus o plângere în temeiul articolului 90 alineatul (2) împotriva deciziei adoptate de Comisie în ceea ce privește cheltuielile de deplasare suportate de reclamant în cadrul unei misiuni. Dat fiind faptul că respectiva plângere nu a fost transmisă serviciilor competente, reclamantul a mai depus o plângere la Comisie în 19 august 2003. În cadrul plângerii sale către Ombudsman, reclamantul a susținut că, în speță, Comisia nu a dat un răspuns argumentat la plângerea depusă de el în temeiul articolului 90 alineatul (2).

Comisia a declarat că omisiunea de a răspunde la o plângere depusă în temeiul articolului 90 alineatul (2) trebuie considerată drept decizie implicită de respingere a plângerii în cauză.

Având în vedere poziția sa anterioară în mai multe cauze, în conformitate cu care reprezintă o bună practică administrativă din partea autorității de numire să dea un răspuns explicit tuturor plângerilor depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2), Ombudsmanul a considerat că faptul că nu s-a dat un răspuns argumentat de către Comisie la plângerea reclamantului constituie un caz de administrare defectuoasă.

Prin urmare, Ombudsmanul a adresat Comisiei un proiect de recomandare, în conformitate cu care Comisia urma să dea un răspuns argumentat la plângerea depusă de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2).

În avizul său detaliat, Comisia a menționat resursele sale limitate și a argumentat că posibilitatea pe care o avea de a respinge în mod implicit anumite contestații era menită să-i asigure o marjă de manevră prin care să-și poată stabili prioritățile, necesară pentru buna administrare. De asemenea, Comisia a mai susținut că, dat fiind faptul că posibilitatea de a adopta decizii implicite de respingere a anumitor contestații fusese prevăzută atât de Statutul funcționarilor, cât și de sistemele legislative naționale ale anumitor state membre, exercitarea respectivei posibilități nu putea constitui un caz

de administrare defectuoasă. Comisia a adăugat că, în ultimii doi ani, a respins în mod implicit cinci plângeri dintr-un total de 1 211 de plângeri depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2). Comisia a mai adăugat că decizia însăși privind cheltuielile de deplasare menționa temeiurile legale.

Având în vedere refuzul Comisiei de a accepta proiectul său de recomandare, Ombudsmanul a considerat necesar să sublinieze următoarele:

Reprezintă o bună practică administrativă din partea autorității de numire să dea un răspuns explicit plângerilor depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2). În cadrul avizului său detaliat, Comisia nu a tratat temeiul pe care se baza proiectul de recomandare. Numărul extrem de limitat de decizii de respingere implicită pare să confirme faptul că resursele limitate ale Comisiei nu o împiedicau să dea răspunsuri explicite unor astfel de plângeri. De asemenea, deși se poate accepta faptul că este necesar pentru Comisie să-și poată stabili prioritățile în ceea ce privește plângerile depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2), acest fapt nu face ca decizia sa de a nu răspunde în nici un fel unei anumite plângeri să fie compatibilă cu principiile bunei administrări. Conceptul administrării defectuoase este, fapt confirmat de jurisprudența tribunalelor comunitare, mai larg decât cel de ilegalitate. În mod evident, nu era suficient ca decizia Comisiei privind cheltuielile de deplasare ale reclamantului să menționeze motivele pe care se întemeia. În cazul în care Comisia a considerat că respectiva decizie era corectă și că includea toate explicațiile necesare, ar fi fost cu atât mai simplu să dea un răspuns explicit plângerii depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2). Având în vedere că prima plângere depusă de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) nu putuse fi tratată corespunzător de către Comisie, era cu atât mai necesar să se răspundă explicit la a doua sa plângere în temeiul articolului 90 alineatul (2), depusă la data de 19 august 2003.

Prin urmare, Ombudsmanul și-a reiterat opinia că principiile bunei administrări impun administrației să dea un răspuns scris plângerilor depuse în temeiul articolului 90 alineatul (2) și că respectivul răspuns trebuie furnizat în termenul de patru luni prevăzut de respectiva dispoziție. Omisiunea Comisiei de a proceda astfel în cauza în speță constituie, așadar, un caz de administrare defectuoasă.

Dat fiind că reclamantul, în cadrul observațiilor sale legate de avizul Comisiei, a afirmat că nu consideră utilă continuarea anchetei legate de plângerea sa, Ombudsmanul a concluzionat că nu era oportun să prezinte un raport special Parlamentului European. Prin urmare, Ombudsmanul a clasat cauza cu o observație critică.

DISCRIMINARE ÎN TRATAREA UNEI CERERI ȘI NEACORDAREA ACCESULUI LA DOCUMENTE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 2437/2004/GG împotriva Comisiei Europene

În 2003, Comisia a publicat o invitație pentru depunerea de propuneri de proiecte în cadrul programului Leonardo da Vinci. Solicitanții trebuiau să depună propunerile preliminare pe care Comisia le-a examinat cu ajutorul unor experți externi. Solicitanților ale căror propuneri preliminare au fost selecționate le-au fost trimise comentariile și sugestiile experților externi și au fost invitați să depună propuneri complete.

Comisia a informat reclamantul că propunerea sa preliminară nu a putut fi selectată deoarece nu a fost depusă în termen. Comisia a recunoscut ulterior că a făcut o eroare. Pentru a remedia această eroare, a invitat reclamantul să depună o propunere completă. Reclamantul a acceptat invitația. Cu toate acestea, în iunie 2004, Comisia l-a informat că proiectul lui nu a fost selecționat pentru finanțare.

În plângerea către Ombudsman, reclamantul a susținut că a fost discriminat, din moment ce nu a beneficiat de observațiile experților externi pentru a-și putea îmbunătăți propunerea preliminară. El a cerut compensații în valoare de peste 11 000 EUR. El a susținut în continuare că Comisia nu a tratat în mod corespunzător cererea sa de acces la documente.

Ombudsmanul a considerat că Comisia a acționat rapid și în mod constructiv atunci când eroarea în cauză i-a fost supusă atenției. Cu toate acestea, ea nu s-a asigurat dacă reclamantul a fost tratat în același mod ca și ceilalți solicitanți care au fost invitați să depună propuneri complete. Ombudsmanul a realizat, prin urmare, un proiect de recomandare, invitând Comisia să ofere reclamantului o compensație corectă, care ar putea fi cu mult mai mică decât suma pretinsă. Ombudsmanul a recomandat, de asemenea, Comisiei să se ocupe de toate aspectele, procedurale și materiale, ale cererii reclamantului de acces la documente.

În avizul sau detaliat, Comisia a susținut, *inter alia*, ca reclamantul a refuzat în mod explicit evaluarea propunerii sale preliminare și că, prin urmare, pretențiile de compensație sunt neîntemeiate. Comisia a dezvăluit, de asemenea, și alte documente din acest dosar.

Ombudsmanul nu a considerat argumentul Comisiei convingător, în special deoarece admitea că simpla permisiune de a depune o propunere completă nu era suficientă pentru garantarea unui tratament egal. Cu toate acestea, în observațiile cu privire la avizul detaliat al Comisiei, reclamantul a explicat că singura abordare care ar fi fost corectă și posibilă în această situație ar fi fost de a proceda la publicarea complet nouă a părții relevante din invitația de depunere a propunerilor de proiecte. Ombudsmanul a concluzionat astfel că, prin depunerea unei propuneri complete, trebuia să se considere că reclamantul a luat o decizie deliberată și în deplină cunoștință de cauză, acceptând riscul că procedând în acest mod ar putea să obțină un rezultat nesatisfăcător. Ombudsmanul a considerat, prin urmare, că nu exista temei pentru pretențiile de despăgubiri.

În ceea ce privește accesul la documente, era încă neclar dacă Comisia a furnizat deja reclamantului toate documentele din dosarul referitor la acesta. Ombudsmanul a cerut, prin urmare, Comisiei să reconsidere chestiunile relevante. Comisia a replicat că nu există un dosar special cu privire la cererea reclamantului în urma invitației de depunere de proiecte de propuneri de proiecte și că toate documentele relevante au fost dezvăluite.

Ombudsmanul a considerat că, datorită circumstanțelor speciale ale cazului, nu era necesară o observație critică referitoare la discriminare. Cu toate acestea, au fost formulate observații critice cu privire la soluționarea cererii de acces la documente, atât în ceea ce privește fondul, cât și forma.

LIPSA CĂILOR DE ATAC ÎN ȘCOLILE EUROPENE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 3403/2004/GG împotriva Comisiei Europene

Fiul reclamantului a fost înscris la școala europeană din Bruxelles până în 2003, când a dat examenul final. La testul scris în limba germană, profesorul i-a acordat 9,5 puncte („excellent”). Cu toate acestea, deoarece cel de-al doilea examinator i-a acordat numai 5,5 puncte („insuficient”), a fost consultat un al treilea examinator care a fixat nota finală de 6,0 puncte.

Reclamanții au făcut apel, însă Camera de recurs a școlii europene a considerat că nu este de competența sa să se ocupe de caz. A susținut însă că deși articolul 27 din Convenție care definește Statutul școlilor europene, în vigoare din 2002, prevede astfel de acțiuni, dispozițiile de punere în aplicare nu permiteau recurgerea la o cale de atac într-un astfel de caz.

Reclamanții s-au adresat Ombudsmanului. Datorită faptului că școlile europene nu sunt instituții sau organisme comunitare, ancheta sa trebuia să se concentreze asupra rolului Comisiei. Reclamanții au accentuat că datoria Comisiei era să le asigure dreptul la o procedură echitabilă.

În februarie 2005, au fost adoptate noi dispoziții de punere în aplicare. Cu toate acestea, Camera de recurs a respins din nou cazul reclamanților, deoarece noile dispoziții nu se aplicau retroactiv.

După o încercare nereușită de a obține o soluție amiabilă, Ombudsmanul a redactat un proiect de recomandare, invitând Comisia să se asigure că o propunere de modificare a dispozițiilor de aplicare a fost prezentată Consiliului Superior al școlilor europene astfel încât Camera de recurs să poată examina cazul reclamanților.

Răspunsul Comisiei a evidențiat că a înștiințat școlile europene că nu există obiecții legale față de o astfel de propunere. Comisia a adăugat că un comitet de pregătire pe lângă Consiliul superior a dezbătut ulterior chestiunea, însă, spre regretul Comisiei, a hotărât să nu susțină nicio propunere de modificare a status quo-ului. Din punctul de vedere al Comisiei, aceasta a făcut tot ce a fost rezonabil posibil.

Ombudsmanul a salutat eforturile constructive și susținute ale Comisei de a-i sprijini pe reclamânți. Cu toate acestea, el a fost de părere că importanța implicării Comisiei în sistemul școlilor europene constă în aceea că aceasta trebuie să joace un rol activ pentru a garanta că școlile europene respectă principiile bunei administrări.

Ombudsmanul a reamintit că modificarea dispozițiilor relevante de aplicare nu a făcut nimic altceva decât să pună în practică articolul 27 din convenție de la data la care convenția a intrat în vigoare. Nu a existat un motiv valabil pentru a împiedica Consiliul superior să accepte o astfel de modificare.

Ombudsmanul a considerat că, datorită naturii evidente a deficienței și importanța chestiunii, Comisia ar fi trebuit să insiste ca Consiliul superior să discute propunerea. Deoarece Comisia nu a făcut acest lucru, Ombudsmanul a formulat o observație critică.

Deoarece noile dispoziții de aplicare au intrat în vigoare în 2005, iar numărul persoanelor afectate de problema în cauză părea să fie limitat, Ombudsmanul nu a considerat oportun să întocmească un raport special în atenția Parlamentului European cu privire la caz. Cu toate acestea, probleme similare au apărut și în alte două cazuri aflate pendinte înaintea Ombudsmanului (2153/2004/MF și 3323/2005/WP), al căror rezultat nu este prejudicat de decizia actuală.

Reclamânții l-au înștiințat pe Ombudsman că au fost mulțumiți de modul în care Ombudsmanul a tratat cazul și că speră că Comisia va aduce această decizie în atenția școlilor europene.

Comisia l-a informat ulterior pe Ombudsman că, datorită importanței chestiunii, a cerut secretarului general al școlilor europene să înscrie decizia Ombudsmanului pe ordinea de zi a Consiliului Superior. L-a informat, de asemenea, pe Ombudsman că școlile europene au adoptat un cod de bună conduită administrativă (disponibil pe site-ul web al școlilor europene).

REFUZUL DE A ACORDA ACCES LA O DECLARAȚIE A UNEI COMISII DE LITIGIU A ORGANIZAȚIEI MONDIALE A COMERȚULUI

Sinteza deciziei privind plângerea 582/2005/PB împotriva Comisiei Europene

Organizației neguvernamentale *Friends of the Earth* [Prietenii Terrei] i s-a refuzat accesul la *A doua declarație* a Comisiei privind o comisie de litigiu a Organizației Mondiale a Comerțului („OMC”). Litigiul a fost provocat de o plângere depusă de Statele Unite ale Americii și de alții în legătură cu abordarea Comunității Europene în domeniul comercializării biotehnologiei (organisme modificate genetic). Reclamantul a susținut că se încălcaseră de către Comisie Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documente¹¹. În avizul său, Comisia a susținut că „procedura OMC de soluționare a litigiilor trebuie asimilată unor proceduri judiciare” în sensul articolului 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documente, unde se prevede că „instituțiile resping cererile de acces la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar putea aduce atingere protecției: (...) – procedurilor judiciare (...)”.

Ombudsmanul a reamintit că excepțiile privind accesul public trebuie interpretate și aplicate cu strictețe. A considera că „procedurile judiciare” menționate la articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță din Regulamentul 1049/2001 includ și procedurile de soluționare a litigiilor care pot fi asimilate unor

¹¹

Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

proceduri judiciare reprezintă o interpretare nepermis de largă. În plus, Comisia nu a demonstrat faptul că legislatorul comunitar intenționase ca sintagma „proceduri judiciare” utilizată în Regulamentul nr. 1049/2001 să se refere și la alte proceduri de soluționare a litigiilor. Având în vedere aceste aspecte, Ombudsmanul a concluzionat că refuzul Comisiei de a acorda accesul nu era bine argumentat și a formulat o observație critică.

În ceea ce privește solicitarea reclamantului ca, pe viitor, declarațiile Comisiei să fie făcute publice în momentul în care sunt înregistrate la comisia Organizației Mondiale a Comerțului, Ombudsmanul a remarcat, în special, faptul că, deși a ajuns la concluzia de administrare defectuoasă (menționată anterior), aceasta nu implică în sine obligația Comisiei de a publica sau divulga în alt mod terților declarațiile sale în litigiile din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului în stadiul procedurilor indicate de reclamant.

NORME PRIVIND CONCEDIUL SPECIAL PENTRU EXPERTII NAȚIONALI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 760/2005/GG împotriva Comisiei Europene

Reclamanta a activat ca expert național detașat („END”) pe lângă Comisie. Cererea ei de concediu special pentru a apărea ca martor în instanță a fost respinsă pe motiv că normele în vigoare nu prevedeau această posibilitate pentru un END.

În plângerea sa adresată Ombudsmanului, reclamanta a pretins că acest refuz constituie discriminare, deoarece funcționarii comunitari pot beneficia de concediu special în astfel de situații.

Avizul Comisiei părea să sugereze, în primul rând, că orice tratament inegal care ar putea exista se explică prin diferențierile obiective între funcționari și END și, în al doilea rând, că, pe fond, nu există un astfel de tratament inegal între funcționari și END, deoarece absența unei dispoziții specifice care să permită un concediu special în astfel de cazuri pentru END a fost compensată de posibilitatea de obținere a unui concediu special în alte situații.

Ombudsmanul nu a considerat poziția Comisiei ca fiind convingătoare deoarece (i) nu a furnizat o explicație satisfăcătoare în ceea ce privește motivul pentru care diferențierile între funcționari și END o îndreptățesc să-i trateze în mod diferit atunci când trebuie să ia decizii privind cererile de concedii speciale pentru a apărea ca martori în instanță și (ii) nu a demonstrat că funcționarii și END sunt, în practică, tratați în mod egal.

Ombudsmanul a sugerat Comisiei, ca soluție amiabilă, să considere modificarea sau clarificarea normelor pentru a asigura END concedii speciale în aceleași condiții ca și funcționarilor, în situația în care trebuie să apară ca martori în instanță. Deoarece Comisia nu a acceptat propunerea, Ombudsmanul și-a reiterat sugestia sub forma unui proiect de recomandare.

În avizul său detaliat, Comisia a afirmat, fără să detalieze, că va studia propunerea Ombudsmanului în contextul unei examinări mai cuprinzătoare a situației END. Comisia a subliniat că în 2006 reclamantei i s-a acordat o zi suplimentară de concediu obișnuit.

Ombudsmanul a considerat răspunsul nesatisfăcător, deoarece din acesta nu reiese angajamentul Comisiei că proiectul de recomandare va fi aplicat.

Deoarece nu părea justificat să înainteze un raport special Parlamentului European, Ombudsmanul a clasat cazul cu o observație critică.

Ombudsmanul și-a exprimat, de asemenea, regretul pentru faptul că serviciul relevant al Comisiei nu a profitat de această ocazie pentru a-și demonstra atașamentul față de principiile bunei administrări și și-a anunțat intenția de a examina, împreună cu comisarul de resort, modalitățile cele mai potrivite de promovare a culturii serviciilor în cadrul direcției generale implicate.

ABȚINEREA DE LA A IMPUNE GERMANIEI SĂ SE CONFORMEZE UNEI HOTĂRÂRI JUDECĂTOREȘTI*Sinteza deciziei privind plângerea 1037/2005/GG împotriva Comisiei Europene*

În 1998, Germania a adoptat un „Regulament privind evitarea și recuperarea deșeurilor de ambalaje”, regulament care transpunea în dreptul național o directivă europeană. Regulamentul obliga producătorii și distribuitorii să accepte, în mod gratuit, returnarea ambalajelor rămase goale după vânzare și să le recupereze. În anumite condiții, respectiva obligație putea fi îndeplinită prin participarea la un sistem global de colectare a ambalajelor de vânzare uzate. Dacă nu participau la un astfel de sistem, distribuitorii de anumite băuturi ar fi trebuit să-și taxeze clienții pentru a putea crea o garanție pentru recipientele de plastic și dozele metalice. Cu toate acestea, dacă nu se îndeplineau anumite condiții privind proporția de ambalaje reutilizabile prezente pe piață, producătorii nu mai puteau să-și îndeplinească obligațiile prin participarea la sistem. Într-un astfel de caz, băuturile aflate în ambalaje de unică folosință au devenit obiectul sistemului de garanție și returnare. La 2 iulie 2002, autoritățile germane au solicitat să se încaseze o garanție pentru ambalajele de unică folosință de apă minerală, bere și băuturi răcoritoare carbogazoase, începând de la 1 ianuarie 2003.

În urma unei acțiuni în încălcare împotriva Germaniei în privința apei minerale, Curtea Europeană de Justiție a concluzionat că normele relevante constituie un obstacol în calea comerțului intracomunitar (Cauza C-463/01). În special, a constatat că regulamentul nu prevăzuse o perioadă de tranziție suficient de lungă.

Într-o a doua cauză înaintată Curții de o instanță din Germania (Cauza C-309/02), Curtea a concluzionat că trecerea de la un sistem de gestionare a deșeurilor de ambalaje la altul era compatibilă cu legislația comunitară doar dacă în momentul trecerii exista deja un sistem operațional, la care producătorii și distribuitorii în cauză să poată realmente să participe.

În plângerea depusă la Ombudsman, cei doi avocați care reprezentau societățile afectate de regulament au susținut că nu se luaseră de către Comisie măsurile necesare pentru a obliga Germania să se conformeze respectivelor hotărâri.

Conform afirmațiilor Comisiei, cele două hotărâri nu furnizaseră un temei juridic care să impună Germaniei să suspende normele în cauză. În prima hotărâre, Curtea considerase că garanția obligatorie era incompatibilă cu legislația comunitară doar din cauză că fusese introdusă fără a se prevedea o perioadă de tranziție suficientă. Comisia a considerat că, oricum, până la momentul respectiv trecuse deja o perioadă suficient de lungă.

În ceea ce privește a doua hotărâre, Comisia a considerat că nu era aplicabilă în speță, deoarece era o hotărâre preliminară care doar menționa condițiile generale în ceea ce privește compatibilitatea garanției cu legislația comunitară, fără să evalueze sistemul german în sine. Chestiunea dacă sistemul german era incompatibil cu legislația comunitară din cauza insuficienței acoperiri geografice făcea obiectul unei alte proceduri în încălcare pendinte la acel moment la Comisie. Prin urmare, nu era necesară nici o acțiune suplimentară.

Ombudsmanul a reamintit că administrarea defectuoasă poate surveni atunci când administrația interpretează greșit o normă sau un principiu legal. În cauza în speță, este relevant articolul 228 din Tratatul CE. Respectivul articol prevede că, în cazul în care statul membru nu ia măsurile adecvate, Comisia adoptă un aviz motivat și poate prezenta cauza în fața Curții.

În opinia Ombudsmanului, era clar că este nevoie de o perioadă de tranziție care să preceadă introducerea unui nou sistem. Ombudsmanul a considerat că nu s-au prezentat de către Comisie argumente juridice convingătoare pentru a-și susține afirmația că, de vreme ce trecuse o anumită perioadă de timp *după* introducere, hotărârea Curții își încetase valabilitatea. Argumentele pe care se baza afirmația Comisiei păreau să constituie mai degrabă niște expediente.

În ceea ce privește a doua hotărâre a Curții, Ombudsmanul a considerat că alegația conform căreia Comisia nu se asigurase că Germania respectă hotărârea în cauză era în mod evident nefondată, deoarece era vorba despre o hotărâre preliminară privind interpretarea Tratatului. Cu toate acestea, Ombudsmanul a concluzionat că hotărârea se referea în mod evident la regulamentul german și stabilirea condiții pe care acesta trebuia să le îndeplinească.

Ombudsmanul a afirmat că, până și în cazul în care se consideră că a trecut o perioadă de tranziție suficientă, poziția Comisiei conform căreia nu mai era necesar să se adopte nici o măsură adițională pentru respectarea primei hotărâri putea fi justificată doar dacă ar fi asigurat chiar ea punerea în practică a unui sistem operațional deschis și disponibil tuturor societăților interesate. Totuși, Comisia stabilise anterior că nu se crease nici un astfel de sistem. De asemenea, a admis că aceeași chestiune era în curs de cercetare în cadrul unei alte proceduri în încălcare. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat poziția Comisiei inconsecventă.

Ombudsmanul a concluzionat că interpretarea dată de Comisie obligațiilor ce-i reveneau în temeiul articolului 228 din Tratatul CE era greșită, Comisia nereușind să furnizeze argumente convingătoare pentru a demonstra că nu erau necesare măsuri adiționale pentru a impune Germaniei să se conformeze hotărârilor Curții.

Având în vedere faptul că una dintre procedurile de încălcare privind regulamentul german era încă pendinte, Ombudsmanul a considerat că ar fi util ca opinia sa, formulată printr-o observație critică, să fie luată în considerare de către Comisie în cadrul procedurii pendinte.

ACCESUL LA DOCUMENTE PRIVIND ALOCAREA COTELOR DE EMISII DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Rezumatul deciziei cu privire la 1463/2005/TN împotriva Comisiei Europene

Plângerea se referă la refuzul Comisiei de a acorda acces la documentele referitoare la planurile naționale de alocare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră („PAN”) transmise Comisiei de către Regatul Unit, Franța și Slovacia. Comisia a refuzat accesul la documentele în cauză în temeiul articolului 4 alineatul (2) liniuța a treia și al articolului 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001¹² privind accesul public la documente, afirmând că negocierile cu statele membre sunt în desfășurare și că accesul la documentele în cauză ar putea compromite poziția sa de negociere.

Reclamantul a afirmat că, din moment ce toate PAN-urile trebuiau să fie evaluate individual și fără rezerve, poziția Comisiei cu privire la un PAN nu putea să-i influențeze poziția cu privire la alt PAN. Reclamantul a susținut că Comisia a refuzat pe nedrept accesul la documentele respective.

În avizul său, Comisia a afirmat că evaluarea PAN ia forma unei anchete, scopul ei fiind asigurarea ca PAN este în conformitate cu Directiva 2003/87¹³ de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră. Această procedură implică un volum substanțial de negocieri în vederea obținerii unei soluții, în conformitate cu dreptul comunitar, care ține seama de situația specifică a statului membru.

Ombudsmanul a observat că reclamantului i-a fost acordat accesul la documentele specificate după finalizarea procedurii de aprobare a PAN pentru toate statele membre. Cu toate acestea, în ceea ce privește refuzul Comisiei de a acorda accesul la PAN pe durata negocierilor, el a subliniat că principiile bunei administrări necesită furnizarea unor argumente valabile și convingătoare.

¹² Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

¹³ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, JO L 275 25.10.2003, p. 32.

Articolul 4 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul nr. 1049/2001 se aplică documentelor redactate de o instituție pentru uz intern. Documentele care făceau obiectul cererea de acces sunt comunicări trimise și primite de la autoritățile din anumite state membre. Din punctul de vedere al Ombudsmanului, ele nu puteau fi considerate, prin urmare, documente de uz intern.

Articolul 4 alineatul (2) din regulament prevede că, pentru refuzul accesului, trebuie să se stabilească faptul că dezvăluirea va submina protejarea obiectivelor activității de anchetă. Obiectivul activității de anchetă în contextul de față era asigurarea că PAN ale statelor membre sunt în conformitate cu dreptul comunitar. Pentru ca excepția de la articolul 4 alineatul (2) să fie aplicabilă, Comisia trebuia să stabilească faptul că dezvăluirea documentelor respective va submina acest obiectiv. Nu a acționat în acest sens. Ombudsmanul a remarcat, prin urmare, că Comisia a refuzat pe nedrept accesul la documente pe durata negocierilor și că refuzul său a reprezentat un exemplu de administrare defectuoasă. Ombudsmanul a formulat o observație critică în acest sens.

NEEXPlicarea UNEI EVALUĂRI NEGATIVE A UNUI ANGAJAT AL AGENȚIEI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 163/2006/MHZ împotriva Comisiei Europene

O funcționară a Comisiei a trimis o scrisoare Agenției Europene de Mediu (AEM) în legătură cu problemele referitoare la cooperarea Comisiei cu un grup de lucru al AEM pentru care reclamanta era responsabilă. Conform reclamantei, care a fost ulterior concediată, scrisoarea a fost trimisă la cererea superiorului ei pentru a aduce dovezi împotriva ei. Reclamanta a adresat o scrisoare Comisiei cerând explicații. Deoarece Comisia nu a dat niciun răspuns, reclamanta s-a adresat Ombudsmanului.

Comisia a admis și a regretat faptul că reclamanta nu a primit un răspuns la scrisoarea sa. Cu toate acestea, Comisia a considerat că nu era potrivit să inițieze discuții cu angajații individuali sau foști angajați ai AEM privind contactele sale cu AEM. Comisia nu putea, prin urmare, să răspundă, pe fond, cererii de informații a reclamantei.

În observațiile sale, reclamanta a afirmat că se aștepta ca funcționarul în cauză al Comisiei să primească un avertisment scris și ca o copie a acestuia să îi fie trimisă și ei.

Ombudsmanul a considerat că Comisia a oferit o justificare rezonabilă pentru că nu a furnizat reclamantei informația solicitată. Cu toate acestea, lipsa de răspuns a Comisiei la scrisoarea reclamantei reprezintă o administrare defectuoasă. Exprimarea regretului Comisiei pentru faptul că nu a dat un răspuns nu a constituit o scuză fără echivoc care să mulțumească în mod rezonabil reclamanta. Ombudsmanul a formulat, prin urmare, o observație critică.

În ceea ce privește chestiunea ridicată în observațiile reclamantei, Ombudsmanul a evidențiat că sancțiunile disciplinare pot fi impuse numai în conformitate cu dispozițiile relevante din Statutul funcționarilor. În cazul în care Ombudsmanul ar investiga, ca parte a anchetei sale cu privire la o plângere, dacă într-un anumit caz trebuie inițiate proceduri disciplinare, el ar desfășura de fapt, ceea ce poartă numele de proceduri predisciplinare, ale căror concluzii ar putea prejudeca sau s-ar putea considera că prejudecă rezultatul oricărei proceduri disciplinare ulterioare. Deoarece observațiile reclamantei puteau fi considerate ca noi pretenții, Ombudsmanul a considerat că nu pot fi soluționate prin ancheta sa.

VERIFICAREA DATEI DE EXPEDIERE A PROPUNERILOR PRELIMINARE DE SUBVENȚII

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 866/2006/SAB împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a susținut că Comisia nu a tratat în mod corespunzător propunerile sale preliminare, în cadrul programului Socrates, concluzionând că acestea au fost trimise după termenul limită

(1 noiembrie 2005). Reclamantul a afirmat, în esență, că Comisia a primit dovezi privind depunerea în termen a propunerilor preliminare. Din punctul său de vedere, Comisia a declarat propunerile preliminare ineligibile, deoarece scrisorile de transport aerian ale companiei de curierat expres DHL, primite de Comisie împreună cu propunerile preliminare, purtau data de 2 noiembrie 2005. Nu există niciun motiv de a pune la îndoială această dată, a afirmat Comisia.

Invitația de depunere de propuneri în cauză specifica „data de închidere pentru depunerea (=expedierea) propunerilor” și a fixat data de 1 noiembrie 2005 ca termen de închidere a depunerii propunerilor preliminare. Formularul de cerere relevant menționa că această dată este „1 noiembrie 2005 (data poștei). Cererile cu o dată a poștei ulterioară acestei date nu vor fi luate în considerare. Cererea trebuia să fie trimisă prin poștă.”

Ancheta Ombudsmanului a stabilit că propunerile preliminare au fost expediate prin două societăți de curier expres. Ombudsmanul a observat că scrisorile de transport aerian la care a făcut trimitere Comisia indicau că actele expediate prin DHL au fost remise DHL de către o societate numită SPEEDEX, și nu de către reclamant. Însuși numele societății din urmă sugera că furniza servicii de curierat expres. În această situație, Ombudsmanul nu a acceptat argumentul Comisiei că nu exista niciun motiv de a se îndoii că data care apărea pe chitanțele DHL reprezenta și data expedierii. El a reamintit că, deși Comisia a realizat o căutare pe internet în baza de date a DHL pentru a verifica data expedierii, nu a făcut și alte investigații pentru a verifica data expedierii. De asemenea, Comisia a confirmat deciziile sale inițiale pentru respingerea propunerilor preliminare ale reclamantului, deși acesta le-a contestat prin furnizarea de documente care indicau că au fost trimise la 1 noiembrie 2005 de SPEEDEX. În lumina celor menționate mai sus, Ombudsmanul a concluzionat că Comisia nu a tratat, într-adevăr, în mod adecvat propunerile preliminare în cauză și a considerat cazul drept administrare defectuoasă.

3.4.4 Oficiul European pentru Selecția Personalului

INFORMAREA INADECVATĂ A UNUI CANDIDAT CU PRIVIRE LA GREȘELILE ACESTUIA DINTR-UN TEST DE TRADUCERE

Sinteza deciziei privind plângerea 674/2004/PB împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamantul a solicitat EPSO informații care să-l ajute să înțeleagă punctajul pe care-l realizase la un test de traducere pe care l-a ratat. EPSO i-a transmis o fișă de evaluare, indicând că „... traducerea nu prezintă calități suficiente de fidelitate față de original și/sau de adecvare a limbii franceze la punctele care trebuiau rezolvate”. În cursul anchetei Ombudsmanului, EPSO a mai furnizat anumite informații referitoare la tipurile de greșeli comise de reclamant.

În 1999, Comisia și-a luat angajamentul de a acorda candidaților acces la propriile lucrări de examen corectate, în urma acceptării de către Parlamentul European și de către Comisia Europeană a Raportului Special al Ombudsmanului privind transparența procedurilor de recrutare de personal. În raportul respectiv se sublinia că acordarea accesului (i) ar oferi candidatului posibilitatea de a-și identifica greșelile și, astfel, de a-și îmbunătăți performanțele viitoare, (ii) ar consolida încrederea candidatului în administrație și (iii) ar permite candidaților declarați nereușiți care doresc să depună contestații să prezinte argumente concrete în favoarea contestației.

În proiectul său de recomandare privind cauza în speță, Ombudsmanul a considerat că adecvarea informației furnizate într-o fișă de evaluare pregătită de comisia de selecție trebuie să țină seama de obiectivul de a oferi candidatului o copie a lucrării sale de examen corectate. Prin urmare, fișa de evaluare trebuie să prezinte informații suficient de clare și de detaliate pentru a realiza obiectivul menționat. Ombudsmanul a constatat că respectiva cerință implică faptul că, dacă fișa de evaluare

se referă la un test de traducere, aceasta trebuie să furnizeze informații legate nu doar de tipurile de greșeli, ci și de gravitatea și de numărul de greșeli sau de deficiențe identificate de comisie în lucrarea candidatului, fără ca prin aceasta să se creeze o sarcină administrativă nerezonabil de mare pentru comisie. În același sens, Ombudsmanul a subliniat că nu este o obligație pentru comisie să furnizeze candidaților un aviz detaliat privind erorile sau deficiențele *specifice* pe care le-a identificat.

EPSO a răspuns prin furnizarea unor informații suplimentare referitoare la *tipurile* de greșeli comise de reclamant în test. A afirmat, totuși, că nu este obligația comisiei să indice gravitatea și importanța diferitelor tipuri de greșeli identificate la corectarea lucrării în cauză. Prin urmare, EPSO nu a acceptat proiectul de recomandare al Ombudsmanului.

În decizia sa, Ombudsmanul a remarcat că EPSO nu a susținut că furnizarea informațiilor menționate anterior ar crea o sarcină administrativă nerezonabil de mare și nici nu a indicat vreun alt motiv valabil pentru faptul că nu furnizase respectivele informații reclamantului. Prin urmare, Ombudsmanul a formulat o observație critică. De asemenea, Ombudsmanul a indicat că va examina utilitatea includerii chestiunii anterioare în ancheta inițiată la inițiativa sa privind accesul la criteriile de evaluare stabilite de comisiile pentru examinări scrise (ancheta OI/5/05/PB) și că ar putea, de asemenea, să examineze dacă ar fi util să inițieze chiar el o anchetă.

PRESUPUSA DISCRIMINARE ȘI INCORECTITUDINE DATORATĂ TIMPULUI REDUS DE PREGĂTIRE PENTRU UN TEST ORAL FAȚĂ DE RESTUL CANDIDAȚILOR

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 3399/2004/OV împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamantul a participat la concursul general COM/A/3/02, organizat de EPSO. În decembrie 2003, EPSO l-a înștiințat că nu a fost admis la testul oral e) deoarece nota de 23,2/40 la testul scris d) nu era suficientă pentru a fi admis printre cei 145 cei mai buni candidați. Reclamantul a cerut o copie a testului. Drept răspuns, Comisia de selecție l-a informat, printr-o scrisoare din 27 ianuarie 2004, că a reconsiderat testul său și a decis să-l invite la testul oral e), care urma să aibă loc la 18 februarie 2004. La 23 aprilie 2004, EPSO l-a informat pe reclamant că nu a fost inclus pe lista de rezervă. Reclamantul a aflat din această scrisoare că, a obținut de fapt, 25,6/40 la testul scris d).

Reclamantul s-a adresat Ombudsmanului susținând (i) că au existat nereguli administrative în corectarea testului scris d), după cum reieșea din notele comunicate (23,2/40 și 25,6/40), și (ii) că nu a fost tratat în mod corect și egal cu ceilalți candidați deoarece a primit invitația la testul oral abia pe 3 februarie 2004 și a avut mai puțin timp la dispoziție pentru a se pregăti.

Într-un aviz comun, Comisia și EPSO au afirmat că reexaminarea testului scris al reclamantului a condus la o nouă notă de 25,6/40 și că aceasta nu reprezenta o neregulă administrativă, ci o decizie rectificativă. În ceea ce privește presupusul tratament nerezonabil și inegal, ele au evidențiat că în anunțul de concurs candidații erau informați cu privire la diferențele aptitudini, abilități și cunoștințe care vor fi evaluate pe parcursul testelor și că toți candidații puteau să folosească perioada de după testele de preselecție pentru a se pregăti pentru alte teste, inclusiv testul oral.

Serviciile Ombudsmanului au verificat dosarul EPSO. Comisia de selecție a primit 14 cereri din partea candidaților, fie pentru reevaluarea testului scris d), fie pentru mai multe informații cu privire la motivele obținerii unei note insuficiente. Comisia a luat în considerare toate cele 14 cereri ca fiind cereri de reevaluare. În urma unei a treia notări, doi candidați, inclusiv reclamantul, au fost admiși la testul oral. Ombudsmanul a putut astfel confirma și saluta faptul că Comisia a desfășurat o reevaluare reală a testului reclamantului, fapt ce a condus la o decizie rectificativă. Prin urmare, nu a fost identificat un caz de administrare defectuoasă în ceea ce privește acuzația de nereguli administrative. Mai mult, Ombudsmanul a redactat o observație ulterioară prin care încuraja EPSO și Comisia de selecție ca în toate concursurile să ia în considerare cererile de reevaluare și să corecteze evaluările anterioare pentru a întări încrederea cetățenilor în procedurile de selecție organizate de EPSO.

În ceea ce privește a doua acuzație, Ombudsmanul a considerat că diferența de tratament a fost justificată din punct de vedere obiectiv prin faptul că testul reclamantului a fost reevaluat și, drept rezultat, a fost admis la testul oral. Ombudsmanul a considerat însă că reclamantul nu a fost tratat corect și rezonabil, deoarece EPSO a propus data de 18 februarie 2004 pentru testul oral, în timp ce ar fi putut să propună cealaltă dată posibilă de 1 martie 2004, ceea ce i-ar fi permis reclamantului să beneficieze de zece zile în plus pentru pregătire. Ombudsmanul a formulat în acest sens o observație critică.

DATE INCONSECVENTE ÎNTR-UN TEST DIN CADRUL UNUI CONCURS DESCHIS

Sinteza deciziei privind plângerea 32/2005/ELB împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamantul a participat la un concurs deschis. Nu a obținut nota de trecere la testul (c), care conținea o serie de întrebări tip grilă destinate „să evalueze competența generală [a candidaților], în special aptitudinile [acestora] de logică verbală și numerică”. Reclamantul a susținut că întrebarea nr. 21 din test conținea informații inconsecvente.

Ombudsmanul a acceptat argumentul anterior prezentat de reclamant. Cu toate acestea, a arătat că întrebarea nr. 21 nu putea fi considerată inconsecventă, având în vedere scopul testului, și nu putea fi considerată, în sine, incompatibilă cu principiul egalității de tratament al candidaților sau cu principiile bunei administrări, care impun instituțiilor și organismelor comunitare să fie consecvente în acțiunile lor administrative și să furnizeze cetățenilor informații exacte și prezentate într-o formă care să nu inducă în eroare. În această privință, Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că, de vreme ce anunțul de concurs și pagina de introducere a testului (c) informau în mod clar candidații că testul conținea întrebări destinate să le testeze, în special, „aptitudinile de logică verbală și numerică”, faptul că EPSO nu a specificat în respectivele documente că o întrebare din test poate conține anumite informații inconsecvente nu reprezenta, în sine, un caz de administrare defectuoasă. Totuși, Ombudsmanul a considerat că, drept exemplu de bună practică administrativă, EPSO ar putea să ia în considerare includerea unor astfel de clarificări în viitoarele anunțuri de concurs.

Data fiind natura testelor de tip grilă, instrucțiunea clară și lipsită de ambiguitate conform căreia candidații „trebuie să aleagă răspunsul corect la fiecare întrebare” și având în vedere că este o problemă de principiu și un fapt bine cunoscut că răspunsurile care pot fi considerate corecte în contextul unui test grilă sunt limitate la opțiunile de răspuns propuse în test, Ombudsmanul nu a acceptat argumentul reclamantului conform căruia faptul că nu a răspuns în nici un fel la întrebarea în cauză poate fi considerat un răspuns corect.

De asemenea, Ombudsmanul a remarcat că pagina de introducere a testului (c) sublinia faptul că „răspunsul corect se bazează exclusiv pe informațiile furnizate în text sau în tabel”. Cu toate acestea, răspunsul corect la întrebarea în cauză se baza pe informația furnizată *cumulativ* în text și în tabel. Prin urmare, informația furnizată candidaților pe pagina de introducere a testului (c) era inexactă. Acest fapt constituie un caz de administrare defectuoasă, iar Ombudsmanul a formulat o observație critică. Ombudsmanul a cercetat, în continuare, dacă decizia EPSO de a nu considera răspunsul nuli al candidatului la întrebarea nr. 21 drept răspuns corect și, în consecință, de a nu-i acorda un punct pentru întrebarea respectivă constituie administrare defectuoasă. Având în vedere celelalte constatări și faptul că reclamantul nu susținuse că decizia sa de a nu răspunde la întrebare se datora, chiar și parțial, inconsecvenței și inexactității indicate anterior, Ombudsmanul a concluzionat că, în ceea ce privește acest aspect al cauzei, nu era vorba despre un caz de administrare defectuoasă.

3.4.5 Comitetul Regiunilor

PLATA PARȚIALĂ PENTRU PRESUPUSA MUNCĂ INCOMPLETĂ

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 786/2006/JF împotriva Comitetului Regiunilor

Reclamantul a desfășurat un studiu în baza unui contract cu Comitetul Regiunilor și a depus un raport final. Conform contractului, Comitetul avea la dispoziție 30 de zile în care să aprobe sau să respingă raportul. La cinci zile de la data expirării contractului, Comitetul l-a înștiințat pe reclamant că nu este mulțumit de calitatea raportului și, prin urmare, îi va plăti reclamantului numai două treimi din suma convenită prin contract.

Reclamantul a susținut că Comitetul nu a respectat dispozițiile contractuale și nu l-a informat asupra posibilităților de a recurge la căile de atac. El a susținut, de asemenea, că Comitetul nu a răspuns scrisorilor sale, inclusiv unei scrisori prin care căuta o soluționare a chestiunii pe cale extrajudiciară. Reclamantul a pretins că Comitetul trebuie să-i plătească integral suma prevăzută în contract, plus dobânda.

Comitetul a explicat că întârzierea în exprimarea punctului său de vedere cu privire la raportul final al reclamantului s-a datorat necesității unei examinări atente și consultării serviciilor sale de audit intern și juridic cu privire la măsurile ce trebuie întreprinse. Nu a răspuns scrisorilor reclamantului deoarece acesta a afirmat că este pregătit să soluționeze litigiul în instanță.

Sfera examinării de către Ombudsman a plângerilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor contractuale este limitată. El a considerat, prin urmare, că nu trebuie să încerce să stabilească dacă a existat o încălcare a contractului sau dacă Comitetul era îndreptățit pe baza contractului să refuze integral plata sumei prevăzute. Cu toate acestea, dacă Comitetul nu a putut respecta termenul contractual, ar fi trebuit, conform principiilor de bună administrare, să-l informeze pe reclamant în acest sens înainte de expirarea termenului. Faptul că nu a procedat în acest mod, reprezintă un caz de administrare defectuoasă și a fost prin urmare formulată o observație critică.

Ombudsmanul a înțeles poziția Comitetului că, în ciuda întârzierii de înștiințare a reclamantului, neplata sumei convenite prin contract era justificată, deoarece reclamantul nu a realizat un raport de calitate la care era îndreptățit Comitetul conform contractului. El a concluzionat, în consecință, că Comitetul a furnizat o expunere coerentă și rezonabilă a temeiului juridic al acțiunilor sale și a modului în care a considerat că punctul său de vedere asupra poziției contractuale este justificat.

În ceea ce privește alte aspecte ale plângerii, Ombudsman a considerat că, deoarece contractul conținea o dispoziție specială de reglementare a litigiilor, Comitetul nu era obligat să-l înștiințeze pe reclamant despre alte posibilități mai generale. Cu toate acestea, Ombudsmanul a criticat Comitetul pentru că nu a răspuns scrisorilor reclamantului.

3.4.6 Centrul pentru Dezvoltarea Formării Profesionale

RELAȚIA DINTRE ADMINISTRAȚIE ȘI FUNCȚIONARII DIN CADRUL UNUI ORGANISM COMUNITAR

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1429/2005/JF împotriva Centrului pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP)

Reclamantul a susținut că directorul CEDEFOP a luat o decizie unilaterală de a închide CEDEFOP timp de o săptămână în august 2005, ignorând cererea Comitetului personalului de a aștepta până la consultarea personalului în cadrul adunării generale cu privire la închidere.

CEDEFOP a explicat că închiderea pe perioada de vară a fost pentru prima dată pusă în aplicare în 2003, ca experiment. În 2004, după consultarea cu Comitetul personalului, CEDEFOP a decis să reitereze închiderea pe perioada de vară.

După efectuarea unei anchete, Ombudsmanul a concluzionat că Comitetul personalului a cerut conducerii CEDEFOP să aștepte desfășurarea adunării generale a personalului înainte de a lua decizia contestată. El a considerat că, în urma depunerii acestei cereri, Comitetul personalului se putea aștepta, dacă CEDEFOP o respingea, ca acesta să explice motivele neacceptării, demonstrând în acest fel sinceritatea consultării cu Comitetul personalului. Cu toate acestea, dovezile aflate la dispoziția Ombudsmanului indică faptul că astfel de explicații nu au fost date și că CEDEFOP nu a oferit nici una în avizul său.

Ombudsmanul a făcut, prin urmare, o observație critică în sensul că absența unui răspuns al CEDEFOP la cererea Comitetului personalului nu era în conformitate cu principiile bunei administrări care se aplică relației dintre administrație și funcționarii unui organism comunitar.

3.5 PROIECTE DE RECOMANDĂRI ACCEPTATE DE INSTITUȚII

3.5.1 Comisia Europeană

PRESUPUS AJUTOR DE STAT CU PRIVIRE LA PRIVATIZAREA UNEI SOCIETĂȚI GERMANE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 642/2004/GG împotriva Comisiei Europene

În 1989, Preussag AG a achiziționat (ceea ce era pe atunci) Salzgitter AG, o societate de stat, cu 2,452 miliarde DM. Conform reclamantului, acest preț a fost cu mult sub valoarea reală a societății și a cuprins, prin urmare, elemente de ajutor de stat.

În decembrie 2003, reclamantul a cerut Direcției Generale Concurență a Comisiei Europene (DG Concurență) să intervină.

În răspuns, DG Concurență a afirmat că a examinat deja tranzacția; și că nu există niciun indiciu cu privire la ajutor de stat ilegal și că scrisoarea reclamantului nu conținea elemente noi care să justifice o interpretare diferită a faptelor respective.

În martie 2004, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului. El a susținut că DG Concurență nu a acordat atenția necesară scrisorii sale din decembrie 2003.

În urma unei anchete atente, care a implicat patru cereri de informații suplimentare adresate Comisiei, Ombudsmanul s-a concentrat asupra argumentului reclamantului că declarațiile făcute în cadrul unei reuniuni a unui comitet al Parlamentului Saxoniei Inferioare (landul cel mai afectat în mod direct de vânzare Salzgitter AG către Preussag AG) sugerau sau dovedeau că a existat ajutor de stat.

Ombudsmanul a considerat că documentul depus de către reclamant în acest context sugera că Guvernul Saxoniei Inferioare împărtășea punctul de vedere că Preussag AG a achiziționat Salzgitter AG la un preț care nu era prețul pieței. Conform opiniei Ombudsmanului, o bună practică administrativă ar fi cerut Comisiei cel puțin să încerce și să dovedească dacă, contrar presupunerilor sale de până în prezent, vânzarea a conținut elemente de ajutor de stat. Cu toate acestea, Comisia nu a luat nicio măsură de clarificare a declarațiilor făcute la reuniunea menționată mai sus și aceasta constituie, din punctul de vedere al Ombudsmanului, un caz de administrare defectuoasă. El a întocmit, prin urmare, un proiect de recomandare în urma căruia Comisia trebuia să ia măsurile corespunzătoare pentru a dovedi dacă vânzarea Salzgitter AG către Preussag AG în 1989 a presupus elemente de ajutor de stat.

În avizul său detaliat, Comisia l-a informat pe Ombudsman că a acceptat concluziile sale și că, prin urmare, s-a adresat autorităților germane pentru a clarifica declarațiile respective.

În observațiile sale, reclamantul a susținut că Comisia trebuia să efectueze anchete proprii pentru a obține informații din surse independente.

Ombudsmanul a considerat că Comisia a acceptat proiectul său de recomandare și că măsurile adoptate în vederea aplicării a acestuia au fost satisfăcătoare.

Pentru a evita posibile neînțelegeri, Ombudsmanul a considerat ca fiind util să adauge că, dacă se va dovedi că reprezentanții Guvernului Saxoniei Inferioare au considerat, într-adevăr, vânzarea Salzgitter AG un „cadou” pentru Preussag AG, bunele practici administrative vor impune Comisiei să efectueze o investigație mai detaliată asupra întregului caz. Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat că nu există niciun motiv să se presupună că Comisia nu va proceda în acest mod dacă se va impune.

NEADOPTAREA DE CĂTRE COMISIE A UNEI DECIZII ÎN CAZUL UNEI PLÂNGERI DE ÎNCĂLCARE A DREPTULUI COMUNITAR

Rezumat al deciziei cu privire la plângerea 956/2004/PB împotriva Comisiei Europene

În contextul anchetei Ombudsmanului cu privire la o plângere anterioară (cazul 801/2001/PB), Comisia și-a luat angajamentul că va adopta o decizie cu privire la plângerea de încălcare a dreptului comunitar a reclamantului (referitoare la încălcarea dreptului comunitar de către Danemarca cu privire la impozitele pe automobile) până în octombrie 2001. Cu toate acestea, nu a realizat acest lucru și, pe parcursul anchetei Ombudsmanului în cazul 1237/2002/(PB)OV, a explicat această lipsă prin afirmația că a preferat să realizeze o abordare globală a problemelor referitoare la impozitele pe automobile și că obiectivul ei este de a soluționa aceste probleme simultan în toate statele membre. Ombudsmanul a acceptat această explicație. Întârzierea Comisiei în adoptarea unei decizii a condus la plângerea de față către Ombudsman.

Ombudsmanul a redactat un proiect de recomandare, subliniind că Comisia nu se poate abține efectiv de la luarea unei decizii cu privire la plângerea de încălcare a reclamantului pe toată durata realizării unei abordări globale. Comisia nu putea justifica faptul că nu a luat încă o decizie corespunzătoare pe motiv că nu a reușit să obțină informațiile cerute de la statele membre în 2001 și 2003. Comisia a avut la dispoziție suficient timp pentru a încerca să obțină această informație, și nu este clar de ce lipsa unui răspuns la aceste cereri de informații trebuie să împiedice Comisia să ajungă la o decizie cu privire la plângeri de încălcare individuale. În acest sens, Ombudsmanul a

reamintit că, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, statele membre trebuie să faciliteze îndeplinirea rolului Comisiei de gardian al tratatului. Refuzul unui stat membru de a sprijini Comisia în investigațiile sale, în înțelesul articolului 226 din Tratatul CE, constituie o neîndeplinire a unei obligații de către toate statele membre în conformitate cu articol 10 din tratat. În această situație, Comisia poate aduce chestiunea în fața Curții de Justiție.

Prin avizul său detaliat, Comisia l-a informat pe Ombudsman că a adoptat decizii în chestiunile respective și că l-a informat pe reclamant cu privire la acestea. Ombudsmanul a concluzionat că Comisia a acceptat proiectul său de recomandare.

3.6 CAZURI CLASATE DIN ALTE MOTIVE

3.6.1 Consiliul Uniunii Europene

SPONSORIZAREA PREȘEDINȚIEI CONSILIULUI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 2172/2005/MHZ împotriva Consiliului Uniunii Europene

Reclamantul a scris Consiliului exprimându-și temerea cu privire la sponsorizarea comercială a Președinției Consiliului. El a făcut referire, în special, la exemplul de sponsorizare a Președinției Irlandei (ianuarie - iunie 2004). Secretariatul a replicat că va transmite scrisoarea sa către fosta Președinție a Irlandei și Președinției actuale a Luxemburgului. În răspunsul său, Președinția Luxemburgului l-a informat pe reclamant despre site-ul său web și a subliniat că nu are sponsori.

Reclamantul a susținut că Consiliul nu a răspuns întrebării sale cu privire la sponsorizarea comercială a Președinției. El a susținut că trebuie să primească un răspuns la aceasta.

În avizul său, Consiliul a considerat că problema sponsorizării comerciale a Președinției sale nu reprezintă o chestiune de competență sa ca instituție comunitară.

Ombudsmanul a considerat că răspunsul Consiliului la temerea reclamantului a fost inadecvat și a supus atenției Consiliului o propunere de soluție amiabilă conform căreia să aibă în vedere revizuirea și suplimentarea răspunsului prin (i) acceptarea faptului că problema sponsorizării comerciale a Președinției sale reprezintă o chestiune care este de competența Consiliului ca instituție comunitară și (ii) manifestarea disponibilității, într-un termen corespunzător, de a lua măsurile necesare pentru a împiedica o astfel de sponsorizare sau de a reglementa chestiunea într-un mod care să garanteze că posibilele conflicte între interese private și responsabilități publice sunt administrate în mod corect.

Consiliul a respins propunerea Ombudsmanului de soluție amiabilă, în baza aceluiași punct de vedere ca și cel exprimat prin avizul său.

Ombudsmanul a considerat că nu sunt necesare anchete suplimentare în ceea ce privește problema generală a responsabilității Consiliului pentru Președinția sa, deoarece aceeași chestiune a fost ridicată și în alt caz (1487/2005/GG), în care Ombudsmanul a înaintat un raport special către Parlamentul European în noiembrie 2006.

Ombudsmanul rămâne însă îngrijorat, că încrederea cetățenilor în Uniune și funcționarea sa poate fi afectată nefavorabil de refuzul Consiliului de a răspunde invitației de a lua în considerare măsurile de prevenire a sponsorizării comerciale a Președinției sale sau de a reglementa chestiunea într-o asemenea manieră care să asigure administrarea corespunzătoare a posibilelor conflicte între interesele private și responsabilitățile publice.

Deoarece poziția Consiliului conform căreia organizarea Președinției reprezintă o chestiune care ține de competența autorităților din statele membre, Ombudsmanul a decis să supună problema atenției fiecărui stat membru. Prin urmare, s-a adresat în scris reprezentanților permanenți.

3.6.2 Comisia Europeană

ÎNTÂRZIERE NEJUSTIFICATĂ ÎN TRATAREA A DOUĂ PROCEDURI ÎN ÎNCĂLCARE A DREPTULUI COMUNITAR

Sinteza deciziei privind plângerea 3369/2004/JMA împotriva Comisiei Europene

Plângerea se referea la pretinsa lipsă de diligență a Comisiei în tratarea procedurilor în încălcare a dreptului comunitar pe care le desfășurase în privința a două plângeri formale depuse de reclamant în 2001 și 2003. Plângerile depuse la Comisie aveau drept obiect faptul că legislația spaniolă nu recunoștea drepturile acordate acționarilor minoritari în temeiul legislației comunitare¹⁴.

Reclamantul a susținut că, în ciuda asigurărilor informale pe care le primise de la serviciile Comisiei că aceasta va transmite în scurt timp un aviz motivat autorităților spaniole în ceea ce privește prima plângere a reclamantului, nu se luase nici o măsură. Reclamantul a susținut, de asemenea, că timp de doi ani Comisia nu luase nici o măsură în privința celei de-a doua plângeri depuse de reclamant, în ciuda asigurărilor date de serviciile Comisiei că aceasta va transmite în scurt timp o scrisoare de aviz formal autorităților spaniole.

Comisia a afirmat că, la data de 5 ianuarie 2005, a transmis autorităților spaniole un aviz motivat în ceea ce privește prima plângere și o scrisoare de aviz formal în ceea ce privește a doua plângere. Comisia a subliniat că este imposibil ca serviciile responsabile să fi asigurat reclamantul că se vor lua măsurile respective într-un anumit termen, deoarece doar Colegiul Comisarilor ar putea lua o astfel de decizie. Comisia a remarcat, de asemenea, că perioada de care avuseseră nevoie serviciile sale pentru a trata cele două cauze se datora necesității de a colabora îndeaproape cu serviciul de traduceri pentru a evalua multiplele declarații ample pe care le primise atât de la reclamant, cât și de la autoritățile responsabile din statul membru. Comisia a considerat că, date fiind circumstanțele cauzei, serviciile sale trataseră plângerile cu diligență și respectaseră dispozițiile din Comunicarea Comisiei privind relațiile cu reclamantii în cauzele în încălcare¹⁵.

Ombudsmanul a remarcat că respectiva comunicare nu prevede nici un termen limită pentru cercetarea plângerilor depuse în urma emiterii unei scrisori de aviz formal, nici ce informații să se transmită reclamantilor în perioada de după expedierea unei astfel de scrisori. Ombudsmanul a arătat că articolul 41 alineatul (1) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene prevede că „orice persoană are dreptul să primească din partea instituțiilor și organismelor Uniunii un tratament imparțial, corect și într-un termen rezonabil al chestiunilor prezentate în fața respectivelor instituții și organisme”. După ce a studiat cu atenție jurisprudența instanțelor comunitare referitoare

14

A doua Directivă a Consiliului 77/91/CEE din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora, JO 1997 L 26, p. 1.

15

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Ombudsmanul European privind relațiile cu reclamantii în ceea ce privește încălcările legislației comunitare (COM(2002) 141 final), JO 2002 C 244, p. 5.

la marja discreționară de care se bucură Comisia în tratarea cauzelor în încălcare, Ombudsmanul a concluzionat că jurisprudența nu exclude aplicarea principiilor de bună administrare în relațiile dintre Comisie și reclamanți în perioada de după transmiterea unei scrisori de aviz formal. Prin urmare, Ombudsmanul a considerat că ar trebui să se respecte de către Comisie principiile bunei administrări în relațiile sale cu reclamanții pe perioada de după transmiterea unei scrisori de aviz oficial.

CLASIFICAREA INCORECTĂ A UNUI INTERPRET DE CONFERINȚĂ AUXILIAR

Sinteza deciziei privind plângerea 2787/2005/OV (confidențială) împotriva Comisiei Europene

Reclamantul a început să lucreze ca interpret de conferință auxiliar („ACI”) la Parlamentul European în 1995. Având în vedere cei patru ani de experiență profesională în domeniu, Parlamentul European i-a acordat imediat statutul Categoria 1¹⁶. În 2001, reclamantul a început să lucreze la Serviciul Comun de Interpretariat și Conferințe (Direcția Generală Interpretare a Comisiei Europene) („DG SCIC”). Contrar așteptărilor sale, reclamantul a fost clasificat ca interpret de Categoria 2. La sfârșitul anului 2004, instituțiile europene au decis să unifice listele lor ACI, drept pentru care toți ACI au primit o fișă de date personale („fiche signalétique”). Din fișa reclamantului reieșea că fusese clasificat drept interpret de Categoria 1 abia din noiembrie 2004. Când reclamantul a observat această presupusă eroare, a scris mesaje electronice Comisiei în aprilie 2005, solicitând o rectificare a fișei sale personale, care ar fi trebuit să menționeze că fusese interpret de Categoria 1 din ianuarie 1995 și nu din noiembrie 2004. Reclamantul a solicitat, de asemenea, plata a 28% din salariul său, corespunzătoare sumei neplătite din cauza pretensei clasificări eronate pe durata perioadei începând din anul 2001, când a fost încadrat la Comisie, și până în noiembrie 2004, când a fost clasificat drept interpret de Categoria 1. Comisia a răspuns reclamantului că nu acceptă rectificarea clasificării sale.

În august 2005, reclamantul a depus o plângere la Ombudsman, solicitând Comisiei: (i) să-i rectifice fișa personală și să acorde o recunoaștere oficială a faptului că fusese interpret de Categoria 1 din ianuarie 1995 și (ii) să-i rectifice drepturile salariale pentru perioada dintre septembrie 2001 și 10 noiembrie 2004, timp în care fusese clasificat în mod eronat drept interpret de Categoria 2 și să-i achite procentul de 28% din salariu datorat pentru perioada în cauză.

În avizul său referitor la plângere, Comisia a afirmat că datele conținute în fișa personală a reclamantului vor fi rectificate în conformitate cu solicitarea reclamantului. În urma avizului Comisiei, reclamantul a informat Ombudsmanul că, deși nu primise salariul care i se datora din cauza clasificării eronate, se declara mulțumit cu reparația morală obținută.

ÎNTÂRZIERE DE CINCI ANI DE A DA UN RĂSPUNS

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 242/2006/BM împotriva Comisiei Europene

La 8 noiembrie 2000, reclamantul a adresat o scrisoare Comisiei, prin care a cerut ajutor în soluționarea unei probleme a sistemului judiciar spaniol. Comisia i-a trimis un răspuns de confirmare de primire, datat 20 noiembrie 2000, prin care explică faptul că scrisoarea lui a fost înregistrată și atribuită Direcției Generale Justiție și Afaceri Interne a Comisiei. Reclamantul nu a primit însă niciodată un răspuns pe fond. El a considerat inacceptabilă lipsa unui răspuns din partea Comisiei timp de cinci ani și a cerut Ombudsmanului să investigheze situația.

În avizul său, Comisia a confirmat că a primit scrisoarea reclamantului din 8 noiembrie 2000 și a trimis confirmare de primire. Comisia a explicat în continuare că reclamantul a contactat-o din

¹⁶

Instituțiile europene au un sistem cu două categorii de interpreți auxiliari de conferință („ACI”), respectiv Categoria 2 (interpret începător) și Categoria 1 (interpret cu experiență, care a lucrat peste 100 de zile pentru instituțiile europene). Diferența de remunerare este de 28%.

nou, în 2003, pentru a cere răspuns la scrisoarea sa. Comisia și-a exprimat regretul pentru că nu a răspuns pe fond, a admis că această lipsă este contrară obligațiilor care îi revin și normelor pe care trebuie să le respecte și și-a cerut scuze. De asemenea, Comisia, a explicat că la 14 iulie 2006, a trimis o scrisoare reclamantului prin care și-a cerut scuze pentru întârziere și l-a informat că acest caz are o dimensiune națională și nu are nicio legătură cu dreptul comunitar, deoarece se referea la o relație contractuală între două societăți spaniole și la o problemă de competență a sistemului judiciar spaniol. Comisia i-a sugerat reclamantului să contacteze autoritățile naționale competente.

Ombudsmanul a reamintit că atât *Codul european de bună conduită administrativă*, cât și *Codul de bună conduită administrativă pentru personalul Comisiei Europene în relațiile cu publicul* conțin anumite dispoziții referitoare la termenul de a răspunde la corespondență. El a remarcat, de asemenea, că avizul Comisiei a admis nerespectarea acestor dispoziții. Ca urmare a faptelor legate de caz, Ombudsmanul nu a identificat niciun motiv pentru a considera că Comisia nu va fi de acord cu evaluarea comportamentului său de către reclamant. Cu toate acestea, Ombudsmanul a remarcat că Comisia a răspuns la cerere recunoscând sincer că nu a respectat normele pe care trebuie să le respecte și obligațiile care îi revin și și-a cerut scuze față de reclamant, atât direct, cât și prin răspunsul său la plângere. Ombudsmanul a salutat răspunsul Comisiei, precum și faptul că Comisia a furnizat informația că reclamantul a mai contactat Comisia încă o dată în 2003 pentru a cere un răspuns la scrisoarea sa, însă nu a primit niciun răspuns nici în urma acestei scrisori de revenire. În final, Ombudsmanul a remarcat, de asemenea, că Comisia a furnizat un răspuns pe fond reclamantului, care nu a mai avut alte pretenții. Ombudsmanul a considerat că nu este necesar să efectueze anchete suplimentare.

3.6.3 Oficiul European pentru Selecția Personalului

ABSENȚA SCUZELOR PENTRU O EROARE DE EVALUARE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 2312/2004/MHZ împotriva Oficiului European pentru Selecția Personalului (EPSO)

Reclamanta a participat la un concurs general pentru administratori adjuncți de cetățenie cehă. Comisia de selecție a exclus-o din concurs pe motiv că pregătirea universitară nu-i permitea accesul la studii doctorale în Republica Cehă. Ulterior, Universitatea Charles din Praga a admis reclamanta la studii doctorale. Reclamanta a notificat Comisia cu privire la acest fapt, însă aceasta și-a menținut decizia.

Reclamanta a susținut că EPSO nu i-a evaluat corect diplomele universitare atunci când a afirmat că acestea nu-i permit accesul la studii doctorale.

EPSO a considerat că Comisia de selecție nu a comis o eroare.

Ombudsmanul nu a fost de acord cu punctul de vedere al EPSO, deoarece calificările reclamantei îi dădeau, de fapt, acces la studii doctorale în Republica Cehă, după cum s-a dovedit prin faptul că Universitatea Charles a admis-o la studii doctorale. Comisia de selecție a greșit, prin urmare, deși aceasta nu implica în mod necesar că ar trebui criticată sau făcută răspunzătoare. Ombudsmanul a apreciat, de asemenea, că, deoarece candidații în cadrul concursurilor organizate de EPSO comunică cu EPSO și, în cazul plângerilor din partea candidaților adresate Ombudsman, EPSO a fost cel care a dat un răspuns, era oportun ca EPSO să-și ceară scuze față de candidați în cazul în care Comisia făcea o eroare. În final, în conformitate cu dispozițiile Codului european de bună conduită administrativă [articolul 12 alineatul (3)], principiile bunei administrări impun instituțiilor să recunoască și să-și ceară scuze pentru erori. Ombudsmanul a propus prin urmare, ca soluție amiabilă, ca EPSO să-și ceară scuze față de reclamantă.

EPSO nu a acceptat propunerea Ombudsmanului și și-a reiterat refuzul în răspunsul la o scrisoare suplimentară din partea Ombudsmanului.

Deoarece EPSO a refuzat de două ori să ceară scuze reclamantei, Ombudsmanul și-a cerut scuze în numele Comunităților Europene pentru eroarea de evaluare a calificărilor acestora ca nepotrivite pentru accesul la studii doctorale.

3.7 CAZURI CLASATE ÎN URMA UNUI RAPORT SPECIAL

3.7.1 Consiliul Uniunii Europene

LIMBILE UTILIZATE PE SITE-UL WEB AL PREȘEDINȚIEI

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 1487/2005/GG împotriva Consiliului Uniunii Europene

O asociație pentru apărarea limbii germane a depus o plângere împotriva Consiliului pentru că aceasta nu a asigurat accesibilitatea în limba germană la site-urile web ale Președinției.

Reclamantul a subliniat că în UE, cetățenii care au limba germană ca limbă maternă sunt mai numeroși decât vorbitorii oricărei alte limbi și că, după aderarea noilor state membre, germana este, după engleză, limba înțeleasă de majoritatea cetățenilor UE, fie ca limbă maternă, fie ca limbă străină. Reclamantul a susținut în continuare că comunicările instituțiilor UE care se adresează în special publicului ar trebui să fie accesibile cetățenilor UE. În cazul în care numărul de limbi utilizate este limitat, această alegere ar trebui, conform opiniei reclamantului, să se bazeze pe ponderea demografică a acestor limbi. De aceea, reclamantul a considerat de neînțeles faptul că site-urile web ale Președinției utilizează în mod normal numai limbile engleză și franceză, pe lângă limba țării care deține Președinția.

Deși a acceptat că Președinția face parte din Consiliu ca instituție, Consiliul a susținut că nu are nicio responsabilitate pentru site-urile web ale Președinției, afirmând că acestea sunt de competența statelor membre aflate la Președinție.

Conform punctului de vedere al Ombudsmanului, deoarece Președinția face parte în mod evident din Consiliu, site-urile web ale Președinției nu pot fi considerate ca site-uri web „naționale”, care nu intră sub incidența dreptului comunitar. Prin urmare, chestiunea limbilor utilizate pe site-urile web ale Președinției nu poate fi considerată ca fiind în afara competenței Consiliului. Ombudsmanul a considerat, prin urmare, că refuzul Consiliului de lua în considerare fondul cererii reclamantului constituie un caz de administrare defectuoasă. În consecință, Ombudsmanul a redactat un proiect de recomandare cu privire la această chestiune.

În urma respingerii de către Consiliu a proiectului de recomandare, Ombudsmanul a redactat un raport special adresat Parlamentului European la 30 noiembrie 2006, cerând sprijinul Parlamentului cu privire la următoarele concluzii ale anchetei sale:

- (i) Consiliul este responsabil pentru limbile utilizate pe site-urile web ale Președinției;
- (ii) informațiile de pe site-ul web al Președinției Consiliului ar trebui să fie disponibile în toate limbile oficiale ale Comunității;

- (iii) dacă numărul limbilor utilizate de site-ul web al Președinției Consiliului trebuie să fie limitat, alegerea limbilor utilizate trebuie să se bazeze pe considerente obiective și rezonabile și
- (iv) refuzul Consiliului de a trata fondul cazului, și anume cererea reclamantului ca prezentările de pe internet ale Președinției să fie disponibile și în limba germană, este, prin urmare, nejustificat și constituie un caz de administrare defectuoasă.

3.7.2 Comisia Europeană

ÎNTÂRZIERE ÎN SOLUȚIONAREA UNEI PLÂNGERI SENSIBILE DIN PUNCT DE VEDERE POLITIC ȘI CONTROVERSATE

Rezumatul deciziei cu privire la plângerea 289/2005/GG împotriva Comisiei Europene

Reclamantul avea ca obiect de activitate prestarea de servicii de pariuri sportive în Saxonia Inferioară, Germania. El a raportat că autoritățile germane i-au cerut să înceteze prestarea acestor servicii, forțându-l să-și închidă afacerea. Reclamantul a afirmat că autoritățile germane au încălcat, prin comportamentul lor, legislația comunitară, în special libertatea de a presta servicii. Avocatul acestuia a depus o plângere de încălcare la Comisie. Întrucât Comisia nu i-a răspuns la o cerere de informații privind stadiul anchetei după șapte luni de la înregistrarea plângerii, acesta s-a adresat Ombudsmanului. Reclamantul a susținut, în principal, că Comisia nu a tratat în mod corespunzător plângerea sa de încălcare. El a susținut că era necesară o reacție urgentă din partea Comisiei având în vedere pierderile pe care le avea datorită închiderii afacerii sale.

Comisia a susținut că a primit mai multe plângeri de încălcare referitoare la serviciile de pariuri și că a evaluat justificarea și proporționalitatea mai multor interziceri la nivel național ale serviciilor de pariuri sportive. Comisia a trimis o scrisoare de notificare oficială Danemarcei și a continuat examinarea cu privire la plângerile de încălcare depuse împotriva Germaniei, Italiei și Țărilor de Jos.

Conform Comisiei, aceasta încă examina „intens” anumite aspecte ale plângerii de încălcare depuse de reclamant. Ombudsmanul a considerat că această afirmație nu părea să fie susținută de informațiile care i-au fost furnizate. Comisia a mai declarat că acest caz a necesitat o evaluare dificilă a justificării și proporționalității interzicerii naționale a serviciilor de pariuri sportive, pe bază de considerente de ordine publică. Cu toate acestea, Comisia a recunoscut că până atunci nu a avut niciun contact cu autoritățile germane. Ombudsmanul a considerat neplauzibilă capacitatea Comisiei de a evalua justificarea și proporționalitatea fără astfel de contacte. Printr-un proiect de recomandare, Ombudsmanul a cerut Comisiei să trateze plângerea de încălcare a reclamantului cu atenție și fără întârzieri nejustificate.

În avizul său detaliat, Comisia a afirmat că plângerile referitoare la serviciile de pariuri sportive erau „extrem de sensibile din punct de vedere politic și controversate”. Chestiunea a fost dezbătută în patru reuniuni interne privind încălcările. Cu toate acestea, decizia de a iniția procedura de încălcare a dreptului comunitar necesită sprijinul Colegiului comisarilor, care nu a fost încă obținut.

Ombudsmanul a salutat sinceritatea avizului detaliat al Comisiei. El a considerat totuși că aceste considerații nu degreveză Comisia de îndeplinirea atribuției de a trata adecvat astfel de plângeri.

Conștient de faptul că Comisia are competențe discreționare în procedura de încălcare a dreptului comunitar, Ombudsmanul a remarcat că prezentul caz privește stadiul administrativ al procedurii. El a considerat că Comisia nu este îndreptățită să întârzie la nesfârșit decizia cu privire la o plângere de încălcare a dreptului comunitar pe motiv că nu a reușit să ajungă la un consens politic cu privire la modalitatea de a proceda. Ombudsmanul a considerat că aceasta reprezintă o chestiune

de principiu importantă. Prin urmare, și-a reiterat recomandarea printr-un raport special adresat Parlamentului European.

Comisia a informat ulterior Ombudsmanul ca, între timp, a decis să inițieze procedurile de încălcare a dreptului comunitar prin trimiterea unei scrisori de notificare oficiale Germaniei.

3.8 ANCHETE DIN PROPRIA INIȚIATIVĂ A OMBUDSMANULUI

ANCHETA PRIVIND INTENȚIA COMISIEI DE A FACE UZ DE MEDIERE ÎN CONFLICTELE CU CONTRACTANȚII

Rezumatul deciziei în urma anchetei din inițiativa proprie OI/1/2006/TN

În fiecare an, Ombudsmanul European primește un număr semnificativ de plângeri împotriva Comisiei cu privire la litigiilor contractuale. Plângerile sunt întocmite de persoane particulare, de întreprinderi mici și mijlocii și alte organizații și îi privesc atât pe contractanți, cât și pe subcontractanți. Ombudsmanul a inițiat o anchetă din proprie inițiativă prin care a cerut Comisiei să investigheze posibilitatea utilizării sporite a medierii în soluționarea litigiilor din cadrul contractelor pe care le finanțează. Ancheta a urmat după aprobarea de către Comisie a medierii ca metoda adesea cea mai rapidă, mai simplă și mai rentabilă de soluționare a litigiilor.

Pe parcursul anchetei Comisia s-a angajat să încurajeze metode alternative de soluționare a litigiilor în viitor. Aceasta se poate realiza prin introducerea unei clauze de mediere opțională în contractele tip de achiziții. Cu toate acestea, Comisia a avertizat că utilizarea medierii sau altor metode de soluționare a litigiilor ar putea fi costisitoare. A afirmat, de asemenea, că Comisia nu poate impune medierea litigiilor dintre contractanți și subcontractanți.

În decizia de clasare a anchetei, Ombudsmanul a salutat introducerea unei clauze de mediere opțională în cadrul contractelor Comisiei. El a subliniat că medierea reprezintă în mod normal metoda cea mai rentabilă de soluționare a litigiilor, în comparație cu înaintarea unei acțiuni în instanță. Ombudsmanul a solicitat Comisiei să-l informeze asupra urmărilor cu privire la utilizarea clauzei de mediere și a eforturilor sale de a extinde utilizarea medierii la litigiile privind subvențiile acordate de Comisie. De asemenea, Ombudsmanul a subliniat importanța de a recomanda utilizarea medierii în conflictele dintre contractanți și subcontractanți.

Comisia ar trebui să-l informeze pe Ombudsman despre urmările cu privire la această chestiune până la 30 iunie 2007.

TRATAREA UNEI PLÂNGERI REFERITOARE LA AMENAJAREA UNUI PORT INDUSTRIAL ÎN SPANIA

Rezumatul deciziei în urma anchetei din proprie inițiativa OI/2/2006/JMA

După ce a primit un număr foarte mare de plângeri și alte comunicări referitoare la amenajarea unui port industrial de către autoritățile spaniole din orașul Granadilla, insula Tenerife, Spania, Ombudsmanul a decis să inițieze o anchetă din proprie inițiativă pentru a oferi Comisiei șansa de a-și explica rolul de gardian al tratatului în acest caz.

Conform reclamanților, Comisia a decis să claseze ancheta cu privire la un număr de plângeri referitoare la amenajarea unui port industrial în Granadilla pe baza faptului că amenajarea nu

contravine dreptului comunitar, în special articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind habitatele¹⁷. Reclamanții au susținut, în termeni generali, că Comisia nu a luat în considerare existența unor posibile soluții alternative la amenajarea propusă.

Comisia a susținut că serviciile sale încă mai evaluau proiectul. Comisia a explicat că, deoarece prezența sau absența alternativelor la proiect reprezenta o chestiune relevantă care va influența avizul său final, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva privind habitatele, Comisia va examina cu atenție acest aspect al cazului și va adopta un aviz care va evalua impactul asupra mediului, importanța „motivelor imperative” susținute de autoritățile spaniole în favoarea amenajării și ponderea acestor două interese opuse, precum și evaluarea eventualelor măsuri compensatorii. Comisia a subliniat, de asemenea, că va lua toate măsurile necesare pentru a ajunge la o decizie, cât mai curând posibil, și că va informa reclamanții.

Ombudsmanul a apreciat că avizul Comisiei a clarificat în mod adecvat problemele ridicate în ancheta sa. În special, Comisia nu a luat încă nicio decizie asupra chestiunii. Prin urmare, Ombudsmanul a concluzionat că nu sunt necesare anchete suplimentare. Ombudsmanul a subliniat că, în momentul în care Comisia ia o decizie sau dacă decizia va întârzia în mod nejustificat, cetățenii sau rezidenții pot înainta plângeri dacă consideră că a existat un caz de administrare defectuoasă din partea Comisiei.

LIMITA SUPERIOARĂ DE VÂRSTĂ ÎN CADRUL PROGRAMULUI DE STAGII INTERNE

Rezumatul deciziei în urma unei anchete din proprie inițiativă OI/3/2006/BB

În ianuarie 2006, Ombudsmanul a inițiat o anchetă din proprie inițiativă referitoare la normele și politica Parlamentului European privind limita superioară de vârstă în cadrul programului de stagii interne. Ombudsmanul a făcut trimitere la (i) articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că: „Se interzice orice discriminare bazată în special pe motive de [...] vârstă [...]”, (ii) jurisprudența recentă a Curții de Justiție, conform căreia principiul nediscriminării pe motive de vârstă este un principiu general al dreptului comunitar¹⁸, și (iii) decizia Comisiei de a elimina limita superioară de vârstă din programul de stagii în urma unui proiect de recomandare al Ombudsmanului în acest sens în cazul 2107/2002/PB.

În avizul său, Parlamentul a afirmat că, la 1 februarie 2006, a adoptat o nouă decizie cu privire la Normele interne cu privire la stagii și vizite de studiu în cadrul secretariatului Parlamentului European (norme). Din 15 februarie 2006, data intrării în vigoare a noilor norme, nu s-a mai aplicat o limită superioară de vârstă în cadrul programului de stagii. Anterior acestei date, a fost aplicată o limită superioară de vârstă de 45 ani.

Ombudsmanul a concluzionat că, deoarece Parlamentul a eliminat limita superioară de vârstă, nu sunt necesare anchete suplimentare.

¹⁷ Directiva Consiliului 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, JO L 59, 8.3.1996, p. 63.

¹⁸ Cauza C-144/04, *Werner Mangold c. Rüdiger Helm*, Culegere [2005] I-9981, considerentul 75.

3.9 CERERI DE INFORMAȚII SOLUȚIONATE DE OMBUDSMAN

COMPETENȚELE DISCREȚIONARE ALE STATELOR MEMBRE ÎNTR-O CHESTIUNE DE AGRICULTURĂ

Rezumatul unei cereri Q1/2006/GK depusă de ombudsmanul irlandez

În martie 2006, ombudsmanul din Irlanda a depus o cerere de informații la Ombudsmanul European referitoare la cazurile sale. Cererea privea interpretarea, de către Departamentul pentru Agricultură și Alimentație din Irlanda a articolului 40 din Regulamentul nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori. În special, cererea privea chestiunea dacă articolul 40 alineatul (4) conferă autorităților naționale competente competențe discreționare în definirea epizootiilor care, atunci când afectează o parte sau întregul șeptel al unui agricultor, trebuie să fie recunoscute drept caz de forță majoră.

Cererea solicita informații din partea Comisiei, care a explicat, în rezumat, că orice invocare a unui caz de forță majoră trebuie să fie evaluată de autoritățile naționale competente printr-o examinare de la caz la caz.

Comisia a considerat că, pe baza informațiilor furnizate în cererea de informații, autoritățile irlandeze nu și-au depășit în mod evident limitele impuse competențelor lor de evaluarea prin articolul 40 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1782/2003. Avizul Comisiei a fost transmis ombudsmanului irlandez care l-a informat pe Ombudsmanul European că a fost mulțumit de răspunsul primit la cererea de informații.

LIBERA CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR

Rezumatul cererii de informații Q3/2005/IP depuse de Ombudsmanul regional din Friuli-Venetia Giulia

Ombudsmanul regional din Friuli-Venetia Giulia, Italia, a adresat o cerere de informații Ombudsmanului referitoare la imposibilitatea de a importa în Italia textile produse în Germania pentru mobilierul teatrelor. În conformitate cu dreptul italian, orice produs (importat) care trebuie să se supună legislației italiene privind prevenirea incendiilor trebuie omologat în acest sens de către autoritățile italiene. Ombudsmanul regional l-a întrebat pe Ombudsmanul European despre perspectivele de armonizare a legislației din acest domeniu la nivel comunitar pentru a înlătura obstacolele din calea liberei circulații a mărfurilor.

Ombudsmanul a solicitat informații de la Comisie care a explicat că, în absența unor standarde sau norme UE armonizate în domeniul respectiv, se aplică dispozițiile generale privind libera circulație a mărfurilor prevăzute la articolele 28 și 30 din Tratatul CE. Conform acestor principii, orice produs fabricat și comercializat în mod legal într-un stat membru trebuie să poată fi vândut în alt stat membru. Articolul 30 stipulează că dispozițiile articolului 28 nu exclud interzicerea sau restricția importului pe motive, *printre altele*, de moralitate publică, ordine publică, siguranța publică sau protecția sănătății și a vieții persoanelor. Pentru a putea fi justificate, măsurile naționale trebuie să îndeplinească cu necesitate obiectivele urmărite și să fie proporționale cu aceste obiective. De asemenea, astfel de interdicții sau restricții nu trebuie să constituie o modalitate de discriminare arbitrară sau o restricție în comerțul dintre statele membre. Orice plângere care încearcă să demonstreze încălcarea dreptului comunitar de către un stat membru îi poate fi adresată direct acestuia pentru investigații.

Ombudsmanul regional a informat Ombudsmanul European că este mulțumit de răspunsul Comisiei și, prin urmare, cazul a fost clasat.

4 RELAȚIILE CU INSTITUȚIILE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Ombudsmanul European intenționează în mod special să mențină și să promoveze un dialog constructiv cu instituțiile și organismele UE pentru a obține cele mai bune rezultate pentru cetățeni. Acest capitol conține o prezentare generală a întâlnirilor și manifestărilor din 2006 cu membrii și funcționarii instituțiilor și organismelor UE în vederea asigurării unor relații de lucru excelente. În același an, Ombudsmanul a semnat, de asemenea, un număr de acorduri care sunt prezentate mai jos.

De o importanță deosebită în 2006 au fost întâlnirile bilaterale cu comisarii europeni pentru a dezbate funcționarea noii proceduri adoptate de Comisia pentru abordarea anchetelor Ombudsmanului, introdusă în noiembrie 2005. Deoarece Comisia este instituția care face obiectul celei mai mari părți a anchetelor întreprinse de Ombudsman, este esențial ca această procedură să se desfășoare în mod optim. Dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu 11 comisari în 2006 și s-a declarat încurajat de angajamentul lor de a promova o cultură a serviciilor pentru cetățeni. Ombudsmanul a avut o întâlnire extrem de productivă în iunie cu personalul Comisiei responsabil pentru coordonarea anchetelor Ombudsmanului. Această întâlnire i-a oferit șansa de a explica faptul că Ombudsmanul nu este numai un mecanism de control extern, ci și o sursă bogată care poate ajuta instituțiile să-și îmbunătățească modalitatea de funcționare. De importanță cheie în facilitarea acestor reuniuni a fost vicepreședintele Comisiei, dna Margot WALLSTRÖM, responsabilă, *inter alia*, pentru relațiile cu Ombudsmanul, și secretarul general al Comisiei, dna Catherine DAY. Doamna WALLSTRÖM s-a adresat, de asemenea, personalului Ombudsmanului din Strasbourg în luna decembrie, unde a susținut o prezentare generală a eforturilor Comisiei de îmbunătățire a relațiilor cu cetățenii.

Parlamentul European alege Ombudsmanul și acesta răspunde în fața Parlamentului. Ombudsmanul beneficiază de o relație de lucru excelentă cu Comisia pentru petiții a Parlamentului, care este responsabilă pentru relațiile cu Ombudsmanul și redactează raportul referitor la raportului anual al acestuia. În 2006, dl DIAMANDOUROS a participat la patru reuniuni ale Comisiei pentru petiții, pe parcursul cărora a susținut raportul anual și rapoartele speciale, care abordau o gamă largă de subiecte. La cererea Comisiei pentru petiții, Ombudsmanul a fost reprezentat de un membru al personalului său la fiecare dintre reuniunile comisiei pe parcursul anului respectiv. Ombudsmanul și-a consolidat relațiile constructive cu deputații europeni în 2006.

Ombudsmanul a continuat să se adreseze și altor instituții și organisme în 2006. În luna martie, el s-a întâlnit la Luxemburg cu președinții Curții de Justiție, Curții de Prima Instanță și Tribunalului Funcției Publice, cu președintele Curții de Conturi, și cu președintele Băncii Europene de Investiții. În luna octombrie, s-a întâlnit în Grecia cu directorul Agenției Europene pentru Reconstrucție și cu directorul Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale. Pe parcursul anului, el a susținut prezentări despre activitatea sa în fața diferitelor grupuri de membri ai personalului instituțiilor și organismelor europene la Bruxelles, Luxemburg, și Strasbourg.

În vederea asigurării celui mai bun serviciu cetățenilor, Ombudsmanul a semnat un număr de acorduri importante pe parcursul anului respectiv.

În martie 2006, Ombudsmanul a semnat un nou acord cu Parlamentul, care reglementează cooperarea în domenii, cum ar fi politica de construcții, tehnologia informației și comunicațiilor. Noul acord îi va permite Ombudsmanului să realizeze cea mai judicioasă utilizare a resurselor acordate oficiului său (a se vedea anexa B), asigurându-i autonomie absolută în activitate.

Un alt acord important semnat în 2006 a fost Memorandumul de înțelegere cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (AEPD)¹. Obiectivul acestui acord este de a asigura tratarea consecventă a plângerilor referitoare la protecția datelor și evitarea suprapunerilor inutile. Pentru atingerea acestui scop, Ombudsmanul și AEPD au convenit: (i) să-i informeze pe reclamanți despre celelalte instituții și să faciliteze transferul plângerilor; (ii) să informeze instituția privind plângerile care le privesc; (iii) să nu redeschidă o plângere care a fost deja supusă atenției, decât dacă sunt aduse noi dovezi semnificative; (iv) să adopte o abordare consecventă a aspectelor juridice și administrative ale protecției datelor, promovând astfel drepturile și interesele cetățenilor și reclamanților. Ombudsmanul și Autoritatea pentru Protecția Datelor, dl Peter HUSTINX, au semnat Memorandumul de înțelegere la Bruxelles la 30 noiembrie, cu asistentul Autorității Europene pentru Protecția Datelor, dl Joaquín BAYO DELGADO, și cu secretarul general al Ombudsmanului, dl Ian HARDEN, care a fost, de asemenea, prezent. Această ocazie a oferit șansa unui schimb de informații pe o gamă largă de chestiuni de interes comun.

© Inspector european pentru protecția datelor

DL Diamandouros și dl Peter Hustinx, Autoritatea europeană pentru protecția datelor, semnează memorandumul de înțelegere. Bruxelles, Belgia, 30 noiembrie 2006.

Tot la 30 noiembrie, Ombudsmanul European a semnat un acord de cooperare cu guvernul spaniol pentru permisiunea de a utiliza limbile co-oficiale din Spania, basca, catalana/valenciana și galiciană, în plângerile adresate Ombudsmanului European. Reprezentantul permanent al Spaniei la UE, ambasadorul Carlos BASTARRECHE SAGÜES, a semnat acordul în numele guvernului spaniol. Prin semnarea acordului, Ombudsmanul își aliniază practica la concluziile din iunie 2005 ale Consiliului UE referitoare la utilizarea acestor limbi pentru a facilita comunicarea cetățenilor spanioli cu instituțiile UE. Conform acordului, un organism de traduceri, care va fi creat de guvernul spaniol, va fi responsabil pentru traducerea plângerilor depuse în aceste limbi. În același timp, acesta va traduce deciziile Ombudsmanului din spaniolă/castiliană în limba reclamanților. După înființarea organismului de traduceri de către autoritățile spaniole și intrarea în vigoare a acordului, informațiile despre modul de redactare a plângerilor în aceste limbi vor fi disponibile prin accesarea următorului link de pe site-ul web al Ombudsmanului: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Întâlnirile și manifestările menționate mai sus, precum și celelalte activități ale Ombudsmanului în acest domeniu, sunt enumerate în secțiunile de mai jos ale prezentului capitol².

¹ Memorandumul de înțelegere dintre Ombudsmanul European și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor; JO C 27, 7.2.2007, p. 21.

² Dacă nu există alte mențiuni, întâlnirile și manifestările au avut loc în Bruxelles, Luxemburg sau Strasbourg.

4.1 PARLAMENTUL EUROPEAN

18 ianuarie: Participare la un dejun oficial al „Grupului Kangaroo” de deputați europeni. Vorbitoarea principală a fost dl Andrew DUFF, deputat european, care a abordat subiectul „The period of reflection — The structure, subjects and context for an assessment of the debate on the European Union” (Perioada de reflecție: structura, tematica și contextul pentru evaluarea dezbaterii privind Uniunea Europeană). Reuniunea a fost prezidată de dl Manuel MEDINA ORTEGA, deputat european.

25 ianuarie: Prezentarea Raportului special al Ombudsmanului privind transparența în dezbaterile Consiliului la reuniunea Comisiei pentru petiții a Parlamentului European. La dezbaterile care au urmat au participat următoarele persoane, menționate în ordinea intervențiilor: dl Marcin LIBICKI, deputat european, președinte al comisiei, dl Elmar BROK, deputat european, dl David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european, dl Michael CASHMAN, deputat european, dna Diana WALLIS, deputată europeană, și dl Hans BRUNMAYER, director general și șef al Protocolului Consiliului.

14 februarie: Întâlnire cu dna Inés AYALA SENDER, deputată europeană.

14 februarie: Întâlnire cu dl David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european.

14 februarie: Întâlnire cu dl Gregorio GARZÓN CLARIANA, jurist al Parlamentului European.

14 martie: Prezentarea *Raportului anual 2005* al Ombudsmanului dlui Josep BORRELL FONTELLES, deputat european, președintele Parlamentului European, și semnarea noului acord de cooperare cu Parlamentul European (a se vedea anexa B).

© Parlamentul European

DI Diamandouros și dl Josep Borrell Fontelles, Președintele Parlamentului European, semnează noul acord de cooperare. Strasbourg, Franța, 14 martie 2006.

14 martie: Întâlnire cu dl Markus FERBER, deputat european.

14 martie: Întâlnire cu dl Manolis MAVROMMATIS, deputat european.

4 aprilie: Întâlnire cu dl Andreas SCHWAB, deputat european, și dl Richard SEEGER, deputat european.

2 mai: Întâlnire cu dl Louis GRECH, deputat european.

3 mai: Prezentarea *Raportului anual 2005* al Ombudsmanului în fața Comisiei pentru petiții. La dezbaterile care au urmat au participat următoarele persoane, menționate în ordinea intervențiilor: Dl Marcin LIBICKI, deputat european, președintele comisiei, dl Andreas SCHWAB, deputat european, dl Manolis MAVROMMATIS, deputat european, Sir Robert ATKINS, deputat european, dna Inés AYALA SENDER, deputată europeană, dl David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european, și dna Alexandra DOBOLYI, deputată europeană.

15 mai: Prezentarea Raportului special al Ombudsmanului privind Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) în fața Comisiei pentru petiții. Domnul DIAMANDOUROS a făcut o declarație și apoi a răspuns, în ordinea intervențiilor, întrebărilor adresate de Sir Robert ATKINS, deputat european, dl Michael CASHMAN, deputat european, dl Paul VAN BUITENEN, deputat european, dl Manolis MAVROMMATIS, deputat european, și dl Jens-Peter BONDE, deputat european. Ulterior, dl Franz-Hermann BRÜNER, director general al OLAF, a făcut o declarație și a răspuns întrebărilor adresate de Sir Robert ATKINS, deputat european, dna Alexandra DOBOLYI, deputată europeană, dl Michael CASHMAN, deputat european, dl Paul VAN BUITENEN, deputat european, și dl Jens-Peter BONDE, deputat european.

15 mai: Întâlnire cu dl Andreas SCHWAB, deputat european, și dl Manolis MAVROMMATIS, deputat european.

17 mai: Participarea la un dejun oficial în onoarea vizitei oficiale a dlui Karolos PAPOULIAS, președintele Greciei, la Parlamentul European.

15 iunie: Întâlnire cu dl Pascal DE POORTERE și dl Ville-Veikko TIMBERG, contabili ai Parlamentului European.

4 iulie: Întâlnire cu dl Jo LEINEN, deputat european.

4 iulie: Întâlnire cu dl Herbert BÖSCH, deputat european.

4 iulie: Întâlnire cu dl Gregorio GARZÓN CLARIANA.

13 iulie: Expunerea „Role of the Ombudsman in the context of the evolving European legal order” (Rolul Ombudsmanului în contextul evoluției ordinii juridice europene) la seminarul intitulat „European system of human rights protection” (Sistemul european de protecție a drepturilor omului) care a avut loc la Universitatea Adam Mickiewicz din Poznań, Polonia. Această manifestare a fost organizată de președintele Comisiei pentru petiții, dl Marcin LIBICKI, deputat european. Ombudsmanul polonez, dl Janusz KOCHANOWSKI, a participat, de asemenea, la seminar.

13 septembrie: Prezentarea raportului special al Ombudsmanului privind nesoluționarea de către Comisie a unei plângeri în înțelesul articolului 226. La dezbaterile care au urmat au participat următoarele persoane, menționate în ordinea intervențiilor: dl Marcin LIBICKI, deputat european, președintele Comisiei pentru petiții, dl Manolis MAVROMMATIS, deputat european, dl David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european, dl Proinsias DE ROSSA, deputat european, și dna Maria PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, deputată europeană.

23 octombrie: Întâlnire cu dl Gregorio GARZÓN CLARIANA.

14 noiembrie: Dineu organizat de Ombudsmanul European în onoarea biroului și coordonatorilor Comisiei pentru petiții. La dineu au participat dl Marcin LIBICKI, deputat european, președintele comisiei, Sir Robert ATKINS, deputat european, dna Alexandra DOBOLYI, deputată europeană, dna Diana WALLIS, deputată europeană, dl David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european, și dl David LOWE, șeful secretariatului Comisiei pentru petiții.

15 noiembrie: Discurs susținut în fața „Grupului Kangaroo” al deputaților europeni pe tema „Empowering citizens — The role of the European Ombudsman” (Consolidarea puterii cetățenilor: rolul Ombudsmanului European). Reuniunea a fost prezidată de Sir Robert ATKINS, deputat european.

16 noiembrie: Prezentarea *Raportului anual 2005* la sesiunea plenară a Parlamentului European (a se vedea secțiunea 6.1).

4.2 COMISIA EUROPEANĂ

12 ianuarie: Întâlnire cu dl Siim KALLAS, vicepreședintele Comisiei Europene responsabil pentru Afaceri administrative, audit și luptă antifraudă.

12 ianuarie: Întâlnire cu dna Catherine DAY, secretar general al Comisiei Europene.

14 martie: Întâlnire cu dna Margot WALLSTRÖM, vicepreședintă a Comisiei Europene responsabilă pentru Relațiile cu instituțiile și comunicarea.

30 martie: Întâlnire cu dl Peter GALEZOWSKI, în calitate de mediator intern al Comisiei Europene.

30 martie: Prezentare susținută în fața personalului Comisiei Europene din Luxemburg asupra rolului Ombudsman European.

16 mai: Întâlnire cu dl Janez POTOČNIK, comisar european pentru Știință și cercetare.

16 mai: Întâlnire cu dl Stavros DIMAS, comisar european pentru Mediu.

17 mai: Întâlnire cu dl Vladimír ŠPIDLA, comisar european pentru Ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și șanse egale.

6 iunie: Întâlnire cu dna Margot WALLSTRÖM și dna Catherine DAY.

6 iunie: Prezentare susținută în fața personalului Comisiei responsabil pentru coordonarea anchetelor Ombudsmanului.

4 iulie: Întâlnire cu dl Charlie McCREEVY, comisar european pentru Piața internă și servicii.

4 iulie: Întâlnire cu dl Giuseppe MASSANGIOLI, Director al Comisiei Europene responsabil pentru relațiile cu Ombudsmanul European, și dl Andrea PIERUCCI, șef de unitate.

26 septembrie: Întâlnire cu dl Ján FIGEĽ, comisar european pentru Educație, formare și cultură.

26 septembrie: Întâlnire cu dl Joaquín ALMUNIA, comisar european pentru Afaceri economice și monetare.

26 septembrie: Întâlnire cu dl Markos KYPRIANOU, comisar european pentru Sănătate.

27 septembrie: Întâlnire cu dna Margot WALLSTRÖM.

16 noiembrie: Întâlnire cu dl Olli REHN, comisar european pentru Extindere.

13 decembrie: Întâlnire cu dna Benita FERRERO-WALDNER, comisar european pentru Relații externe și politica europeană de vecinătate.

13 decembrie: Prezentarea susținută de către dna Margot WALLSTRÖM în fața personalului Ombudsmanului European. Prezentarea vicepreședintei Comisiei a abordat temele comunicării, tratării plângerilor și Tratatului constituțional.

4.3 ALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME

12 ianuarie: Întâlnire cu ambasadorul Nicholas EMILIOU, reprezentantul permanent al Ciprului la Uniunea Europeană.

12 ianuarie: Întâlnirea cu ambasadorul Vassilis KASKARELIS, reprezentantul permanent al Greciei la Uniunea Europeană.

6 martie: Întâlnire cu Președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene, dl Vassilios SKOURIS.

6 martie: Dejun de lucru cu președintele Curții de Prima Instanță, dl Bo VESTERDORF, dl Jörg PIRRUNG și dl Marc JAEGER, președinții camerelor, și dl Emmanuel COULON, grefier.

6 martie: Întâlnire cu președintele Tribunalului Funcției Publice, dl Paul J. MAHONEY, și dl Horstpeter KREPPEL, dna Irena BORUTA, dl Sean VAN RAEPENBUSCH și dl Stéphane GERVASONI, membri ai Tribunalului, și dna Waltraud HAKENBERG, grefier.

6 martie: Întâlnire cu dl Hubert WEBER, președintele Curții Europene de Conturi.

6 martie: Întâlnire cu dl Philippe MAYSTADT, președintele Băncii Europene de Investiții, și dl Eberhard UHLMANN, secretar general.

30 martie: Prezentare privind rolul Ombudsmanului European susținută în fața adunării comitetelor de personal ale agențiilor europene.

15 iunie: Întâlnire cu dna Vicky VOULGARAKI, reprezentanta permanentă a Regatului Unit la Uniunea Europeană.

14 septembrie: Prezentare susținută în fața personalului Băncii Europene de Investiții pe tema „The role of the European Ombudsman and the EIB” (Rolul Ombudsmanului European și BEI).

26 septembrie: Întâlnire cu ambasadoarea Nina VASKUNLAHTI, reprezentanta permanentă adjuncă a Finlandei la Uniunea Europeană.

6 octombrie: Întâlnire cu dl Richard ZINK, Directorul Agenției Europene pentru Reconstrucție, și cu membrii personalului agenției din Salonic, Grecia.

6 octombrie: Întâlnire cu dna Aviana BULGARELLI, directoarea Centrului European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale (CEDEFOP), și cu membrii personalului agenției din Salonic, Grecia.

30 noiembrie: Semnarea Memorandumului de înțelegere cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, dl Peter HUSTINX.

30 noiembrie: Semnarea unui acord de cooperare cu Guvernul Spaniei pentru permisiunea de utilizare a limbilor co-oficiale din Spania, limbile bască, catalană/valenciană și galiciană, în plângerile adresate Ombudsmanului European. Reprezentantul permanent al Spaniei la UE, ambasadorul Carlos BASTARRECHE SAGÜES, a semnat acordul în numele Guvernului Spaniei.

5 RELAȚIILE CU ALȚI OMBUDSMANI ȘI ORGANISME SIMILARE

Ombudsmanul European cooperează strâns cu omologii săi la nivel național și regional pentru a asigura tratarea eficientă a plângerilor cetățenilor. Acest capitol începe cu o prezentare generală a activităților Rețelei europene a ombudsmanilor în 2006. Continuă cu evidențierea gamei ample de conferințe și întâlniri la care au participat Ombudsmanul și personalul său în vederea promovării instituției Ombudsmanului în întreaga Uniune și în afara ei. Capitolul se încheie cu o enumerare a întâlnirilor bilaterale care s-au desfășurat pe parcursul anului.

5.1 REȚEAUA EUROPEANĂ A OMBUDSMANILOR

Rețeaua europeană a ombudsmanilor constă din aproape 90 de oficii în 31 de state europene. În cadrul Uniunii, cuprinde ombudsmanii și alte organisme similare la nivel european, național și regional, în timp ce la nivel național, include, de asemenea, Norvegia, Islanda și țările candidate la UE. Fiecare ombudsman național și organism similar din statele membre ale UE, precum și din Norvegia și Islanda a desemnat un ofițer de legătură ca persoană de contact cu ceilalți membri ai rețelei.

Rețeaua a fost creată în 1996 și s-a dezvoltat constant devenind un puternic instrument de colaborare pentru ombudsmani și personalul lor, servind ca mecanism eficient de cooperare în soluționarea cazurilor. Este de importanță deosebită pentru Ombudsmanul European pentru că îi permite să trateze prompt și eficient plângerile care nu intră sub incidența mandatului său. Experiența și cele mai bune practici sunt împărtășite prin intermediul seminariilor și întâlnirilor, un buletin informativ periodic, un forum electronic de discuții și un serviciu electronic de presă zilnic. Vizitele Ombudsmanului European organizate de ombudsmanii din statele membre și din statele aderente s-au dovedit a fi, de asemenea, extrem de eficiente în dezvoltarea rețelei. Secțiunea 5.1 se încheie, prin urmare, cu menționarea pe scurt a vizitelor de informare ale Ombudsmanului în 2006. Aceste vizite sunt prezentate mai detaliat în secțiunea 6.2.

Toate activitățile descrise mai jos sunt importante pentru susținerea ombudsmanilor în îndeplinirea funcției lor de garantare a aplicării corecte a dreptului comunitar în întreaga Uniune. Acesta reprezintă un fapt vital, dacă cetățenii doresc să beneficieze pe deplin de drepturile de care dispun în conformitate cu legislația comunitară. Prin urmare, Ombudsmanul European consideră aceasta drept prioritate specială și acordă resurse considerabile pentru dezvoltarea rețelei.

Seminarii

Cel de-al cincilea seminar al ombudsmanilor regionali din statele membre ale UE

Seminarii pentru ombudsmanii naționali și regionali se desfășoară din doi în doi ani și sunt organizate de Ombudsmanul European împreună cu un omolog al său la nivel național sau regional. Cel de-al cincilea seminar al ombudsmanilor regionali ai statelor membre ale UE, organizat de ombudsmanul guvernului local din Anglia, dl Tony REDMOND, împreună cu Ombudsmanul European, a avut loc la Londra între 19 și 21 noiembrie 2006.

Aceasta a fost prima dată când Ombudsmanul European s-a implicat profund în organizarea unui seminar al ombudsmanilor regionali și a reprezentat o experiență pozitivă. În jur de 80 de participanți, din fiecare din cele șase țări în care există ombudsmani la nivel regional, și anume Belgia, Germania, Spania, Italia, Austria și Regatul Unit, au participat la manifestare.

Tema seminarului din 2006 a fost „Working together to promote good administration and defend citizens' rights in the EU” (Colaborare pentru promovarea bunei administrări și apărarea drepturilor cetățenilor în UE). Programul a inclus sesiuni privind dreptul UE, promovarea bunei administrări, soluționarea plângerilor și colaborarea între ombudsmani.

Seminarul a fost deschis de către co-organizatori, dl Tony REDMOND și dl DIAMANDOUROS, alături de primul vicepreședinte al Comitetului Regiunilor al UE, dl Luc VAN DEN BRANDE, și de secretarul permanent al Departamentului pentru Comunități și Guverne Locale din Regatul Unit, dl Peter HOUSDEN.

DI Tony Redmond,
Ombudsman al guvernului
local din Anglia.

Dna Alice Brown,
Ombudsman al serviciilor
publice din Scoția.

DI Felix Dünser,
Ombudsman al Vorarlberg,
Austria.

Doamna Anne SEEX, ombudsman al guvernului local din Anglia, a prezidat sesiunea 1 intitulată „The implementation of EU law in the Member States” (Aplicarea dreptului comunitar în statele membre). Această sesiune a cuprins prezentarea intitulată „Free movement of persons” (Libera circulație a persoanelor) susținută de profesorul Elspeth GUILD, Profesor de Drept al migrației la Universitatea Radboud din Nijmegen, și prezentarea „Sharing knowledge through the European Network of Ombudsman” (Schimbul de cunoștințe prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor) de dl Ian HARDEN, secretar general al oficiului Ombudsmanului European.

DI Bernard Hubeau,
Ombudsman al Flandrei,
Belgia.

Dna María Jesús Aranda
Lasheras, Ombudsman al
Navarrei, Spania.

DI Silvano Micele,
Ombudsman al regiunii
Basilicata, Italia.

Domnul Silvano MICELE, ombudsman de Basilicata, și dl Bernard HUBEAU, ombudsman flamand, au prezidat sesiunea 2, intitulată „The proactive work of ombudsman — Promoting good administration” (Activitatea proactivă a ombudsmanilor: promovarea bunei administrări). Această sesiune a cuprins șase prezentări pe următoarele teme: „Disseminating good practice, adding value” (Diseminarea bunelor practici, crearea de valoare adăugată) susținută de dl Tony

REDMOND, ombudsman al guvernului local din Anglia, „Promoting constructive relations with the administration” (Promovarea relațiilor constructive cu administrația) susținută de dl Frédéric BOVESSE, ombudsman de Wallonia, „Reporting mechanisms” (Mecanisme de raportare) susținută de dna Alice BROWN, ombudsman al Funcției Publice din Scoția, „Improving access for the citizen” (Îmbunătățirea accesului cetățenilor) susținută de dl Ullrich GALLE, ombudsman de Renania-Palatinat, „Working with the citizen to promote good administration” (Conlucrarea cu cetățenii pentru promovarea bunei administrări) susținută de dl Felix DÜNSER, ombudsman de Vorarlberg, și „Codes of good administrative behaviour” (Coduri de bună conduită administrativă) susținută de dna María JESÚS ARANDA LASHERAS, ombudsman de Navarra.

Sesiunea 3 intitulată „The reactive work of ombudsman – Complaint-handling” (Rolul reactiv al ombudsmanilor: tratarea plângerilor) a fost prezidată de dl Alexander KÖNIG, președintele Comisiei pentru petiții din Bavaria. Această sesiune a inclus următoarele prezentări: „Dealing with complaints from vulnerable groups in society” (Tratarea plângerilor provenite de la grupurile vulnerabile ale societății) susținută de dna Caterina DOLCHER, Ombudsman de Friuli-Venezia Giulia, „Upholding children’s rights” (Protecția drepturilor copilului) susținută de dl Roger MORGAN, Director privind Drepturile copilului, și „Dealing with persistent and vexatious complainants” (Tratarea plângerilor persistente și abuzive) susținută de dl Jerry WHITE, ombudsman al guvernului local din Anglia.

Dl Jerry White, Ombudsman al guvernului local din Anglia, dl Roger Morgan, director responsabil cu drepturilor copilului în Regatul Unit, dl Alexander König, președintele Comisiei pentru petiții din Bavaria, Germania, și dna Caterina Dolcher, Ombudsman al regiunii Friuli-Venezia Giulia, Italia.

Sesiunea finală, intitulată „Moving forward together” (Avansând împreună) a constat din prezentarea susținută de Ombudsmanul European pe tema „Working together through the European Network of Ombudsman” (Colaborare prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor). Această sesiune finală, prezidată de dl Rafael RIBÓ I MASSÓ, ombudsman de Catalonia, a permis un schimb de opinii cu privire la funcționarea rețelei și a modului în care ombudsmanii regionali se pot implica mai mult în această activitate.

Dl Tom Frawley, Ombudsman parlamentar al Irlandei de Nord și comisar pentru plângeri.

Printre momentele memorabile ale seminarului se numără alocuțiunea rostită după dineul oficial de către dl Tom FRAWLEY, ombudsman parlamentar al Irlandei de Nord și comisar pe probleme de plângeri, care a abordat chestiuni importante pentru ombudsmani inclusiv etica, responsabilitatea și accesibilitatea.

Reacția după seminarului a fost pozitivă. Ombudsmanul speră că un seminar cu același succes se va desfășura în Germania sau Austria în 2008.

Seminarul funcționarilor de legătură 2006

Cel de-al cincilea seminar al funcționarilor de legătură ai Rețelei europene a ombudsmanilor a avut loc în perioada 18 - 20 iunie 2006 la Strasbourg. Denumit „Upholding fundamental rights — Sharing best practice” (Susținerea drepturilor fundamentale: schimb de cele mai bune practici) seminarul a vizat să devină un forum pentru schimbul de opinii între funcționarii de legătură cu privire la cele mai bune practici în cadrul instituțiilor lor, precum și pentru a încuraja dezbaterile privind activitatea lor de promovare a drepturilor fundamentale. Seminarul a oferit în același timp funcționarilor de legătură posibilitatea de a dezbate funcționarea rețelei și de a sugera noi modalități de îmbunătățire a acesteia. În total, 28 de participanți din 26 de țări europene au luat parte la seminar, inclusiv, pentru prima dată, reprezentanți ai instituțiilor naționale și regionale similare Ombudsmanului din Bulgaria, Croația și România.

Participanții la al cincilea seminar al ofițerilor de legătură ai Rețelei Europene a Ombudsmenilor. Strasbourg, Franța, 18-20 iunie 2006.

Dezbaterile din prima zi a seminarului s-au concentrat pe îmbunătățirea modului de tratare a plângerilor, promovarea bunei administrări, întărirea cooperării prin intermediul rețelei și evaluarea gradului de satisfacție a reclamanților.

DI Hans Gammeltoft-Hansen, Ombudsman parlamentar al Danemarcei, adresându-se la al cincilea seminar al ofițerilor de legătură ai Rețelei Europene a Ombudsmenilor. Strasbourg, Franța, 18-20 iunie 2006.

Seara, participanții s-au întâlnit la un dineu în centrul Strasbourgului unde au auzit un discurs al celui mai venerabil ombudsman național al Uniunii, dl Hans GAMMELTOFT-HANSEN, care și-a descris experiența de aproape douăzeci de ani ca ombudsman danez, punând accent în special pe activitatea sa de promovare și apărare a drepturilor fundamentale.

În a doua zi a întâlnirii, s-a acordat prioritate unei teme care a fost ridicată de un număr de funcționari de legătură drept chestiune care merită explorată împreună, și anume apărarea drepturilor fundamentale, și, mai ales, dreptul la libertatea de informare, libertatea de exprimare și tratamentul egal.

Seminarul a avut o agendă bogată și variată, care a determinat discuții aprinse. El a confirmat importanța întâlnirii la fiecare doi ani pentru a schimba opinii și a realiza contacte cu alți funcționari de legătură din rețea și este de bun augur pentru viitor.

Cooperarea la tratarea cazurilor

Omologii naționali și regionali ai Ombudsmanului din statele membre sunt competenți să abordeze multe din plângerile care nu sunt de competența Ombudsmanului European, deoarece nu sunt depuse împotriva unei instituții sau unui organism comunitar. În 2006, Ombudsmanul a recomandat unor 828 de reclamanti să se adreseze unui ombudsman național sau regional și a transferat ombudsmanului competent 363 de plângeri, din care 270 pe aceeași temă. Exemple ale acestor plângeri sunt prezentate în secțiunea 2.5 din prezentul raport.

Pe lângă schimbul constant de informații prin intermediul rețelei, există o procedură specială prin care omologii naționali și regionali ai ombudsmanului pot cere răspunsul în scris la cererile de informații privind dreptul comunitar și interpretarea acestuia, inclusiv în cadrul abordării unor cazuri specifice. Ombudsmanul European fie oferă răspunsul în mod direct, fie, dacă este necesar, transmite cererea către o altă instituție sau alt organism al UE pentru răspuns. În 2006, au fost primite două astfel de cereri noi de informații, una de la un ombudsman național, iar cealaltă de la un ombudsman regional, iar trei, inclusiv două din 2005, au fost clasate. Detalii cu privire la cererile de informații sunt prezentate în capitolul 3.

Ombudsmanii europeni — Buletin informativ

Ombudsmanii europeni — Buletin informativ abordează activitatea membrilor Rețelei europene a ombudsmanilor și a calității mai ample a regiunii europene de membră a Institutului Internațional al Ombudsmanului (IOI). Realizată în limbile engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă, se adresează la peste 400 de oficii la nivel european, național, regional și local. Buletinul informativ este publicat de Ombudsmanul European de două ori pe an: în aprilie și octombrie.

Buletinul informativ s-a dovedit a fi un forum extrem de valoros pentru schimbul de informații referitoare la dreptul comunitar și la cele mai bune practici. În 2006, cele două ediții au abordat o gamă largă de teme, inclusiv articole privind supremația dreptului UE, recunoașterea reciprocă a calificărilor în UE, legislația europeană în materie de mediu și accesul la informații despre mediu, rolul ombudsmanilor în supravegherea închisorilor, accesul universal la internetul de bandă largă, discriminarea în materie de acces la muncă, libertatea de exprimare, drepturile copilului, precum și probleme de migrație și azil.

Instrumente electronice de comunicare

În noiembrie 2000, Ombudsmanul a lansat o dezbatere pe internet și un forum de partajare a documentelor pentru ombudsmani și personalul lor din Europa. Peste 230 de persoane au acces la forum, care oferă posibilitatea unei cooperări zilnice dintre și între oficii.

Cea mai populară parte a forumului este serviciul *Ombudsman Daily News*, care este publicat în fiecare zi lucrătoare și conține știri primite de la oficiile ombudsmanilor, precum și din Uniunea Europeană. Aproape toate oficiile omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din întreaga Europă contribuie la *Ombudsman Daily News* și îl consultă cu regularitate.

În 2006, forumul de discuții, a continuat să reprezinte o modalitate folositoare pentru oficiile ombudsmanilor de partajare a informațiilor prin întrebări și răspunsuri. Câteva dezbateri majore au fost inițiate în acest mod. Ele au abordat chestiuni diverse, cum ar fi monitorizarea independentă a închisorilor, statutul de rezident permanent pentru copiii imigranților născuți în UE, combaterea discriminării și promovarea tratamentului egal și dreptul de a vota la alegerile locale din UE.

Conținutul dezbaterilor de pe forum include o listă demnă oficială a omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din statele membre ale UE, Norvegia, Islanda și statele candidate la UE. Lista este actualizată atunci când coordonatele oficiului ombudsmanului se modifică și constituie, prin urmare, o resursă indispensabilă pentru ombudsmanii din întreaga Europă.

Vizite de informare

În cursul anului 2006, Ombudsmanul European a făcut vizite omologilor din Luxemburg (martie), Spania (mai), Irlanda de Nord (noiembrie) și Bulgaria (noiembrie). Aceste vizite au constituit o șansă excelentă de intensificare a relațiilor de lucru în cadrul Rețelei europene a ombudsmanilor și de sensibilizare față de reparațiile extrajudiciare prin intermediul instituției ombudsmanului. Aceste vizite sunt prezentate în detaliu în secțiunea 6.2.

5.2 ALTE SEMINARII ȘI CONFERINȚE ALE OMBUDSMANULUI

Eforturile Ombudsmanului European de a colabora cu omologii săi depășesc activitățile Rețelei europene a ombudsmanilor. Ombudsmanul este un membru activ al unei multitudini de organizații ale ombudsmanilor și participă cu regularitate la conferințe și seminarii pe care acestea le organizează. Prezenta secțiune oferă o prezentare generală a participării Ombudsmanului și personalului său la astfel de manifestări în 2006.

Conferința omologilor Ombudsmanului din statele membre ale Organizației cooperării economice a Mării Negre, Istanbul, Turcia

La 26 aprilie, Ombudsmanul European a participat la conferința omologilor Ombudsmanului din statele membre ale Organizației cooperării economice a Mării Negre (OCEMN) intitulată „The role of ombudsman institutions in consolidating democracy” (Rolul instituției ombudsmanului în consolidarea democrației). Manifestarea a fost organizată de Adunarea parlamentară a OCEMN și s-a desfășurat la Istanbul, Turcia. Domnul DIAMANDOUROS a vorbit despre „The ombudsman institution in the rule of law — Challenges and perspectives” (Instituția ombudsmanului în statul de drept: provocări și perspective). Printre participanții la seminar s-au numărat omologii Ombudsmanului din statele membre ale OCEMN. Proiectul de lege privind instituția ombudsmanului din Turcia a fost, de asemenea, dezbătut în cadrul seminarului, iar dl Süleyman DEMIREL, fost președinte al Turciei, a rostit o alocuțiune importantă.

Reuniunea și adunarea generală pentru regiunea Europa a Institutului Internațional al Ombudsmanului (IOI), Viena, Austria

Între 11 și 13 iunie, dl DIAMANDOUROS a participat la reuniunea și adunarea generală pentru regiunea Europa a IOI, care a avut loc la Parlamentul Austriei la Viena. La 12 iunie, dl DIAMANDOUROS a îndeplinit funcția de raportor pentru Grupul de lucru 1, care a examinat relația dintre ombudsmani și instanțe. Alte teme dezbătute în cadrul conferinței au fost „The competence of European ombudspersons” (Competența ombudsmanilor europeni), „The implementation of human rights in Europe” (Aplicarea drepturilor omului în Europa) și „The implementation of human rights and the role of ombudspersons” (Aplicarea drepturilor omului și rolul ombudsmanilor).

Ombudsmanul ca instituție de reformă administrativă, Ohrid, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

Între 14 și 16 septembrie, a avut loc la Ohrid, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, o conferință intitulată „The ombudsman as an institution of administrative reform” (Ombudsmanul ca instituție de reformă administrativă). Conferința a fost organizată ca parte a proiectului Eunomia al ombudsmanului din Grecia în colaborare cu ombudsmanul de Catalonia și ombudsmanul din Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei. A constituit un seminar de consolidare a capacităților pentru instituțiile ombudsmanului din Europa de Sud-Est. La conferință au participat aproape 60 de persoane. Ombudsmanul European a fost reprezentat la conferință de dl Gerhard GRILL, consilier juridic principal al oficiului Ombudsmanului, care a susținut o prezentare privind Codului european de bună conduită administrativă.

Conferința internațională privind „Activitatea Ombudsmanului în favoarea copiilor”, Atena, Grecia

Pe 29 și 30 septembrie, Ombudsmanul a participat la Atena, Grecia, la o conferință internațională denumită „Ombudswork for Children” (Activitatea Ombudsmanului în favoarea copiilor). Conferința a fost organizată împreună cu comisarul pentru Drepturile omului al Consiliului Europei, dl Thomas HAMMARBERG, ombudsmanul pentru Drepturile omului din Federația Rusă, dl Vladimir LUKIN, și ombudsmanul din Grecia, dl Yiorgos KAMINIS. Dl DIAMANDOUROS sa rostit alocuțiunea „Establishing independent offices for children’s rights — The different models” (Crearea unor oficii independente pentru drepturile copilului: diferite modele).

Instituția ombudsmanului în Italia și Europa, Florența, Italia

La 16 octombrie, dl DIAMANDOUROS s-a adresat în cadrul unei conferințe din Florența denumită „Ombudsmanship in Italy and Europe” (Instituția ombudsmanului în Italia și Europa) unde a prezentat perspectiva Ombudsmanului European asupra eforturilor Italiei de a crea o instituție a ombudsmanului la nivel național. Manifestarea a avut loc la auditoriul Parlamentului regiunii Toscanei. Conferința a fost organizată de ombudsmanul regional al Toscanei, dl Giorgio MORALES.

Conferința privind dreptul de a adresa petiții și plângeri, Bremen, Germania

La 21 noiembrie, *Landesverband Bremen* al Europa-Union și *Vereinigung zur Förderung des Petitionsrechts in der Demokratie e.V.* au organizat o conferință la Bremen privind dreptul de a adresa petiții Parlamentului European și dreptul de a înainta plângeri Ombudsmanului European. Aproximativ 50 de persoane, inclusiv, președintele și membrii *Bremische Bürgerschaft* (Parlamentul landului Bremen), judecători și un reprezentant al Comisiei pentru petiții a *Bundestagului*, au participat la conferință. Oficiul Ombudsmanului European a fost reprezentat de dl Gerhard GRILL, consilier juridic principal, care, în principala prezentare a serii, a descris rolul și activitatea Ombudsmanului European.

Seminarul internațional privind discriminarea, Ljubljana, Slovenia

La 8 decembrie, Ombudsmanul a participat la un seminar internațional denumit „Let’s face discrimination” (Să facem față discriminării), desfășurat la Ljubljana, Slovenia. Seminarul a fost organizat de ombudsmanul sloven pentru drepturile omului, dl Matjaz HANZEK, și de Institutul Ludwig Boltzmann pentru drepturile omului din Austria. Domnul DIAMANDOUROS a ținut discursul „The role of the European Ombudsman in combating discrimination” (Rolul Ombudsmanului European în combaterea discriminării). După conferință, Ombudsmanul s-a întâlnit cu președintele Curții Constituționale, dl Janez CEBULJ și colegi ai acestuia și au schimbat opinii cu privire la instituțiile respective și rolul lor.

5.3 ALTE MANIFESTĂRI CU OMBUDSMANII ȘI PERSONALUL ACESTORA

Întâlniri bilaterale cu omologii Ombudsmanului

În 2006 au existat multe contacte multiple bilaterale dintre Ombudsmanul European și omologii Ombudsmanului din Europa și din alte regiuni, care au fost organizate în vederea promovării instituției ombudsmanului, dezbaterii relațiilor interinstituționale și schimbului de cele mai bune practici:

La 24 ianuarie la Strasbourg și 23 martie la Paris, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu dl Jean-Paul DELEVOYE, ombudsmanul francez. Discuțiile lor au privit activitatea ombudsmanilor referitoare la drepturile fundamentale în UE și planurile pentru cel de-al șaselea seminar al ombudsmanilor naționali din statele membre UE și statele candidate, care va fi găzduit de cele două instituții în toamna anului 2007 la Strasbourg.

La 15 februarie, dl Alex BRENNINKMEIJER, ombudsmanul din Țările de Jos, a făcut o vizită dlui DIAMANDOUROS la Strasbourg pentru a discuta chestiuni de interes comun.

La 17 martie, ombudsmanul Corporației Internet pentru Alocarea de Nume și Numere (ICANN), dl Frank FOWLIE, a făcut o vizită la oficiul Ombudsmanului European de la Bruxelles. În timpul vizitei, a schimbat opinii cu dl DIAMANDOUROS prin videoconferință.

La 20 martie, dl Giorgio MORALES, ombudsman regional din Toscana, Italia, s-a întâlnit cu dl DIAMANDOUROS la Strasbourg.

La 28 martie, Ombudsmanul a avut o întâlnire la Strasbourg cu ombudsmanul nou ales al Poloniei, dl Janusz KOCHANOWSKI.

La 30 martie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire la Bruxelles cu dna Emily O'REILLY, ombudsmanul Irlandei.

La 12 aprilie, 3 iulie și 20 septembrie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire prin videoconferință cu dl Tony REDMOND, ombudsman al guvernului local din Anglia, pentru a pregăti cel de-al cincilea seminar al ombudsmanilor regionali din statele membre ale UE, pe care l-au găzduit împreună la Londra în perioada 19 - 21 noiembrie.

La 12 iulie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire cu Președintele Comisiei pentru petiții a Parlamentului European, dl Marcin LIBICKI, deputat european, și cu ombudsmanul polonez, dl Janusz KOCHANOWSKI, la Poznan, Polonia.

La 30 septembrie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire cu dl Yiorgos KAMINIS, ombudsmanul grec, la Atena, Grecia.

La 2 octombrie, dl DIAMANDOUROS a vorbit personalului ombudsmanului grec despre activitatea sa ca Ombudsman European.

La 8 noiembrie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire cu dna Emily O'REILLY, ombudsmanul Irlandei, la Dublin.

La 18 decembrie, dl DIAMANDOUROS a vorbit la lansarea ziarului personalului ombudsmanului grec la Atena, Grecia.

Întâlniri la care au participat membri ai personalului

Un număr de întâlniri au avut loc la nivel de personal al Ombudsmanului:

La 5 decembrie, asistentul Ombudsmanului, dl Nicholas CATEPHORES, a avut o întâlnire cu dl Bruce BARBOUR și dl Chris WHEELER, ombudsman, respectiv ombudsman adjunct din New South Wales.

La 8 decembrie, dl Nicholas CATEPHORES a avut o întâlnire cu dl John McMILLAN, ombudsman al Commonwealth-ului Australiei.

6 COMUNICĂRI

Activitatea centrală a funcției Ombudsmanului este aceea de a fi aproape de cetățeni. Eforturile de difuzare a informațiilor referitoare la dreptul de a înainta plângeri cu privire la administrarea defectuoasă au fost și mai mult intensificate în 2006. Au fost susținute aproximativ 120 de prezentări de către Ombudsman și personalul acestuia în cadrul conferințelor, seminariilor, și reuniunilor care au avut loc pe parcursul anului. Vizitele Ombudsmanului în Luxemburg, Spania, Irlanda de Nord și Bulgaria i-au oferit oportunitatea suplimentară de a sensibiliza cetățenii acestor țări față de activitatea instituției Ombudsmanului.

Capitolul de față detaliază activitățile Ombudsmanului European în domeniul comunicării în 2006. Capitolul debutează cu prezentarea evenimentelor esențiale ale anului, urmată de vizitele de informare ale Ombudsmanului, participarea la manifestări și conferințe, relațiile cu mass-media, publicații și comunicări electronice.

6.1 EVENIMENTELE ESENȚIALE ALE ANULUI

RAPORTUL ANUAL 2005

Raportul anual reprezintă cea mai importantă publicație a Ombudsmanului. Acesta conține o prezentare generală a activităților de tratare a plângerilor dintr-un anumit an, face o trecere în revistă a eforturilor depuse pentru sensibilizarea față de activitatea sa și explică modul în care au fost utilizate resursele care i-au fost puse la dispoziție. Raportul este de interes pentru o gamă largă de grupuri și persoane particulare la multiple niveluri: omologi, politicieni, funcționari publici, profesioniști, universitari, grupuri de interese, organizații neguvernamentale, jurnaliști și cetățeni la nivel european, național, regional și local.

DI Diamandouros prezintă cel de-al treilea Raport anual dlui Josep Borrell Fontelles, Președintele Parlamentului European. Strasbourg, Franța, 14 martie 2006.

Domnul DIAMANDOUROS a prezentat raportul dlui Josep BORRELL FONTELLES, deputat european, președintele Parlamentului European, la 14 martie 2006, iar Comisiei pentru petiții a Parlamentului, la 3 mai. Ultima întâlnire a oferit Ombudsmanului posibilitatea de a prezenta rezultatele obținute în anul respectiv și de a face schimb de idei și inițiative de perspectivă cu membrii comisiei.

DI Andreas SCHWAB, deputat european, a redactat Raportul comisiei privind activitățile Ombudsmanului pe 2005. La 16 noiembrie, sesiunea plenară a Parlamentului a dezbătut raportul dlui SCHWAB, în prezența dlui DIAMANDOUROS, a vicepreședintei Comisiei Europene, dna Margot WALLSTRÖM, și, în ordinea intervențiilor, a dlui Andreas SCHWAB, deputat european, a dlui Manolis MAVROMMATIS, deputat european, a dlui Proinsias DE ROSSA, deputat european, a dnei Diana WALLIS, deputată europeană, a dlui David HAMMERSTEIN MINTZ, deputat european, a dlui Willy MEYER PLEITE, deputat european, a președintelui Comisiei pentru petiții a Parlamentului, dl Marcin LIBICKI, deputat european, a dlui Witold TOMCZAK, deputat european, a lui Sir Robert ATKINS, deputat european, a dnei Inés AYALA SENDER, deputată europeană, a dnei Mairead McGUINNESS, deputată europeană, a dlui Thijs BERMAN, deputat european, a dlui Richard SEEGER, deputat european, a dnei Lidia Joanna GERINGER DE OEDENBERG, deputată europeană, a dnei Marie PANAYOTOPOULOS-CASSIOTOU, deputată europeană, și a dlui András GYÜRK, deputat european. Ulterior, sesiunea plenară a Parlamentului a adoptat o rezoluție pe baza raportului dlui SCHWAB, declarându-și satisfacția pentru imaginea publică a Ombudsmanului și salutând cooperarea constructivă dintre Ombudsman și instituții.

La 24 aprilie, Ombudsmanul a prezentat raportul său către presă în cadrul unei conferințe de presă. Cei peste 50 de jurnaliști prezenți la eveniment i-au oferit posibilitatea de sublinia cele mai importante rezultate ale anchetelor sale din 2005.

ZILELE DESCHISE

La 30 aprilie și 1 mai la Strasbourg, și 6 mai la Bruxelles, oficiul Ombudsmanului a participat la manifestarea Zilelor deschise organizată de Parlamentul European. Au fost distribuite vizitatorilor materiale cu privire la activitatea Ombudsmanului în 25 de limbi, alături de o gamă diversificată de materiale promoționale. Membrii personalului său au fost prezenți pe toată durata celor trei zile pentru a răspunde întrebărilor. Mai mult de 35 000 de oameni au vizitat Parlamentul pe durata Zilelor deschise.

Cetățeni vizitând biroului Ombudsmanului cu ocazia Zilei porților deschise de la Strasbourg, Franța, 1 mai 2006.

6.2 VIZITE DE INFORMARE

Pentru sensibilizarea cetățenilor față de dreptul lor de a înainta plângeri Ombudsmanului European și pentru a intensifica în continuare relațiile de lucru cu omologii săi de la nivel național și regional, Ombudsmanul a lansat un program intensiv de vizite de informare în statele membre și statele candidate în 2003. Aceste vizite s-au desfășurat într-un ritm rapid. Pe durata fiecărei vizite a Ombudsmanului, omologii săi din statele membre și statele candidate organizează programe de activități și întâlniri, deseori însoțind Ombudsmanul pe parcursul vizitei. Prezența ambilor ombudsmeni la aceste manifestări este extrem de benefică pentru cetățeni, deoarece permite o mai bună înțelegere și apreciere a rolurilor și competențelor omologilor naționali ai Ombudsmanului și ale Ombudsmanului European, și trezirea interesului pentru drepturile care derivă din cetățenie nu numai în statul de origine, ci și în cadrul UE.

În 2006, Ombudsmanul a efectuat vizite de informare în Luxemburg, Spania, Irlanda de Nord și Bulgaria, având întâlniri cu parlamentari, judecători, funcționari publici, comunitatea academică, potențiali reclamanți și alți cetățeni. Secțiunea de mai jos conține o prezentare generală a gamei variate a întâlnirilor care s-au desfășurat pe parcursul acestor patru vizite; sunt enumerați interlocutorii cheie și sunt menționate numeroasele prezentări care au fost susținute. Activitățile de presă care au avut loc ca parte a vizitelor de informare sunt prezentate în secțiunea 6.4 a raportului.

LUXEMBURG

Între 6 și 8 martie, Ombudsmanul European a efectuat o vizita la Luxemburg. Biroul Ombudsmanului din Luxemburg a organizat vizita, stabilind o gamă largă de întâlniri care i-au permis Ombudsmanului European să sensibilizeze factorii de conducere la înalt nivel și funcționarii de stat, mass-media, organizațiile neguvernamentale și cetățenii interesați față de rolul său.

© Curtea Palatului Ducal / fotografie Carlo Hommel

DI Diamandouros împreună cu Majestatea Sa, Marele Duce Henric și dl Marc Fischbach, Ombudsmanul național al Luxemburgului, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European la Luxemburg, 6-8 martie 2006.

În timpul vizitei, dl DIAMANDOUROS a avut ocazia de a purta discuții cu privire la activitatea sa sale cu Înălțimea sa Marele Duce HENRI, prim ministru al Luxemburgului, cu dl Jean-Claude JUNCKER și cu președintele Camerei Deputaților, dl Lucien WEILER. Aceste întâlniri s-au axat pe rolul Ombudsmanului European și al serviciilor pe care le oferă cetățenilor Luxemburgului. În cele două zile, dl DIAMANDOUROS a avut, de asemenea, întâlniri cu dl Laurent MOSAR,

vicepreședinte al Camerei Deputaților, cu dl Pierre MORES, președinte al Consiliului de Stat, și cu dl Claude WISELER, ministrul Funcției publice și reformei administrative.

Vizita a oferit o excelentă ocazie de a dezvolta relațiile cu ombudsmanul Luxemburgului, dl Marc FISCHBACH, și personalul acestuia. Pe lângă vizitele oficiale, pe parcursul cărora s-au purtat discuții despre funcțiile lor, ombudsmanii și personalul lor au avut multe ocazii de a schimba opinii într-un cadru neoficial.

Dl Marc Fischbach, Ombudsman național al Luxemburgului, dl Laurent Mosar, vicepreședintele Camerei Deputaților, dl Diamandouros, dl Pierre Mores, președintele Consiliului de Stat, și dl Claude Wiseler, ministrul serviciilor publice și al reformei administrative, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European la Luxemburg, 6-8 martie 2006.

Vizita de informare a inclus o întâlnire cu potențiali reclamanți și o conferință de presă cu participarea a aproximativ 15 jurnaliști. Aceste manifestări au fost organizate de șeful oficiului Parlamentului European din Luxemburg, dna Monique SCHUMACHER. La începutul vizitei sale, dl DIAMANDOUROS a avut ocazia de a avea o discuție cu privire la activitatea sa cu dna SCHUMACHER și cu șeful Reprezentanței Comisiei Europene, dl Ernst MOUTSCHEN.

SPANIA

Ombudsmanul European și-a continuat turneul vizitelor de informare cu o vizită în Spania între 8 și 10 mai. Ombudsmanul național al Spaniei, dl Enrique MÚGICA HERZOG, a găzduit vizita și l-a însoțit pe dl DIAMANDOUROS la majoritatea reuniunilor și manifestărilor organizate în cele trei zile.

Vizita i-a permis dlui DIAMANDOUROS să se adreseze unui public țintă esențial și să sublinieze importanța activității ombudsmanilor pe parcursul reuniunilor cu reprezentanți de nivel înalt din domeniul politic, judiciar și administrativ. În timpul vizitei el a avut o întâlnire cu Majestatea sa regele JUAN CARLOS, Alteța Sa regală Infanta CRISTINA, președintele Congresului Deputaților, dl Manuel MARÍN GONZÁLEZ, președintele Senatului, dl Francisco Javier ROJO GARCÍA, ministrul Afacerilor Externe și al Cooperării, dl Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBÉ, ministrul Administrației Publice, dl Jordi SEVILLA SEGURA, liderul opoziției, dl Mariano RAJOY BREY, președintele Consiliului general al Puterii Judiciare, dl Francisco José HERNANDO SANTIAGO, președintele Curții Constituționale, dna Emilia CASAS BAAMONDE, șeful Delegației Comisiei Europene din Spania, dl José Luis GONZÁLEZ VALLVÉ, și cu șeful Oficiului de Informații al Parlamentului European, dl Fernando CARBAJO.

De Ziua Europei (9 mai), Ombudsmanul European a participat la un eveniment organizat de Oficiul de Informații al Parlamentului European, a acordat un interviu unui program de televiziune denumit „Europa 2006” și a ținut o conferință de presă comună cu ombudsmanul spaniol.

© Ombudsmanul național al Spaniei

DI Diamandouros împreună cu Majestatea Sa, Regele Juan Carlos și dl Enrique Múgica Herzog, Ombudsman național al Spaniei, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European. Madrid, Spania, 8-10 mai 2006.

Ombudsmanul European, ombudsmanul spaniol și personalul acestora au profitat de ocazie pentru a consolida cooperarea dintre instituțiile lor prin schimburi de opinii, atât în cadru oficial, cât și neoficial pe teme de interes comun, inclusiv cele mai bune practici.

DI Diamandouros împreună cu dna Emilia Casas Baamonde, președinta Curții Constituționale, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European. Madrid, Spania, 8-10 mai 2006.

IRLANDA DE NORD

Între 8 și 10 noiembrie, Ombudsmanul a efectuat o vizita la Belfast ca parte a turneului de informare în statele membre ale UE. Oficiul ombudsmanului Irlandei de Nord a organizat vizita, printr-un program complet de întâlniri, prezentări și interviuri de presă pentru a contribui la sensibilizarea față de rolul Ombudsmanului European.

În timpul vizitei, dl DIAMANDOUROS a avut ocazia de a discuta pe baza activității sale cu Lordul șef al Justiției, Sir Brian KERR, șeful Funcției Publice din Irlanda de Nord, Sir Nigel HAMILTON, și cu ombudsmanul poliției, dna Nuala O'LOAN. El s-a întâlnit, de asemenea, cu șeful Comisiei pentru egalitatea de șanse, dl Bob COLLINS, șeful executiv al Consiliului pentru Relații între comunități, dl Duncan MORROW, și cu prorectorul Universității din Ulster, dl Richard BARNETT.

Purtătorul de cuvânt al Adunării Irlandei de Nord, dna Eileen BELL, a organizat un dineu în cinstea Ombudsmanului la castelul Stormont la 9 noiembrie, cu participarea membrilor Adunării legislative, dl Billy BELL și dna Margaret RITCHIE, precum și a ombudsmanului Irlandei de Nord, dl Tom FRAWLEY.

DI Diamandouros împreună cu dna Eileen Bell (în dreapta sa), purtător de cuvânt al Ombudsmanului parlamentar al Irlandei de Nord, și alți participanți la dineul găzduit de purtătorul de cuvânt, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European.
Belfast, Irlanda de Nord, 8-10 noiembrie 2006.

Domnul FRAWLEY l-a însoțit pe Ombudsmanul European pe parcursul vizitei sale. Aceasta le-a permis ombudsmanilor să-și facă împreună cunoscute cetățenilor serviciile pe care le oferă. Domnul DIAMANDOUROS și-a prezentat activitatea sa personalului ombudsmanului Irlandei de Nord și a explicat valoarea cooperării prin intermediul Rețelei europene a ombudsmanilor.

DI Tom Frawley, Ombudsmanul parlamentar al Irlandei de Nord și comisar pentru plângeri, și dl Diamandouros, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European.
Belfast, Irlanda de Nord, 8-10 noiembrie 2006.

Vizita de informare a inclus o întâlnire extrem de valoroasă cu potențiali reclamanți organizată de Șeful oficiului Comisiei Europene, dl Eddie McVEIGH, care a organizat, de asemenea, o conferință la Școala de Științe Politice și Studii Internaționale din cadrul Universității Queen din Belfast, unde

dl DIAMANDOUROS a rostit alocuțiunea „The European Union — Rights, remedies and the European Ombudsman” (Uniunea Europeană: drepturi, reparații și Ombudsmanul European).

BULGARIA

Între 27 și 29 noiembrie, dl DIAMANDOUROS a vizitat Bulgaria în ajunul aderării sale la Uniunea Europeană. Vizita, organizată de oficiul ombudsmanului bulgar, a constituit o ocazie perfectă pentru Ombudsmanul European de a-i informa pe cetățenii bulgari, rezidenți, întreprinderi, asociații și alte organisme despre drepturile pe care le vor dobândi la nivel european ca urmare a aderării Bulgariei la UE.

© Ombudsmanul bulgar

Întâlnirea dlui Diamandouros cu dl Sergei Stanishev, prim-ministrul Bulgariei, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European. Sofia, Bulgaria, 27-29 noiembrie 2006.

Însoțit de ombudsmanul bulgar, dl Guinio GANEV, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu dl Georgi PARVANOV, președintele Bulgariei, cu dl Sergei STANISHEV, primul ministru, cu dl Boris VELTCHEV, procurorul general, cu dl Lyuben KORNEZOV, președinte adjunct al Adunării naționale, și cu președinții și membrii următoarelor comisii permanente ale Adunării naționale: Comisia pentru combaterea corupției, Comisia pentru plângeri și petiții ale cetățenilor, Comisia de pentru integrare europeană, Comisia pentru drepturile omului și afaceri religioase.

© Ombudsmanul bulgar

Dl Diamandouros, dl Guinio Ganev, Ombudsmanul pentru Bulgaria, și dl Lyuben Andonov Kornezov, vicepreședintele Adunării Naționale, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European. Sofia, Bulgaria, 27-29 noiembrie 2006.

Peste 220 de studenți, cadre universitare și jurnaliști au participat la o prelegere a Ombudsmanului European susținută la Universitatea pentru Economia Națională și Mondială din Sofia pe tema „Democracy, accountability and the ombudsman” (Democrația, responsabilitatea și ombudsmanul).

Prelegerea, găzduită de prorectorul universității, profesorul Statty STATTEV, a fost urmată de o sesiune aprinsă de întrebări și răspunsuri.

© Ombudsman bulgar

Dl Diamandouros prezentându-și activitatea la Universitatea de Economie Națională și Mondială, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European. Sofia, Bulgaria, 27-29 noiembrie 2006.

Peste 100 de reprezentanți la nivel înalt ai administrației centrale și locale, ambasadori ai statelor membre UE, funcționari guvernamentali, parlamentari, avocați publici locali și jurnaliști au participat la prezentarea susținută de dl DIAMANDOUROS pe tema „The European Ombudsman and the protection of citizens' Rights” (Ombudsmanul European și protecția drepturilor cetățenilor).

La o întâlnire organizată de Centrul pentru studiul democrației și găzduită de președintele acestuia, dl Ognian SHENTOV, dl DIAMANDOUROS a prezentat activitatea sa unui număr mare de organizații neguvernamentale din Bulgaria și le-a informat despre modul în care pot utiliza serviciile sale.

Reportajele din presă prilejuite de vizita Ombudsmanului European au fost numeroase, cu peste 40 articole în presa scrisă și on-line, precum și reportaje transmise de posturile de televiziune și radio.

Vizita i-a permis, de asemenea, dlui DIAMANDOUROS să dezvolte cooperarea cu ombudsmanul bulgar și personalul acestuia, în vederea deservirii cetățenilor și rezidenților bulgari în cel mai eficient mod posibil în momentul aderării țării lor la Uniunea Europeană.

6.3 ALTE CONFERINȚE ȘI REUNIUNI

Conferințele, seminariile și reuniunile oferă Ombudsmanului o excelentă ocazie de a sensibiliza publicul cheie format din organizații neguvernamentale, grupuri de interese și instituții academice față de activitatea sa. Ele facilitează, de asemenea, activitatea sa de promovare a conceptului mai general de ombudsman. Conferințele și reuniunile îi permit, de asemenea, Ombudsmanului și personalului sau să țină pasul cu noile evoluții de importanță deosebită pentru instituție în peisajul european.

Această secțiune detaliază întreaga gamă de activități care au drept scop promovarea conceptului de ombudsman, în general, și activitatea Ombudsmanului European, în special. Atunci când nu poate participa personal la o manifestare, Ombudsmanul delegă reprezentarea instituției unui membru corespunzător al personalului. Multe grupuri iau cunoștința de activitatea Ombudsmanului în contextul vizitelor de studiu la Strasbourg. Aceasta secțiune include, prin urmare, o listă a prezentărilor de grup care au avut loc în 2006.

IMPLICAREA OMBUDSMANULUI

La 3 februarie, Ombudsmanul a avut o întâlnire cu Profesorul Spiros SIMITIS, profesor de dreptul muncii, drept civil și informatică la Universitatea Johann Wolfgang Goethe din Frankfurt am Main, Germania și președintele al Comisiei de etică germane. Profesorul SIMITIS a participat ulterior la o reuniune a personalului Ombudsmanului European, unde a susținut prezentarea „Data protection – Deficiencies and limits of a common EU approach” (Protecția datelor: deficiențele și limitele unei abordări comune a UE).

La 8 februarie, dl DIAMANDOUROS s-a adresat Adunării generale anuale a Rețelei europene a organismelor de promovare a egalității (EQUINET) la Bruxelles pentru a explica activitatea desfășurată în domeniul combaterii discriminării și al promovării unui tratament egal. Scopul EQUINET este de a dezvolta cooperarea între organismele specializate în promovarea egalității în Europa și încurajarea schimbului eficient de cunoștințe de specialitate în vederea aplicării uniforme a legislației comunitare împotriva discriminării. Instituția este finanțată de Comisia Europeană și prezidată de Comisia olandeză pentru tratament egal.

La 20 martie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire cu ambasadorul James A. SHARKEY, reprezentantul permanent al Irlandei la Consiliul Europei, pentru a dezbate rolul Ombudsmanului European.

La 22 martie, dl DIAMANDOUROS a susținut o prelegere la *Institut d'Etudes Politiques* din Paris intitulată „The European Ombudsman and fundamental rights in an enlarged European Union” (Ombudsmanul European și drepturile fundamentale într-o Uniune Europeană extinsă).

La 23 martie, Ombudsmanul a avut o întâlnire cu președintele Înaltei Autorități Franceze de Luptă împotriva Discriminării și pentru Promovarea Egalității (*La Haute Autorité de Lutte contre les Discriminations et pour l'Egalité – HALDE*), dl Louis SCHWEITZER, la birourile HALDE de la Paris.

La 23 martie, dl DIAMANDOUROS a susținut o prelegere la Universitatea Pantheon — Assas Paris II pe tema „The role of the institution of the ombudsman in the protection of human rights — The perspective of the European Ombudsman” (Rolului instituției ombudsmanului în protecția drepturilor omului: perspectiva Ombudsmanului European).

La 27 martie, dl DIAMANDOUROS a găzduit un dineu la Strasbourg în onoarea încheierii mandatului Comisarului pentru drepturile omului la Consiliul Europei, dl Alvaro GIL-ROBLES.

La 3 aprilie, dl DIAMANDOUROS a susținut prezentarea intitulată „Co-operation between the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe and the European Ombudsman” (Cooperarea dintre comisarul pentru drepturile omului al Consiliului Europei și Ombudsmanul European) în cadrul evenimentului care a marcat preluarea funcției de către noul comisar pentru drepturile omului la Consiliul Europei, dl Thomas HAMMARBERG, și ieșirea din funcție a dlui Alvaro GIL-ROBLES.

La 6 aprilie, dl DIAMANDOUROS a ținut un discurs privind buna administrare la nivelul UE și al Greciei la un dineu organizat de Asociația întreprinzătorilor greci la Atena, Grecia.

La 14 aprilie, Ombudsmanul a ținut un discurs prin înregistrare video intitulat „The institution of the ombudsman as an extra-judicial mechanism for resolving disputes in the context of the evolving European legal order” (Instituția ombudsmanului ca mecanism extrajudiciar de soluționare a litigiilor în contextul evoluției ordinii juridice europene) la simpozionul internațional „Greece in the European community of law” (Grecia în comunitatea europeană a dreptului) organizat de Academia de Științe din Grecia, Societatea Greacă de Studii Juridice și Centrul Grec de Studii și Cercetări Europene (EKEME).

La 24 aprilie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire cu trei reprezentanți ai Alter-UE la Bruxelles: dl Jorgo RISS, de la Greenpeace, dl Olivier HOEDEMAN, de la Corporate Europe Observatory, și dl Paul DE CLERCK, de la Friends of the Earth Europa. Alter-UE reprezintă o coalitie de mai mult

de 140 de grupuri ale societății civile, syndicate, cadre universitare și societăți de afaceri publice care solicită un mai mare grad de transparență în funcționarea instituțiilor și organismelor UE.

La 28 aprilie, Ombudsmanul a fost invitat să ia cuvântul în cadrul unui mic dejun de lucru organizat la Madrid de Forumul pentru o nouă economie, un grup de reflecție spaniol pentru politici publice. Discursul dlui DIAMANDOUROS s-a intitulat „Towards a citizens' Europe” (Spre o Europă a cetățenilor). Ombudsmanul Spaniei, dl Enrique MÚGICA HERZOG, l-a prezentat pe dl DIAMANDOUROS unei asistențe de peste 150 de persoane, formată din câțiva ombudsmani regionali spanioli, deputați europeni, politicieni, oameni de afaceri, cadre universitare, diplomați și jurnaliști. Discursul dlui DIAMANDOUROS a fost urmat de întrebări din partea publicului.

În timpul unui dineu desfășurat cu o seara înainte, la 27 aprilie, Președintele New Economy Forum, dl José Luis RODRÍGUEZ, i-a înmănat dlui DIAMANDOUROS o placă memorială prin care comemora participarea sa la manifestare.

La 16 mai, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu dl Thomas HAMMARBERG, comisar pentru Drepturile omului al Consiliului Europei, pentru a discuta despre rolurile lor.

La 19 mai, Ombudsmanul s-a întâlnit la Strasbourg cu dna Dora BAKOYIANNI, ministrul Afacerilor Externe din Grecia.

La 22 mai, dl DIAMANDOUROS a susținut o prezentare pe tema „Freedom of information — A European perspective” (Libertatea de informare: o perspectivă europeană) în cadrul celei de-a patra conferințe internaționale a comisarilor pentru informații desfășurată la Manchester, Regatul Unit.

La 27 iunie, dl DIAMANDOUROS s-a întâlnit cu dna Ann-Marie NYROOS, reprezentanta permanentă a Finlandei la Consiliul Europei.

La 4 iulie, Ombudsmanul și-a prezentat activitatea în cadrul unui dineu la Strasbourg organizat de Comitetul de afaceri europene al primarilor francezi.

La 18 și 19 septembrie, Ombudsmanul a participat la un atelier intitulat „Democracy, non-judicial remedies, and ombudsman studies” (Democrație, reparații extrajudiciare și studii ale ombudsmanului) la Institutul Universitar European (EUI) de la Florența, Italia.

La 26 septembrie, Ombudsmanul s-a întâlnit cu dl Alexandre CZMAL și dna Emmanuelle GARAUULT, reprezentanți ai Adunării Camerelor de Comerț din Franța pentru a discuta inițiativa Comisiei Europene în domeniul transparenței.

La 2 octombrie, dl DIAMANDOUROS a avut o serie de întâlniri la Atena, Grecia, cu dl Karolos PAPOULIAS, președintele Greciei, dl Kostas KARAMANLIS, primul ministru al Greciei și dl George PAPANDREOU, șeful partidului PASOK pentru a-i informa despre activitățile Ombudsmanului European.

La 5 octombrie, Ombudsmanul a fost invitat să ia cuvântul la Congresul anual al EUROCHAMBRES, Asociația Camerelor de Comerț și Industrie Europene. peste 500 de reprezentanți din partea a 44 de camere de comerț și industrie europene, reprezentând un total de 18 milioane de întreprinderi, au participat la congres, care a abordat diferite aspecte ale temei centrale, și anume „Communicating Europe — Sharing the vision, delivering the results” (Comunicarea în Europa: împărtășirea viziunii, obținerea rezultatelor). Domnul DIAMANDOUROS a avut o contribuție la sesiunea intitulată „Europe & entrepreneurs — Facts, gaps, delays and prospects” (Europa și întreprinzătorii: fapte, deficiențe, întârzieri și perspective). În timpul conferinței, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire bilaterală cu președintele Eurochambres, dl Pierre SIMON.

La 10 octombrie, dl DIAMANDOUROS a susținut o prezentare la un dejun de lucru al reprezentanților permanenți ai statelor membre ale UE la Consiliul Europei, găzduit de dna Ms Ann-Marie NYROOS, reprezentanta permanentă a Finlandei la Consiliul Europei.

La 17 octombrie, dl DIAMANDOUROS s-a adresat asistenței cu alocuțiunea „The ombudsman institution and the quality of democracy” (Instituția ombudsmanului și calitatea democrației) în

cadrul unei ceremonii de absolvire organizată de Centrul pentru Studiul Schimbării Politice la Universitatea din Siena, Italia.

La 17 octombrie, Ombudsmanul a ținut o prelegere „Transparency, accountability, and democracy in the EU” (Transparență, responsabilitate și democrație în UE) la Școala de Studii Internaționale Avansate John Hopkins din Bologna, Italia.

La 19 octombrie, dl DIAMANDOUROS a avut o întâlnire prin videoconferință cu dna Aspasia PAPAVASSILIOU, procuror general adjunct al statului California, Statele Unite ale Americii, care a efectuat o vizită la instituțiile UE în cadrul programului de vizitatori al Uniunii Europene. În timpul întâlnirii, dna PAPAVASSILIOU a fost informată despre mandatul Ombudsmanului European, precum și despre cele mai importante tipuri de cazuri tratate de oficiul acestuia.

La 8 noiembrie, Ombudsmanul și-a prezentat activitatea în fața Comisiei comune pentru afaceri europene a parlamentului irlandez. Ombudsmanul irlandez, dna Emily O'REILLY, s-a adresat, de asemenea, comisiei. În urma prezentărilor a urmat o sesiune aprinsă de întrebări și răspunsuri în timpul căreia s-au dezbătut chestiuni care țin de libera circulație a persoanelor, tratamentul egal și vizibilitatea instituției ombudsmanului. Anterior acestei reuniuni, Ombudsmanul a avut posibilitatea de a discuta despre activitatea sa cu șeful oficiului Parlamentului European din Dublin, dl Francis JACOBS, și cu membri ai personalului acestuia, alături de personalul Reprezentanței Comisiei Europene la Dublin.

La 13 noiembrie, Ombudsmanul s-a deplasat la Karlsruhe, Germania, pentru a face o prezentare a rolului Ombudsmanului European în fața Europa-Union Karlsruhe. Mai devreme în aceeași seară, el a fost invitat de către prim primarul Karlsruhe, dl Siegfried KÖNIG, la o recepție în cadrul primăriei.

La 21 noiembrie, dl DIAMANDOUROS a susținut o prelegere la Universitatea Kingston, Londra, intitulată „Maladministration, the courts, and the ombudsman” (Administrarea defectuoasă, instanțele, și ombudsmanul). Conferința, care a fost organizată de Școala de Drept, a fost găzduită de decanul interimar al Facultății de Afaceri și Drept, profesorul Philip SAMOUEL.

Dl Diamandouros împreună cu studenții și personalul din cadrul Universității Kingston, Londra, după prezentarea activității sale. Londra, Regatul Unit, 21 noiembrie 2006.

La 19 decembrie, dl DIAMANDOUROS a participat, alături de președintele Curții Europene de Justiție, dl Vassilios SKOURIS și de prim-vicepreședintele Curții Europene pentru Drepturile Omului, dl Christos ROZAKIS, la o masă rotundă organizată de Asociația Baroului din Atena cu ocazia lansării cărții *Human rights in Europe: The jurisprudence of the European Court of Human Rights*.

IMPLICAREA PERSONALULUI OMBUDSMANULUI

La 1 martie, dl Daniel KOBLENCZ, jurist, s-a întâlnit cu dl Heribertus JAKA TRIYANA, lector de drept internațional, pentru a explica atribuțiile și îndatoririle Ombudsmanului European.

La 11 mai, dna Tina NILSSON, jurist, și dna Rosita AGNEW, șefa Sectorului de Comunicare comun, au participat la un atelier organizat de Banca Europeană de Investiții (BEI) pentru Organizațiile Societății Civile (OSC) la Bruxelles, cu scopul de a sensibiliza OSC cu privire la dreptul de a înainta Ombudsmanului European plângeri care au ca obiect administrarea defectuoasă a activităților BEI.

La 15 iunie, dl José MARTÍNEZ-ARAGÓN, consilier juridic principal, a susținut o prezentare privind activitatea Ombudsmanului European în fața unui grup de diplomați, în contextul unui seminar pe afaceri europene organizat de Centrul de Studii Europene de la Strasbourg.

La 27 iunie și 11 iulie, dl Daniel KOBLENCZ a primit doi participanți în cadrul Programului de vizitatori al Uniunii Europene și le-a vorbit despre activitatea Ombudsmanului European.

La 27 iulie, dl Branislav URBANIČ s-a întâlnit cu dl Thierry NGOGA pentru a discuta principiile bunei administrări, asupra cărora dl NGOGA realiza studii de cercetare.

La 26 septembrie, dl Peter BONNOR a participat la un seminar privind deschiderea și comunicarea, ținând un discurs despre dreptul de acces al publicului la documentele la nivel european. Seminarul s-a desfășurat la Universitatea Roskilde, Danemarca și a fost organizat de Reprezentanța Comisiei Europene la Copenhaga. Au participat studenți, jurnaliști și reprezentanți ai societății civile.

La 26 octombrie, dl Lucio MALAN, vicepreședinte al Senatului Republicii Italiene, a făcut o vizită la oficiul Ombudsmanului. Domnul Gerhard GRILL, consilier juridic principal, l-a întâmpinat și i-a răspuns întrebărilor cu privire la rolul și activitatea Ombudsmanului European.

La 30 noiembrie, dl Ian HARDEN, Secretar-general al oficiului Ombudsmanului, a vorbit la o conferința organizată de CEE Bankwatch Network din Bruxelles denumită „Right to appeal — International financial institutions and accountability — On the way to independent compliance et appeal mechanism for the European Investment Bank” (Căi de atac: instituțiile financiare internaționale și responsabilitatea. Spre un mecanism independent al conformității și al căii de atac în cadrul Băncii Europene de Investiții). În timpul sesiunii intitulate „What are the existing accountability mechanisms on the EU level to keep the EIB accountable?” (Care sunt mecanismele stabilite la nivelul UE pentru a garanta că BEI este responsabilă?), dl HARDEN a explicat rolul Ombudsmanului European și a dat exemple de plângeri pe care Ombudsmanul le-a soluționat deja cu privire la BEI.

La 1 decembrie, dna Tina NILSSON a ținut un discurs intitulat „Openness, transparency, and access to documents — Is the legislation working?” (Deschidere, transparență și acces la documente: funcționează legislația?) în cadrul seminarului european privind gestionarea informațiilor cu titlul „Keep ahead with European information in the enlarged Europe” (Țineți pasul cu informația europeană într-o Europa extinsă), organizat de Institutul European de Administrație Publică de la Maastricht, Țările de Jos.

Prezentări de grup

La 2006, dl DIAMANDOUROS și membrii personalului său (menționați în paranteză) au explicat rolul și activitatea Ombudsmanului următoarelor grupuri de vizitatori:

Februarie

- Un grup de 85 funcționari francezi care luau parte la un seminar în domeniul afacerilor europene organizat de Centrul de Studii Europene din Strasbourg. (dl José MARTÍNEZ-ARAGÓN și dna Marjorie FUCHS)

- 35 studenți la Administrație publică și îndrumătorii lor din cadrul Universității din Twente, Țările de Jos și de la *Westfälische Wilhelms-Universität Münster*, Germania. Grupul a fost însoțit de dl Jaap H. DE WILDE. (dl Gerhard GRILL)
- 44 studenți de la *Bayern Kolleg Augsburg*, Bavaria, Germania, în cadrul unei vizite la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern*. Grupul a fost însoțit de dl Alexander FRISCH. (dl Gerhard GRILL)
- 35 persoane de la *Deutschen Evangelischen Frauenbunde Bayern*, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)

Martie

- 42 persoane de la *CDU Senioren-Union Hilden*, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- 42 studenți de la *Technische Universität Chemnitz*, Germania, în cadrul unei vizite la Strasbourg organizată de *Bildungswerk Sachsen*. (dl Gerhard GRILL)
- 25 primari din Trentino-Alto Adige, Italia, în contextul unei vizite la Strasbourg. (dna Ida PALUMBO)
- 25 persoane de la *Deutsch-Französisch Gesellschaft Bonn*, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)

Aprilie

- 37 persoane de la asociația foștilor membri și prieteni ai diviziei a șaptea blindate (demobilizată) (*Kameradschaft Ehemaliger und Freunde der (aufgelösten) 7. Panzerdivision*), Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 21 persoane din Germania invitate de dna Silvana KOCH-MEHRIN, deputată europeană. (dna Wiebke PANKAUKE)
- 44 persoane de la *Verein Haus und Grund* din Kerpen, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Anne EISENGRÄBER)
- un grup de 26 membri ai comisiilor de audit ale Consiliului Regional al Finlandei de Est în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg. (dl Peter BONNOR)
- un grup de 29 studenți la Drept cu specializare în dreptul european de la Universitatea din Leiden, Țările de Jos. Grupul a fost însoțit de dl Rick LAWSON. (dl Ian HARDEN)
- 37 persoane din Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- 37 persoane din partea federației de asociații ale studenților catolici (*Dachverbände Katholische Studentenverbindungen*), Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 24 de persoane în contextul unei vizite organizate de Asociația de Afaceri Internaționale (*Auslandsgesellschaft*), Dortmund, Germania. (dna Wiebke PANKAUKE)
- 32 persoane de la *CDU Senioren-Union Bremerhaven*, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 43 de soldați al forțelor armate ale Republicii Federale Germania (*Bundeswehr*) și membri ai *Katholische Militärseelsorge*, Germania, în cadrul unui seminar organizat de *Europäische Akademie Bayern*. Grupul a fost însoțit de dl Alexander FRISCH. (dna Wiebke PANKAUKE)

Mai

- un grup de 29 persoane în contextul unui seminar pe afaceri europene organizat de *Forum Europa e.V.*, Leipzig, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 12 studenți la Drept cu specializare în drept european de la Universitatea din Komotini, Grecia. (dl P. Nikiforos DIMANDOUROS și dl Ioannis DIMITRAKOPOULOS)
- un grup de 32 studenți și membri ai personalului de la *Thorbecke Academie Leeuwarden*, Țările de Jos, în contextul unei vizite de studiu la Bruxelles și Strasbourg. (dl Peter BONNOR)
- un grup de 4 persoane din Finlanda invitate de dna Piia-Noora KAUPPI, deputată europeană. (dl Peter BONNOR)
- 30 persoane de la Uniunea femeilor CDU, Alfter, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)
- 37 funcționari din domeniul finanțelor publice în cadrul unui seminar organizat de *Deutschland- und Europapolitisches Bildungswerk Nordrhein-Westfalen*, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 49 studenți de la o instituție de învățământ pentru tineret (*Jugendbildungswerk*), Marburg, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- 22 directori de școală și profesori din regiunile Lüneburg și Schwerin, Germania, în cadrul unui seminar organizat de forțele armate ale Republicii Federale Germania (*Bundeswehr*). (dl Gerhard GRILL)

DI Gerhard Grill, inspector juridic principal, prezintă activitatea Ombudsmanului unui grup de vizitatori. Strasbourg, Franța, 23 mai 2006.

Iunie

- un grup de 18 doctoranzi și doi membri ai personalului de la Școala de Drept și Științe Sociale din cadrul *Caledonian University* din Glasgow, Regatul Unit. Grupul a fost însoțit de dna Marcela CHISHOLM. (dl Peter BONNOR)
- un grup de 12 studenți la științe politice de la *University of Southern Maine*, Portland, Statele Unite ale Americii. (dl Georgios KATHARIOS)
- un grup de 45 persoane din Germania în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern* împreună cu dl Wolfgang KREISSL-DÖRFLER, deputat european. (dl Gerhard GRILL)
- 43 persoane de la Conciliul diocezei arhiepiscopiei din Köln, Germania, în contextul unui seminar pe politicile europene organizat de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)

- un grup de 31 pompieri voluntari din Wesseling, Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 48 persoane în cadrul unei vizite organizate de Casa Europei din regiunea Lyon și Rhône. (dl Gerhard GRILL)
- 20 primari din provincia Trento, Italia, în contextul unei vizite la Strasbourg. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 58 de profesori stagieri la școlile speciale din regiunea Oberfranken, Germania, în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern*. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 50 participanți la „Europa-Seminar” organizat de *Kolpingwerk*, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 40 studenți ai Universității *La Sapienza* din Roma, Departamentul Comunicare, Roma, Italia, în contextul unei vizite de studiu la Bruxelles și Strasbourg. (dna Ida PALUMBO)
- o delegație de 23 studenți participanți la o vizită oferită ca premiu pentru echipele câștigătoare ale *Mini European Assembly* organizate de *National Student Travel Foundation* din Malta. (dl P. Nikiforos DIAMANDOUROS și dna Ida PALUMBO).

Iulie

- un grup de 33 profesori stagieri din zona Nürnberg, Germania, în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 39 persoane din Germania invitate de Graf Alexander LAMBSDORFF, deputat european. (dna Wiebke PANKAUKE)
- 31 membri ai *Club BM56*, o asociație franco-germană de promovare a unor activități de înfrățire între orașe, între orașele Erftkreis și Le Marbihan, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 26 studenți din cadrul programului de masterat în studii europene al Universității din Tübingen, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 19 studenți ai Școlii Naționale de Administrație Publică, Atena, Grecia. (dl Georgios KATHARIOS)
- un grup de 30 studenți ai Universității din Bamberg, Germania, în contextul unei vizite de studiu la Strasbourg. (dl Gerhard GRILL)
- 36 persoane de la Centrul de Formare Profesională (*Berufsbildungszentrum*) Neustadt, Germania. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 42 profesori stagieri din regiunea München, Germania, în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern*. (dl Gerhard GRILL)
- 31 studenți ai *Einstein-Gymnasium*, Kehl, Germania. (dna Wiebke PANKAUKE)

Septembrie

- 24 studenți de la Institutul pentru Administrație Municipală și foști soldați ai forțelor armate ale Republicii Federale Germania (*Bundeswehr*), Germania, în contextul unei vizite organizate de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)

- un grup de 49 persoane din Germania invitate de Graf Alexander LAMBSDORFF, deputat european. (dl Gerhard GRILL)
- o delegație de 25 persoane din orașul Lempäälä, Finlanda, în contextul unei vizite de studiu la Strasbourg. (dl Peter BONNOR)
- 31 persoane de la o instituție de educație catolică (*Katholisches Bildungswerk*), Meckenheim, Germania, în contextul unui seminar la Strasbourg organizat de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Gerhard GRILL)
- un grup de 42 studenți de la *St Ursulagymnasium* din Köln, Germania, în contextul unui seminar la Strasbourg organizat de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dna Gerhard GRILL)
- 17 membri ai *CDU Münster-Amelsbüren*, Germania, în contextul unui seminar la Strasbourg organizat de *Karl-Arnold-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)

Octombrie

- un grup de 45 juriști în cadrul unei vizite de studiu la Strasbourg, Bruxelles și Luxemburg organizată de Asociația juriștilor — sucursala Katowice, Polonia. (dna Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA)
- 26 persoane din Germania în contextul unui seminar la Strasbourg organizat de *Jakob-Kaiser-Stiftung*. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 30 cadre universitare și studenți la științe politice de la Universitatea din Düsseldorf, Germania, în contextul unui seminar la Strasbourg organizat de *ESTA-Bildungswerk*. (dl Gerhard GRILL)
- 50 studenți din cadrul Asociației franco-germane (*Deutsch-Französische Gesellschaft*) Bonn und Rhein-Sieg, Germania, într-o vizită de studiu la Luxemburg și Strasbourg. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 45 persoane de la Asociația cluburilor de arme de foc istorice (*Bund der Historischen Deutschen Schützenbrüderschaften*) Willich, Germania, invitați de dl Klaus HÄNSCH, deputat european. (dl Gerhard GRILL)

Noiembrie

- un grup de 27 persoane din *SPD Duisburg*, Germania, invitați de dl Klaus HÄNSCH, deputat european. (dna Wiebke PANKAUKE)
- un grup de 25 studenți la Drept cu specializarea în drept comunitar de la Universitatea din Leiden, Țările de Jos. Grupul a fost însoțit de dl Rick LAWSON. (dl Peter BONNOR)
- 11 persoane din cadrul ONG-urilor sârbe în cadrul unei vizite de studiu la instituțiile europene de la Bruxelles organizat de Centrul pentru Dezvoltare din Serbia. (dl Georgios KATHARIOS)
- 18 persoane de la un centru de educație pentru adulți (*Münchner Volkshochschule*), Germania, în contextul unei vizite de studiu la Strasbourg organizată de *Münchner Volkshochschule*. (dl Gerhard GRILL)

Dna Wiebke Pankauke, consilier juridic, prezintă activitatea Ombudsmanului unui grup de vizitatori. Strasbourg, Franța, 15 noiembrie 2006.

Decembrie

- un grup de 17 de juriști și studenți la Drept maghiari în contextul unei vizite de studiu la instituțiile europene de la Bruxelles organizată de *Bruxinfo*. (dl Daniel KOBLENZ)
- un grup de 39 persoane din Germania participanți la o vizită de studiu la Strasbourg organizată de *Europäische Akademie Bayern*. (dl Gerhard GRILL)
- 33 studenți la *Universitätsgruppe Market Team Tübingen*, Germania, invitați de dl Jorgo CHATZIMARKAKIS, deputat european. (dl Gerhard GRILL)
- un grup de 48 persoane de la sindicatul metalurgiștilor (*der IG-Metall Senioren*), Duisburg, Germania, invitați de dl Klaus HÄNSCH, deputat european. (dl Gerhard GRILL)

Pe lângă cele menționate mai sus, membrii personalului Ombudsmanului au prezentat activitatea instituției stagiatorilor de la Comisia Europeană, în 14 cazuri, și stagiatorilor de la Consiliul Uniunii Europene, în 2 cazuri în 2006, cu aproximativ 50 de stagiaari participanți la fiecare sesiune.

6.4 RELAȚIILE CU MASS-MEDIA

Activitățile mediatice ale Ombudsmanului variază de la interviuri la conferințe de presă și de la articole scrise la comunicate de presă. Aceste activități contribuie la atragerea atenției asupra serviciilor pe care Ombudsmanul le furnizează cetățenilor, organizațiilor și întreprinderilor și evidențiază cazurile de importanță deosebită. Mass-media poate ajuta la evidențierea importanței acestor cazuri, permițând, prin urmare, instituțiilor și organismelor UE să adopte o cultură a serviciilor în favoarea cetățenilor, axată pe căutarea soluțiilor la întrebările și problemele lor.

În 2006 au fost emise douăzeci și două comunicate de presă care au fost distribuite jurnaliștilor și părților interesate din întreaga Europă. Printre chestiunile abordate au fost alegerea limbilor pentru site-urile web ale Președinției UE, transparența în domeniul activității de lobby și a subvențiilor, o plângere cu privire la punerea în aplicare incorectă a Directivei privind timpul de lucru și lipsa deschiderii în funcționarea Consiliului.

Ombudsmanul a acordat în 2006 mai mult de 40 de interviuri reprezentanților presei scrise, radiotelevizate și electronice din Strasbourg, Bruxelles, precum și în altă parte. Prezenta secțiune face o trecere în revistă a interviurilor acordate de Ombudsman și personalul său în 2006 și include gama manifestărilor mediatice organizate pe parcursul anului.

- La 5 ianuarie, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dl Giorgos ADAM de la postul de radio *Dimotiko Radiofono Thessalonikis*, din Grecia.
- La 20 ianuarie, dl DIAMANDOUROS a acordat dlui Mark BEUNDERMANN de la *EUobserver* un interviu telefonic privind solicitarea sa ca Consiliul să legifereze în ședințe publice.
- La 23 ianuarie, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu telefonic dlui Luc VERNET de la cotidianul francez *Sud-Ouest* care realiza un portret al Ombudsmanului.
- La 25 ianuarie, dna Ruth REICHSTEIN de la postul de radio german *Deutschlandfunk* l-a intervievat pe Ombudsman la Bruxelles, după o reuniune a Comisiei pentru petiții a Parlamentului European pentru a dezbate Raportul special al Ombudsmanului privind o mai mare transparență a Consiliului.
- La 27 ianuarie, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu dlui Herakles GALANAKIS de la postul de radio *ERA Herakleion* din Grecia.
- La 8 februarie, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dna Isabel GUZMAN de la agenția germană de presă *Evangelischer Pressedienst* la Bruxelles. Doamna GUZMAN era în special interesată de plângerile și cazurile germane.
- Mai târziu în aceeași zi, dna Patricia HALLER de la cotidianul austriac *Kurier* l-a intervievat pe Ombudsman la Bruxelles. Ea a pus întrebări referitoare la experiența sa de Ombudsman, exemple de cazuri și activitatea sa în general.
- La 9 februarie, Ombudsmanul a acordat un interviu telefonic dlui Jean-Pierre SARDIN de la postul *Radio France Bleu* cu privire la comunicatul de presă al Ombudsmanului referitor la Cartea albă a Comisiei privind comunicarea.
- La 14 februarie, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat la Strasbourg de dna Nayran AGUADO de la postul de televiziune spaniol *TVE* în cadrul programului „Vivir Europa”. Jurnalista a fost în special interesată de plângerile spaniole.
- Mai târziu în aceeași zi, dna Renata GOLDIROVA de la canalul TV de știri slovac *TA3* l-a intervievat pe Ombudsman cu privire la activitatea sa și cazurile slovace în special.
- La 15 februarie, dna Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA, consilier juridic principal, a fost intervievată telefonic de dna Helena VIEGAS de la revista portugheză *Noticias Magazine*. Jurnalista a fost în special interesată de cazurile portugheze.
- La 17 februarie, dna Marta HIRSCH-ZIEMBINSKA, consilier juridic principal, a prezentat activitatea Ombudsmanului unui grup de 14 jurnaliști din Bulgaria, România, și Croația, în contextul unui seminar privind extinderea Uniunii organizat de Centrul European de Jurnalism.
- La 2 și 3 martie, o echipă a postului de televiziune german *ARTE*, condusă de dna Katrin MOLNAR, i-a intervievat și înregistrat pe dl DIAMANDOUROS și pe alți membri ai personalului din Strasbourg în vederea difuzării un portret al Ombudsmanului.
- La 3 martie, dna Elodie CARTIER de la *Radio Côte d'Amour* l-a intervievat pe Ombudsman telefonic referitor la Cartea albă a Comisiei privind comunicarea.
- La 8 martie, dl DIAMANDOUROS a organizat o conferință de presă la Luxemburg în contextul vizitei sale de informare la Luxemburg. Aceasta a fost precedată de un interviu cu dl Marc GLASNER de la *Luxemburger Wort*.
- La 15 martie, Ombudsmanul a fost intervievat la Strasbourg pentru un documentar al televiziunii cehe intitulat „În Europa”. Tineri regizori, sub conducerea producătorului Filip ALBRECHT, au realizat interviuri cu politicieni și cetățeni europeni pentru a prezenta Europa din diferite perspective.

- La 29 martie, Ombudsmanul a invitat patru jurnaliști la un dejun de lucru la Bruxelles: dl Thomas FERENCZI de la *Le Monde*, dl Nick WATT de la *The Guardian*, dl Eric BONSE de la *Handelsblatt*, și dl Carlo FENU de la agenția italiană de presă ANSA. Dl DIAMANDOUROS a răspuns întrebărilor cu privire la activitatea sa și la plângerile specifice pe țări, și a explicat, de asemenea, necesitatea de a se adresa potențialilor reclamanți din marile state membre ale UE.
- Mai târziu în aceeași zi, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu dlui Jan SLIVA de la agenția de știri AP pentru un articol cu privire la activitatea Ombudsmanului European.
- Ulterior, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dl Tansel TERZIOGLU de la ziarul austriac *Die Kleine Zeitung*. Jurnalistul a pus întrebări cu privire la experiența dlui DIAMANDOUROS ca Ombudsman de când a intrat în funcție.
- Mai târziu în aceeași după-amiază, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu telefonic agenției de relații publice a postului german de radio *Schlenker PR* pentru un serial privind instituțiile europene intitulat „A trăi în Europa”.
- Ulterior, dna Daniela WEINGÄRTNER din partea cotidianelor germane TAZ și *Badische Zeitung* l-a intervievat pe dl DIAMANDOUROS pentru un portret al Ombudsmanului European. Ea a intervievat, de asemenea, membrii personalului de la Strasbourg și a participat la o întâlnire a dlui DIAMANDOUROS cu personalul Comisiei la Luxemburg.
- La 24 aprilie, Ombudsmanul a prezentat *Raportul anual 2005* la o conferință de presă de la Bruxelles. Peste 50 de jurnaliști au luat parte la prezentare. Domnul DIAMANDOUROS a realizat o prezentare generală a activităților sale în 2005, oferind exemple de cazuri și soluții obținute în favoarea cetățenilor. Jurnaliștii au pus întrebări cu privire la statistici, plângerile specifice pe țări, relația Ombudsmanului cu OLAF, transparența în Consiliu, rapoarte speciale în derulare și regimul lingvistic al site-urilor web ale Președinției UE.
- După conferința de presă, dl DIAMANDOUROS a acordat interviuri individuale posturilor *Deutsche Welle TV*, *German Public Radio*, postului belgian de radio RTBF, și postului spaniol *Spanish Public Radio* cu privire la cele mai importante concluzii ale *Raportului anual 2005*.
- Mai târziu în aceeași zi, Ombudsmanul a acordat un interviu telefonic dlui Fabrice LAMBERT de la postul belgian de radio de afaceri BFM, referitor la principalele concluzii ale *Raportului anual 2005* și cazurile specifice belgiene.
- La 26 aprilie, dna Gundi GADESMANN, atașat de presă, a acordat un interviu telefonic dlui Albrecht MEIER de la cotidianul german *Der Tagesspiegel* asupra eforturilor Ombudsmanului de a se adresa grupurilor țintă, cum ar fi IMM-urile din Germania.
- La 27 aprilie, dna Rosita AGNEW, șeful de sector comun la Sectorul Comunicare, a acordat un interviu dnei Margarita GASCA de la *Brussels TV* cu privire la atribuțiile Ombudsmanului European și principalele concluzii ale *Raportului anual 2005*.
- Mai târziu în aceeași zi, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu telefonic dnei Nadja SCHEYS de la postul de radio belgian FM Bruxelles cu privire la *Raportului anual 2005* și cazurile specific belgiene.
- La 9 mai, în timpul vizitei de informare în Spania, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dl Miguel ADROVER CONDE de la televiziunea TVE pentru programul denumit „Europa 2006”, care a fost transmis în urma vizitei sale.
- Mai târziu în aceeași dimineață, ombudsmanul național al Spaniei, dl Enrique MÚGICA HERZOG, și Ombudsmanul European au ținut o conferință de presă comună ocazie cu care au subliniat scopul vizitei, rolurile lor și modul în care cooperează pentru a deservi în mod optim cetățenii și rezidenții spanioli.

DI Diamandouros și dl Enrique Múgica Herzog, Ombudsman național pentru Spania, își prezintă în comun activitatea în timpul unei conferințe de presă organizate, cu ocazia vizitei de informare a Ombudsmanului European. Madrid, Spania, 8-10 mai 2006.

- La 6 iunie, dl Bruno WATERFIELD de la *Parliament Magazine* l-a intervievat pe dl DIAMANDOUROS la Bruxelles cu privire la activitatea Ombudsmanului, realizările sale, încercările sale de a informa publicul despre serviciile sale, recomandările sale către alte instituții UE, și obiectivele de viitor, inclusiv asigurarea unei mai mari transparențe în Consiliu.
- La 16 iunie, scrisoarea de informare a Comisiei *En Direct* a publicat un articol despre dl DIAMANDOUROS denumit „I am there to help Colleagues” (Sunt aici pentru a-mi ajuta colegii) în care Ombudsmanul își explica rolul.
- La 27 iunie, dl Olivier VERHEECKE a acordat un interviu dnei Ana LÁZARO de la canalul de televiziune *Canal Sur* din Andaluzia în cadrul unei vizite a 30 de reprezentanți spanioli ai platformelor societății civile și organizațiilor neguvernamentale la Parlamentul European.
- La ediția din iunie a buletinului informativ al *DIHK* (Camera de Comerț a Germaniei), dl DIAMANDOUROS a contribuit cu un articol referitor la modul specific în care poate fi de ajutor întreprinderilor mici și mijlocii dacă întâmpină dificultăți din partea instituțiilor comunitare. Buletinul informativ a fost distribuit la 74 de camere de comerț regionale din Germania.
- La 6 iulie, dl DIAMANDOUROS a prezentat activitatea Ombudsmanului unui grup de 14 jurnaliști din Albania, Bosnia-Herzegovina, Croația, Kosovo și Serbia-Munte negru în cadrul unui seminar intitulat „Towards integration” (Spre integrare), care a fost organizat de Centrul European de Jurnalism.
- La 24 august, în buletinul informativ al Confederației Germane a Meșteșugarilor și Întreprinderilor Mici *ZDH* a fost publicat un interviu cu Ombudsmanul, intitulat „Sometimes a phone call is sufficient to solve a problem” (Uneori un telefon este suficient pentru a rezolva o problemă).
- La 22 septembrie, Ombudsmanul a fost intervievat la Strasbourg de dna Pauline WIRPH-DUVERGER de la *Journal du Parlement*.
- La 27 septembrie, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu dnei Christina SIGANIDOU de la *ERT3 Television*, Grecia.
- La 5 octombrie, în timpul Congresului EUROCHAMBRES din Salonic, Ombudsmanul a fost intervievat de mai mulți jurnaliști greci, inclusiv de dna Magda CONSTANTINIDOU de la *Naftemboriki* și de jurnalista austriacă dna Sabine BERGER de la *Wirtschaftsblatt*.

- La 19 octombrie, Ombudsmanul și-a prezentat activitatea în fața unui grup de jurnaliști din cadrul Centrului Nordic de Jurnaliști, Århus, Danemarca, care efectuau o vizită la Strasbourg.
- La 3 noiembrie, dl Nicholas CATEPHORES a susținut prelegeri în fața a două clase de studenți la jurnalism la Colegiul AKMI din Atena, Grecia, la invitația jurnalistului, dl Thanasis KALFAS. Domnul CATEPHORES a vorbit despre rolul și activitatea Ombudsmanului European.
- La 14 noiembrie, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de BBC prin intermediul dnei Shirin WHEELER la Strasbourg. Ea a fost în special interesată de diferitele mecanisme de plângere existente la nivel european.
- La 15 noiembrie, dl DIAMANDOUROS a acordat un interviu dlui Ioannis PAPADIMITRIOU pentru secțiunea în limba greacă a *Deutsche Welle*.
- La 23 noiembrie, Ombudsmanul a acordat un interviu prin videoconferință corespondentului agenției bulgare de știri BTA, dl Atanas MATEV, referitor la vizita de informare a Ombudsmanului în Bulgaria.
- Mai târziu în aceeași zi dl DIAMANDOUROS a acordat un alt interviu prin videoconferință corespondentului secțiunii germane a AFP, dna Andrea SCHNEIDER. Raportul jurnalistei a fost publicat, *inter alia*, în *Spiegel online*.
- La 27 noiembrie, în contextul vizitei de informare a Ombudsmanului European în Bulgaria, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dl Deian IODOV de la ziarul TRUD.
- În aceeași zi, el a acordat un interviu dnei Snejana IVANOVA de la *Bulgarian National Radio*.

© Ombudsmanul bulgar

DI Diamandouros acordând un interviu dlui Deian Iodov de la ziarul TRUD, în timpul vizitei de informare a Ombudsmanului European în Bulgaria, 27–29 noiembrie 2006.

- La 28 noiembrie, dl DIAMANDOUROS și Ombudsmanul Bulgariei, dl Guinio GANEV, au fost intervievați în direct pentru programul matinal de știri de la *Balkan Television* (bTV). Interviul a fost realizat de dl Nicolay BAREKOV.
- La 29 noiembrie, dl DIAMANDOUROS și dl GANEV au susținut o conferință de presă comună la Adunarea Națională a Bulgariei.
- La 4 decembrie, dna Gundi GADESMANN, atașat de presă, a acordat un interviu telefonic agenției de relații publice a postului german de radio *Schlenker PR* pentru un serial privind instituțiile europene intitulat „A trăi în Europa”.
- La 5 decembrie, Ombudsmanul a oferit răspunsuri în scris unor întrebări pentru interviu din buletinul informativ al grupului de reflecție spaniol *Institución Futuro*. Interviul, realizat de dna Ana YERRO, abordează în principal opiniile Ombudsmanului asupra activității sale, plângerile pe care le primește și chestiuni cu europene de actualitate.

- La 8 decembrie, după un seminar privind drepturile omului desfășurat la Ljubljana, Slovenia, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de posturile de televiziune slovene publice și private, de agențiile slovene de știri și postul de radioul public sloven. Jurnaliștii au fost interesați în principal de opiniile Ombudsmanului privind drepturile omului în Slovenia.
- La 18 decembrie, dl DIAMANDOUROS a fost intervievat de dna Viki FLESSA pentru programul „Sta Akra” al televiziunii *NET* din Grecia.
- La 27 decembrie, dl Gerhard GRILL a fost intervievat de *Radio France Internationale* cu privire la Raportul special pe care l-a redactat Ombudsmanul în legătură cu limbile utilizate pe site-urile web ale Președinției Consiliului.

6.5 PUBLICAȚII

Ombudsmanul face eforturi de a se adresa unui public cât mai larg în vederea sensibilizării cetățenilor față de drepturile pe care le au, în special, față de dreptul de a înainta plângeri. În 2006, următoarele publicații au fost redactate și distribuite părților interesate în vederea informării actorilor principali și publicului larg cu privire la activitățile Ombudsmanului European și serviciile pe care le oferă cetățenilor și rezidenților UE:

Raportul anual 2005; exemplar fotocopiât (în limba engleză)

În luna mai, un exemplar fotocopiât al *Raportului anual 2005* a Ombudsmanului a fost pus la dispoziția membrilor Comisiei pentru petiții a Parlamentului European în limba engleză, în vederea deliberărilor asupra activității Ombudsmanului înainte de fi supus dezbaterii în sesiunea plenară a Parlamentului, mai târziu în același an.

Raportul anual 2005: Rezumat executiv și statistici; exemplar fotocopiât (20 de limbi)

Tot în luna mai, publicarea o versiune fotocopiată a *Raportului anual 2005: Rezumat executiv și statistici* a fost pusă la dispoziția membrilor Comisiei pentru petiții în toate cele 20 de limbi oficiale.

Ombudsmanii europeni - Buletin informativ; Edițiile nr. 6 și nr. 7 (5 limbi)

Edițiile nr. 6 și nr. 7 ale buletinului informativ bianual al Rețelei europene a ombudsmanilor și al Institutului Internațional al Ombudsmanului pentru Regiunea Europa au fost distribuite, în luna aprilie, respectiv luna octombrie ombudsmanilor naționali, regionali și locali din Europa, precum și membrilor Comisiei pentru petiții a Parlamentului European.

Ombudsmanul European: Cum vă poate ajuta? (23 de limbi)

O nouă ediție a *Ombudsmanului European: cum vă poate ajuta?* a ghidului și a formularului pentru plângeri a fost publicat în 23 de limbi în 2006. Această broșură este extrem de utilă pentru reclamanți, ajutându-i să-și exercite dreptul de a adresa plângeri Ombudsmanului. Exemplare ale noii ediții ale broșurii au fost distribuite ombudsmanilor, deputaților europeni, reprezentanțelor Comisiei și oficiilor Parlamentului din statele membre și au fost transmise punctelor de contact și rețelelor UE pentru a fi distribuite în continuare. Aceasta publicație s-a bucurat de un mare interes, fiind primite, până la sfârșitul anului, mii de cereri pentru exemplare suplimentare.

Ombudsmanul European: pe scurt (25 de limbi)

O nouă ediție a prospectului *Ombudsmanului European: pe scurt* a fost publicată în 25 limbi în 2006. Această broșură se adresează publicului larg și este menită să explice ce poate și ce nu poate realiza Ombudsmanul European. A fost larg distribuită în vederea reducerii numărului cererilor inadmisibile.

Volumul comemorativ al celei de-a zecea aniversări; ediție cartonată și broșată (în limba franceză)

Cea de-a zecea aniversare a instituției Ombudsmanului European a fost marcată de o serie de evenimente comemorative. În iunie 2004 a fost organizat un atelier al fondatorilor în vederea înregistrării etapelor care au condus la înființarea Ombudsmanului European și identificării evoluțiilor și orientărilor care merită să fie continuate și în viitor. În urma acestei manifestări s-a decis publicarea unui volum comemorativ. Denumită *Ombudsmanul European: origini, înființare, evoluție*, publicația a apărut în limba engleză în 2005 atât în ediție cartonată, cât și în ediție broșată. În urma succesului ei, în 2006 a fost realizată și o versiune în limba franceză.

Raportul anual 2005; versiune tipărită (20 de limbi)

În luna octombrie, o cantitate inițială de 3 000 copii a *Raportului anual 2005* al Ombudsmanului în cele 20 de limbi oficiale ale UE a fost distribuită deputaților europeni, instituțiilor și organismelor UE, ombudsmanilor și punctelor de contact și rețelelor Comisiei Europene. Exemplare suplimentare au fost distribuite pe parcursul anului.

Raportul anual 2005: Rezumat executiv și statistici; versiune tipărită (20 de limbi)

O cantitate inițială de 8 000 copii ale *Rezumatului executiv și statistici* în cele 20 limbi, disponibilă în octombrie, a fost distribuită unei rețele largi de destinatari ai *Raportului anual* complet, precum și organizațiilor neguvernamentale și universităților. Exemplare suplimentare au fost distribuite pe parcursul anului.

Raportul anual 2005: Compilație de decizii (3 limbi)

Aceasta publicație electronică cuprinzătoare conține deciziile complete, în limbile engleză, franceză și germană, ale cazurilor menționate în capitolul 3 al *Raportului anual*. Este disponibilă ca document electronic unic pe site-ul web al Ombudsmanului, iar un exemplar tipărit sau pe CD-ROM este furnizat celor care solicită acest lucru de la oficiul Ombudsmanului.

Alte publicații

Ombudsmanul a continuat să distribuie exemplare ale altor publicații ale sale pe parcursul anului, în special *Codul european de bună conduită administrativă*, care este disponibil în 25 limbi. În 2006 codul a fost publicat și în limba macedoneană pentru a contribui la promovarea bunei administrări în Fosta Republica Iugoslavă a Macedoniei, care este stat candidat.

6.6 COMUNICĂRI ON-LINE

Comunicări prin e-mail

În aprilie 2001, versiunea electronică a formularului pentru plângeri al Ombudsmanului European a fost postată pe site-ul web în 12 limbi. În urma extinderii Uniunii Europene la 1 mai 2004, formularul a fost pus la dispoziția publicului în nouă limbi suplimentare. În luna decembrie 2006, în cadrul pregătirilor pentru noua extindere a Uniunii Europene de la 1 ianuarie 2007, formularul a fost adăugat pe site-ul web în limbile bulgară și română. Peste 57% din totalul plângerilor primite de Ombudsman în 2006 au fost depuse pe internet, din care marea majoritate au fost primite prin intermediul formularului de plângere electronic.

În 2006, principalul cont de e-mail al Ombudsmanului a fost utilizat pentru a răspunde unui număr total de 10 801 e-mailuri de cereri de informații. Din acestea, 7 261 erau e-mailuri în masă depuse de cetățeni care se refereau la plângeri primite de Ombudsmanul European. Chestiunile tratate de aceste e-mailuri în masă includeau amenajarea unui port industrial de către autoritățile spaniole în orașul Granadilla, dreptul medicilor de a refuza să efectueze avorturi și presupusa persecutare a

minorităților religioase din Polonia. Toate aceste e-mail-uri au primit răspuns prin care se explica stadiul de tratare a plângerii respective de către Ombudsman.

Un total de 3 540 cereri individuale de informații au fost primite prin e-mail în 2006, comparativ cu aproximativ 3 200 atât în 2005, cât și în 2004. Toate au primit răspunsuri individuale de la un membru corespunzător al personalului Ombudsmanului.

Evoluții ale site-ului web

Site-ul web al Ombudsmanului a fost creat în iulie 1998. Pe parcursul anului 2006, dezvoltatorul web al Ombudsmanului European a conlucrat strâns cu șefii Sectorului Comunicare, precum și cu serviciile tehnice ale Parlamentului European, pentru pregătirea transformării site-ului web al Ombudsmanului într-un serviciu pentru cetățeni modern, dinamic, informativ, interactiv și în permanentă evoluție. Se preconizează ca noul site web să fie gata de lansare în primul semestru al anului 2007.

În mai 2006, site-ul web al Ombudsmanului European, precum și cele ale altor instituții, organisme și agenții ale UE au fost migrate pe noul domeniu de nivel 1 „.eu”. Adresele site-urilor web ale instituțiilor UE pot fi acum ușor de recunoscut, deoarece ele se termină cu „europa.eu”. Deși adresa vechiului site web al Ombudsmanului (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) va continua să funcționeze în viitorul apropiat, adresa oficială este acum: <http://www.ombudsman.europa.eu>

Ombudsmanul a continuat să-și actualizeze site-ul web și în 2006, prin adăugarea unor versiuni electronice ale diferitelor sale publicații pe măsură ce au devenit disponibile. Acestea au inclus *Raportul anual 2005* și *Rezumatul executiv și statistici* aferent în 20 de limbi; *Ombudsmanul European: pe scurt* în 25 de limbi și *Ombudsmanul European: cum vă poate ajuta?* în 23 de limbi.

În ianuarie 2006, Ombudsmanul a creat o nouă secțiune a site-ului său web referitoare la ancheta din proprie inițiativă cu privire la rolul Comisiei de gardian al tratatului, pe care s-a decis să o inițieze în urma primirii unui mare număr de plângeri împotriva Comisiei cu privire la amenajarea unui port industrial de către autoritățile spaniole în orașul Granadilla, pe insula Tenerife, Spania.

Între 1 ianuarie și 31 decembrie 2006, site-ul web al Ombudsmanului a fost consultat de 416 533 vizitatori unici. Paginile în limba engleză ale site-ului au fost cel mai frecvent consultate, urmate de paginile în limbile franceză, spaniolă, germană și italiană. Din punct de vedere al provenienței geografice a consultărilor, cei mai mulți vizitatori au provenit din Italia, urmați de cei din Suedia, Regatul Unit, Spania și Germania. Secțiunea de linkuri a site-ului web al Ombudsmanului conține linkuri la site-urile web ale omologilor naționali și regionali ai Ombudsmanului din întreaga Europă. Peste 44 000 de vizitatori au consultat paginile cu linkuri în 2006, demonstrând clar valoarea adăugată pentru cetățeni a activității Ombudsmanului European în coordonarea Rețelei europene a ombudsmanilor.

Pentru a garanta că site-ul web al Ombudsmanului va continua să ocupe o poziție de prim plan printre site-urile web ale UE, oficiul Ombudsmanului a participat pe parcursul anului 2006 la lucrările Comitetului editorial interinstituțional de internet (CEiii), inclusiv ale Grupul de lucru al CEiii, care a fost înființat pentru a coordona migrarea pe domeniul de nivel 1 „.eu”.

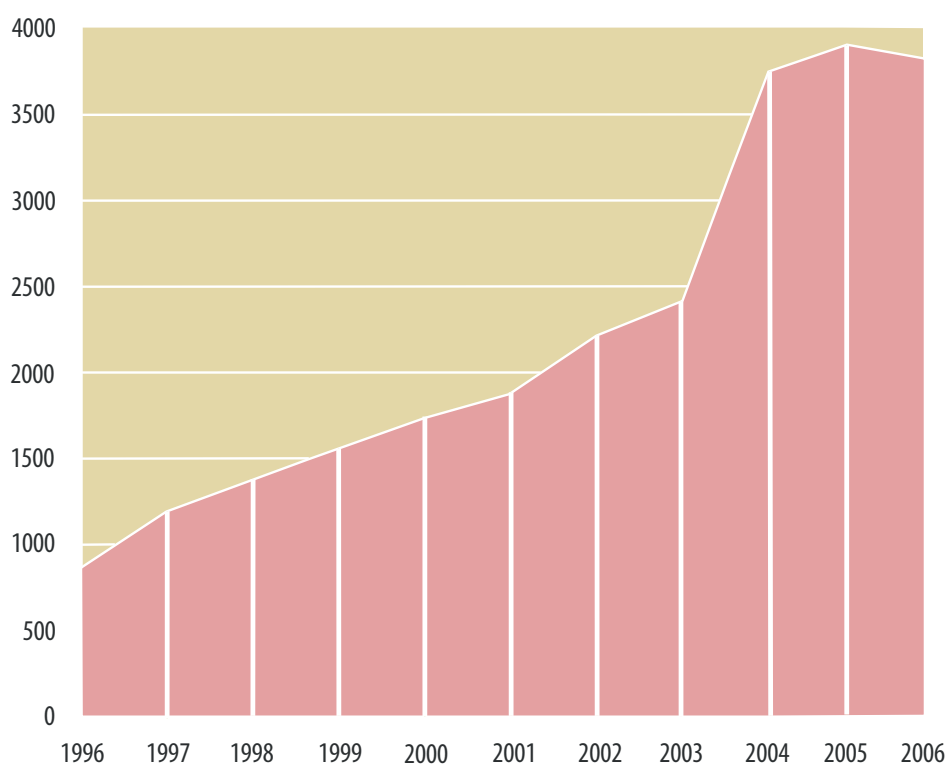

A STATISTICĂ

1 CAZURI TRATATE ÎN 2006

1.1	TOTAL NUMĂR DE CAZURI ÎN 2006	4 422 ¹
	— Anchete nefinalizate la 31.12.2005	315 ²
	— Plângeri în curs de așteptare a deciziei privind admisibilitatea la 31.12.2005	270
	— Plângeri depuse în 2006	3 830 ³
	— Inițiative proprii ale Ombudsmanului European	9

Numărul de plângeri primite în perioada 1996-2006

¹ Din care 281 de plângeri sunt pe același subiect.

² Din care trei sunt anchete demarate din propria inițiativă a Ombudsmanului European și 312 anchete se bazează pe plângeri.

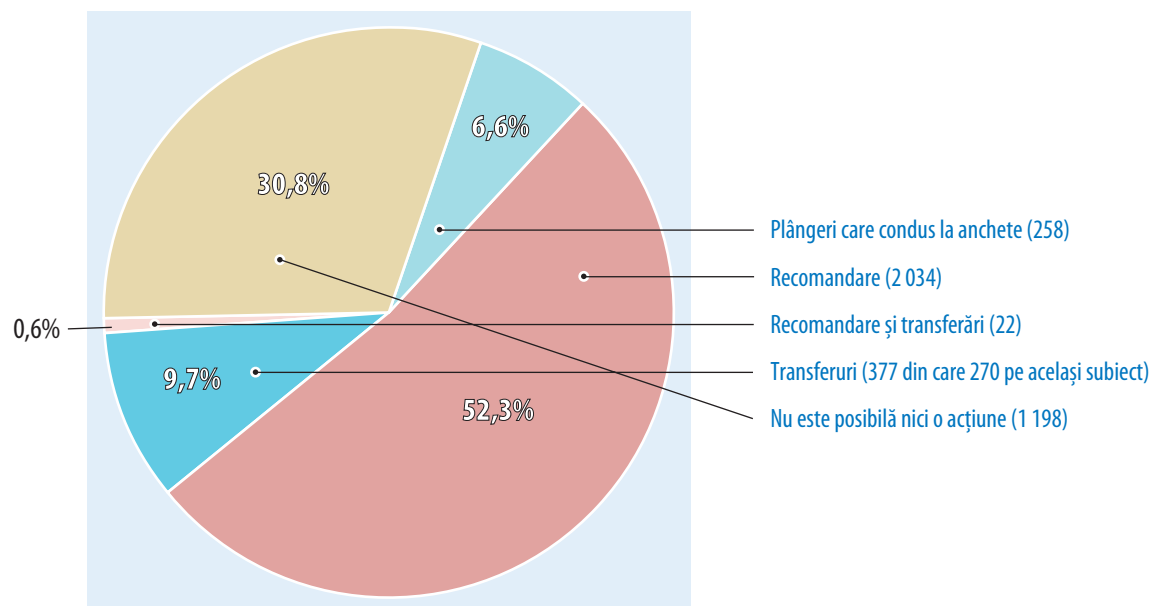
³ Din care 281 de plângeri sunt pe același subiect, așa cum s-a menționat la nota de subsol 1.

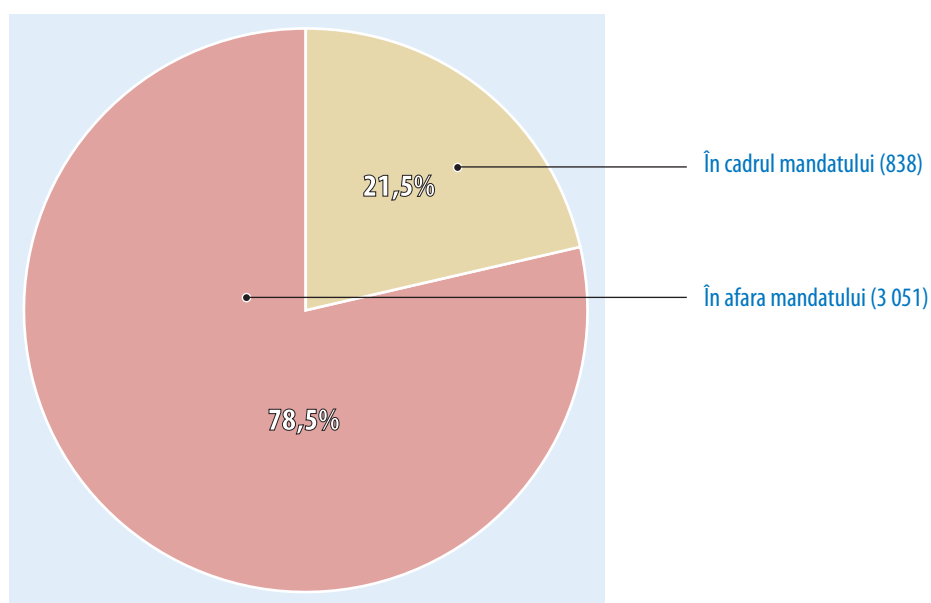
1.2 EXAMINĂRI ÎNCHEIATE ALE CRITERIULUI ADMISIBILITĂȚII/INADMISIBILITĂȚII ...95%

1.3 CLASIFICAREA PLÂNGERILOR

1.3.1 În funcție de tipul de măsuri adoptate de ombudsmanul european în beneficiul reclamanților

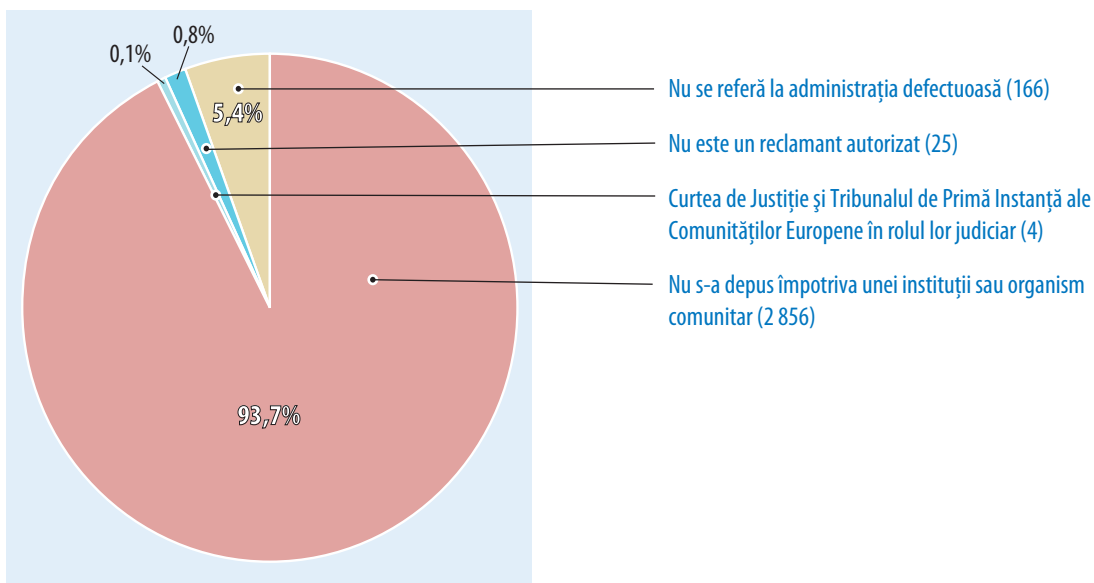

1.3.2 Pe baza mandatului Ombudsmanului European

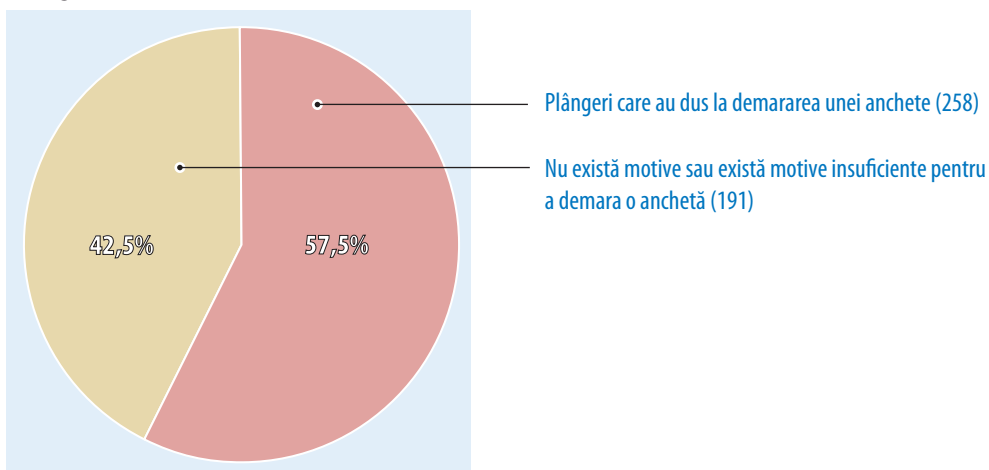

ÎN AFARA MANDATULUI

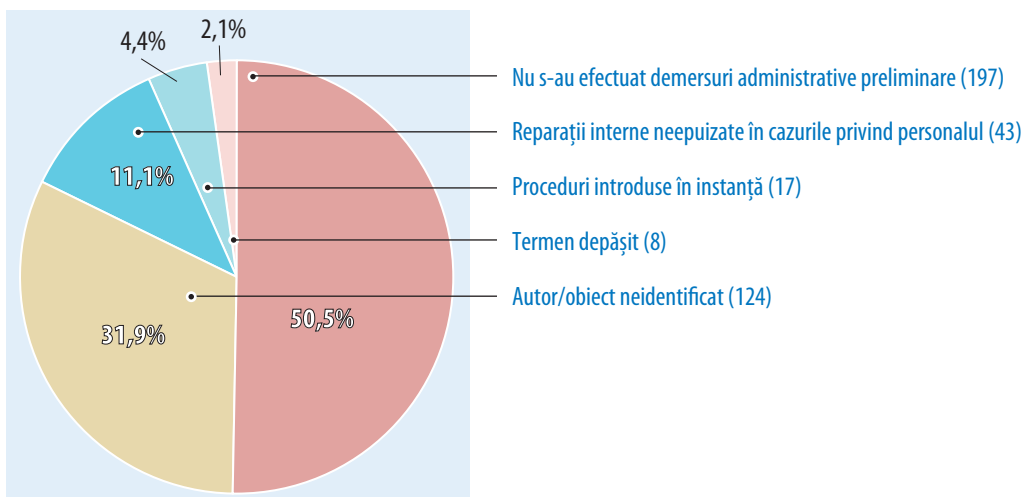

ÎN CADRUL MANDATULUI

Plângeri admisibile

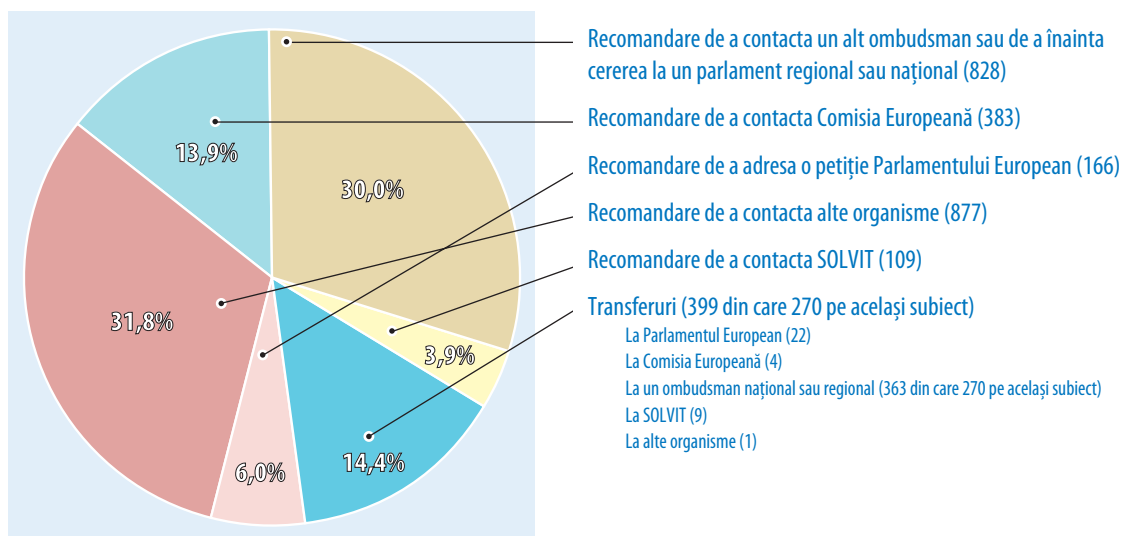
Plângeri inadmisibile

2 TRANSFERURI ȘI RECOMANDĂRI

(În anumite cazuri au fost date mai multe recomandări)

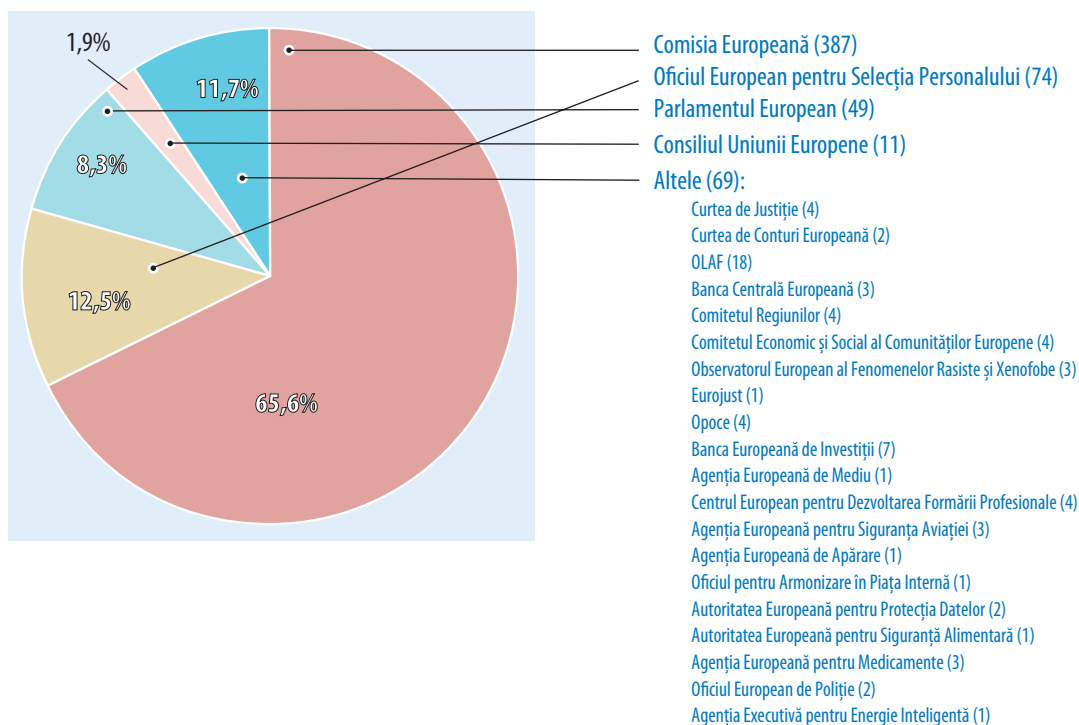

3 ANCHETE TRATATE ÎN 2006 582

În 2006 Ombudsmanul European a tratat 582 de anchete. Dintre acestea, 267, din care nouă din propria inițiativă, au fost inițiate în 2006, în timp ce 315, din care trei din propria inițiativă, au fost reportate din 2005.

3.1 INSTITUȚII ȘI ORGANISME SUPUSE ANCHETEI

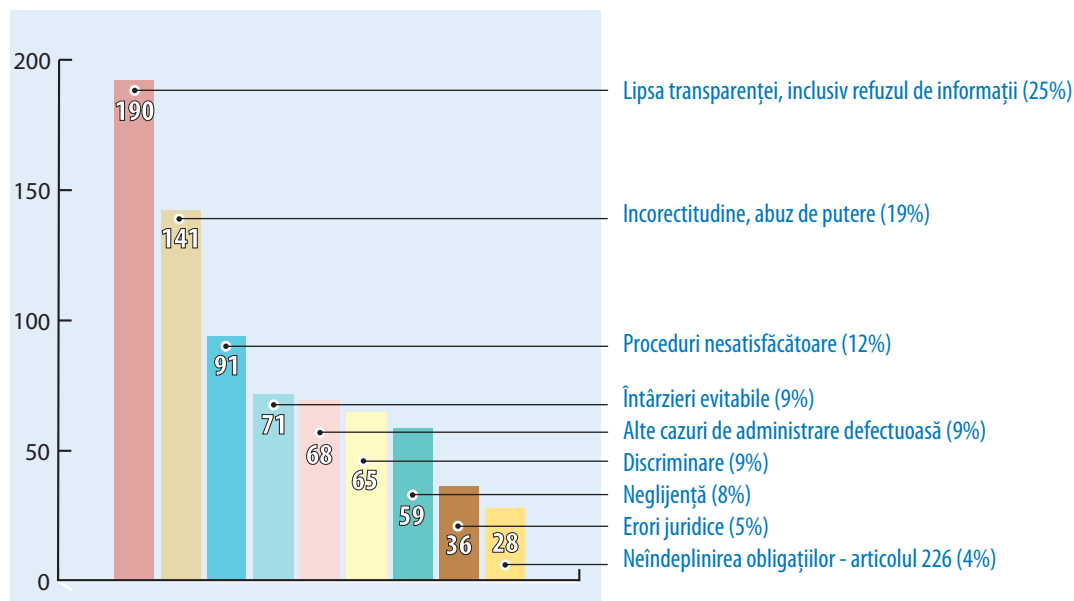
(În unele cazuri, ancheta a vizat două sau mai multe instituții sau organisme)

3.2

TIPURI DE ADMINISTRARE DEFECTUOASĂ INVOCATE

(În unele cazuri se pot invoca două sau mai multe tipuri de administrare defectuoasă)

3.3

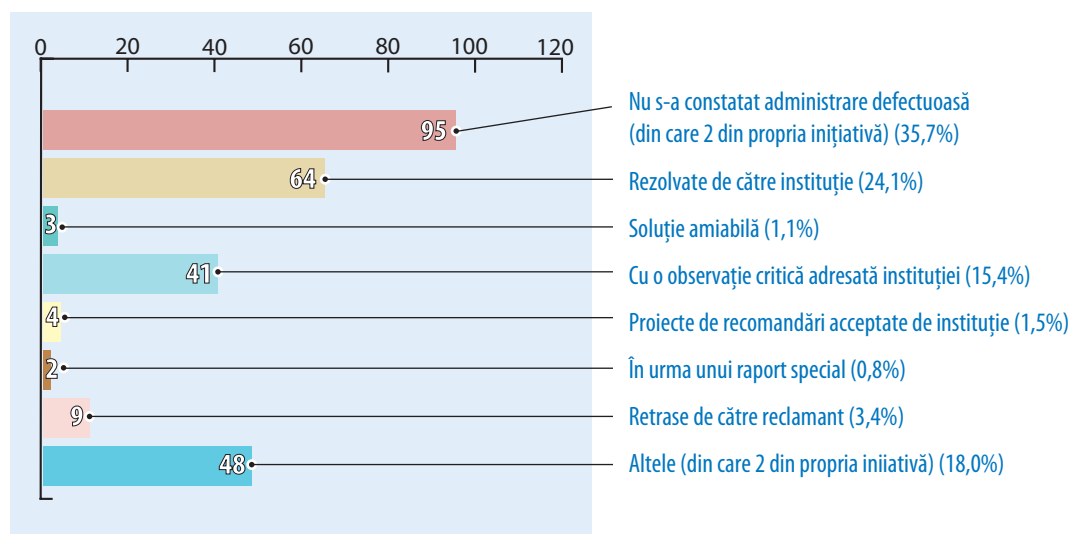
PROPUNERI PENTRU SOLUȚII AMIABILE, PROIECTE DE RECOMANDĂRI ȘI RAPORTE SPECIALE ÎNTOCMITE ÎN 2006

– Propuneri pentru soluții amiabile	28
– Proiecte de recomandări	13
– Rapoarte speciale	2

3.4

ANCHETE CLASATE 250⁴

(Anchete care au fost clasate din unul sau din mai multe dintre următoarele motive)

4

Din care trei din propria inițiativă a Ombudsmanului.

4 PROVENIENȚA PLÂNGERILOR ÎNREGISTRATE ÎN 2006

4.1 CINE DEPUNE PLÂNGERI?

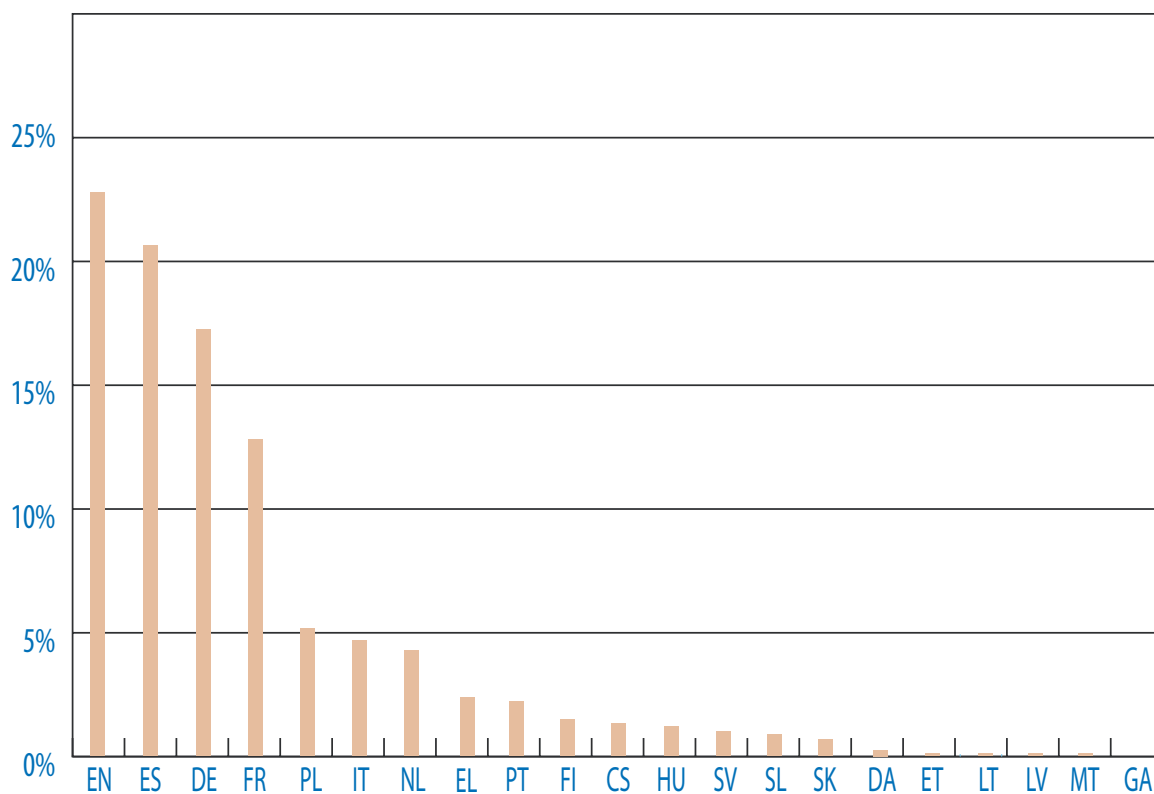

Societăți și asociații
5,5 % (211)

Persoane particulare
94,5 % (3 619)

4.2 DISTRIBUȚIA PE LIMBI A PLÂNGERILOR

4.3

PROVENIENȚA GEOGRAFICĂ A PLÂNGERILOR

Tara	Numărul de plângeri	% din Plângeri	% din populația UE	Procent ¹
Luxemburg	54	1,4	0,1	14,2
Malta	33	0,9	0,1	10,0
Cipru	44	1,1	0,2	7,6
Belgia	241	6,3	2,3	2,8
Slovenia	44	1,1	0,4	2,7
Spania	781	20,4	9,4	2,2
Finlanda	74	1,9	1,1	1,7
Irlanda	47	1,2	0,9	1,4
Austria	81	2,1	1,8	1,2
Grecia	105	2,7	2,4	1,1
Portugalia	96	2,5	2,3	1,1
Ungaria	72	1,9	2,2	0,9
Slovacia	37	1,0	1,2	0,8
Republica Cehă	67	1,7	2,2	0,8
Germania	537	14,0	17,8	0,8
Olanda	106	2,8	3,5	0,8
Polonia	228	6,0	8,2	0,7
Suedia	53	1,4	1,9	0,7
Estonia	7	0,2	0,3	0,7
Franța	335	8,7	13,6	0,6
Letonia	12	0,3	0,5	0,6
Danemarca	20	0,5	1,2	0,4
Italia	207	5,4	12,7	0,4
Regatul Unit	147	3,8	13,0	0,3
Lituania	9	0,2	0,7	0,3
Alte țări	291	7,6		
Origine necunoscută	102	2,7		

¹ Aceste cifre au fost calculate prin împărțirea procentului de plângeri la procentul populației. Unde coeficientul este mai mare decât 1, acesta indică faptul că țara respectivă a înaintat Ombudsmanului mai multe plângeri decât s-ar fi așteptat, ținând cont de mărimea populației. Toate procentele din tabelul de mai sus au fost rotunjite la o zecimală.

B BUGETUL OMBUDSMANULUI

Un buget independent

De la 1 ianuarie 2000⁵, bugetul Ombudsmanului constituie o secțiune independentă a bugetului Uniunii Europene (în prezent secțiunea VIII-A).

Structura bugetului

Ombudsmanul a prezentat bugetul pe 2006 în conformitate cu o nouă structură a bugetului (nomenclatoare). Scopul acestei noi structuri este de a spori transparența și de a înlesni controlul îmbunătățit din partea autorității bugetare, permițând o mai bună supraveghere a cheltuielilor de natură similară, care în structura utilizată anterior, erau repartizate pe mai multe titluri sau capitole.

În consecință, bugetul Ombudsmanului pe 2006 a fost împărțit în trei titluri. Titlul 1 cuprinde salariile, indemnizațiile și alte cheltuieli referitoare la personal. Titlul 2 se referă la imobile, mobilier, echipamente și alte cheltuieli de funcționare. Titlul 3 cuprinde cheltuielile care rezultă din funcțiile generale exercitate de instituție.

Cooperarea cu Parlamentul European

Pentru a evita suprapunerile inutile în activitatea personalului administrativ și tehnic, unele dintre serviciile tehnice necesare Ombudsmanului pentru a-și îndeplini funcțiile sunt furnizate de sau prin intermediul Parlamentului European. Domeniile în care Ombudsmanul face apel, într-o măsură mai mică sau mai mare, la serviciile Parlamentului sunt:

- servicii de traduceri, interpretare și tipărire;
- închirierea de spațiu pentru birouri;
- tehnologia informației, telecomunicații și tratarea corespondenței.

Cooperarea dintre Ombudsmanul European și Parlamentul European a permis economii substanțiale în bugetul comunitar.

Cooperarea dintre Parlamentul European și Ombudsmanul European a fost inițiată prin intermediul unui acord-cadru la 22 septembrie 1995. Acorduri suplimentare referitoare la cooperarea administrativă, bugetară și financiară au fost semnate la 12 octombrie 1995.

Aceste acorduri de cooperare au fost revizuite în 2005 în vederea adaptării lor la noile realități determinate de primul deceniu de activitate a instituției Ombudsmanului European. Un nou acord a fost semnat la 15 martie 2006 de către președintele Parlamentului, dl Josep BORRELL FONTELLES, deputat european, și Ombudsmanul European și a intrat în vigoare în luna aprilie 2006. Acest acord are ca obiectiv menținerea cooperării cu Parlamentul în toate domeniile în care sunt posibile economii de scară și bugetare. Parlamentul European va continua, prin urmare, să furnizeze Ombudsmanului servicii într-un număr de domenii, inclusiv, imobilele, tehnologia informației, comunicații, servicii medicale, formare, traducere și interpretare.

Noul acord stabilește politica de prețuri cu o mai mare claritate. Serviciile vor fi, prin urmare, remunerate pe baza unei estimări echitabile, transparente și rezonabile a costurilor, cu excepția costurilor de audit și contabilitate, pentru care s-a convenit asupra unei sume forfetare. Aceste modificări reflectă, de asemenea, autonomia Ombudsmanului în administrarea personalului și în chestiuni financiare.

⁵

Regulamentul (CE, CECO, Euratom) nr. 2673/1999 al Consiliului din 13 decembrie 1999 de modificare a Regulamentului Financiar din 21 decembrie 1977 aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, JO L 326, 18.12.1999, p. 1.

Bugetul pe 2006

Schema de personal a Ombudsmanului prevede 57 de posturi în 2006, față de 51 în 2005.

Totalul creditelor inițiale disponibile în bugetul Ombudsmanului pe 2006 se ridică la 7 682 538 EUR. Titlul 1, adică cheltuielile referitoare la persoanele angajate de instituție au însumat 5 808 538 EUR. Titlul 2, care se referă la imobile, echipamente și cheltuieli diverse de funcționare au însumat 1 085 000 EUR. Titlul 3 se referă la cheltuielile rezultate din funcții speciale exercitate de instituție. Acestea au însumat 789 000 EUR. Bugetul pe 2006 a prevăzut un venit total de 812 271 EUR.

Următorul tabel prezintă cheltuielile din 2006 în termeni de credite angajate.

(EUR)

Titlul 1	5 347 167
Titlul 2	1 129 253
Titlul 3	607 819
Total	7 084 239

Bugetul pe 2007

Bugetul pe 2007, elaborat în 2006, prevede o schemă de personal cu 57 posturi (niciun post nou).

Totalul creditelor pentru 2007 însumează 8 152 800 EUR. Titlul 1 (cheltuieli cu privire la persoanele angajate de instituție) însumează 6 150 300 EUR. Titlul 2 (imobile, echipamente și cheltuieli diverse de funcționare) însumează 1 251 500 EUR. Titlul 3 (cheltuieli rezultate din exercitarea funcțiilor generale ale instituției) însumează 751 000 EUR.

Suma totală a veniturilor prevăzute în bugetul pe 2007 se ridică la 939 980 EUR.

C PERSONALUL

Pentru a garanta exercitarea corespunzătoare a atribuțiilor instituției de tratare a plângerilor de administrare defectuoasă în cele 23 de limbi ale tratatului și de a fi aproape de cetățenii și rezidenții UE pentru a-i sensibiliza cu privire la dreptul lor de a înainta plângeri, Ombudsmanul are sprijinul unui personal bine calificat și multilingv. Prezenta anexă cuprinde o listă completă a membrilor personalului din 2006, denumirile funcțiilor și coordonatele lor, precum și o descriere a activității desfășurate de diferitele departamente și sectoare din cadrul oficiului. Se încheie cu o scurtă prezentare generală a reuniunilor cu personalul și retragerea personalului care au avut loc pe parcursul anului.

OMBUDSMANUL EUROPEAN

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Ombudsman European

P. Nikiforos DIAMANDOUROS s-a născut la Atena, Grecia, la 25 iunie 1942. A fost ales Ombudsman European la 15 ianuarie 2003. A preluat postul la 1 aprilie 2003 și a fost reales pentru încă un mandat de 5 ani la 11 ianuarie 2005.

Din 1998 până în 2003, a fost primul ombudsman național al Greciei. A fost, de asemenea, profesor de politici comparate în cadrul Departamentului de Științe Politice și Administrație Publică al Universității din Atena din 1993 (în prezent în concediu). Din 1995 și până în 1998 el a fost director și președinte al Centrului Național pentru Studii Sociale din Grecia (EKKE).

A obținut licență în științe politice la Universitatea din Indiana (1963) și masteratul (1965), masteratul în filozofie (1969), și doctoratul (1972) în același domeniu, la Universitatea din Columbia. Înainte de a se alătura Universității din Atena în 1988, el a predat și a deținut posturi de cercetare la Universitatea de Stat din New York, respectiv Universitatea din Columbia (1973-78). Din 1980 până în 1983, a fost director de dezvoltare în cadrul *Athens College* din Atena, Grecia. Din 1983 până în 1988, a fost director de program pentru Europa de Vest, precum și pentru Orientul Mijlociu și Nordul Africii în cadrul *Social Science Research Council* din New York. Din 1988 până în 1991, a fost director al Institutului Grec pentru Studii Internaționale și Strategice, Atena, un grup de reflecție orientat pe cercetarea politicilor, înființat în urma finanțării comune de către fundațiile Ford și MacArthur. În 1997, a deținut un post ca profesor invitat de științe politice la Centrul Juan March pentru Studii Avansate în Științele Sociale (Madrid).

A fost președinte al Asociației Grecești de Științe Politice a (1992-98) și al Asociației de Studii Grecești Moderne din Statele Unite ale Americii (1985-88). Între 1999 și 2003, a fost membru a Comisiei naționale pentru drepturile omului din Grecia, în timp ce din 2000 până în 2003 a fost membru al Consiliului național pentru reformă administrativă din Grecia. Din 1988 până în 1995, el a fost co-președinte al Subcomitetului privind Europei de Sud al *Social Science Research Council*, New York, ale cărui activități sunt finanțate printr-un grant din partea Fundației Volkswagen. Este, de asemenea, editor general comun al seriei privind Noua Europă de Sud și beneficiarul granturilor de cercetare *Fulbright* și *National Endowment for the Humanities*.

A scris numeroase articole despre politica și istoria Greciei, Europei de Sud și Europei de Sud-Est și, în special, despre democratizare, construcția statului și națiunii, precum și relația dintre cultură și politică.

SECRETARIATUL OMBUDSMANULUI EUROPEAN

Secretariatul Ombudsmanului European este responsabil pentru funcționarea oficiului privat al Ombudsmanului. El administrează agenda Ombudsmanului, coordonează corespondența intrată și expediată, oferă asistență cu privire la relațiile cu alte instituții și organisme ale UE, se ocupă cu aspectele de protocol ale activității instituției și desfășoară atribuțiuni generale de secretariat pentru Ombudsman.

Alexandra ANDROULAKAKIS*Secretar al Ombudsmanului European (până la 30.6.2006)*

Tel. +33 3 88 17 25 28

Kelly KOUNDOURI*Secretar al Ombudsmanului European (de la 1.7.2006)*

Tel. +33 3 88 17 25 28

Nicholas CATEPHORES*Asistent al Ombudsmanului European*

Tel. +33 3 88 17 23 83

SECRETARUL GENERAL**Ian HARDEN***Secretar general (de la 1.8.2006)*

Tel. +33 3 88 17 23 84

În urma numirii dlui Ian HARDEN pe postul de secretar general și în așteptarea finalizării procedurii de recrutare pentru un nou șef al Departamentului Juridic, dl HARDEN a continuat să desfășoare funcțiile de șef al Departamentului Juridic și după 1 august 2006.

Ian HARDEN s-a născut la Norwich, Anglia, la 22 martie 1954. A studiat dreptul al Colegiul Churchill, Cambridge, și a obținut licența cu calificativul foarte bine în 1975 și licența în drept în 1976. La încheierea studiilor, s-a alăturat Facultății de Drept a Universității din Sheffield, unde a fost lector din 1976 până în 1990, lector principal din 1990 până în 1993, conferențiar din 1993 până în 1995 și a devenit profesor universitar de drept public în 1995. S-a alăturat oficiului Ombudsmanului European în calitate de consilier juridic principal în 1996, devenind șef al Secretariatului din 1997 până în 1999, apoi șef al Departamentului Juridic din 2000 până în prezent. A fost numit secretar general al oficiului Ombudsmanului la 1 august 2006. Este autorul și coautorul a numeroase articole de drept comunitar și drept public, printre care *The Contracting State* (Buckingham: Open University Press, 1992); *Flexible Integration: Towards a more effective and democratic Europe* (Londra CEPR, 1995), și *European Economic and Monetary Union: The Institutional Framework* (Kluwer Law International, 1997). Este membru al *Association française de droit constitutionnel* și al *Study of Parliament Group* din Regatul Unit și profesor onorific la Universitatea din Sheffield.

DEPARTAMENTUL JURIDIC

Departamentul Juridic este format în special din juriști a căror responsabilitate majoră este de a analiza plângerile primite de Ombudsmanul European și de a efectua anchete sub supravegherea șefului Departamentului Juridic și a celor trei supervizori principali. Șeful Departamentului Juridic consiliază, de asemenea, Ombudsmanul cu privire la strategia juridică și orientarea instituției și conduce departamentul. Asistentul șefului Departamentului Juridic asigură funcționarea sistemelor de control intern al calității și de gestionare a informațiilor și coordonează contribuțiile departamentului la Raportul anual.

În 2006, echipa departamentului avea 21 de angajați și era formată din șeful Departamentului Juridic, șapte consilieri juridici principali, dintre care trei îndeplineau funcția de supervizori principali⁶, unsprezece juriști, un jurist lingvist, un asistent juridic și asistentul șefului Departamentului Juridic. Pe parcursul anului în cauză, Departamentul Juridic a supravegheat activitatea a 15 stagiați.

Murielle RICHARDSON*Asistent al șefului Departamentului Juridic*

Tel. +33 3 88 17 23 88

⁶

Cel de-al treilea consilier juridic principal care îndeplinește funcția de supervizor principal s-a alăturat departamentului la 1 noiembrie 2006.

JURIȘTI

Juriștii tratează plângerile, care pot fi înaintate Ombudsmanului în oricare din cele 23 de limbi ale Tratatului Uniunii Europene. Ei propun și efectuează, de asemenea, anchete din proprie inițiativă, răspund cererilor de informații din partea cetățenilor, oferă asistență Ombudsmanului în chestiuni juridice, acordă asistență cu privire la procedurile, evoluțiile și tradițiile juridice din statele membre respective și îl reprezintă pe Ombudsman la anumite manifestări publice.

Sabina BALAŽIČ*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 35 72

Elodie BELFY*Asistent juridic*

Tel. +32 2 284 39 01

Peter BONNOR*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 25 41

Benita BROMS*Sef al oficiului din Bruxelles**Consilier juridic principal*

Tel. +32 2 284 25 43

Nelius CAREY*Jurist lingvist*

Tel. +33 3 88 17 25 63

Ioannis DIMITRAKOPOULOS*Consilier juridic principal**Supervizor principal*

Tel. +33 3 88 17 37 68

Juliano FRANCO*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 21 51

Marjorie FUCHS*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 40 78

Gerhard GRILL*Consilier juridic principal**Supervizor principal*

Tel. +33 3 88 17 24 23

Marta HIRSCH-ZIEMBIŃSKA*Consilier juridic principal*

Tel. +33 3 88 17 27 46

Georgios KATHARIOS*Jurist*

Tel. +32 2 284 38 49

Daniel KOBLENCZ*Jurist*

Tel. +32 2 284 38 31

José MARTÍNEZ ARAGÓN*Consilier juridic principal*

Tel. +33 3 88 17 24 01

Beatriz MENÉNDEZ ALLER*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 67 63

Tina NILSSON*Jurist*

Tel. +32 2 284 14 17

Fergal Ó REGAN*Consilier juridic principal**Supervizor principal**(din 1.11.2006)*

Tel. +33 3 88 17 67 84

Ida PALUMBO*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 23 85

Wiebke PANKAUKE*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 24 02

Branislav URBANIČ*Jurist*

Tel. +33 3 88 17 27 14

Olivier VERHEECKE*Consilier juridic principal*

Tel. +32 2 284 20 03

STAGIARI

Marta ARIAS DIAZ*Stagiar (din 1.9.2006)*

Tel. +33 3 88 17 29 77

Kadri BRÜGEL*Stagiar (până în 28.2.2006)***Anne EISENGRÄBER***Stagiar (până în 31.7.2006)***Ramin FARINPOUR***Stagiar (din 18.9.2006)*

Tel. +33 3 88 16 40 18

Farah JERAJ*Stagiar (din 1.9.2006)*

Tel. +33 3 88 17 24 12

Giedre KAZLAUSKAITE*Stagiar (până în 31.7.2006)***Beata KULPACZYNSKA***Stagiar (din 1.9.2006)*

Tel. +33 3 88 17 23 28

Riccardo MONACO*Stagiar (din 16.1.2006 până în 31.12.2006)***Teresa PLANA CASADO***Stagiar (din 1.2.2006 până în 31.7.2006)***Zvi RAMAN***Stagiar (din 1.9.2006)*

Tel. +32 2 284 21 80

Brigita SABALIAUSKAITE*Stagiar (din 1.9.2006)*

Tel. +32 2 283 23 27

Izabela SZOSTAK-SMITH*Stagiar (până în 31.7.2006)***Axel SCHNEIDER***Stagiar (din 1.4.2006)*

Tel. +33 3 88 16.40.72

Alexis VAN MAERCKE*Stagiar (până în 31.7.2006)***Katherine WORTHINGTON***Stagiar (până în 31.7.2006)*

DEPARTAMENTUL ADMINISTRATIV ȘI FINANCIAR

Departamentul Administrativ și Financiar răspunde de toată activitatea oficiului Ombudsmanului care nu este direct legată de examinarea plângerilor și efectuarea anchetelor. Este format din patru sectoare: Sectorul Administrativ, Sectorul Financiar, Sectorul Tratarea plângerilor și Sectorul Comunicare. Șeful Departamentului Administrativ și Financiar coordonează activitatea generală a departamentului. În această calitate, el răspunde de organizarea și funcționarea generală a oficiului, de politica de personal în cadrul oficiului, propune și aplică strategia bugetară și financiară a instituției, și de reprezentare a Ombudsmanului în cadrul unui număr de foruri interinstituționale. În 2006, departamentul avea un număr total de 35 angajați, inclusiv 9 membri ai Sectorului Tratarea plângerilor, a căror activitate este strâns legată de cea a Departamentului Juridic.

João SANT'ANNA*Șeful Departamentului Administrativ și financiar*

Tel. +33 3 88 17 53 46

João SANT'ANNA s-a născut la Setúbal, Portugalia, la 3 mai 1957. A studiat Dreptul la Universitatea din Lisabona între 1975 și 1980 și a intrat în baroul din Lisabona în 1981. Între 1980 și 1982, a activat ca jurist în cadrul Diviziei Juridice și Administrative a Ministerului de Afaceri Interne din Portugalia pentru regiunea Lisabona. Între 1982 și 1984, și-a continuat studiile juridice, în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală la Universitatea Ludwig-Maximilian și Institutul Max-Planck din München. După revenirea în Portugalia în 1984, a fost numit șef al Diviziei Juridice și Administrative din cadrul Ministerului de Afaceri Interne al Portugaliei pentru regiunea Lisabona. În 1986, a devenit funcționar al Parlamentului European, activând în cadrul Direcțiilor Generale Informații și Relații Publice, Cercetare, Personal și Finanțe și, în final, în cadrul Serviciului Juridic al Parlamentului European. Din 2000 este șef al Departamentului Administrativ și Financiar al oficiului Ombudsmanului European.

SECTORUL ADMINISTRATIV

Atribuțiile Sectorului Administrativ sunt numeroase. Ele includ recrutarea și coordonarea personalului, tratarea corespondenței intrate și expediate, centrala telefonică, infrastructura oficiului, coordonarea traducerii documentelor, organizarea și administrarea bibliotecii de referințe juridice și politica de documentare și arhivare a instituției. Acest sector este, de asemenea, responsabil pentru politica instituției în domeniul tehnologiei informației și pentru îndeplinirea necesităților informatice ale oficiului, o atribuție pe care o desfășoară în strânsă colaborare cu Parlamentul European.

Alessandro DEL BON

Șef de sector

Tel. +33 3 88 17 23 82

Christophe BAUER

Asistență administrativă, șofer

Tel. +33 3 88 17 67 80

Rachel DOELL

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 98

Massimo EZZY

Informatician

Tel. + 33 3 88 17 28 67

Cindy GIANNAKIS

Asistență administrativă

Tel. +32 2 284 63 93

Isgouhi KRIKORIAN

Secretar

Tel. +33 3 88 17 25 40

Gaël LAMBERT

Informatician

Tel. +33 3 88 17 23 99

Juan Manuel MALLEA

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 01

Stéphanie MARAJ

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 13

Charles MEBS

Secretar

Tel. +33 3 88 17 70 93

Ana MORAIS GASPAR

Secretar (de la 1.6.2006)

Tel. +33 3 88 16 40 96

Emese WALTZ

Secretar (de la 1.6.2006)

Tel. + 33 3 88 16 40 95

Félicia VOLTZENLOGEL

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 94

SECTORUL FINANCIAR

Sectorul Financiar este responsabil pentru garantarea respectării de către oficiul Ombudsmanului a normelor financiare aplicabile în UE menite să asigure aplicarea economică, eficientă și adecvată a resurselor bugetare. Aceste responsabilități derivă din faptul că Ombudsmanul European are un buget independent. Patru funcționari pe probleme financiare, sub autoritatea ordonatorului de credite delegat, asigură elaborarea și execuția bugetului.

Loïc JULIEN

Șef de sector

Tel. +33 3 88 17 67 79

Jean-Pierre FEROMONT

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +32 2 284 38 97

Giovanna FRAGAPANE

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +33 3 88 17 29 62

Véronique VANDAELE

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +32 2 284 23 00

Christophe WALRAVENS

Funcționar pe probleme financiare

Tel. +33 3 88 17 24 03

SECTORUL TRATAREA PLÂNGERILOR

Sectorul Tratarea plângerilor este responsabil pentru înregistrarea, distribuirea și urmărirea plângerilor înaintate Ombudsmanului European. Sectorul veghează ca toate plângerile să fie înregistrate într-o bază de date, confirmate și transmise Departamentului Juridic. Este responsabil pentru administrarea întregii corespondențe intrate și expediate cu privire la plângeri, asigurând actualizarea dosarelor plângerilor în baza de date pe parcursul întregii proceduri de tratare, monitorizarea respectării termenelor, realizarea statisticilor cu privire la plângeri și înregistrarea documentelor legate de plângeri.

Isabelle FOUCAUD

Șef de sector

Tel. +33 3 88 17 23 91

Séverine BEYER

Secretar

Tel. +33 3 88 17 23 93

Bruno BISMARQUE-ALCÂNTARA

Secretar

Tel. +33 3 88 17 20 91

Evelyne BOUTTEFROY

Secretar

Tel. +33 3 88 17 24 13

Elaine DRAGO

Secretar

Tel. +33 3 88 17 33 31

Isabelle LECESTRE

Secretar

Tel. +33 3 88 17 24 29

Oualiba MAKHLOUFIA

Secretar (de la 1.4.2006)

Tel. +33 3 88 16.40.71

Véronique SCHOOR

Secretar (de la 1.11.2006)

Tel. +33 3 88 17 24 29

Caroline ZINCK

Secretar

Tel. +33 3 88 17 40 51

Ombudsmanul European și personalul său.

SECTORUL COMUNICARE

Sectorul Comunicare sprijină Ombudsmanului în eforturile sale de a se apropia de cetățeni și de a-i informa cu privire la drepturile ce le sunt conferite de către ordinea juridică comunitară. Prin aceasta, joacă un rol cheie în întărirea relațiilor și încrederii dintre cetățeni, pe de-o parte, și Europa și instituțiile ei, pe de altă parte.

Sectorul este responsabil pentru menținerea și promovarea relațiilor cu mass-media, redactarea și elaborarea publicațiilor Ombudsmanului, întreținerea site-urilor web ale Ombudsmanului, organizarea vizitelor de informare și manifestărilor Ombudsmanului și coordonarea relațiilor cu Rețeaua europeană a ombudsmanilor.

Rosita AGNEW*Șef de sector comun*

Tel. +32 2 284 25 42

Marc AMIR-TAHMASSEB*Dezvoltator web*

Tel. +33 3 88 17 44 10

Gundi GADESMANN*Atașat de presă*

Tel. +32 2 284 26 09

Annika ÖSTERBERG*Responsabil privind publicațiile*

Tel. +33 3 88 17 49 36

Ben HAGARD*Șef de sector comun*

Tel. +33 3 88 17 24 24

Dace PICOT-STIEBRINA*Responsabil pe probleme de comunicare*

Tel. +33 3 88 17 40 80

Gabrielle SHERIDAN*Secretar*

Tel. +33 3 88 17 24 08

REUNIUNI ALE PERSONALULUI

Pentru asigurarea eficienței și eficacității maxime a procedurilor din cadrul oficiului, pentru garantarea unui flux de informații liniar în cadrul echipei și pentru promovarea șanselor de dezvoltare profesională, Ombudsmanul organizează cu regularitate reuniuni ale personalului. De regulă, ordinea de zi a acestor reuniuni include o prezentare generală de către Ombudsman a activităților recente și viitoare, precum și o prezentare a evoluțiilor administrative, juridice și programatice care au influență asupra instituției. În conformitate cu strategia Ombudsmanului de dezvoltare profesională a personalului său, în cadrul acestor reuniuni sunt invitați frecvent vorbitori externi pentru a lua cuvântul. În 2006, astfel de prezentări au fost susținute de Profesorul Spiros SIMITIS, profesor de drept al muncii, drept civil și informatică la Universitatea Johann Wolfgang Goethe, Frankfurt am Main, Germania și președintele Comitetului de etică din Germania, care a rostit alocuțiunea intitulată „Data protection — Deficiencies and limits of a common EU approach” (Protecției datelor: deficiențele și limitele unei abordări comunitare comune) și vicepreședintele Comisiei Europene pentru Relații Instituționale și Comunicații, Margot WALLSTRÖM, care a vorbit despre eforturile Comisiei de îmbunătățire a relațiilor sale cu cetățenii.

Profesorul Spiros Simitis, profesor de dreptul muncii, drept civil și al științelor informatice la Universitatea Johann Wolfgang Goethe, și președinte al Comisiei germane de etică, adresându-se personalului Ombudsmanului European. Strasbourg, Franța, 3 februarie 2006.

Dna Margot Wallström, vicepreședinta Comisiei Europene responsabilă de relații instituționale și comunicare, face o prezentare pentru personalul Ombudsmanului. Strasbourg, Franța, 13 decembrie 2006.

CONSULTAREA PERSONALULUI

Pentru a dezvolta și consolida înțelegerea valorilor și misiunilor instituției și a promova aplicarea lor eficientă, Ombudsmanul a organizat o consultare a personalului oficiului în 2006. Aceasta a fost prima dată în istoria sa când instituția a desfășurat o astfel de inițiativă. Consultarea, care este un exercițiu de autorefecție ce implică întregul personal al unei instituții, este o practică utilizată pe scară largă, pe care dl DIAMANDOUROS a utilizat-o cu succes în decursul activității sale, atunci când ocupa funcția de ombudsman național al Greciei, al cărei fondator este.

Ca parte a pregătirii pentru consultare, membrii personalului au fost invitați să-și exprime opiniile cu privire la funcționarea generală a biroului și la impactul larg asupra activității de până acum a Ombudsmanului, prin participarea la un exercițiu de autoevaluare. Acesta a luat forma unui chestionar prin care membri personalului au evaluat diferitele aspecte ale procedurilor și metodelor de lucru ale Ombudsmanului European în cadrul diverselor sectoare de activitate, precum și realizările Ombudsmanului în favoarea cetățenilor în general. Un alt scop al acestei importante activități a fost de a consolida gestionarea riscurilor în cadrul instituției, conform standardelor de control intern ale UE.

Membrii personalului Ombudsmanului pe durata consultării personalului, 11-13 octombrie 2006.

Rezultatele chestionarului, împreună cu alte materiale de informare, au fost distribuite întregului personal înainte de reuniune. Ele au servit ca bază a discuțiilor, axate pe (i) sensul unei bune administrări atât dintr-un punct de vedere conceptual, cât și procedural, (ii) modalitatea de a se adresa cetățenilor în general și modalitatea de a se apropia de un public restrâns, mai specializat, care să acționeze ca multiplicator și să genereze un număr mai mare de plângeri care sunt de competența Ombudsmanului și (iii) modul de a îmbunătăți în continuare și promova o cultură a serviciilor în cadrul oficiului Ombudsmanului.

Fiecare membru al personalului a fost încurajat să ia parte activă la deliberări, fie în cadrul sesiunii plenare, fie în cadrul grupurilor de lucru și să-și exprime opiniile pe diverse teme de dezbatere. În urma evenimentului, participanții au fost cu toții de acord că consultarea a fost o experiență productivă și valoroasă care trebuie repetată în viitor.

Membrii personalului Ombudsmanului care urmează să participe la crosul de 10 km de la Strasbourg, 14 mai 2006.

D INDEXUL DECIZIILOR

1 DUPĂ NUMĂRUL CAZULUI

2003

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79

2004

0642/2004/GG	92
0674/2004/PB	88
0956/2004/PB	93
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
2312/2004/MHZ	97
2437/2004/GG	81
2467/2004/PB	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB	66

2005

0032/2005/ELB	90
0106/2005/TN	68
0191/2005/BB	59
0289/2005/GG	99
0552/2005/SAB	60
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
1037/2005/GG	85
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB	57

1429/2005/JF	92
1463/2005/TN	86
1482/2005/MHZ	64
1487/2005/GG	98
1729/2005/JF	74
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2172/2005/MHZ	94
2523/2005/TN	62
2601/2005/ID	61
2616/2005/SAB	64
2787/2005/OV	96
3172/2005/WP	69
3389/2005/WP	65
Q3/2005/IP	102

2006

0163/2006/MHZ	87
0242/2006/BM	96
0472/2006/DK	66
0786/2006/JF	91
0800/2006/WP	71
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	87
1363/2006/MF	68
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70
OI/1/2006/TN	100
OI/2/2006/JMA	100
OI/3/2006/BB	101
Q1/2006/GK	102

2

PE DOMENII

Agricultură (CAP)

Q1/2006/GK	102
------------------	-----

Drepturile cetățenilor

2467/2004/PB.....	72
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	85
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1841/2005/BM	69
1919/2005/GG	75
2601/2005/ID	61
0242/2006/BM	96
0817/2006/TN.....	76
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Contracte

2437/2004/GG	81
0191/2005/BB.....	59
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1315/2005/BB.....	57
2523/2005/TN.....	62
0786/2006/JF.....	91
0866/2006/SAB.....	87
OI/1/2006/TN	100

Cooperare pentru dezvoltare

1764/2003/ELB	79
---------------------	----

Educație, formare profesională și tineret

3172/2005/WP	69
--------------------	----

Mediu

1463/2005/TN.....	86
OI/2/2006/JMA	100

Libera circulație a persoanelor și serviciilor

0956/2004/PB.....	93
0289/2005/GG	99
Q3/2005/IP	102

Instituții

3403/2004/GG	82
3436/2004/ELB	67
2172/2005/MHZ.....	94
2601/2005/ID	61

Diverse

0800/2006/WP	71
--------------------	----

Accesul publicului

0617/2003/IP.....	77
3501/2004/PB.....	66
0582/2005/PB.....	83
2787/2005/OV	96
1363/2006/MF	68

Politica socială

2944/2004/ID	58
--------------------	----

*Personal**— Recrutare*

0674/2004/PB.....	88
2312/2004/MHZ.....	97
3399/2004/OV	89
0032/2005/ELB	90
1482/2005/MHZ.....	64
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0472/2006/DK	66
OI/3/2006/BB.....	101

— Alte întrebări

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1217/2004/OV	63
2227/2004/MF	80
0106/2005/TN.....	68
0760/2005/GG	84
1429/2005/JF	92
1729/2005/JF	74
0163/2006/MHZ.....	87

Ajutor de stat

0642/2004/GG	92
--------------------	----

3

DUPĂ TIPUL PRESUPUSEI ADMINISTRĂRI DEFECTUOASE

Abuz de putere

1315/2005/BB.....	57
-------------------	----

Întârziere

1217/2004/OV	63
2944/2004/ID	58
0289/2005/GG	99
3172/2005/WP	69
0242/2006/BM	96

Discriminare

3399/2004/OV	89
0760/2005/GG	84
1482/2005/MHZ.....	64
1487/2005/GG	98
OI/3/2006/BB.....	101

Eroare în procedura prevăzută la articolul 226

0956/2004/PB.....	93
2467/2004/PB.....	72
2944/2004/ID	58
3133/2004/JMA	58
3369/2004/JMA	95
1037/2005/GG	85

Lipsa sau refuzul informațiilor

1764/2003/ELB	79
0674/2004/PB.....	88
2227/2004/MF	80
3436/2004/ELB	67
3501/2004/PB.....	66
0032/2005/ELB	90
1463/2005/TN.....	86
1487/2005/GG	98
1776/2005/GG	73
1919/2005/GG	75
2523/2005/TN.....	62
0163/2006/MHZ.....	87
0786/2006/JF	91

Lipsa transparenței

2172/2005/MHZ.....	94
0472/2006/DK	66
0817/2006/TN.....	76

1363/2006/MF	68
--------------------	----

Eroare juridică

0617/2003/IP	77
2312/2004/MHZ.....	97
2467/2004/PB.....	72
0191/2005/BB.....	59
0582/2005/PB.....	83
1315/2005/BB.....	57
2601/2005/ID	61
2787/2005/OV	96
OI/2/2006/JMA	100

Neglijență

0642/2004/GG	92
3403/2004/GG	82
1841/2005/BM	69
0786/2006/JF	91
3297/2006/BU	70
3684/2006/BU	70

Erori procedurale

1315/2005/BB.....	57
1429/2005/JF	92
0800/2006/WP	71

Motivare

1217/2004/OV	63
0191/2005/BB.....	59

Incorectitudine

0617/2003/IP	77
2437/2004/GG	81
3399/2004/OV	89
0106/2005/TN.....	68
0552/2005/SAB.....	60
1252/2005/GG	60
1429/2005/JF	91
1729/2005/JF	74
2616/2005/SAB.....	64
3389/2005/WP	65
0866/2006/SAB.....	87

Alte cazuri de administrare defectuoasă

0495/2003/ELB	76
1537/2003/ELB	78
1429/2005/JF	92
2601/2005/ID	61
OI/1/2006/TN	100

4 CAZURI DE REFERINȚĂ

2467/2004/PB	72
0106/2005/TN	68
1729/2005/JF	74

1776/2005/GG	73
OI/1/2006/TN	100
OI/3/2006/BB	101

5 LISTA TUTUROR CAZURILOR CLASATE CU O OBSERVAȚIE CRITICĂ ÎN 2006**2003**

0495/2003/ELB	76
0617/2003/IP	77
1419/2003/JMA	
1537/2003/ELB	78
1764/2003/ELB	79
1953/2003/PB	
2177/2003/PB	

2004

0075/2004/BB	
0281/2004/JMA	
0674/2004/PB	88
0994/2004/IP	
1219/2004/IP	
2227/2004/MF	80
2437/2004/GG	81
2961/2004/PB	
3399/2004/OV	89
3403/2004/GG	82
3531/2004/TN	
3553/2004/WP	

2005

0032/2005/ELB	90
0287/2005/JMA	
0582/2005/PB	83
0760/2005/GG	84
0818/2005/PB	
0880/2005/TN	
1037/2005/GG	85
1429/2005/JF	92
1459/2005/GG	
1463/2005/TN	86
1707/2005/GG	
1733/2005/BU	
1744/2005/IP	
1919/2005/GG	75
2053/2005/IP	
2924/2005/OV	
3509/2005/JF	

2006

0163/2006/MHZ	87
0786/2006/JF	91
0817/2006/TN	76
0866/2006/SAB	87
1085/2006/MHZ	

Atunci când trimiterea la caz este cu caracter aldin, un rezumat al deciziei este prezentat în secțiunea 3.4 din prezentul raport. Textele complete ale deciziilor tuturor cazurilor menționate mai sus sunt disponibile pe site-ul web al Ombudsmanului la <http://www.ombudsman.europa.eu>

CUM POATE FI CONTACTAT OMBUDSMANUL EUROPEAN

PRIN POȘTĂ

Ombudsmanul European
1 Avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
FR - 67001 Strasbourg Cedex
Franța

PRIN TELEFON

+33 3 88 17 23 13

PRIN FAX

+33 3 88 17 90 62

PRIN E-MAIL

eo@ombudsman.europa.eu

WEBSITE

<http://www.ombudsman.europa.eu>

OMBUDSMANUL EUROPEAN INVESTIGHEAZA PLANGERI REFERITOARE LA ADMINISTRAREA DEFECTUOASA
DIN PARTEA INSTITUTIILOR SI ORGANELOR UNIUNII EUROPENE

OMBUDSMANUL EUROPEAN SI PERSONALUL SAU

www.ombudsman.europa.eu